MI-187

Theresa

~~Sr. Francisco do S. Vicente.~~

Carmelitas Descalços

M. I-187

MANUALE

AD USUM

FRATRUM DISCALCEATORUM

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

DE MONTE CARMELO

CONGREGATIONIS LUSITANÆ.

TOMUS I.

SIVE

PARS PRIMA,

IN QUA

AGITUR DE PROCESSIONIBUS

Juxta Rituale, & Missale Romanum, ac antiquam Ordinis consuetudinem.

Do Collegio de S. Joze de Coimbra — 1838 — Carmelitas Descalços

OLISIPONE

EX TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCC. LXXVIII.

Cum Facultate Regiæ Curiæ Censoriæ.

BIBLIOTECA UNIVERSITATIS COIMBRIGENSIS

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III

MANUALE

AD USUM

FRATRUM DISCALCEATORUM

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

DE MONTE CARMELO

CONGREGATIONIS LUSITANÆ

TOMUS I.

SIVE

PARS PRIMA,

IN QUA

VOTUM DE PROCESSIONIBUS

CONSECRATIONIS

EX TYPOGRAPHIA REGIA.

ULISSIPONE

J. M. J.

PRIMA PARS MANUALIS SIVE PROCESSIONARII.

CAPUT PRIMUM.

De Processionibus ordinariis.

Antiquum nostri Ordinis morem sequentes, in hoc nostro Manuali de Processionibus primo loco agendum duximus.

§. I.

Quando sit Processio facienda.

IN omnibus Conventibus hujus nostræ Sacræ Congregationis Lusitanæ fit Processio per Claustra, seu Ecclesiam in sequentibus diebus: In die Purificationis B. M. V. Dominica Palmarum: Feria quinta in Cœna Domini: Feria sexta in Parasceve: In Sabbato Sancto, & in Dominica Resurrectionis: In die S. Marci, & in tri-

bus diebus Rogationum ante Ascensionem: In die SS. Corporis Christi: In Commemoratione solemni B. M. V. de Monte Carmelo: In diebus S. P. N. Eliæ: S. M. N. Teresiæ: S. P. N. Joannis a Cruce, & S. Bartholomæi Apostoli: In secundis Feriis per annum, & quandocumque occurrerit aliqua gravis necessitas ad arbitrium Prælati.

§. II.

De forma in Processionibus servanda.

1 CUm Processio facienda fuerit, peracto signo, conveniunt Fratres in Claustrum, vel ante Sacristiam cum Cappis, & candelis, si portandæ sint. Candelæ vero accensæ portantur in Processionibus Purificationis B. M. V. & SS. Sacramenti. In aliis Processionibus ad arbitrium Prælati; sed maxime congruit eas portare, quando in illis defertur Lignum S. Crucis, & Spina Coronæ Domini, ac in diebus B. M. V. de Monte Carmelo, S. P. N. Eliæ, S. M. N. Teresiæ, & S. Joannis a Cruce. Sed notandum est, quod candelæ, & palmæ semper portandæ sint manu extima, scilicet, qui a dextris procedunt, manu dextra, & qui a sinistris, sinistra manu eas deferant. In omnibus Processionibus præcedit Thuriferarius cum Thuribulo fumigante, si in eis sit deferendum. Sequitur Cruciferarius portans Crucem cum Imagine Crucifixi inter Acolythos, accensos cereos portantes; & post eos Cæremoniarius, qui omnes Rocchettis, seu Cottis utuntur. Statim Conventus per ordinem procedit, præcedentibus junioribus, ita ut inter binos & binos juxta numerum Fratrum, & Loci capacitatem sit conveniens distantia, quod maxime curet Cæremonia-

niarius, vel in ejus defectu Supprior Conventus; & ut omnia ordinate fiant. Postremo procedit solus Sacerdos Pluviali indutus, manibusque junctis ante pectus; vel inter Ministros cum Dalmaticis, sine Manipulis, ut suis locis notabitur.

2 Sic procedunt Religiosi ad Ecclesiam, demissis in terram oculis cum magna modestia, ac devotione, maxime si Processio fiat extra Claustra. Cruciferarius, & Acolythi, quando Processio facienda est per Claustra, semper se sistunt juxta gradus Altaris a latere dextro, vel sinistro, prout Processio incipienda est; qui nunquam genuflectunt ante Altare, etiamsi in illo SS. Eucharistiæ Sacramentum sit expositum, vel ante eum transeant. Fratres vero cum perveniunt ad Altare maius, faciunt bini & bini genuflexionem unico genu, si in ipso SS. Sacramentum reservatur, vel duplici, si sit expositum; aliàs solum profundam reverentiam; ac deinde in duos Choros dividuntur. Sacerdos autem, & Ministri (si adsint) se sistent ante gradus Altaris, factis prius debitis reverentiis in infimo gradu, scilicet, Ministri semper genuflexionem; at Sacerdos profundam reverentiam agit, si in Altari non adsit SS. Sacramentum; at si adsit, itidem genuflectit. Deinde Sacerdos stans cum Ministris (si adsint) imponit, & benedicit incensum, Diacono cum debitis reverentiis cochleare ministrante, & Thuriferario Thuribulum, aliàs etiam cochleare a Thuriferario ministrabitur. Si in Processione deferatur aliqua Reliquia, seu Imago, post genuflexionem, vel inclinationem, Sacerdos ascendit ad Altare, & illud in medio osculatur, Ministris genuflectentibus, etiamsi ibi non sit SS. Sacramentum; deinde imponit incensum, ut supra, & stans il-

illam thurificat triplici ductu cum profunda reverentia ante, & post. Si etiam adsit Reliquia Ligni Crucis, eodem modo prius illam thurificabit, & postea alias. Sed notandum est, quodsi Processio fiat die Dominica cum Pluviali coloris sequentis Missæ, tunc Aspersio Aquæ benedictæ prius facienda est; aliàs fiet post Processionem, quando Communitas jam est in Choro, nisi aliter notetur. Item si adsint Ministri, tunc Diaconus Crucem, seu Reliquiam, in Processione deferendam, tradere debet in manus Sacerdotis; ac eam in fine ab eo accipere, & in Altari collocare.

3 Deinde inchoatur Processio, in qua Cantores semper sistunt in medio versa facie ad Altare (Processione defunctorum excepta) ibique incipiunt Antiphonam, vel Hymnum, aut Responsorium. Si vero fiat per Claustra, semper fiunt quatuor Stationes, incipiendo ab Ecclesia (Processionibus Candelarum, & Palmarum exceptis, in quibus nulla Statio fiet.) Dum fit Processio nemini reverentiam faciant, nisi Altaribus in Claustro positis, per quæ transeunt. Quinta vero Statio in Capella maiori ante Altare semper facienda est. In qualibet Statione sistunt Fratres, facie ad faciem se habentes. Cruciferarius, & Acolythi (si ibi non sit Imago in Altari) versa facie ad Communitatem, ad quam etiam Imago Crucifixi respiciat, aliàs se sistunt a latere, per quod Processio continuanda est, versa facie ad aliam partem. Sacerdos autem cum Ministris Altare, seu ipsum Crucifixum aspicient. Thuriferarius procedit ante Cruciferum cum Thuribulo fumigante; sed Crucem, aut Reliquiam non thurificat. In omnibus Stationibus cantus non debet cessare, antequam finiatur Statio; & si opus sit Antiphonam, vel

par-

partem Hymni repetere, ut Sacerdos dicere possit sine morula: *Oremus*, vel *Dominus vobiscum*. Transeuntes vero ante Altare, ubi in Missa Hostia consecrata est, aut expositum est SS. Sacramentum, genuflectunt unico genu; & si Sacra Hostia elevetur in Missa, genuflexi maneant usque ad depositionem Calicis, & illi tantum, qui vident elevationem, dum sistitur in aliqua Statione. Sed si post elevationem Hostiæ progrediendum sit ad aliam Stationem, tunc surgunt, & cum aliis progrediuntur, unico genu genuflectentes, dum transeunt. Quod si in progressu adhuc videatur Calicis elevatio, etiam qui eam vident, genuflexi maneant usque ad ejus depositionem, sistentibus aliis. Si autem detur Sacra Communio, dum sistitur in Statione, illi tantum maneant genuflexi, qui eam advertunt; sed finito ℟. Stationis surgunt, & cum aliis progrediuntur ad aliam, etiam unico genu genuflectentes. Et ut evitetur quælibet perturbatio in hac Sacra Actione, curandum est, ut nulla Campanula in Ecclesia pulsetur. Notandum vero est, quod ultra Cruciferum, & Acolythos, etiam Sacerdos deferens Crucem, aut Reliquiam nunquam genuflectit, sicut etiam ipsa Communitas, quando in Processione SS. Sacramentum defertur, nisi ab incedentibus ante Sacramentum in occursu & transitu a latere ejusdem, si in transitu videatur, & tunc unico genu.

4 In regressu ad Ecclesiam fit, ut antea ad ingressum. Sacerdos cum Ministris se sistit ad infimum gradum, vel ante Altare, ut supra; imponit incensum, illud benedicit de more, & thurificat Reliquias, aut Imagines, seu Crucem ut in principio. Si Missa immediate sequatur, nihil aliud fit. Si vero non sequatur, tunc Sacerdos,

dos, Miniſtris Librum tenentibus, dicit *Dominus vobiſcum*, & Orationem convenientem cum ſemiplena Terminatione. Deinde dicit *Dominus vobiſcum*, *Benedicamus Domino*, & ſubmiſſa voce ℣. *Fidelium animæ*, *&c.* Si in Proceſſione deportatum fuit Lignum Crucis, cum illo benedicenda eſt Communitas, ſimulque Populus in fine, vel poſt Miſſam, ſi ipſa ſequatur. In aliis autem Proceſſionibus Rogationum, &c. obſerventur ea, quæ ſuis locis dicentur.

Color Paramentorum in Proceſſionibus Sanctorum erit de illorum Miſſa. Si fiat pro Gratiarum Actione, erit albus: Si pro Litaniis, vel cauſa Rogationum, violaceus: Si vero pro Defunctis, nigro colore utatur.

5 In fine omnium Proceſſionum ad ſignum Prælati, ſeu Præſidis omnes eo ordine, quo ingreſſi ſunt, egrediantur ex Eccleſia, dicentes alternatim Pſalmum *De profundis* cum ſuis Precibus in Proceſſione Defunctorum. In aliis vero Pſalmum *Deus miſereatur noſtri* cum *Gloria Patri*, *&c.* Sed iſti Pſalmi ita dici debent cum pauſa, ut duo ultimi Verſiculi v. g. *Gloria Patri*, dicantur, quando tota Communitas eſt extra Eccleſiam in loco deſtinato ad ſequentes Preces. *Deinde Sacerdos dicit*:

℣. Salvos fac ſervos tuos.
℟. Deus meus ſperántes in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, &c.
℣. Dóminus vobíſcum, &c.

Orémus.

PRæténde, Dómine, fámulis, & famulábus tuis déxteram cœléſtis auxílii, ut te toto corde perquírant, & quæ dignè póſtulant, cónſequi mereántur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Sta-

Statimque si Missa, aut Hora Canonica dicenda sit, aut conscientiæ Examen habendum, Chorum ascendent omnes sine mora, aut divisione.

§. III.

De Aspersione in Die Dominica facienda.

1 SIngulis Dominicis ante Missam Conventualem Celebrans ipse, vel primo mane Sacrista benedicit Aquam. Finita vero Tertia, Sacerdos celebraturus Missam (licet sit idem Prælatus) manibus junctis ante pectus, & indutus Pluviali coloris, Officio convenientis (& si desit, indutus Alba, & Stola tantum) accedit ad Altare post Acolythos cum cereis accensis, ubi omnes genuflectunt, Celebrans in infimo gradu, cæteri in plano. Deinde Acolythi deponunt candelabra in Credentia, & accedentes ad Celebrantem primus Acolythus ipsi ministrat Aspersorium cum debitis reverentiis. Tunc Celebrans adhuc genuflexus primo ter aspergit Altare, scilicet, in medio, a latere Evangelii, & a cornu Epistolæ. Deinde seipsum, interim dicens cum cantu Antiphonam *Asperges me*, & in tempore Paschali *Vidi aquam*, &c. ac erectus aspergit Acolythos adhuc genuflexos. Verum si SS. Sacramentum expositum sit in eodem Altari, tunc non aspergit Altare, sed tantum seipsum, & Acolythos. Postea aspergit Populum, Acolythis anteriores partes Pluvialis elevantibus, progrediens a latere Evangelii per circulum dicens submissa voce Antiphonam, & totum Psalmum *Miserere* cum *Gloria Patri*, &c. vel *Confitemini Domino* tempore Paschali, qui totus dici non debet, nisi sciatur. Deinde repetitur Antiphona, &c. sed no-

tandum eſt, quod ſi adſit Thuriferarius, ipſe Celebrantem ſociabit, Acolythis in ſuis locis manentibus. Poſtea Celebrans ibidem exuitur Pluviali ab Acolythis & a Thuriferario (ſi adſit) ac induitur Manipulo, & Caſula; niſi Sacramentum ſit expoſitum, quia tunc hoc fiet in cornu Epiſtolæ, quo facto, Celebrans incipit Miſſam.

2 Si Miſſa cum Miniſtris celebretur, fiat Aſperſio ſequenti modo. Præcedit Thuriferarius cum Vaſe Aquæ benedictæ. Tum Acolythi cereis accenſis, & poſt eos Cæremoniarius. Ultimo loco Celebrans inter Miniſtros cum Dalmaticis ſine Manipulis, ipſis fimbrias Pluvialis elevantibus, ac altera manu ad pectus poſita. Qui omnes genuflectunt: ſcilicet, Celebrans cum Miniſtris in infimo gradu, cæteri vero in plano. Tunc Acolythi deponunt candelabra ſuper Credentiam, vel gradus Altaris, & remanent genuflexi, donec aſperſi fuerint. Thuriferarius ſine oſculis tribuit Diacono Aſperſorium cum Aqua, & hic illud tradit Celebranti debitis reverentiis, qui mox incipit Antiphonam *Aſperges me*, vel *Vidi aquam* ter aſpergens Altare, & ſeipſum, ut ſupra. Deinde ſurgens aſpergit Miniſtros, Cæremoniarium, Acolythos, & Thuriferarium, qui ſtatim ſurgunt, & facta ab omnibus genuflexione, & a Celebrante debita reverentia, ipſe Celebrans inter Miniſtros fimbrias Pluvialis elevantes, Cæremoniario, & Thuriferario præcedentibus, ſed iſte quaſi a dextris Diaconi procedit ad aſperſionem Populi, ut ſupra, Acolythis facie ad faciem verſis, & in ſuis locis remanentibus, donec redeat Celebrans ad Altare. Tum reddit Aſperſorium Diacono, & hic Thuriferario, qui, depoſito Vaſe, tradit Diacono Librum, quem iſte cum Subdiacono tenent, ut Celebrans cantet ℣℣. & Oratio-

nem

nem ut infra. Deinde Diaconus ibidem aufert Pluviale a Celebrante & Subdiaconus illi tribuit Manipulum. Postea Diaconus illi imponit Casulam, & tam ipse, quam Subdiaconus assumunt Manipulos, nisi Sacramentum expositum sit, quia tunc hæc fient in cornu Epistolæ, quibus finitis, Celebrans incipit Missam.

3 Si vero Communitas assistat in Ecclesia, tunc Celebrans, postquam se, ac Ministros asperserit, tradit Aspersorium Diacono, & hic Thuriferario, ac se vertens cum Ministris ad Communitatem, Cæremoniario, & Thuriferario præcedentibus, illam salutat ex utraque parte capitis inclinatione, cui ipsa correspondeat, eamque aspergit primum a latere dextro illius, deinde a sinistro, factis cuilibet Prælato, aut Præsidenti sigillatim debitis reverentiis. Postea aspergit Cæremoniarium, Acolythos, & Thuriferarium, &c. Si assistat R. P. N. Generalis, illi porriget Aspersorium cum osculo ipsius, & manus, facta prius profunda inclinatione; & postquam ille cum illo se asperserit, illud recipit ab eo cum osculo manus, & ipsius Aspersorii, facta eadem reverentia. Si adsit aliquis Cardinalis, vel Episcopus, Nuntius, aut alii Prælati in loco suæ Jurisdictionis, tunc Celebrans post Aspersionem Altaris tantum surgit cum Cæremoniario, & Thuriferario, aliis adhuc genuflexis, tendit ad Prælatum, & facta profunda inclinatione, cæteri vero genuflexione, ipsi tradit Aspersorium osculo ipsius, & manus. Postea Prælatus primum seipsum, tum Celebrantem aspergit, eique reddit Aspersorium, quod osculo manus, & illius recipit, & facta eadem reverentia, cum aliis redit ad Altare, ubi aspergit Ministros, &c. ut supra. Si autem Prælatus signum faciat, ut aspergatur, ipsum as-

pergit facta eadem reverentia antea, & poſtea; ac deinde ſeipſum, Miniſtros, &c. Si vero adſit Rex, Regina, Princeps, aut Epiſcopus extra ſuam Juriſdictionem, tunc Celebrans inter Sacros Miniſtros poſt Aſperſionem Altaris, & ſui ipſius, illos ſigillatim aſpergit, facta profunda reverentia, ante & poſt, ac deinceps Miniſtros, &c. Tandem advertendum eſt, quod in Dominicis Paſſionis, & Palmarum, non dicitur in fine Pſalmi ℣. *Gloria Patri*, &c.: ſed eo finito repetitur Antiphona: *Aſperges me*, quæ prius a Celebrante canenda erit ſequenti modo.

Aña. A S- pér- ges me, Dó- mi ne, hyſſó-

po, & mundá- bor: la- vá- bis me, &

ſu- per ni- vem de- albá- bor. *Pſ.* Mi- ſe ré-

re me- i, De- us, ſe- cún-dùm ma gnam mi ſe ri-

cór- di am tu- am. ℣. Gló- ri a Patri, &

Fí-

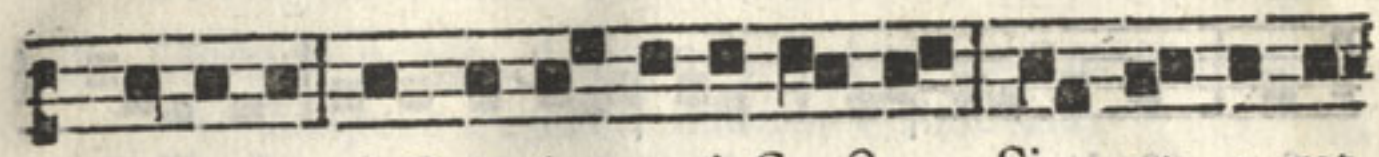

Fí li o, & Spi rí- tu i Sancto: Si- cut e rat

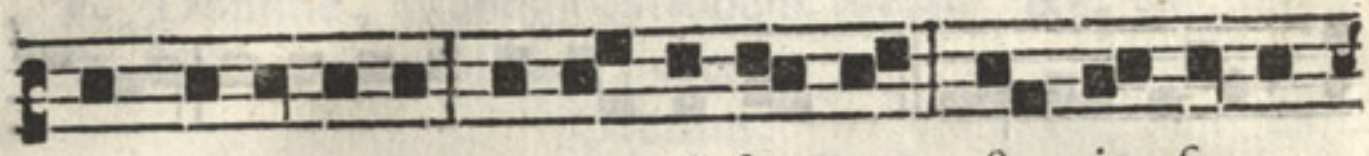

in prin cí pi o, & nunc & ſemper, & in ſæ cu-

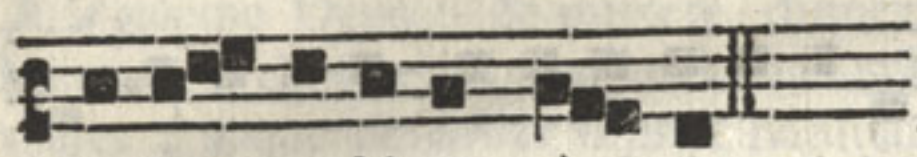

Et repetitur Antiphona Aſpérges me.

la ſæ- cu ló rum. A- men.

TEMPORE PASCHALI.

Aña.

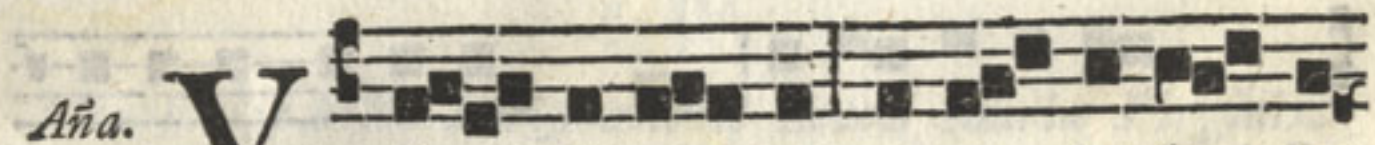

V I- di a- quam egre- di- én- tem

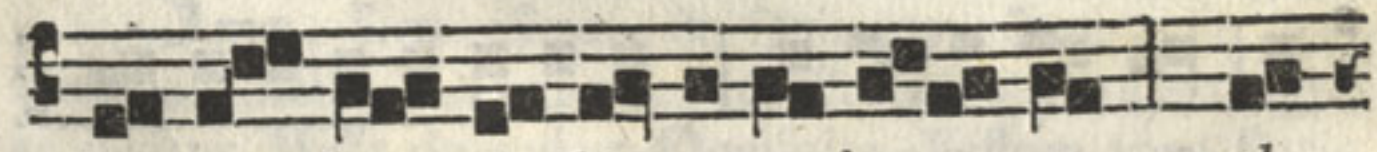

de tem-plo à lá- te re dex- tro, al-

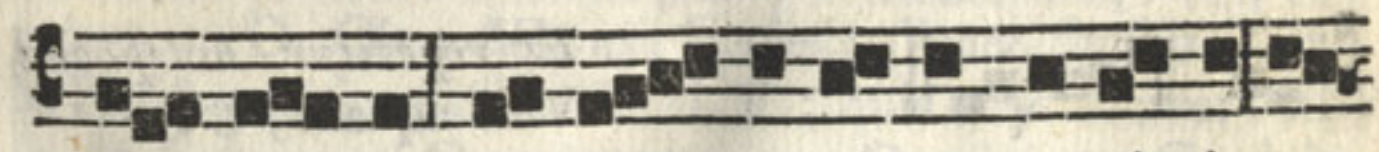

le- lú- ia: & om- nes, ad quos pervé- nit a-

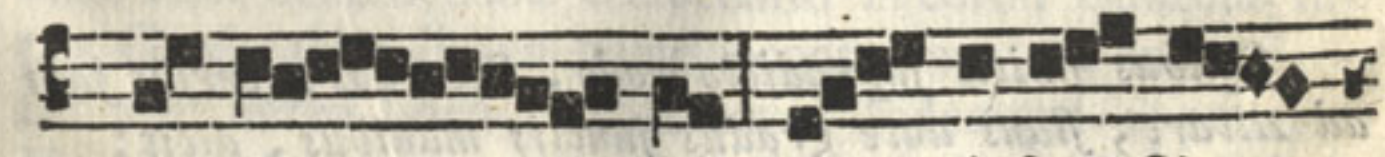

qua i- ſta, ſal- vi fa- cti

ſunt,

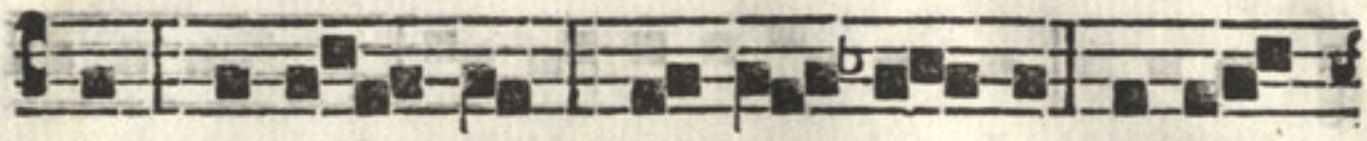

ſunt, & di- cent, al- le- lú- ia, al le-

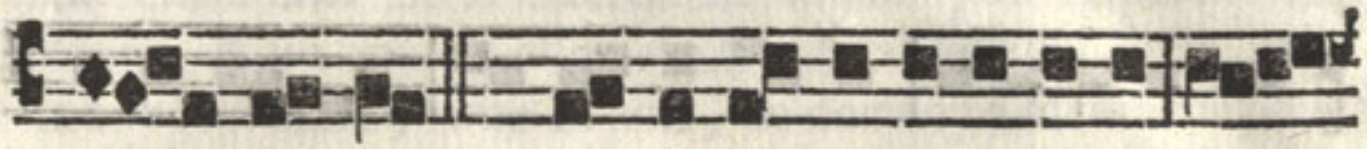

lú- ia. *Pſ.* Con- fi té- mi ni Dómi no, quó-

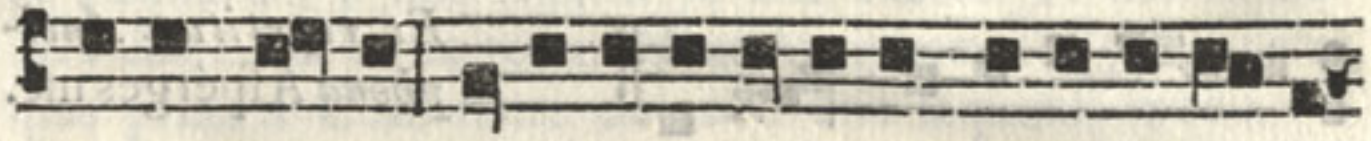

ni am bo- nus: quóni am in ſæ cu lum mi ſe ri cór- di-

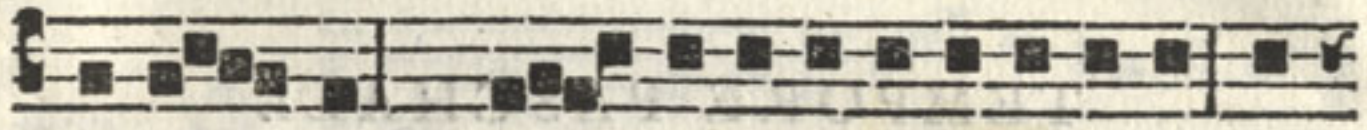

a e- jus. ℣. Gló- ri a Patri, & Fí li o, &

Spi rí- tu i San-ctó: Si- cut e- rat in princí pi-

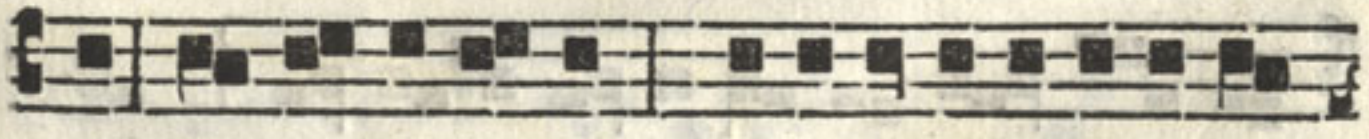

o, & nunc, & ſemper, & in ſæcu la ſæ cu ló-

Et repetitur Antiphona Vidi aquam, *&c.*

rum. A- men.

Quibus finitis ſupradicto modo, Sacerdos reverſus jam ad Altare, ſtans ante gradus junctis manibus, dicit:

℣.

℣. Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam.
Tempore Paſchali additur: Allelúia.
℟. Et ſalutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, &c.
℣. Dóminus vobíſcum, &c.

Orémus.

EXáudi nos, Dómine Sancte, Pater Omnípotens, ætérne Deus: & míttere dignéris Sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui cuſtódiat, fóveat, prótegat, víſitet, atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Dum hæc Oratio cantatur, Cæremoniarius ponit Miſſale ſuper Altare, & poſtea Acolythi accipiunt Candelabra ad initium Miſſæ.

§. IV.

Proceſſio in Feſto Purificationis Beatæ Mariæ Virginis.

1 SI hoc Feſtum venerit in Dominicis Septuageſimæ, Sexageſimæ, & Quinquageſimæ, fit tantum Benedictio, Diſtributio, & Proceſſio Candelarum, ac dicitur Miſſa de eadem Dominica. Feſtum vero Purificationis transfertur in ſequentem diem tanquam proprium ex D. Clem. VI. niſi Eccleſia dicata ſit ſub Titulo Purificationis ejuſdem B. M. V.; quia tunc dicitur Miſſa de Feſto cum Commemoratione Dominicæ. Candelæ ceræ albæ benedicendæ collocentur in cornu Epiſtolæ ſuper Credentiam linteo mundo coopertam, & cooperiantur alio linteo lineo, vel ſerico, ibidemque apponatur Vas cum Aqua benedicta, & Aſperſorio. Altare etiam habeat duo Frontalia, unum album, & ſuper illud alte-

rum

rum violaceum, faciliter removendum post Processionem, nisi hoc Festum in supradictis Dominicis venerit.

2 Finita Tertia, conveniunt Fratres ut supra §. 2. In ingressu ad Ecclesiam præcedit Conventus; deinde Thuriferarius sine Thuribulo cum alio Acolytho a sinistris administrandum vas Aquæ benedictæ, si commode fieri potest; aliàs sufficiet unus ex Acolythis administrandum Asperforium. Deinde Acolythi cereis accensis, & post eos Cæremoniarius. Ultimo loco Celebrans manibus junctis ante pectus Stola, & Pluviali violaceo indutus inter Sacros Ministros similiter indutos cum Planetis plicatis violaceis; sed Diaconus cum Stola, & omnes sine Manipulis. Sic procedunt e Claustro ad Altare, ubi Ministri genuflectunt in infimo gradu, cæteri autem in plano. Celebrans etiam in infimo gradu genuflectit, si in Altari adsit Sacramentum, alias tantum facit profundam reverentiam quod semper ab omnibus observari debet in ingressu, & egressu ab Altari. Deinde Acolythi deponunt Candelabra super Credentiam, & fit Aspersio Aquæ benedictæ, (si sit dies Dominica) ut dicitur §. 3. num. 3. Postea ascendunt ad Altare, quod Celebrans osculatur, Ministris genuflectentibus; ac tendunt ad cornu Epistolæ, ubi Cæremoniarius, vel Sacrista detegit Candelas. Mox Celebrans manibus junctis ante pectus, Diacono, & Subdiacono hinc inde similiter stantibus, non autem uno post alium, incipit in tono Feriali Orationes. Cum dicit *Oremus*, caput Cruci inclinat; & cum in Oratione invenerit Crucem, posita manu sinistra super Altare, dextra Candelas benedicit, Diacono fimbriam Pluvialis elevante. Thuriferarius vero dum dicuntur Orationes Thuribulum præparat, & cum dicitur Oratio *Domine*

Je-

Jesu Christe, se ponit juxta Credentiam cum Acolytho Vasis Aquæ benedictæ. Finitis Orationibus, Celebrans ponit incensum in Thuribulo, Diacono Naviculam debitis reverentiis ministrante, ac Subdiacono fimbriam Pluvialis elevante, illudque benedicit de more. Deinde accipiens Aspersorium a Diacono iisdem reverentiis datum, ter aspergit Candelas, scilicet, in medio, a dextris, & a sinistris, dicens sine Psalmo, & sine cantu Antiphonam *Asperges me*. Mox reddens Aspersorium Diacono, ab eo accipit Thuribulum, & ter simili modo adolet incenso, eodem Diacono fimbriam Pluvialis attollente in Aspersione, & Thurificatione. Quo facto, Thuriferarius, & Acolythus deponunt Thuribulum, & Vas; ac se collocant in suis locis. Interim Communitas stabit versa facie ad Altare; & solum ad primam, & ultimam Orationem post Distributionem inclinabitur.

3 Completa Benedictione, Celebrans venit ad medium Altaris cum Ministris, & facta Cruci capitis inclinatione, a Ministris vero genuflexione, vertit se ad Populum, Diacono a latere Epistolæ, Subdiacono a cornu Evangelii hinc, & inde stantibus, ac fimbrias Pluvialis elevantibus. Interim Cæremoniarius, vel in ejus defectu Sacrista Rocchetto indutus genuflectit, & descendens ad Communitatem, ac facta reverentia Digniori ex Choro, tendit a sinistris ejus ad Altare. Cum ad illud pervenerint, uterque genuflectit ante infimum gradum, & facit Celebranti mediam inclinationem. Deinde ascendit Dignior ad ipsum ante Suppedaneum, & acceptâ a Cæremoniario, vel a Sacrista extinctâ Candelâ, adhuc stans eam tradit Celebranti osculo tantum Candelæ ab utroque facto, & non manûs. Postea Cele-

brans Candelam acceptam tribuit Subdiacono, & hic Acolytho, ut in Credentia servet; ac stans in eodem loco accipit aliam Candelam a Diacono cum osculo ipsius Diaconi, sed non manûs, quam ipsi tribuit Sacrista, vel alius sine osculis, quod quidem observare debet in Distributione aliarum. Deinde fit Distributio hoc ordine: Primo tradit Digniori, a quo Candelam acceperat, qui genuflexus (nisi sit Prelatus) in suppedaneo, vel in superiori gradu illam recipit osculo illius, & manûs. Deinde Prælatis (siqui adsint) qui non genuflectunt, nec osculantur manus Celebrantis (nisi sit illis Superior) sed tantum inclinati osculantur Candelam. Postea Ministris paratis (nisi sint ejusdem Dignitatis cum Prælatis) qui Candelas Acolythis dant, ut eas servent, & tunc ipsas Cæremoniarius, vel Sacrista ministrat Celebranti. Deinde Presbyteris incipiendo a Dignioribus, & post eos Cæremoniario, & Sacristæ, interim ministrante Acolytho Candelas. Tum Thuriferario, & Acolythis, ac ultimo cæteris Fratribus, qui omnes bini, & bini accedunt, facta prius genuflexione ante infimum gradum, & media inclinatione Celebranti, genuflectuntque ante illum in gradu immediato, qui dat prius illi, qui ad sinistram ipsius est, & postea ei, qui est ad dexteram, porrigens inferiorem partem Candelæ osculandam, & manum. Deinde surgunt, & ante infimum gradum repetunt easdem reverentias. Si aliqui Sæculares accedere debeant, tunc descendit in ultimum gradum Presbyterii, ubi eis Candelas distribuit, nisi sint ex nobilibus Personis, qui etiam in superiori gradu Candelas recipiunt. Sed advertendum est, quod, qui Candelas recipiunt, ita redeant, ut locum medium relinquant euntibus ad eas recipiendas.

Si

Si adſit aliquis Epiſcopus, hic Celebranti dabit Candelam ſine oſculo, quam recipiet cum oſculo Candelæ, & manûs Epiſcopi; & ſi iſte non accedat, tunc Cæremoniarius illi Candelam defert, antequam Dignior eam recipiat, factis debitis reverentiis, & oſculis. Si vero adſit Rex, aut Princeps, & non accedat, tunc Cæremoniarius eodem modo, quo Epiſcopo, defert illi Candelam. Cum autem cœperit Diſtributio, cantantur a Choro ſequentia, incipientibus Cantoribus, ita ut non ceſſet cantus, niſi Diſtributio finiatur, etiamſi opus ſit aliquam Antiphonam repetere.

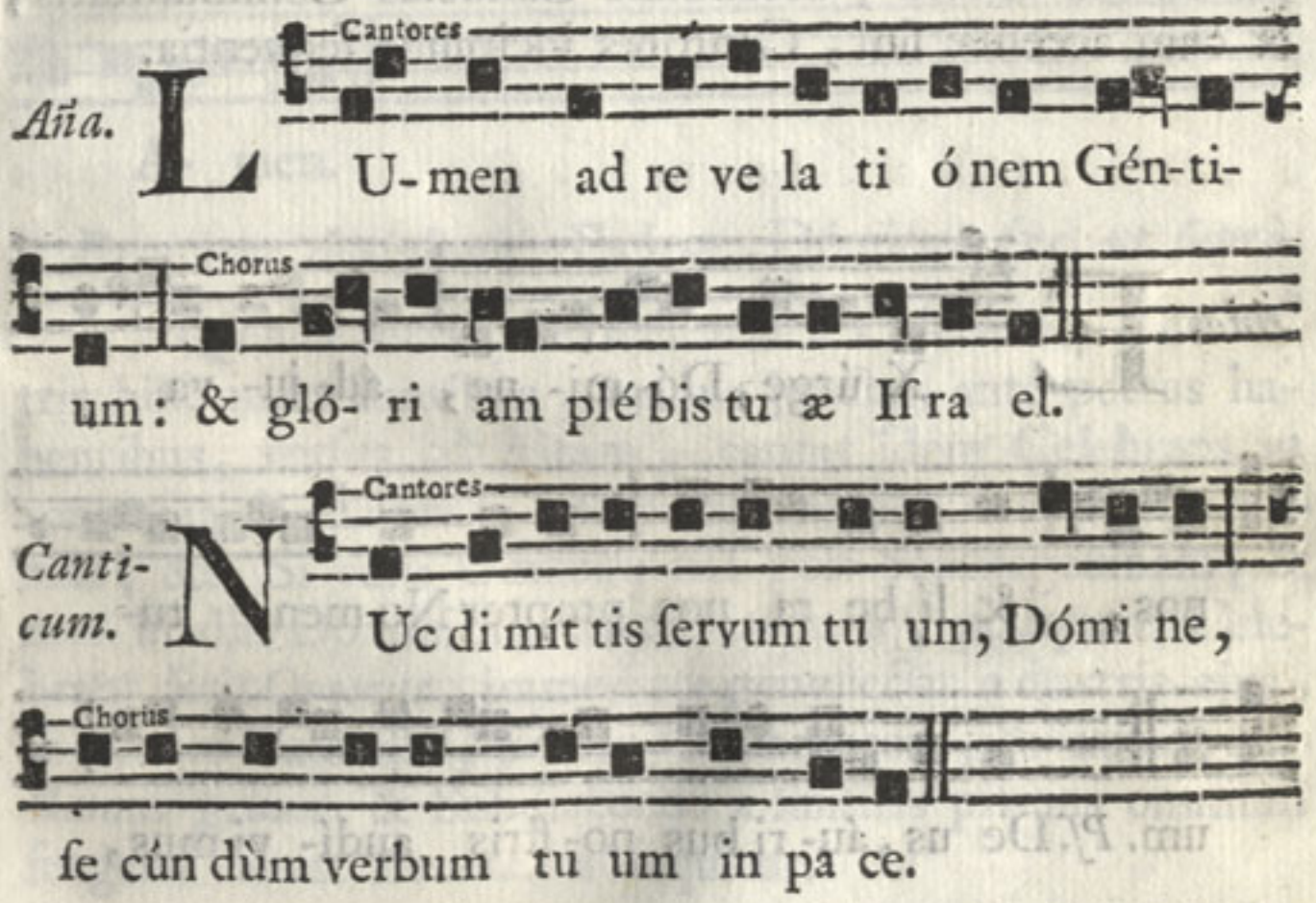

Deinde repetitur tota Antiphona: Lumen, *quæ ſimiliter repetitur poſt quemlibet Verſum, hoc modo*:
Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. *Aña* Lumen.

Quod paráſti ante fáciem ómnium Populórum. *Aña* Lumen. Glória Patri, *&c.* *Aña* Lumen. Sicut erat, *&c.* *Aña* Lumen.

4 His expletis, Celebrans cum Miniſtris accedit ad cornu Epiſtolæ, ubi lavat manus eas fricando medullâ panis, aut re ſimili (ſi opus ſit) Miniſtris in exteriori parte Altaris hinc inde manutergium miniſtrantibus, & uno Acolytho aquam infundente. At potius erit, ſi Miniſtri elevent fimbrias Pluvialis, & alter Acolythus manutergium præbeat. Interim duo ex junioribus, alteruter ex ſuo Choro, accendunt Candelas Communitatis, & cum accenſæ ſint, Cantores incipiunt ſequentia.

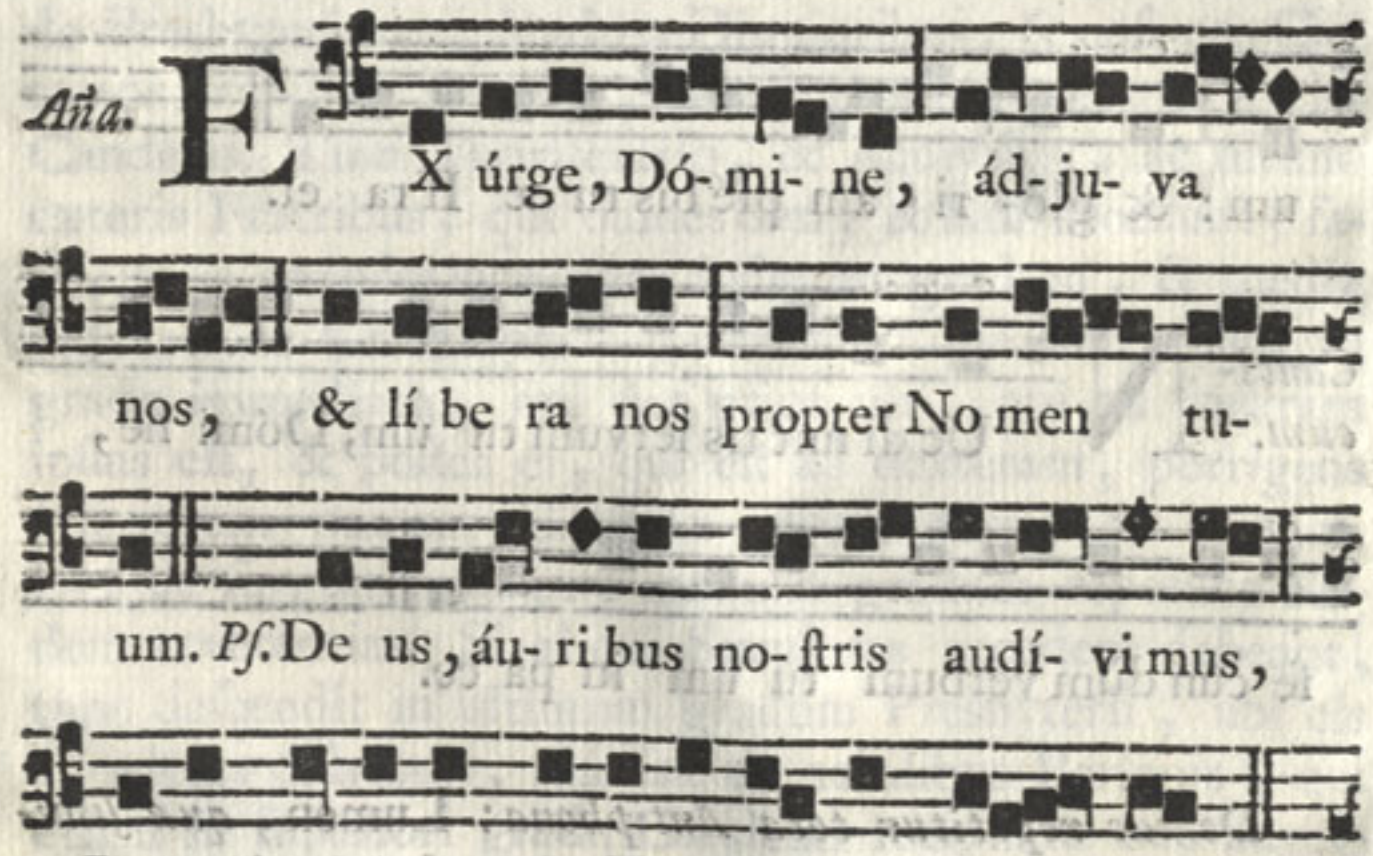

℣.

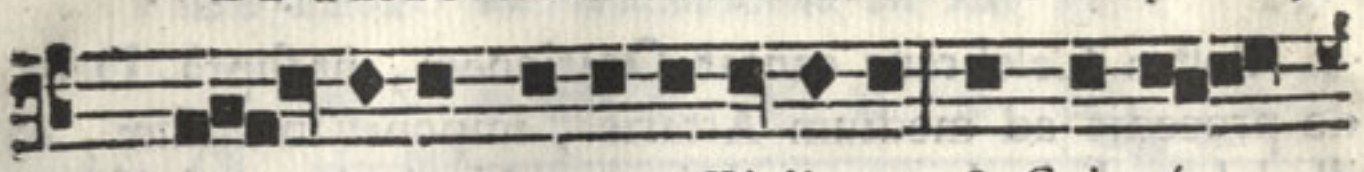

℣. Gló- ri a Pa tri, & Fí li o, & Spi rí-

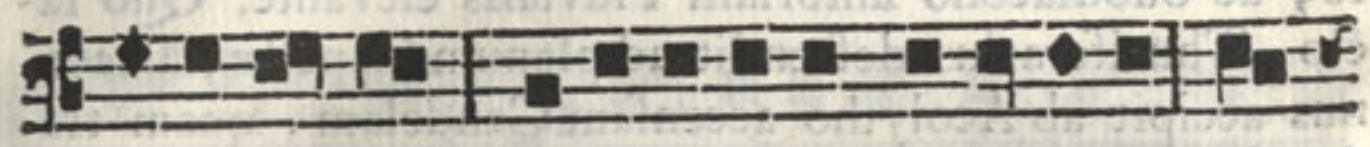

tu i San-cto: Si cut e rat in princí pi o, &

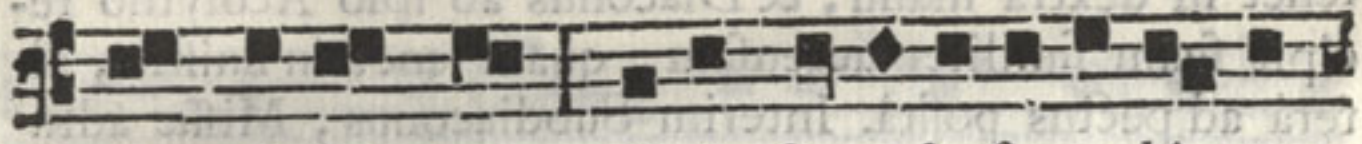

nunc, & sem-per, & in sæ cu la sæ cu ló- rum.

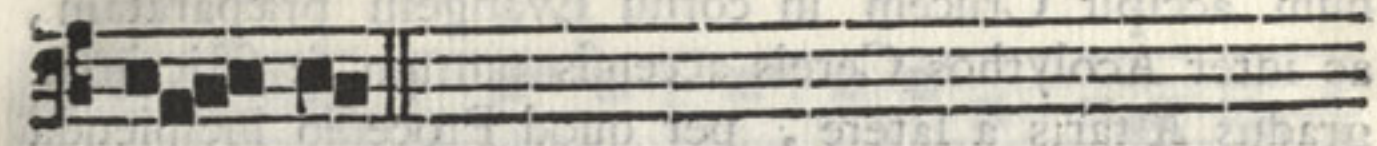

A- men.

Repetitur Antiphona: Exúrge, Dómine, *&c. ut suprà.*

5. Quibus dictis, & recitatis a Celebrante, Ministris hinc inde stantibus, manus junctas ante pectus habentibus, versus ad Altare, cantat idem Celebrans in tono feriali *Oremus*, & Orationem *Exaudi*, *quæsumus*, &c. Si vero Officium fiat post Septuagesimam, & non in die Dominica, tunc Diaconus, postquam Celebrans dicit *Oremus*, immediate genuflectit a dextris ejus, & omnes cum illo, præter Celebrantem, & cantat *Flectamus genua*, & Subdiaconus a sinistris primus omnium surgens cantat *Levate*, ut sequitur.

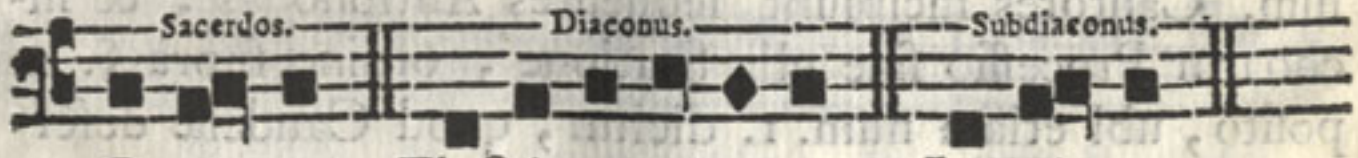

O ré-mus. Flectámus génu a. Le vá- te.

Pos-

Postea Celebrans cantat Orationem, ut suprà. Deinde procedit ad medium Altaris, imponit incensum, & illud benedicit de more, Diacono Naviculam ministrante, ac Subdiacono fimbriam Pluvialis elevante. Quo facto, Thuriferarius descendit ad planum Capellæ; Diaconus accipit ab Acolytho accensam Candelam, quam tradit Celebranti osculo ipsius, & manûs; Celebrans eam tenet in dextra manu, & Diaconus ab ipso Acolytho recipit suam similiter accensam, quam tenet in sinistra, alterâ ad pectus positâ. Interim Subdiaconus, Missæ adfuturus, sine Candela genuflectit, & descendens ad planum accipit Crucem in cornu Evangelii præparatam, ac inter Acolythos Cereis accensis tantum se sistit juxtà gradus Altaris a latere, per quod Processio incipienda est, & idem facit Thuriferarius. Mox Diaconus stans a dextris Celebrantis genuflectit, & se vertens ad Populum per sinistrum latus, ne terga ipsi det, cantat.

Diaconus dicit:

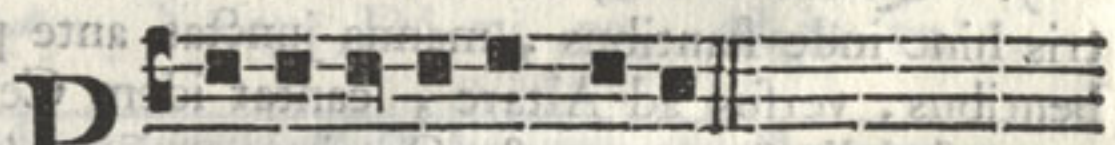

P Ro ce dámus in pa ce.

Chorus respondet:

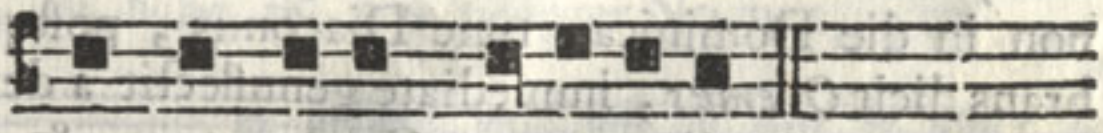

In Nó mi ne Chri sti. Amen.

6 Tunc, & non prius, Celebrans se vertit ad Populum. Cantores incipiunt sequentes Antiphonas, & inchoatur Processio sine ulla Statione, ordine suprà §. 2. posito, ubi etiam num. 1. dicitur, quod Candelæ deferri debent manu extima.

Aña.

Ana. A Dór-na thá- la mum tu- um,

Si- on, & súſ- ci pe Re- gem Chri-

ſtum: ampléte re Ma rí- am, quæ eſt

cœ lé- ſtis por- ta: ip- ſa e nim por- tat

Re- gem gló- ri æ no- vi lú- mi nis: ſub sí-

ſtit Vir- go addú- cens má- ni bus Fí- li um,

an- te lu cí- fe rum gé- ni tum: quem ac cí- pi-

ens Sí- me on in ulnas ſu- as, præ di- cá-

vit

vit Pó- pu lis Dó- mi num e um eſ- ſe

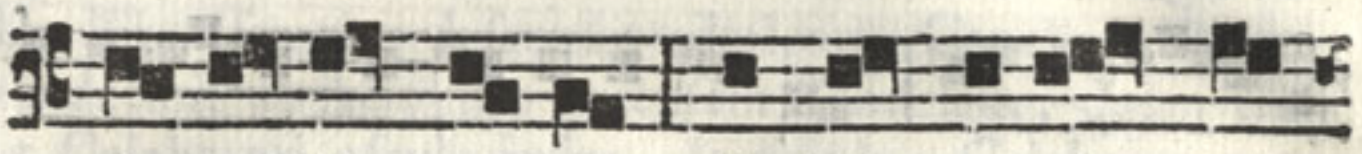

vi- tæ, & mor- tis, & Sal- va tó- rem

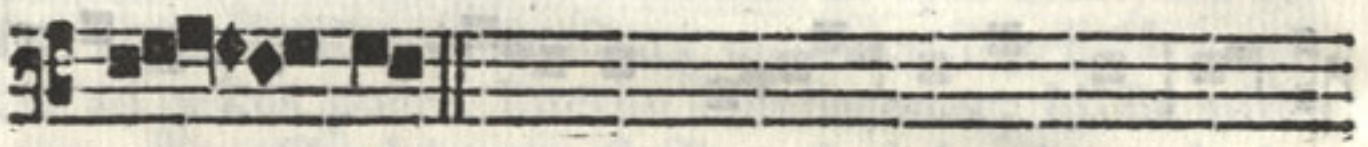

Mun- di.

Alia Aña. R

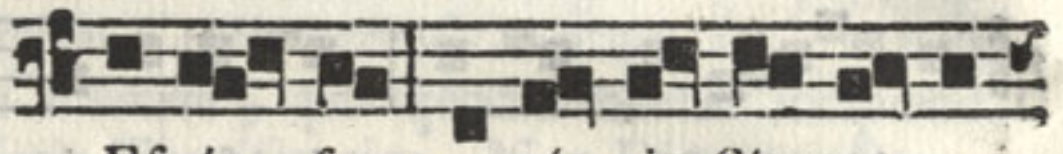

Eſpón- ſum ac cé- pit Sí- me- on

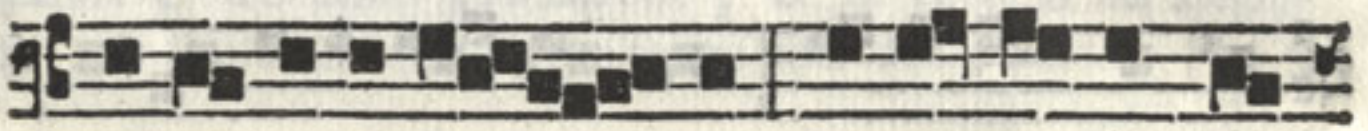

à Spí- ri tu San- cto, non vi- ſú- rum ſe

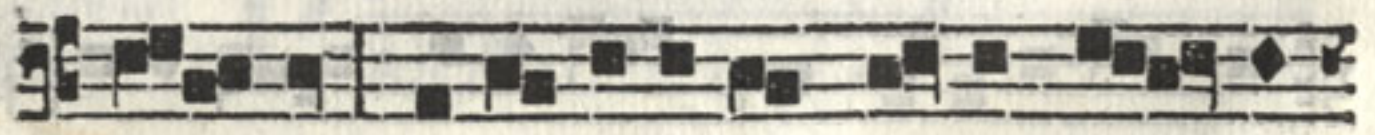

mor- tem, ni ſi vi dé ret Chri- ſtum Dó- mi-

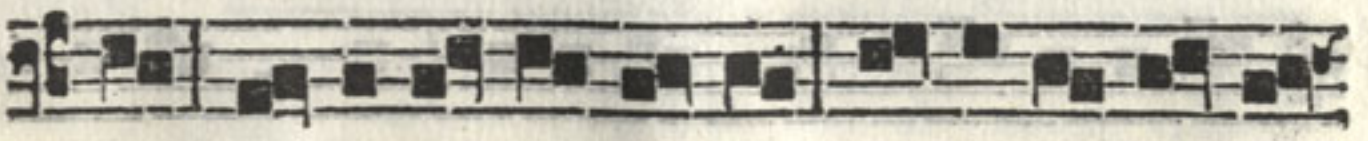

ni: & cum in dú- ce- rent Pú- e rum in Tem-

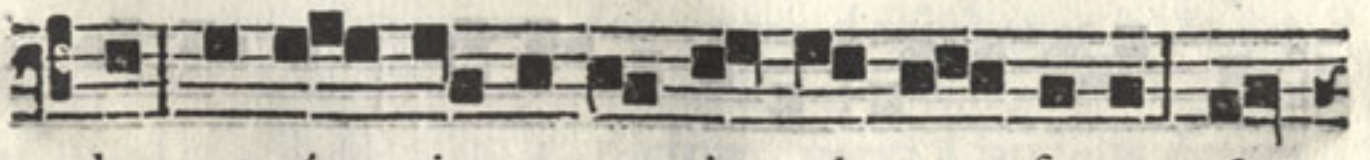

plum, ac cé- pit e um in ul- nas ſu as, &

be-

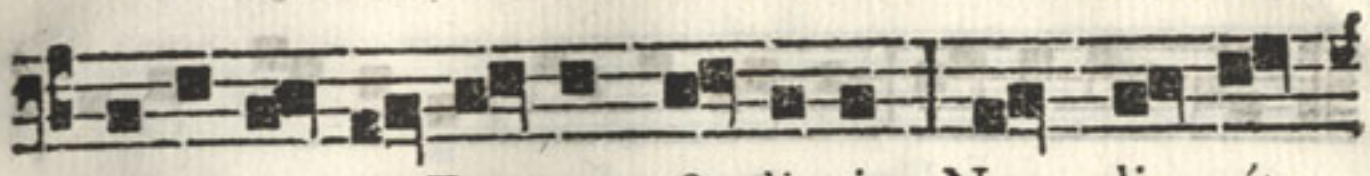

be ne dí- xit De- um, & di xit: Nunc di- mít-

tis ſervum tu- um, Dó- mi ne, in pa- ce.

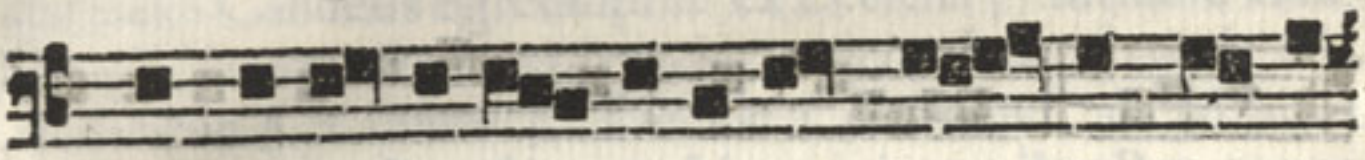

℣. Cum in dú- ce rent Pú e rum Je- ſum Pa- rén-

tes e- jus, ut fá- ce rent ſe- cún-dùm confu-

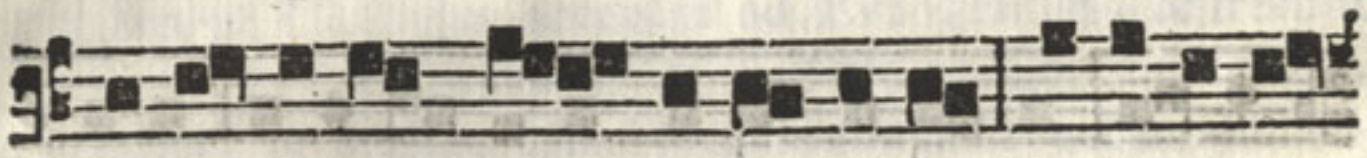

e tú- di nem Le- gis pro e o, ip ſe ac cé-

pit e- um in ul-nas ſu- as.

Dum Communitas ingreditur Eccleſiam, cantatur Reſponſorium.

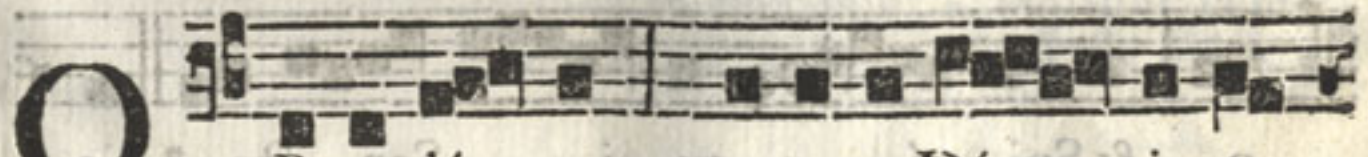

O B tu lé- runt pro e o Dó- mi no

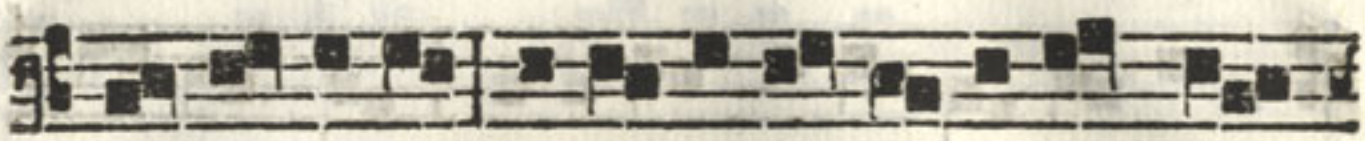

par túr- tu rum, aut du- os pul- los co lum- bá-

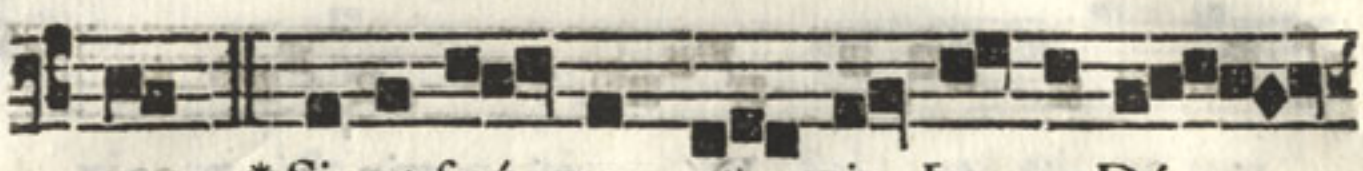

rum, * Si cut ſcrí- ptum eſt in Le- ge Dó-

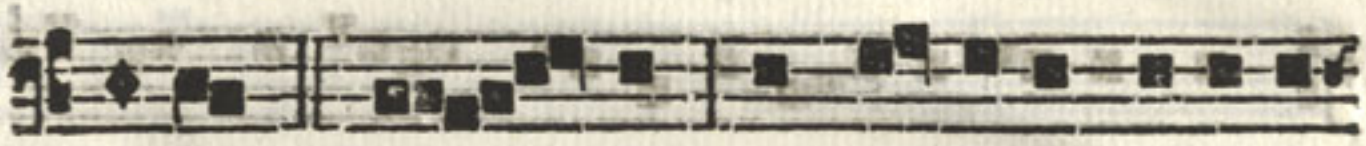

mi ni. ℣. Poſt quàm im plé- ti ſunt di es pur-

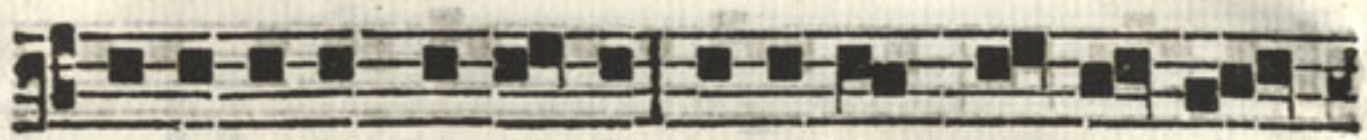

ga ti ó nis Ma rí- æ ſe cúndùm Le- gem Mo-

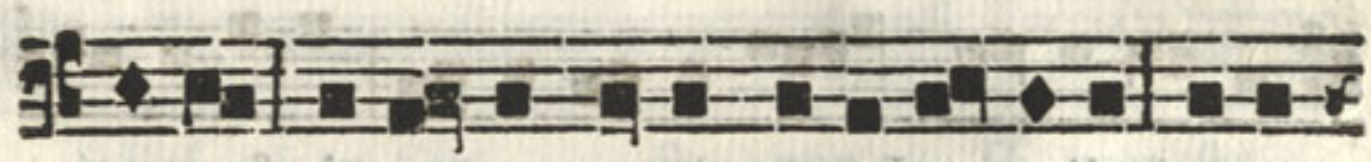

y ſi, tu lé- runt Je ſum in Je rú- ſa lem, ut sí-

ſte rent e- um Dó- mi- no. * Si cut

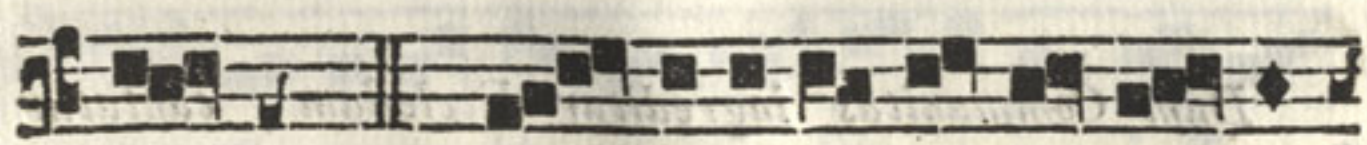

ſcríptum. ℣. Gló- ri a Pa- tri, & Fí- li-

o, & Spi rí- tu i San- cto. * Sic-

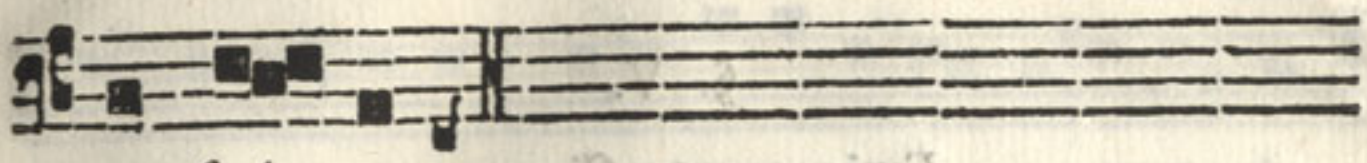

ut ſcrí- ptum.

7 Hoc Reſponſorium ita regulari debet, ut non cantetur ℣. *Gloria Patri*, &c. quin priùs in plano Capellæ ſit Communitas. Quo finito, terminatur Proceſſio, & extinctis Candelis egrediuntur ex Eccleſia, initiante Cantore Pſalmum *Deus miſereatur noſtri*, &c. ut moris eſt, & dicitur §. 2. num. 5. Deinde Celebrans, & Miniſtri revertuntur in Sacriſtiam, ubi accipiunt alba Paramenta ad Miſſam celebrandam, niſi ſit Dominica privilegiata; quia tunc Celebrans accipit Manipulum, & Caſulam violaceam, & Miniſtri Dalmaticas, & Manipulos ejuſdem coloris. Fratres verò ſine mora in Chorum aſcendunt, ubi tenent Candelas accenſas ad Evangelium, & iterum ad elevationem SS. Sacramenti uſque ad Communionem. In Altari vero ſolus Celebrans Candelam accenſam tenet a Cæremoniario, poſt Benedictionem Diaconi, oſculo tantùm ipſius traditam; qui ſimiliter eam a Celebrante recipit, antequam Librum oſculetur. Si autem Miſſa ſit de Dominica, vel de aliquo Sancto Patrono, aut Titulari, tunc in Miſſa non accenduntur Candelæ, nec in ſequenti die, in quem transfertur Officium, & Miſſa B. M. V.

Tandem advertendum eſt, tam pro hac Miſſa, quam pro aliis ſolemnibus, quod, antequam Celebrans exeat e Sacriſtia, debet imponere incenſum, & illud benedicere, miniſtrante Diacono, ſi adſit, ut in ipſa Miſſa.

§. V.

Feria quarta Cinerum.

1. ANte Missam benedicuntur Cineres facti ex ramis Palmarum, seu Olivarum, vel aliarum arborum, præcedenti anno in Dominica Palmarum benedictis, qui debent esse aridi, & non per modum luti. Ipsi autem Cineres poni debent in aliquo vase mundo inter cornu Epistolæ, & Missale, velo violaceo cooperto. Finita Nona, conveniunt Fratres, ut supra §. 2. In ingressu ad Ecclesiam præcedit Conventus, deinde Thuriferarius sine Thuribulo, Acolythi Cereis accensis, Cæremoniarius, & ultimò Celebrans Stola, & Pluviali violaceo indutus, manibus junctis ante pectus inter Ministros Planetis plicatis sine Manipulis; sed Diaconus cum Stola ejusdem coloris, ipsis fimbrias Pluvialis elevantibus. Factis ab omnibus debitis reverentiis, ut dicitur supra §. antecedenti num. 2. Acolythi deponunt Candelabra; Celebrans cum Ministris ascendit ad Altare, illudque in medio osculatur, Ministris genuflectentibus; ac Cruci se inclinans cum ipsis accedit ad Missale in cornu Epistolæ. Tunc Cæremoniarius, vel Sacrista, discooperit Cineres, & cantatur a Choro, incipientibus Cantoribus, sequens Antiphona, quæ etiam a Celebrante recitatur.

Ant. 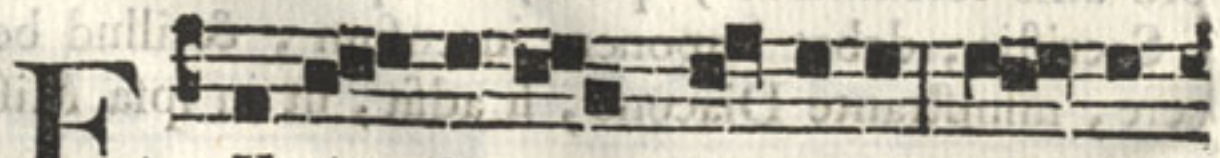

EX áu- di nos, Dó- mi ne; quó- ni-

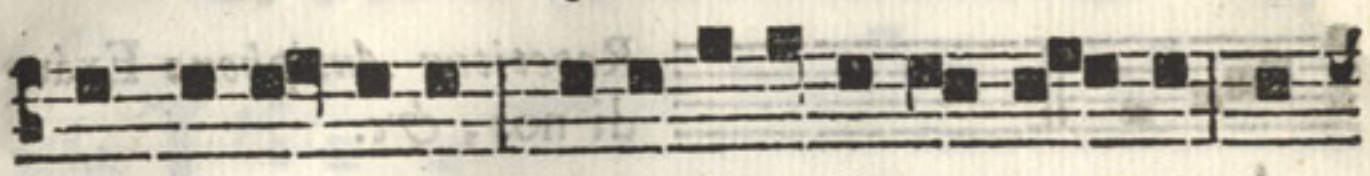

am be ní-gna eſt Mi ſe ri córdi a tu- a: ſe-

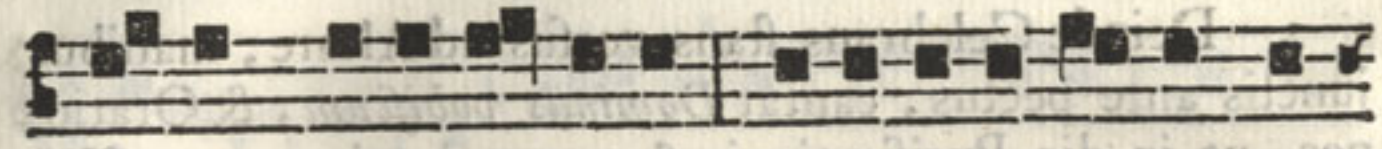

cúndùm mul ti tú- di nem mi ſe ra ti ó- num tu-

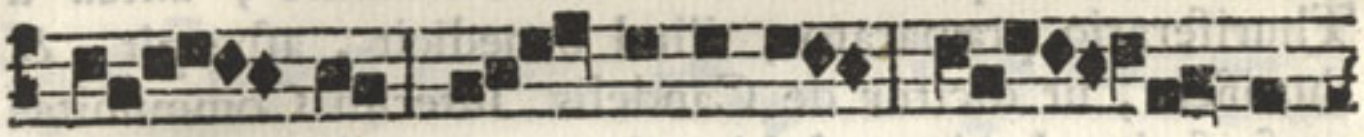

á- rum ré- ſpi ce nos, Dó- mi-

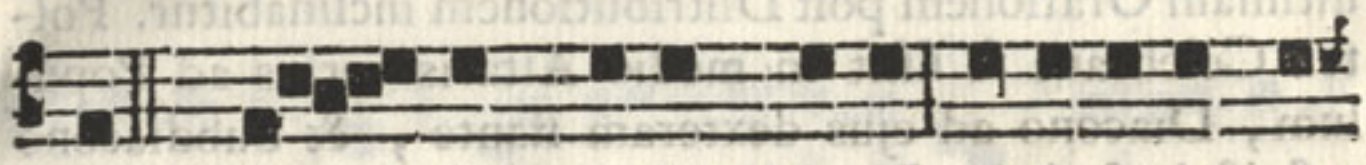

ne. *Pſ.* Sal- vum me fac, De us; quóni am in tra-

vé- runt a- quæ u- ſque ad A- nimam me-

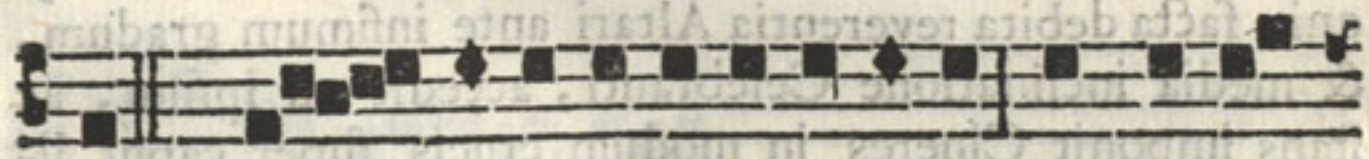

am. ℣. Gló- ri a Pa tri, & Fí li o, & Spi rí-

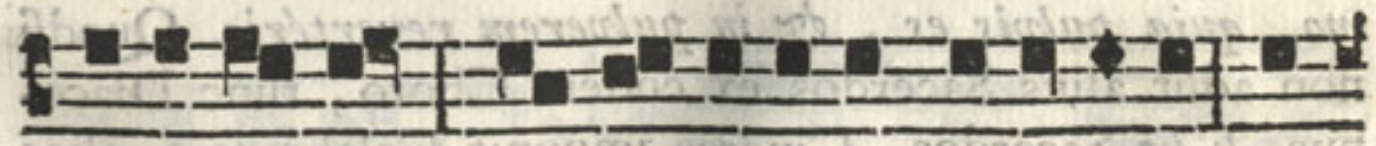

tu i San-cto: Sic- ut e rat in princí pi o, &

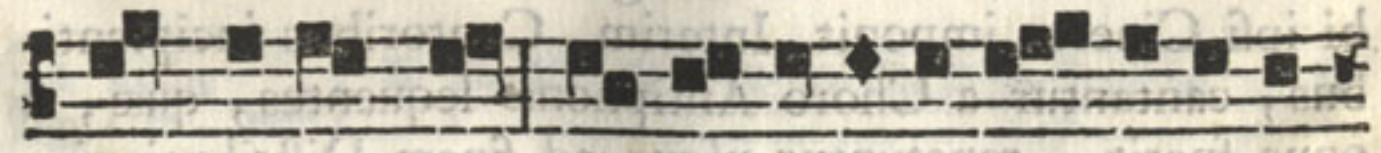

nunc, & ſem-per, & in ſæ cu la ſæ- cu ló rum.

Amen.

Repetitur Antiphona Exáudi nos, *&c.*

A- men.

2 Deinde Celebrans ſtans verſus ad Altare, manibus junctis ante pectus, cantat *Dominus vobiſcum*, & Orationes, ut in die Purificationis §. antecedenti num. 2. Hiſque finitis, imponit incenſum in Thuribulo, antea a Thuriferario præparato; illud benedicit, aſpergit, & thurificat, ut dicitur de Candelis. Interim Communitas verſa facie ad Altare ſtabit, & tantum ad primam, & ultimam Orationem poſt Diſtributionem inclinabitur. Poſtea Celebrans ſe ſiſtit in medio Altaris verſus ad Populum, Diacono ad ejus dexteram ſtante, & Subdiacono a ſiniſtris fimbrias Pluvialis elevantibus. Interim Sacriſta dat Diacono Vas Cinerum, qui illud in dextera tenet. Mox Cæremoniarius, factis debitis reverentiis, deſcendit ad Communitatem, & conducit ad Altare Digniorem ex Choro, ut in Benedictione Candelarum, num. 3. qui, facta debita reverentia Altari ante infimum gradum, & media inclinatione Celebranti, accedit ad ipſum, ac ſtans imponit Cineres in modum crucis ſuper caput illius, paululum inclinati dicens ſine cantu: *Memento homo, quia pulvis es, & in pulverem revertéris.* Quodſi non adſit alius Sacerdos ex codem Choro, tunc Diaconus, ſi ſit Sacerdos, Cineres imponit Celebranti; alias idem Celebrans coram Altari genuflexus nihil dicens ſibi ipſi Cineres imponit. Interim, Cantoribus incipientibus, cantantur a Choro Antiphonæ ſequentes, quæ, ſi opus fuerit, repetuntur uſque ad finem Diſtributionis, ita ut ultimo dicatur ℣. cum *Gloria Patri, &c.*

Aña

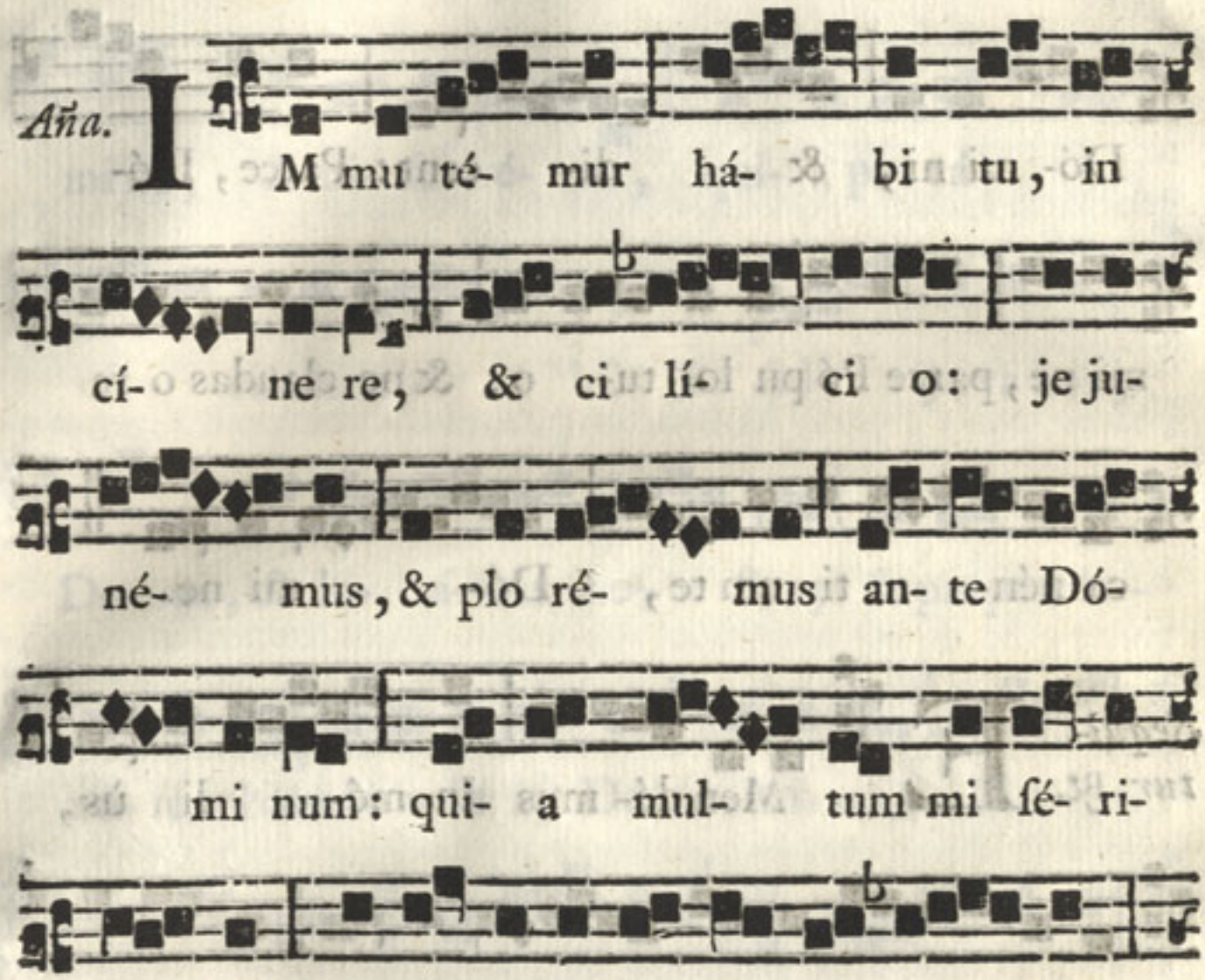
Aña.
IMmu té- mur há- bi tu, in
cí- ne re, & ci lí- ci o: je ju-
né- mus, & plo ré- mus an- te Dó-
mi num: qui- a mul- tum mi sé- ri-
cors est di mít- te re pec- cá- ta no- stra
De- us no- ster.

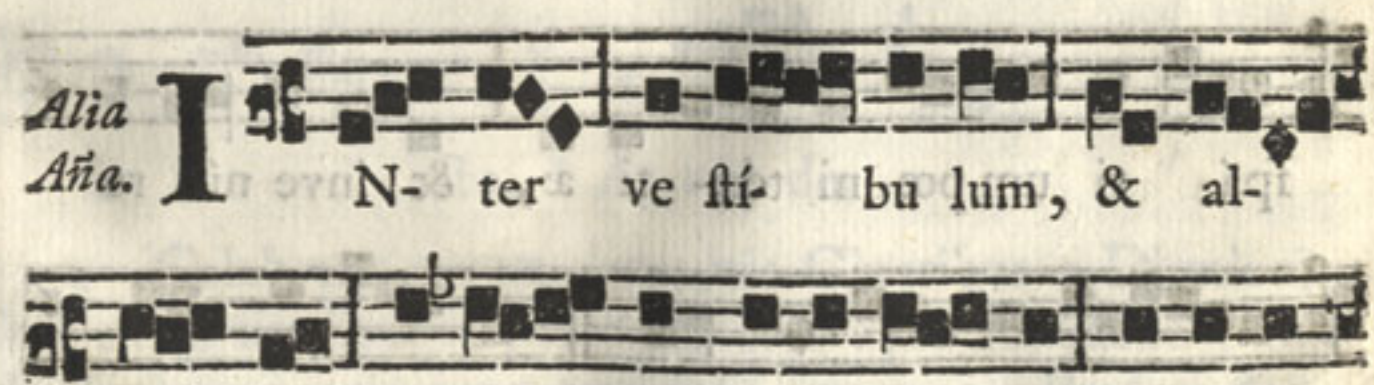
Alia
Aña.
IN- ter ve stí- bu lum, & al-
tá- re plo- rá- bunt Sa cer dó- tes Mi ní stri

Dó-

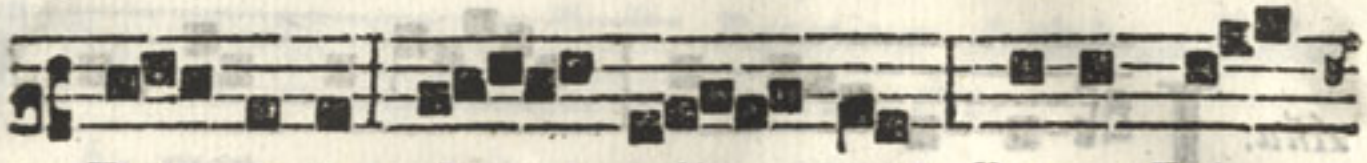

Dó- mi ni, & di- cent: Parce, Dó-

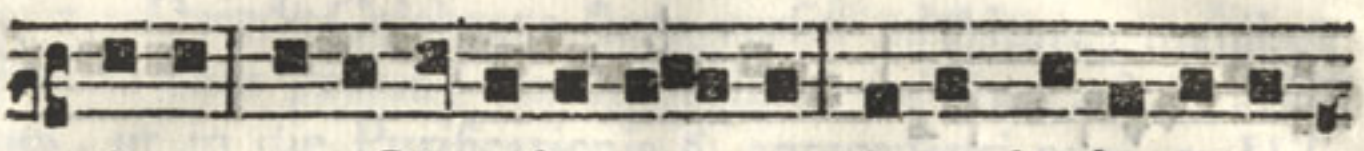

mi ne, parce Pó pu lo tu- o: & ne claudas o ra

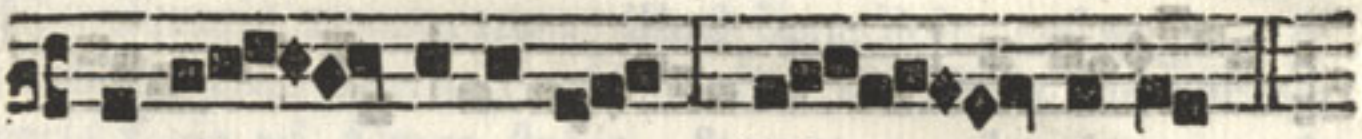

ca nén- ti um te, Dó- mi ne.

Sequitur. ℟. E

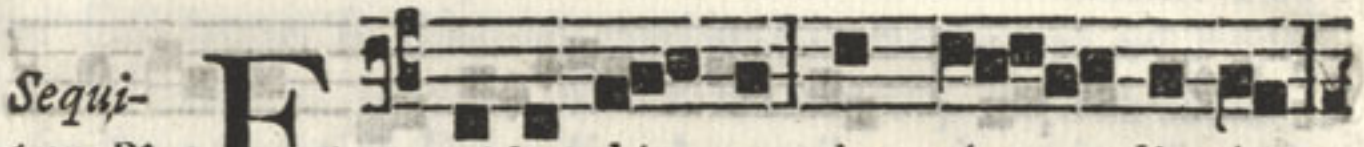

Men dé- mus in mé- li ùs,

quæ igno rán- ter pec- cá- vi mus; ne ſú- bi-

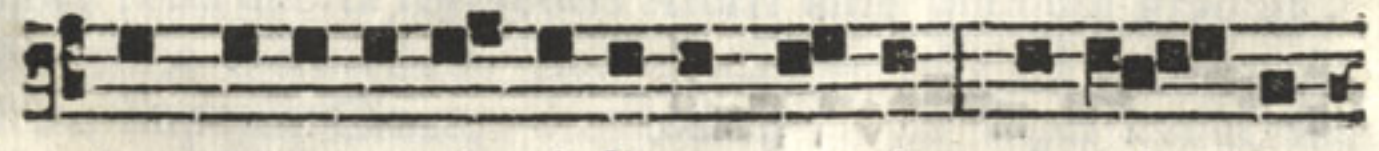

to præ occu pá- ti di e mor- tis, quæ rá- mus

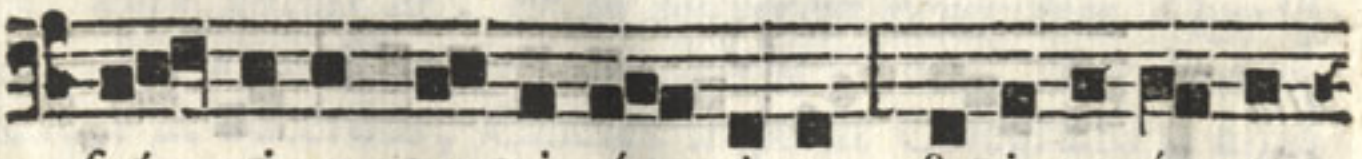

ſpá- ti um pœ- ni tén- ti æ, & inve ní- re

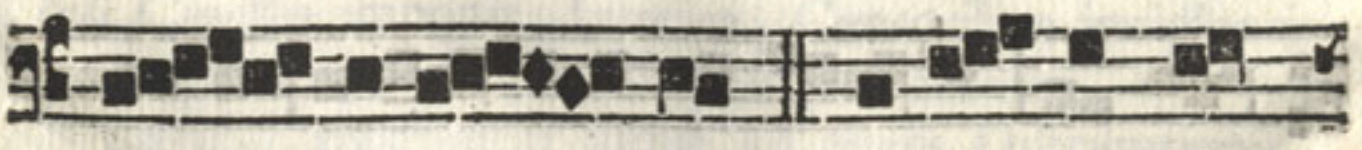

non poſ sí- mus. * At tén- de, Dó-

mi-

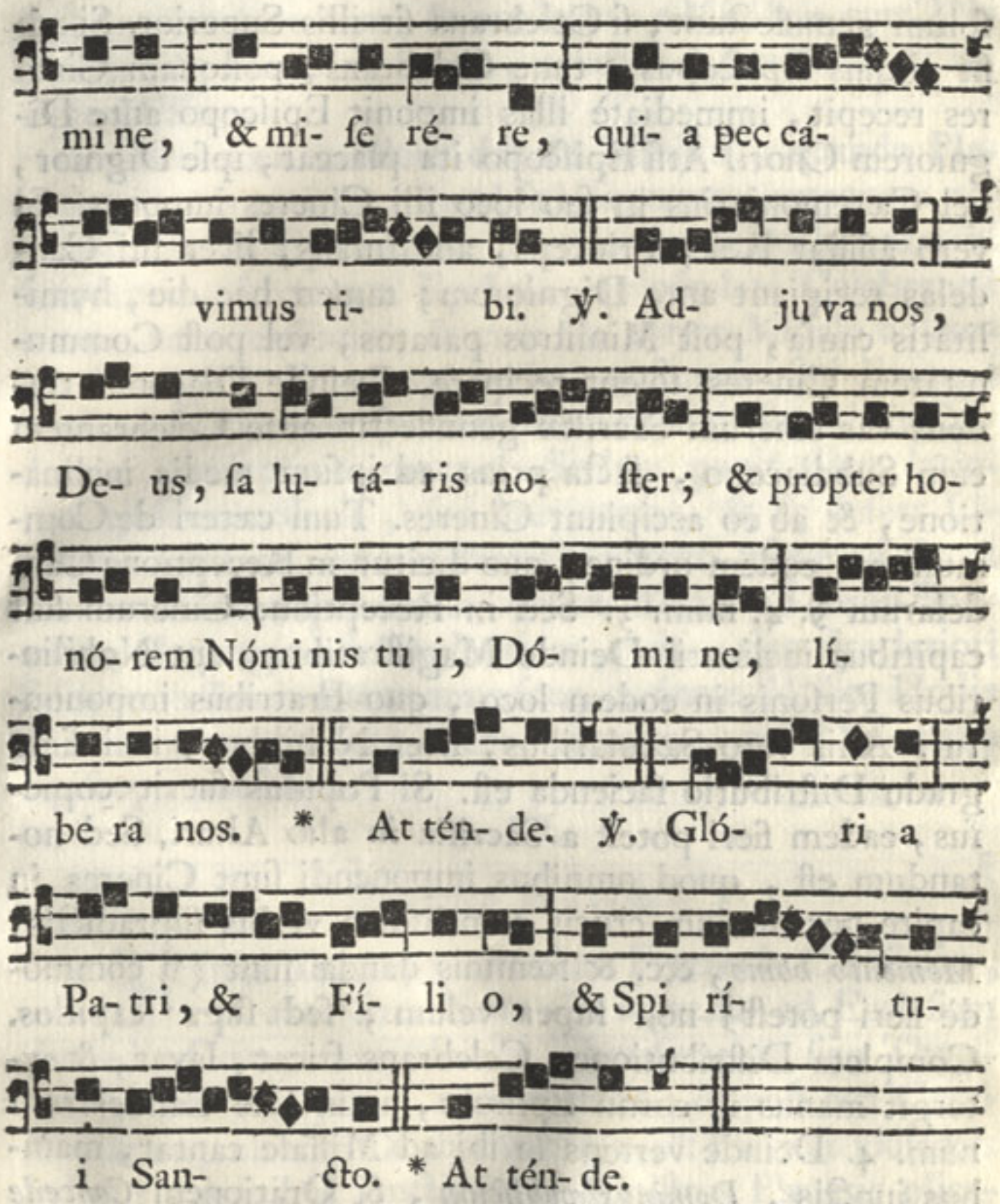

3 Celebrans autem, acceptis Cineribus a Digniori, ipsi prius similiter imponit Cineres tunc genuflexo, nisi sit Prælatus; quia tunc tam ipse, quam alii Prælati stantes capite inclinato Cineres recipiunt ante Ministros; &

ſolùm genuflectunt, ſi Celebrans ſit illis Superior. Si adſit aliquis Epiſcopus, tunc Celebrans, poſtquam Cineres recepit, immediatè illas imponit Epiſcopo ante Digniorem Chori. Atſi Epiſcopo ita placeat, ipſe Dignior, vel Cæremoniarius in ſuo loco illi Cineres imponat. Si vero aſſiſtat Rex, Princeps, aut Infans, licet iſti Candelas recipiant ante Digniorem; tamen hac die, humilitatis cauſa, poſt Miniſtros paratos, vel poſt Communitatem Cineres ſolent recipere. Deinde Diaconus tradens vas cinerum Sacriſtæ genuflectit ante Celebrantem cum Subdiacono, facta prius ad ipſum media inclinatione, & ab eo accipiunt Cineres. Tum cæteri de Communitate eodem ordine, quo dicitur in Receptione Candelarum §. 4. num. 3. Sed in Receptione Cinerum ſint capitibus inclinati. Deinde Magiſtratibus, aut Nobilioribus Perſonis in eodem loco, quo Fratribus imponuntur. Aliis vero Sæcularibus, licet Nobilibus, in infimo gradu Diſtributio facienda eſt. Si Populus fuerit copioſus, eadem fieri poteſt a Sacriſta in alio Altari. Sed notandum eſt, quod omnibus imponendi ſunt Cineres in capite per modum crucis cum iiſdem verbis ſupradictis: *Memento homo*, &c. & fœminis dandæ ſunt (ſi commodè fieri poteſt) non ſuper velum, ſed ſuper capillos. Completa Diſtributione, Celebrans fricat, lavat, & extergit manus in cornu Epiſtolæ, ut in Die Candelarum num. 4. Deinde vertens ſe ibi ad Miſſale cantat, manibus junctis, *Dominus vobiſcum*, & Orationem *Concede nobis, Domine*, &c. qua dicta, egrediuntur ab Eccleſia cum Pſalmo *Deus miſereatur noſtri*, &c. ut dicitur §. 2. in fine. Poſtea depoſito Pluviali in Sacriſtia, Celebrans accipit Manipulum, & Caſulam violaceam, imponit,

&

& benedicit incensum, & comitatus a Ministris cum Manipulis, & Planetis plicatis, tendit ad Ecclesiam & incipit Missam.

4 Advertere tandem debent Ministri, quando Planetis plicatis utuntur, quod Subdiaconus, antequam accipiat Librum Epistolarum, prius deponit Planetam in Credentia, & cantatâ Epistolâ, ac osculatâ Celebrantis manu, eam reassumit, & cum illa defert Missale ad cornu Evangelii. Diaconus verò, postquam Subdiaconus reassumpsit Planetam, etiam suam deponit in eadem Credentia, & super communem Stolam ponit aliam latiorem ejusdem coloris, sed breviorem, & sic defert Librum ad Altare, ac ministrat Celebranti usque ad finem Communionis; qua finita, defert Missale ad cornu Epistolæ, & pergit ad Credentiam, ubi, deposita latiori Stola, reassumit Planetam usque in finem Missæ. Hodie Concionator non petit Benedictionem, nisi Diœcesano Episcopo præsente.

§. VI.

Dominica in Palmis.

1 Finitâ Tertiâ, conveniunt Fratres in Claustrum, vel ante Sacristiam. In ingressu ad Ecclesiam præcedit Conventus; deinde Thuriferarius sine Thuribulo; tum Acolythi Cereis accensis; & post eos Cæremoniarius; ultimo Celebrans Stola, & Pluviali violaceis indutus, manibus junctis inter Ministros Planetis plicatis sine Manipulis; sed Diaconus cum Stola ejusdem coloris, & ipsis fimbrias Pluvialis elevantibus. Dum accedunt ad Altare, genuflectunt Ministri cum Celebrante in infimo gradu, cæteri autem in plano. Posteà Acolythi

thi deponunt Candelabra in Credentia, & tunc incipitur Aſperſio Aquæ benedictæ, ut pag. 8. num. 2. & 3. Sed in Pſalmo omittitur ℣. *Gloria Patri*, &c. Tum Cæremoniarius ponit Miſſale ſuper Altare, dum dicitur Oratio. Deinde Miniſtri aſſumunt Manipulos, & cum Celebrante accedunt ad Altare, ubi genuflectunt; & Celebrans illud in medio oſculatur faciens Cruci reverentiam. Poſteà accedunt ad Miſſale in cornu Epiſtolæ, ubi in aliqua Credentia debent eſſe poſiti Rami Palmarum, vel Olivarum, ſeu aliorum arborum, linteo lineo, vel ſerico cooperti, quos Cæremoniarius, vel Sacriſta diſcooperit. Statim Celebrans inter Miniſtros hinc inde ſtantes recitat ſequentem Antiphonam, quam Chorus cantat, incipientibus Cantoribus.

Ant. H O ſán-na Fí li o Da- vid: be- ne- dí-

ctus, qui ve- nit in Nó- mi ne Dó- mi ni.

O' Rex Iſ- ra el: Ho ſán- na in ex-

cél ſis.

2 Deinde Celebrans versus ad Missale, manibus junctis ante pectus, cantat: *Dominus vobiscum*, &c. *Oremus. Deus, quem diligere*, &c. ad quam, & ad ultimam Orationem post Distributionem erit Conventus inclinatus, sed ad alias stabit versus ad Altare. Interim Subdiaconus, facta prius genuflexione Cruci, tendit ad Credentiam, ubi deponit Planetam, accipit a Cæremoniario, vel Acolytho Librum, & comitatus ab eodem, eunte a sinistris, genuflectit ante medium Altaris, & tendit ad Legile, seu Lectorile in cornu Epistolæ, ubi cantat Lectionem, vel descendit ad planum Presbyterii inferioris, si tantùm distet a Suppedaneo per unum seu duos gradus, & ibi in medio infimi gradus genuflectit, & Communitati in eodem plano assistenti capitis inclinationem facit. Finita Lectione, genuflectit, ut anteà; tendit ad Celebrantem, & genuflexus ejus manum osculatur. Deinde surgens Librum tradit Acolytho, & in Credentia assumit Planetam, ac tendit ad sinistrum latus Celebrantis. Interim cantatur a Choro sequens Responsorium, vel aliud, Cantoribus incipientibus.

℟. Colle gé- runt Pon tí- fi ces, & Pha ri-

sæ- i con cí- li um, & di xé- runt: Quid fá-

cimus, qui a hic homo multa signa fa- cit? Si

di-

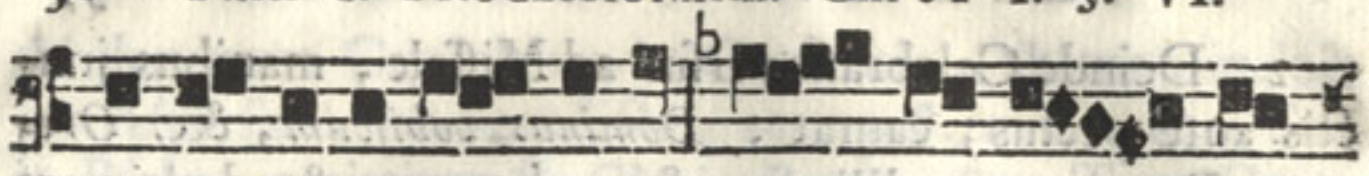

di mít- timus e um ſic, om- nes cre- dent

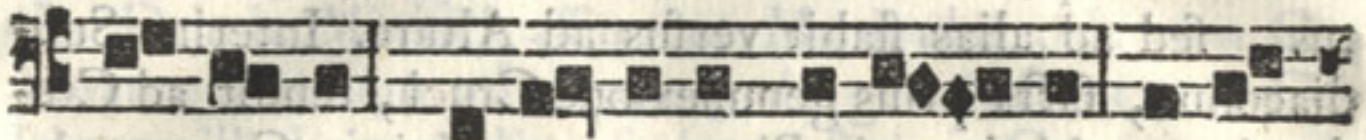

in e- um: * Et vé- ni ent Ro má- ni, & tol-

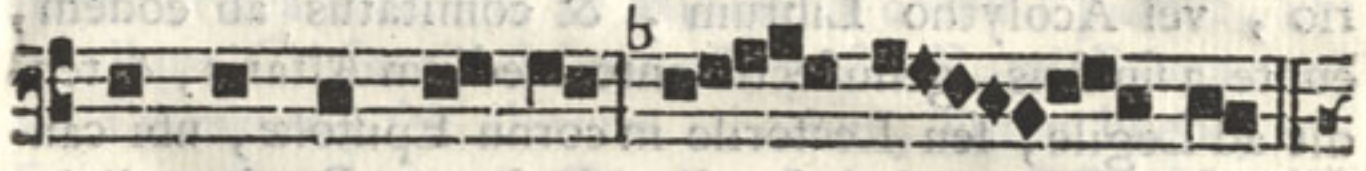

lent no ſtrum lo- cum, & gen- tem.

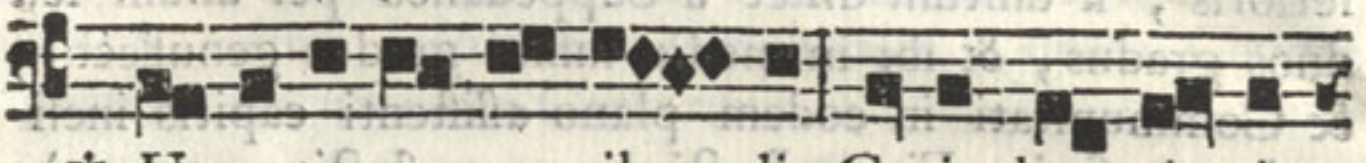

℣. U nus au tem ex il- lis, Ca i phas nó- mi-

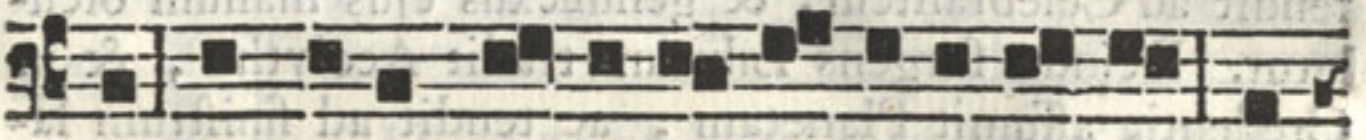

ne, cum eſſet Pón- ti fex an- ni il lí- us, pro-

phe tá- vit, di- cens: Ex- pe dit vo- bis,

ut u nus mo ri á- tur ho-mo pro Pó- pu lo,

& non to ta gens pé- re at. Ab il lo er-

go

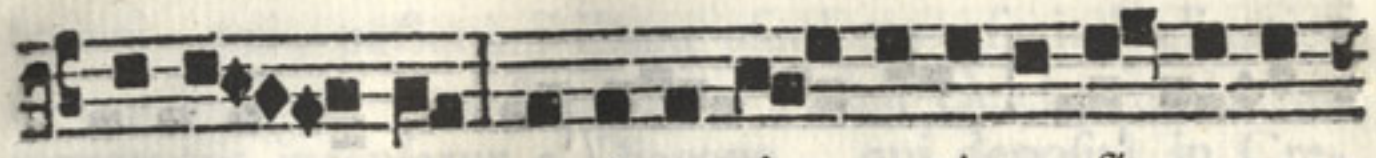

go di- ni non e co gi ta vé- runt inter fí- ce re

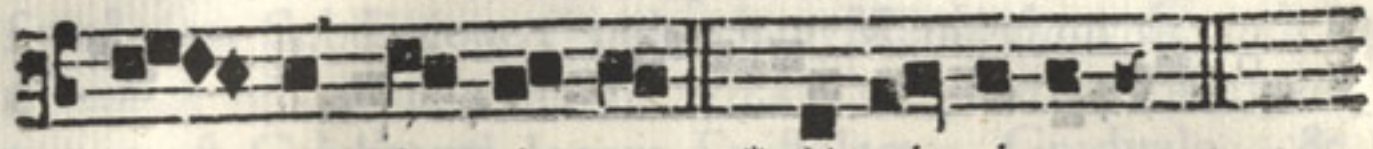

e- um, di- cén- tes. * Et vé- ni ent.

Vel aliud

℟. 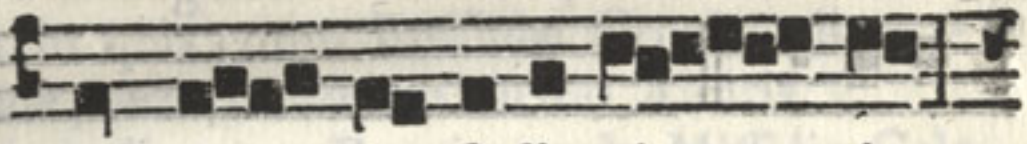

IN mon- te O li vé- ti

o rá- vit ad Pa- trem: Pa- ter,

si fí- e ri po- test, tránse at à me ca-

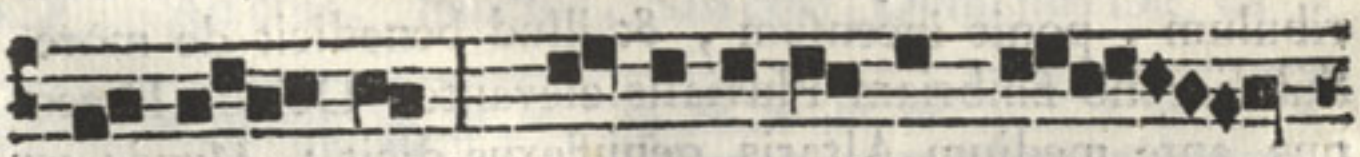

lix i- ste. * Spí- ri tus qui-dem prom-

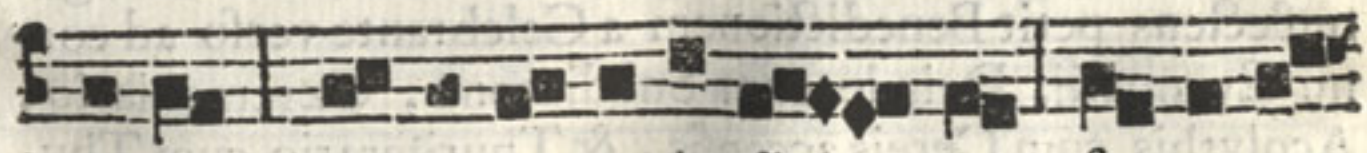

ptus est; ca- ro au-tem in fír- ma: fi- at vo-

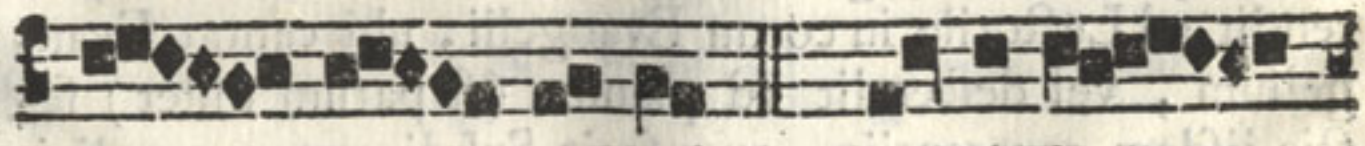

lún- tas tu- a. ℣. Vi- gi lá-

te,

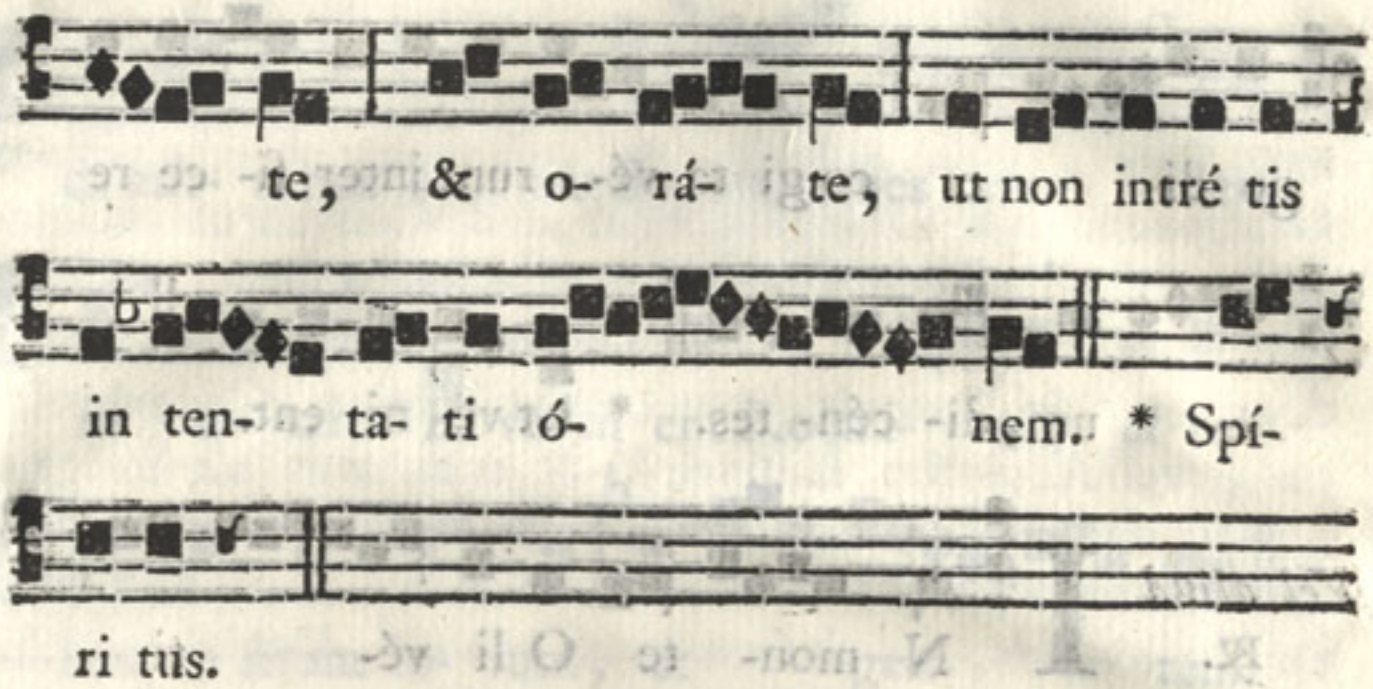

3 Interim Diaconus tendit ad Credentiam, ubi, depositâ Planetâ, assumit Stolam latiorem; accipit a Cæremoniario, vel Acolytho Librum, illudque ponit super Altare, facta priùs Cruci genuflexione. Thuriferarius accipit Thuribulum jam paratum, & accedit ad cornu Epistolæ. Celebrans autem in eodem loco, ministrante Diacono à dextris ejus Naviculam, & Thuriferario Thuribulum, ponit incensum, & illud benedicit de more, Subdiacono fimbriam Pluvialis elevante. Deinde Diaconus ante medium Altaris genuflexus dicit: *Munda cor meum*, &c. Posteà surgens accipit Librum; & statim genuflectens petit Benedictionem a Celebrante verso ad cornu Evangelii. Deinde cum Subdiacono, Cæremoniario, Acolythis cum Cereis accensis, & Thuriferario cum Thuribulo præcedente, genuflectit ante medium Altaris, & tendit ad Lectorile in cornu Evangelii, ubi cantat Evangelium, vel descendit ad planum (si parum distet) factis iisdem reverentiis, quæ fecit Subdiaconus, ut dicitur supra. Quo dicto, Subdiaconus defert Librum Celebran-

branti, cui, postquàm illum osculatur, facit inclinationem, & Cruci genuflexionem. Posteà Celebrans debitis reverentiis incensatur a Diacono, qui depositâ in Credentia latiori Stolâ, & Manipulo, ac assumptâ Planetâ, simul cum Subdiacono, qui etiam Manipulum deponit, accedunt hinc, & inde ad latus Celebrantis. Liberum tamen est Celebranti legere Epistolam, Graduale, & omnia usque ad Evangelium inclusivè; sed si illud velit recitare, dicat in ipso cornu Epistolæ Cruci inclinatus: *Munda cor meum*, &c. & non in medio Altaris.

4 Deinde benedicuntur Rami, ut in Missali. Celebrans cantat *Dominus vobiscum*, Orationes, & Præfationem manibus junctis, & observat ea, quæ dicuntur in Benedictione Candelarum, num. 2. Finita Præfatione, recitatur à Celebrante cum Ministris *Sanctus*, *Sanctus*, &c. eo modo, quo in Missa. Quæ etiam a Choro cantantur

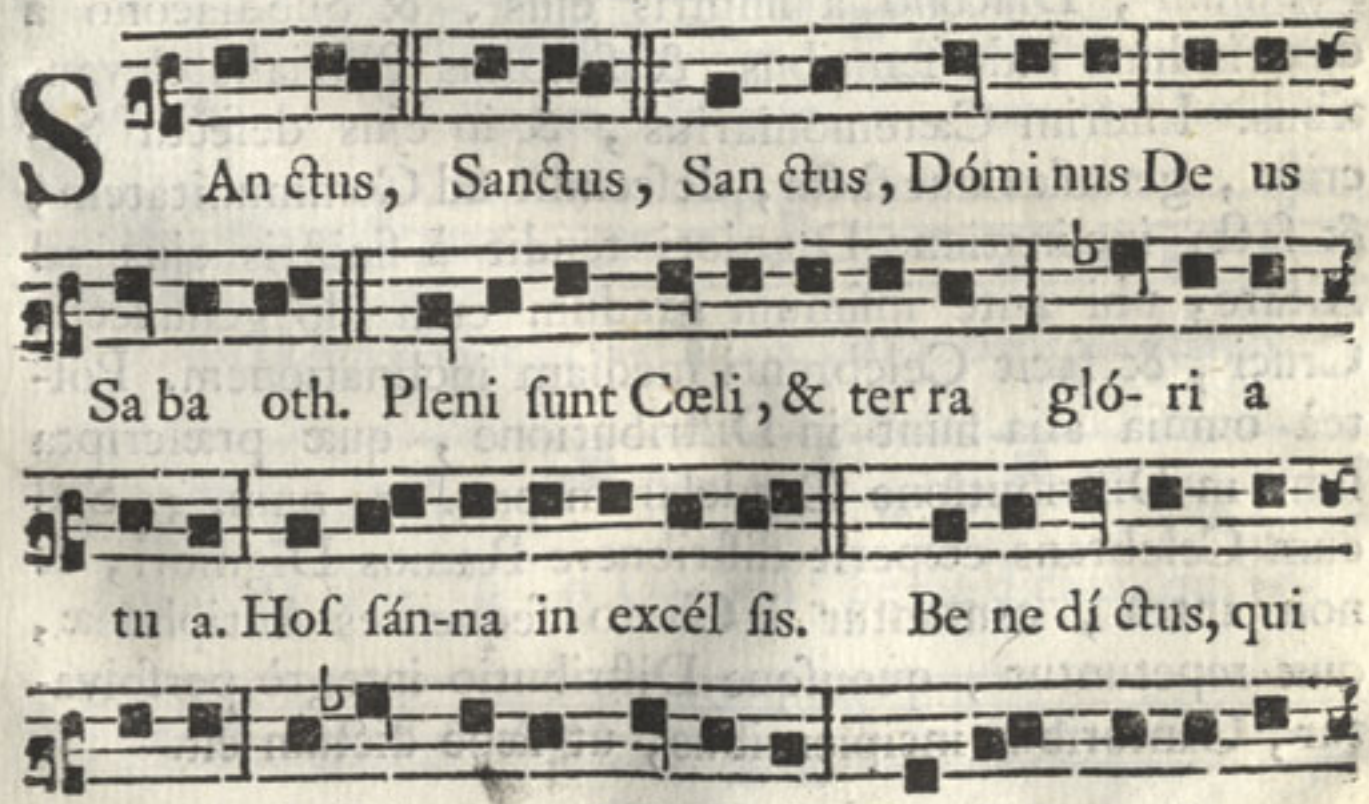

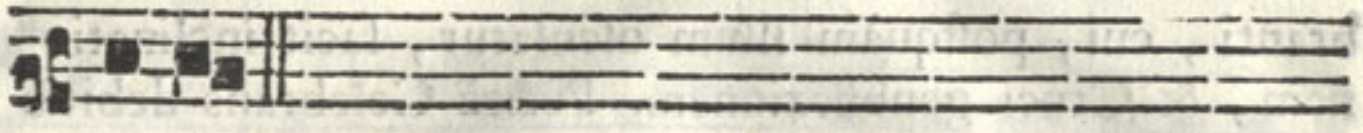

cél ſis.

5 Poſtea Celebrans cantat alias Orationes, nihil immutando, vel detrahendo; & cum dicitur quinta Oratio: *Deus, qui per Olivæ ramum*, &c. accedit Thuriferarius ad Celebrantem cum Thuribulo, & Navicula, ac Acolythus cum vaſe Aquæ benedictæ, & Aſperſorio. Celebrans verò poſt ſextam Orationem ponit incenſum, illud benedicens de more, aſpergit, & thurificat Ramos, ſicut de Candelis dicitur eodem num. 2. Mox dicit *Dominus vobiſcum*, &c.

6 Completa Benedictione, tendit Celebrans cum Miniſtris ad medium Altaris, & facta Cruci capitis inclinatione, a Miniſtris verò genuflexione, vertit ſe ad Populum, Diacono à ſiniſtris ejus, & Subdiacono à dextris hinc inde ſtantibus, & fimbrias Pluvialis elevantibus. Interim Cæremoniarius, & in ejus defectu Sacriſta, genuflexione facta, deſcendit ad Communitatem, & facta inclinatione Digniori tendit à ſiniſtris ejus ad Altare, ubi ante infimum gradum cum illo genuflectit Cruci, & facit Celebranti mediam inclinationem. Poſteà omnia alia fiunt in Diſtributione, quæ præſcripta ſunt in Diſtributione Candelarum pag. 15. num. 3. Sed cum Celebrans cœperit diſtribuere Ramos Digniori, & non anteà, cantantur à Choro ſequentes Antiphonæ, quæ repetuntur, quouſque Diſtributio integrè perſolvatur, Cantoribus incipientibus, ut ſæpe dictum eſt.

Aña. P U- e ri Hebræ ó- rum portántes

ramos o li vá- rum ob vi a vé- runt Dó-mi no,

cla mán- tes, & di cén-tes: Ho ſán- na in ex-

cél ſis.

Alia Aña. P Ú- e ri Hebræ ó- rum ve ſtimén-

ta pro ſter nébant in vi- a, & clamá bant, di céntes:

Ho ſánna Fí- li o Da- vid: be ne díctus, qui ve-

ni t in Nó- mi ne Dómi ni.

7 His expletis, Celebrans cum Miniſtris accedit ad cornu Epiſtolæ, ubi (ſi opus ſit) fricat, lavat, & extergit manus, ut dicitur in Diſtributione Candelarum numer. 4. Deinde verſus ad Miſſale manibus junctis cantat ibi *Dominus vobiſcum*, & ultimam Orationem. Poſteà cum Miniſtris procedit ad medium Altaris, ubi ſtans imponit incenſum, illud benedicens de more. Quo facto, Thuriferarius deſcendit ad planum, Diaconus accipit ab Acolytho Palmam, quam tradit Celebranti oſculo ipſius, & manûs, qui eam tenet in dextera manu, poſitâ ſiniſtrâ ſupra pectus. Similiter ab eodem ſuam accipit Palmam, quam tenet manu ſiniſtra, poſitâ dexterâ eodem modo. Interim Subdiaconus, Miſſæ adſuturus, ſine Palma genuflectens deſcendit, & in cornu Evangelii accipit Crucem, ac inter Acolythos Cereis accenſis ſine Palmis ſe ſiſtit juxta gradus Altaris à latere, per quod Proceſſio incipienda eſt; & ſimiliter Thuriferarius, facta prius debita genuflexione. Mox Diaconus ſtans à dextris Celebrantis infra ſuppedaneum genuflectit, & per ſiniſtrum latus, ne terga illi det, ſe vertit ad Populum, & cantat: *Procedamus in pace*, ut infra. Tunc Celebrans, & non anteà, ſe vertit ad Populum, & Cantores initiant ſequentes Antiphonas; atque Proceſſio inchoatur ſine Stationibus, Thuriferario præcedente cum Thuribulo fumigante. Rami vero, ſeu Palmæ ab omnibus portantur in manu extima, ut dicitur §. 2. num. 1.

Diaconus dicit:

Et

Et Chorus respondet.

IN Nómi ne Chri ſti. Amen.

Aña.

CUm ap pro- pin quá- ret Dó-

mi nus Je ro- ſó- ly mam, mi- ſit du-

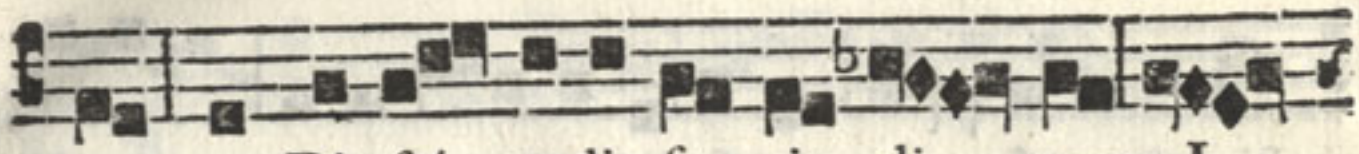

os ex Di ſcí- pu lis ſu- is, di- cens: I-

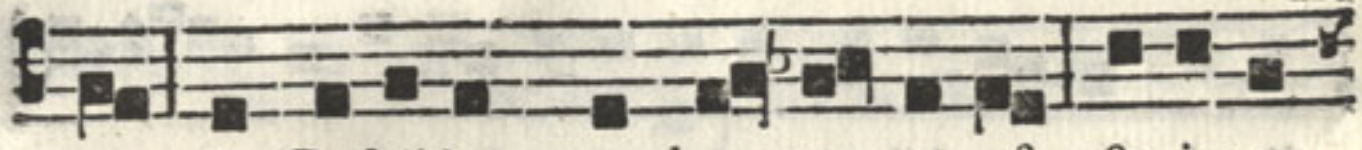

te in Ca ſtél lum, quod con-tra vos eſt, & in ve-

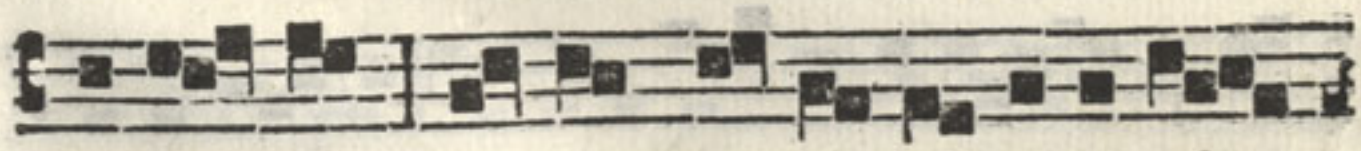

ni é- tis pul- lum á- ſi- næ al li gá-

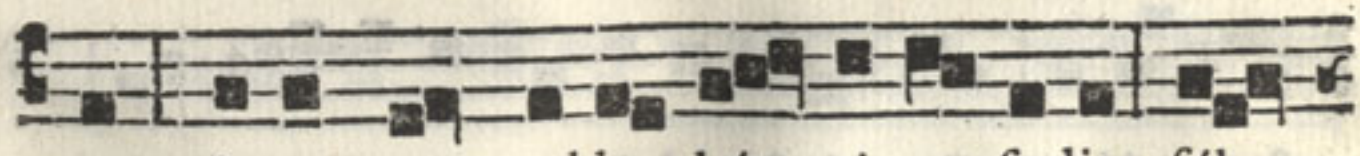

tum, ſu per quem nul lus hó- mi num ſe dit: ſól-

vi te, & ad- dú- ci te mi hi. Si quis vos

in-

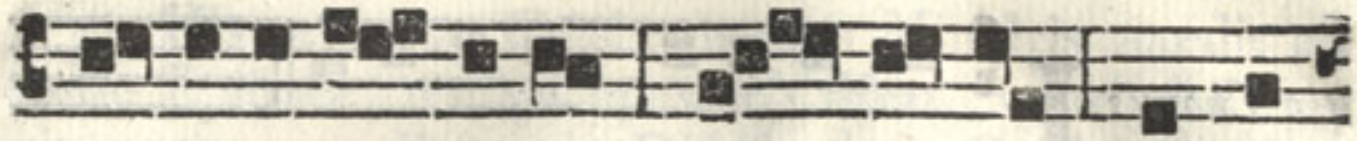

in- terro gá- ve rit, dí- ci- te: O pus

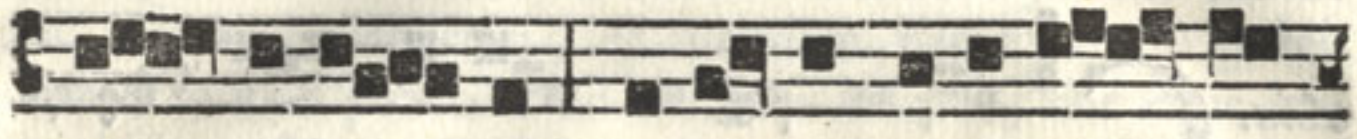

Dó- mi no eſt. Sol vén-tes addu xé- runt

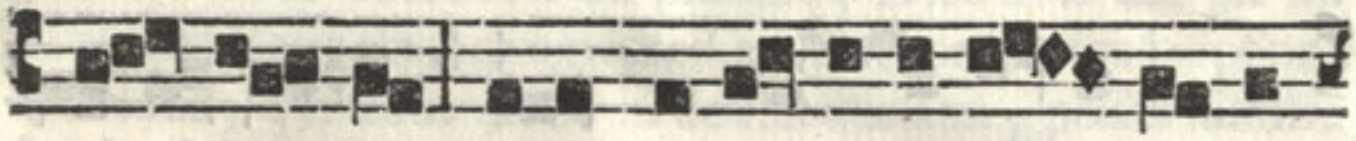

ad Je- ſum, & im po ſu- é runt il- li ve-

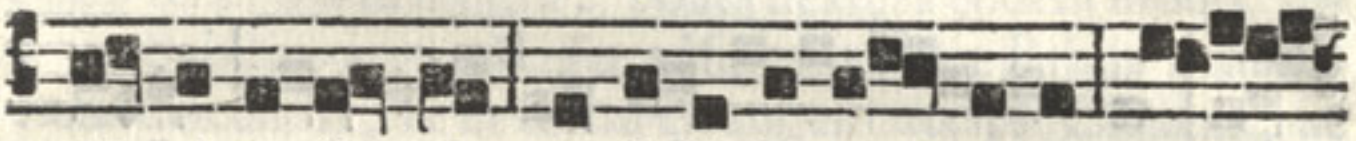

ſti-ménta ſu- a, & ſe dit ſu per e um: a-

li i expan-débant veſti ménta ſu- a in vi-

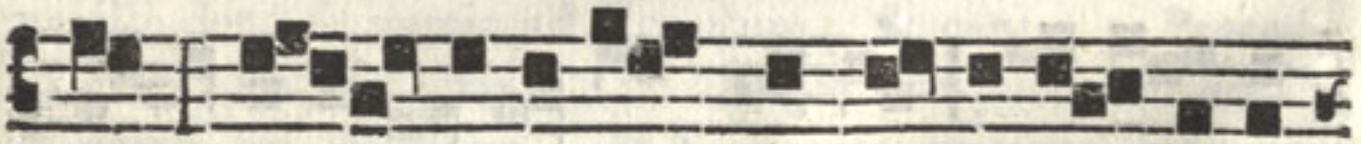

a: a- li i ra- mos de ar bó- ri bus

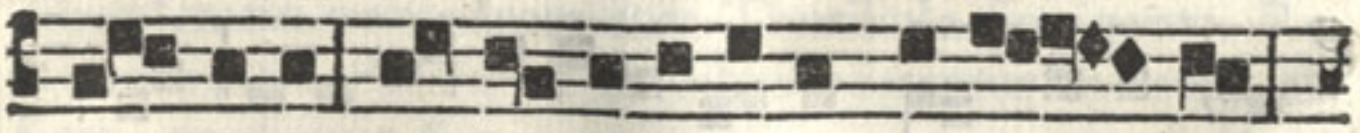

ſter- né bant: & qui ſequebántur, cla má- bant:

Hoſ ſá- na, be ne dí ctus, qui venit in Nó mi ne Dó-

mi-

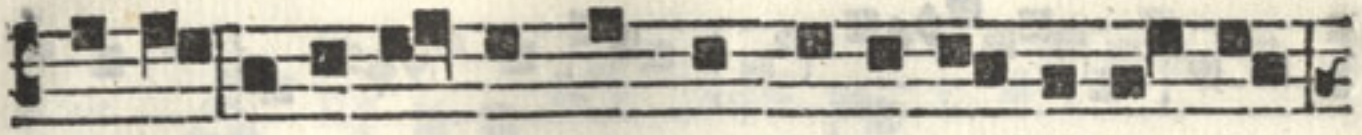

mi ni: be ne dí-ctum Regnum Patris no-ſtri Da- vid:

Hoſ ſán- na in ex cél- ſis: mi ſe ré- re no-

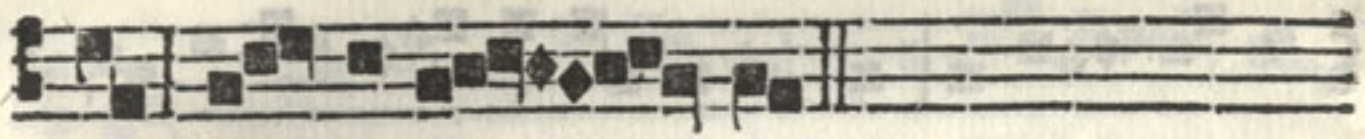

bis, Fi- li Da- vid.

Alia Aña.

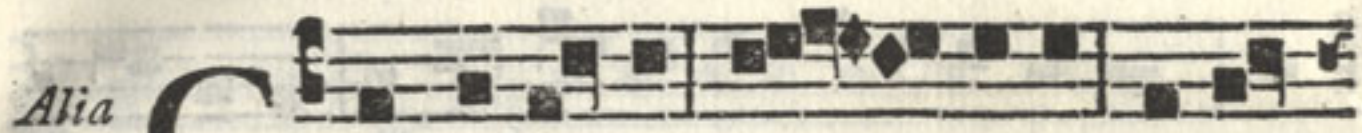

CUm au díſ- ſet Pó- pu lus, qui a

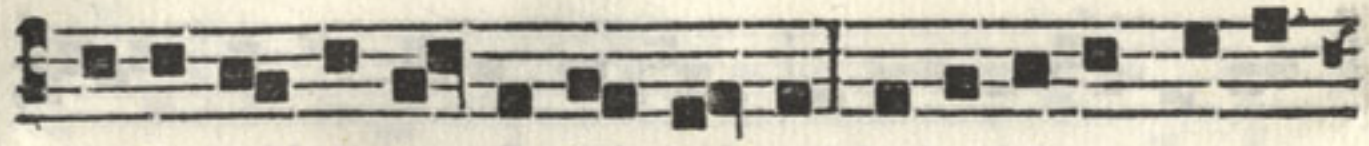

Je ſus ve- nit Je- ro ſó- ly- mam, acce pé runt ramos

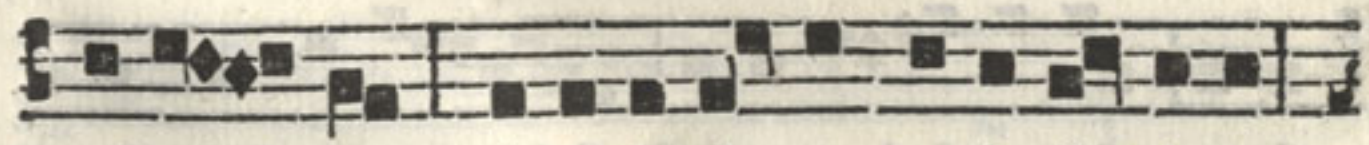

pal má- rum, & ex i é- runt e i ób- vi am,

& cla- má- bant pú- e- ri, di- céntes: Hic

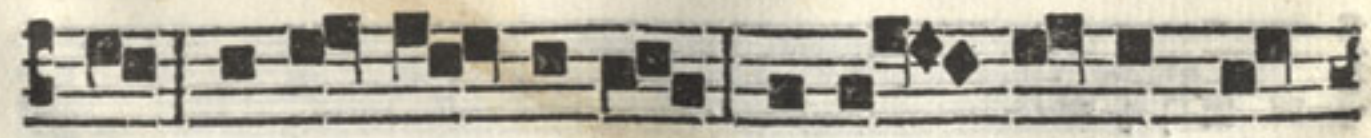

eſt, qui ven- tú- rus eſt in ſa- lú- tem Pó-

pu-

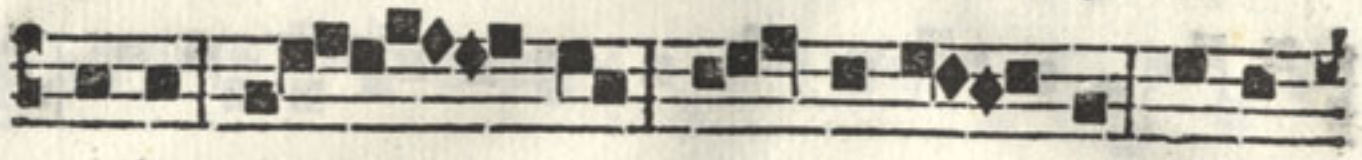

pu li. Hic eſt ſa- lus no- ſtra, & re-

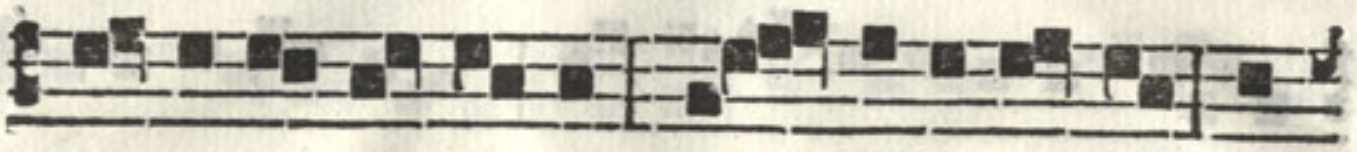

démpti o Iſ- ra- el. Quan- tus eſt i- ſte, cu

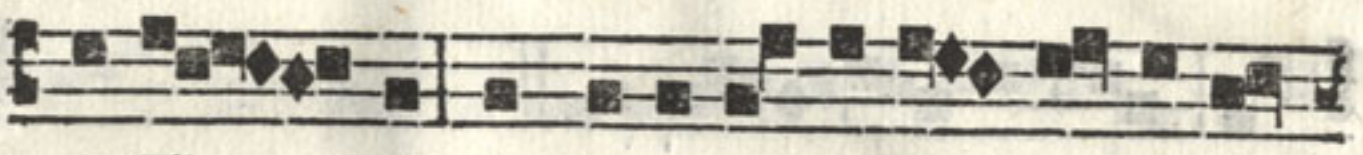

i Thro- ni, & Domi na- ti ó- nes oc cú-

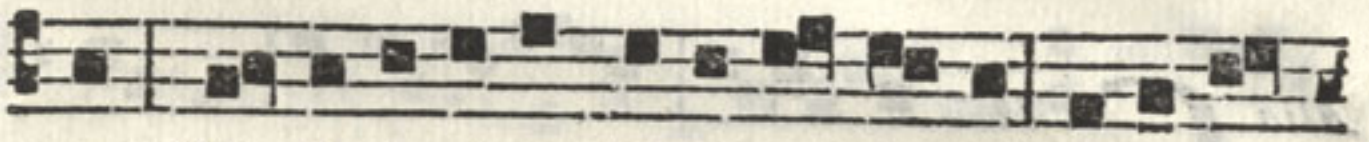

runt? No- li ti mé re, Fi li a Si- on; ecce Rex

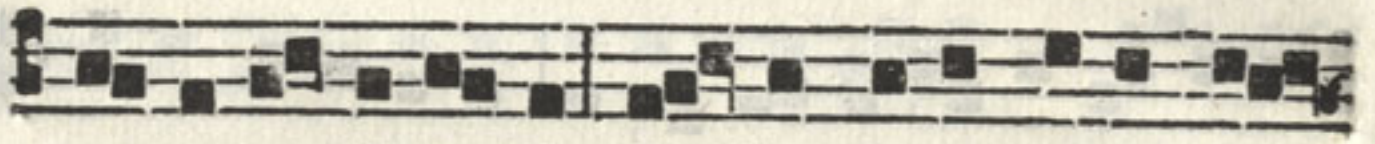

tu- us ve- nit ti- bi, ſe- dens ſu per pul-lum á-

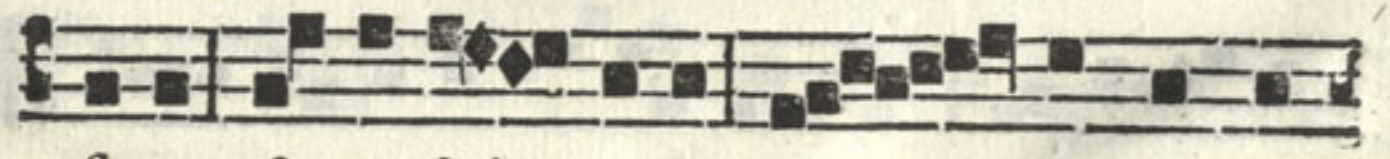

ſi næ, ſi- cut ſcri- ptum eſt. Sal- ve Rex Fa-

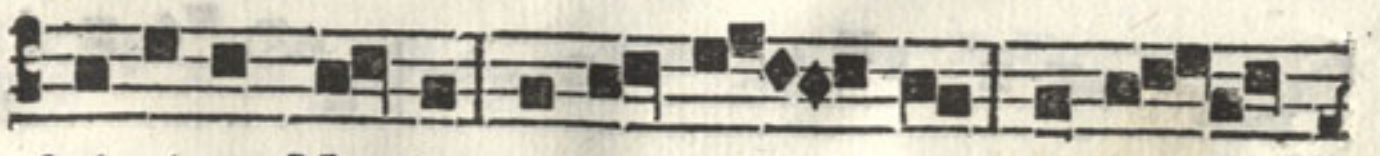

bri cá tor Mundi, qui ve- ní- ſti re- dí-

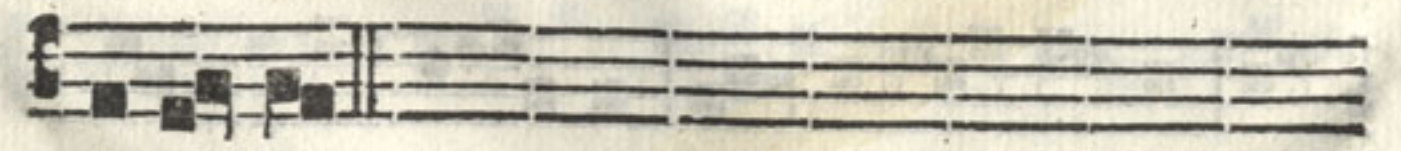

me re nos.

Alia

Alia Aña.

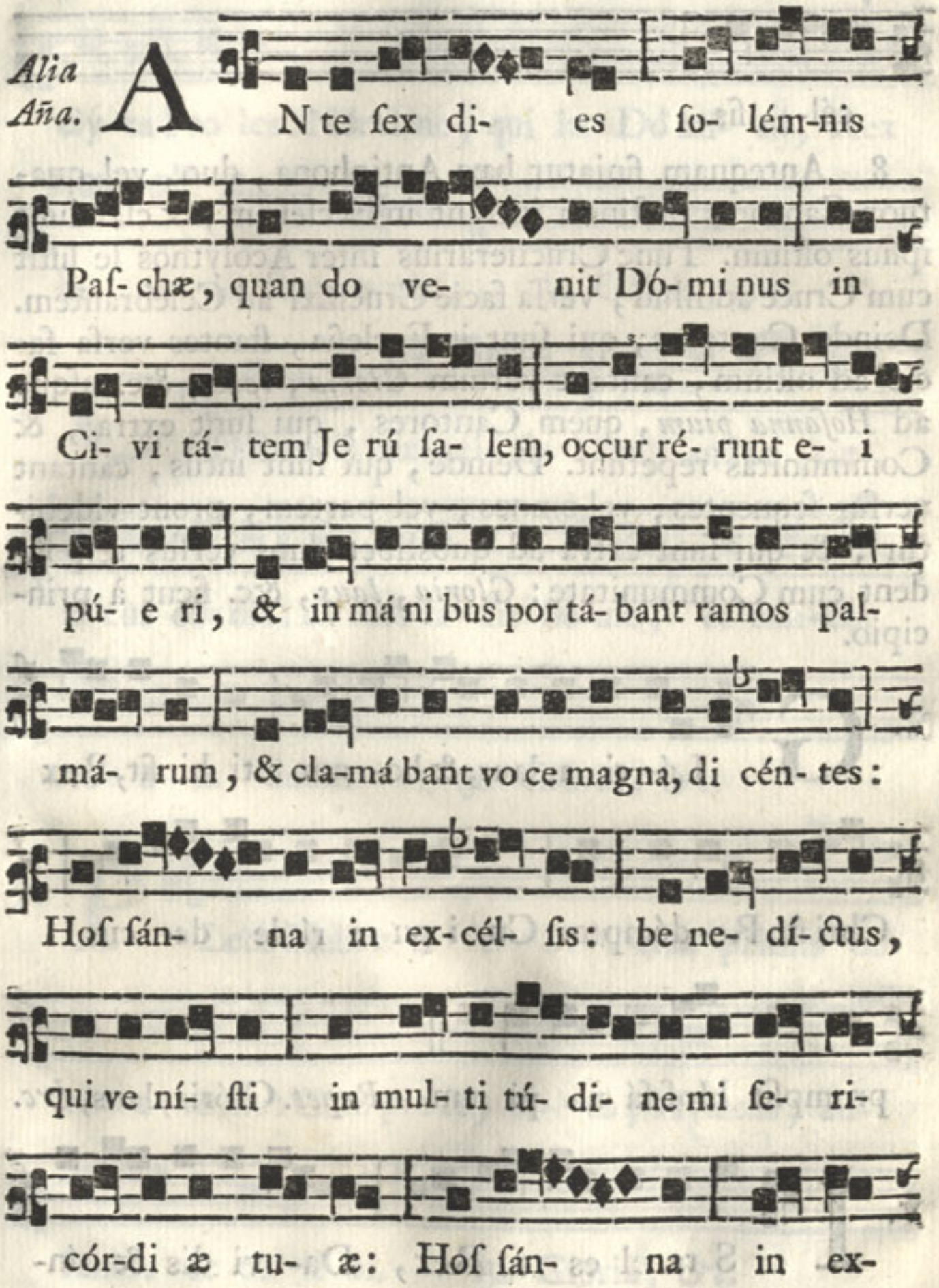
ANte sex di- es so- lém-nis
Paſ- chæ, quan do ve- nit Dó- mi nus in
Ci- vi tá- tem Je rú ſa- lem, occur ré- runt e- i
pú- e ri, & in má ni bus por tá- bant ramos pal-
má- rum, & cla-má bant vo ce magna, di cén- tes:
Hoſ ſán- na in ex- cél- ſis: be ne- dí- ctus,
qui ve ní- ſti in mul- ti tú- di- ne mi ſe- ri-
cór-di æ tu- æ: Hoſ ſán- na in ex-

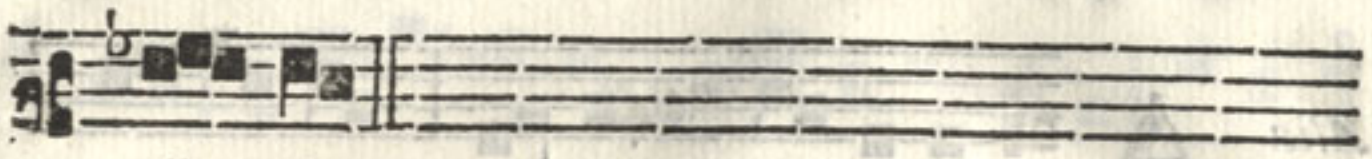

cél- sis.

8 Antequam finiatur hæc Antiphona, duo, vel quatuor Cantores destinati intrant in Ecclesiam, & claudunt ipsius ostium. Tunc Cruciferarius inter Acolythos se sistit cum Cruce ad illud, versa facie Crucifixi ad Celebrantem. Deinde Cantores, qui sunt in Ecclesia, stantes versa facie ad ostium, cantant versum *Gloria, laus*, &c. usque ad *Hosanna pium*, quem Cantores, qui sunt extra, & Communitas repetunt. Deinde, qui sunt intus, cantant versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur; & qui sunt extra ad quoslibet duos versus respondent cum Communitate: *Gloria, laus*, &c. sicut à principio.

℣. G

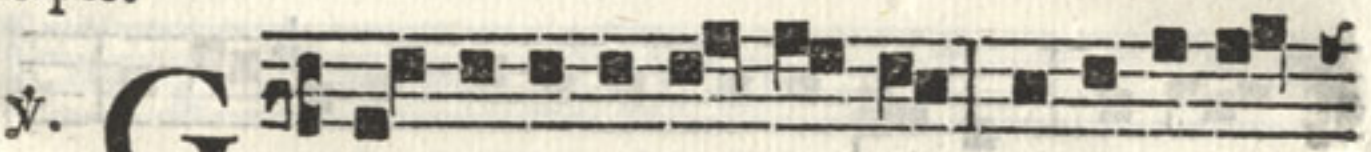

Ló- ri a, laus, & ho- nor ti bi sit, Rex

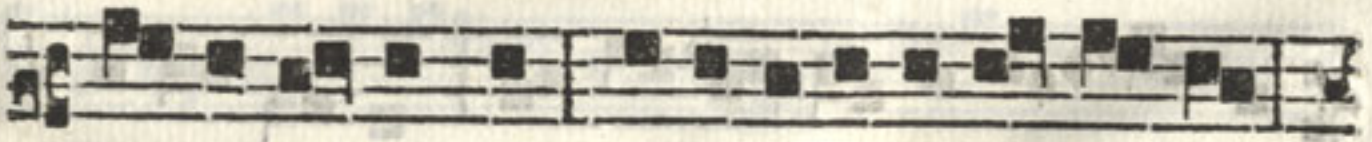

Chri ste Re- démptor: Cu i pu e rí le de- cus

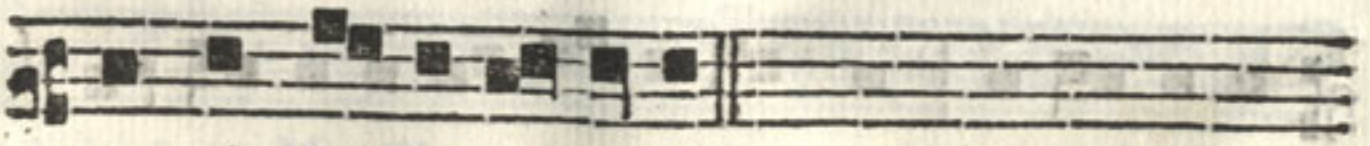

prompsit Hos-sá na pi um. *Repet.* Glória, laus, *&c.*

℣. I

S ra el es tu Rex, Da- vi dis & ín-

cly-

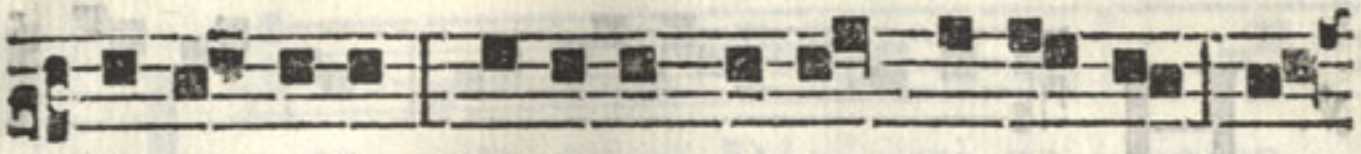

cly ta Pro les: Nómi ne, qui in Dómi- ni, Rex

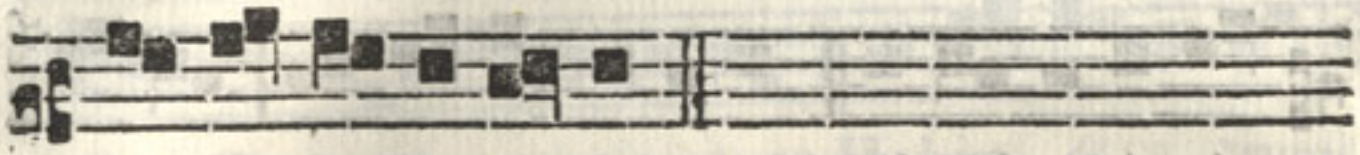

be- ne- dí- cte, ve- nis. ℟. Glória, *&c.*

℣. 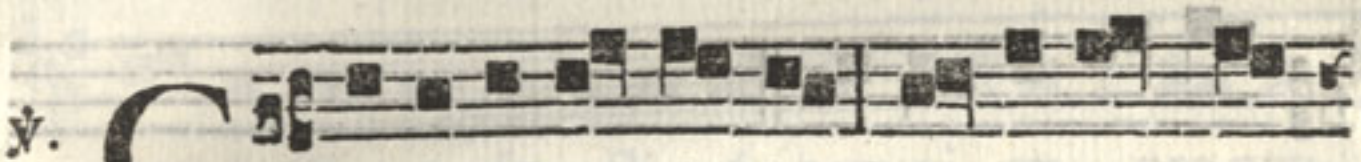

COEtus in ex- cél- sis te laudat cœ-

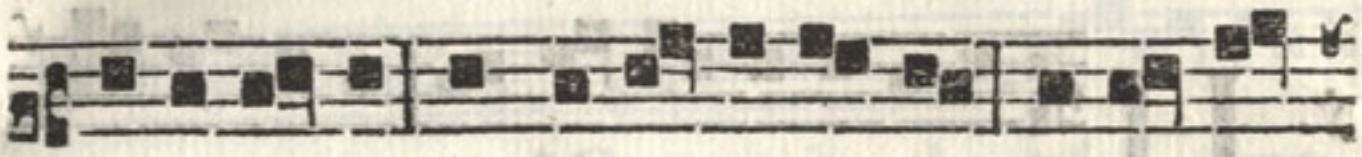

li cus om nis: Et mor tá- lis ho-mo, & cun- cta

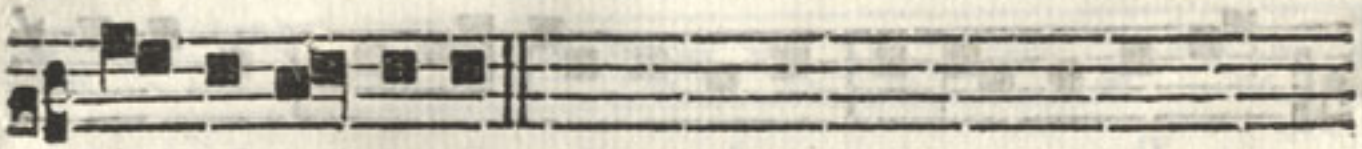

cre- á ta simul. ℟. Glória, *&c.*

℣. 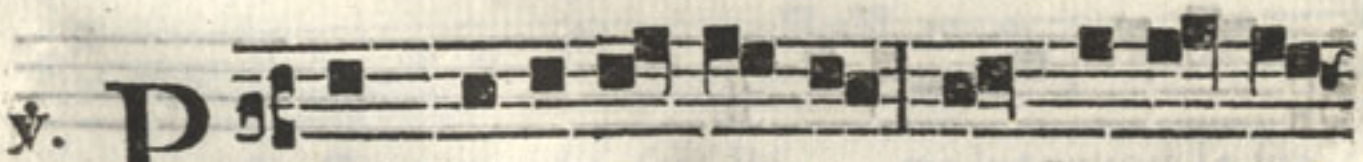

PLebs Hebræ a ti bi cum palmis ób-

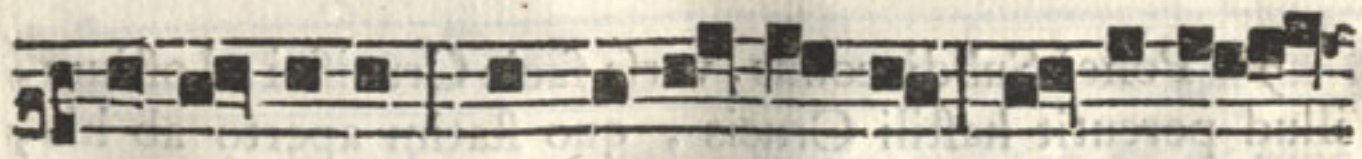

vi a ve nit: Cum pre ce, vo- to, Hymnis, ád-

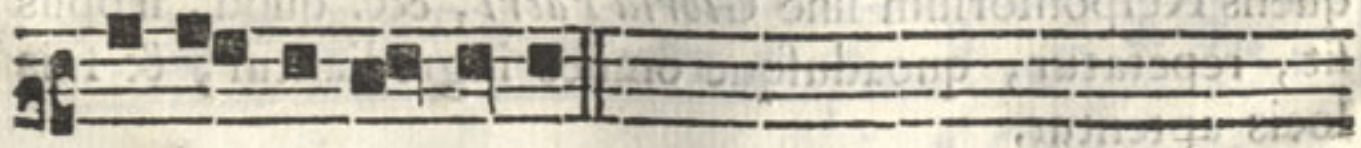

sumus ec ce ti bi. ℟. Glória, *&c.*

℣. HI ti bi paſ- ſú- ro : ſol- vé- bant

mú- ni a lau-dis: Nos ti bi re-gnán- ti pán- gi-

mus ec- ce me- los. ℟. Glória, *&c.*

℣. HI pla cu é re ti- bi, plá ce at de-

vó- ti o no-ſtra: Rex bone, Rex cle-mens, cu i bo-

na cuncta pla- cent. ℟. Glória, &c.

9 Poſteà Subdiaconus, verſa facie Crucifixi ad oſtium, illud percutit haſtili Crucis, quo ſtatim aperto ab his, qui ſunt intus, intrat Proceſſio in Eccleſiam cantando ſequens Reſponſorium ſine *Gloria Patri*, &c. quod, ſi opus ſit, repetatur, quoaduſque omnes ingrediantur, & ſuis locis aptentur.

℟. IN-gre di én te Dó- mi no in san-

ctam Ci-vi tá- tem, He bræ- ó- rum

pú- e ri re- surrecti ó- nem vi- tæ pro-nun-

ti án- tes. * Cum ra mis pal- má- rum

Hos sán- na cla má- bant in ex- cél-

sis. ℣. Cum au dís- set Pó- pu lus, quod Je sus

ve ní ret Je- ro- só- ly mam, ex i é- runt

ób- vi am e- i. * Cum ramis.

Ter-

10 Terminata Processione, omnes exeunt de more ab Ecclesia cum Psalmo *Deus misereatur nostri*, sine *Gloria Patri*. Posteà Fratres ascendunt in Chorum, ac deponunt Ramos, quos reassumunt, dum in Missa cantatur Passio, & Evangelium tantùm. Celebrans cum Ministris tendit in Sacristiam; ubi, Pluviali deposito, assumit Manipulum, & Casulam violaceam; Ministri etiam assumunt Manipulos. Thuriferarius ministrat Thuribulum, & Celebrans imponit incensum, ac illud benedicit. Posteà ingrediuntur Ecclesiam ad Missam cantandam. Subdiaconus autem, dum dicitur Oratio, tendit ad Credentiam, ubi deponit Planetam, accipit à Cæremoniario, vel Acolytho Librum, & comitatus ab eodem eunte à sinistris genuflectit ante medium Altaris, & tendit ad Lectorile, ubi cantat Lectionem in cornu Epistolæ, vel descendit ad planum, ut dicitur suprà num. 2. Cum dicit: *In Nomine Jesu*, &c. genuflectit utroque genu usque ad verbum *Infernorum* inclusivè, quod faciunt omnes etiam Celebrans in eodem loco, & Diaconus à dextris ejus; sed cum Celebrans eadem verba privatim recitat, ipse tantùm cum Diacono unico genu genuflectit ad prima verba. Cantatâ Epistolâ, genuflectit, ut anteà, & osculata Celebrantis manu, surgit, tradit Librum Cæremoniario, seu Acolytho, & in Credentia assumit Planetam, ac se sistit ad dextrum latus Diaconi ut in Introitu Missæ. Interim Acolythi ponunt unum, aut tria Lectorilia in plano Capellæ ad latus Evangelii, (si posita non sint) quæ poni debent in linea recta tendente ab ortu ad occasum. Deinde circa finem *Tractûs* tres Diaconi in albis cum Stolis, & Manipulis violaceis à Cæremoniario conducti intrant Ecclesiam hoc ordine:

An-

Antecedit Cæremoniarius, tum ille, qui Personam Evangelistæ agit cum Libro ante pectus: Deinde qui Turbarum; ultimò qui Personam Christi gerit; sed isti manibus junctis (si etiam non deferant Libros ambabus manibus ante pectus, sicut Evangelista.) Sic tendunt unus post alium, & dum perveniunt ante medium Altaris omnes in linea recta genuflectunt ante infimum gradum, ita ut, qui vices Christi agit, sit in medio, & Evangelista à dextris ejus nihil dicentes, nec Benedictionem petentes, sed paulisper orantes. Deinde surgentes iterum genuflectunt, & factâ Celebranti debitâ reverentiâ, tendunt ad Lectorile, seu Lectorilia, ubi, qui Personam Evangelistæ gerit, manet in medio; & qui Christi, à dextris ipsius; & qui Turbarum à sinistris; sed omnes versa facie ad eam partem, quæ pro Aquilone figuratur. Quum veniunt Diaconi, Celebrans, & Ministri se sistunt in linea recta, versa facie ad latus Evangelii, donec ipsi vadant ad Lectorilia. Tunc Diaconus Missæ dat Celebranti Palmam à Thuriferario, vel Acolytho receptam; & ab ipso simul, & Subdiaconus suas recipiunt, qui omnes illas tenent in sinistra manu ad humeros inclinatas. Dum incipitur Passio, Celebrans, Ministris apud eum stantibus, ut in Introitu Missæ, illam recitat in eodem cornu Epistolæ, paululum conversus ad partem Evangelii, quam prosequitur usque ad verba: *Altera autem die* exclusivè. Cum dicit: *Emisit spiritum*, non genuflectit; & postquam dicit verba: *Sedentes contra sepulchrum*, se vertit cum Ministris ad latus Evangelii in linea recta, stante Diacono à sinistris ejus, & Subdiacono à sinistris hujus cum Palmis in dextera manu. Cantatis verò illis verbis: *Emisit spiritum*, tunc Celebrans cum Ministris

in

in iisdem locis genuflectunt versùs Altare, quod etiam faciunt omnes, qui sunt in Ecclesia; & Diaconi Cantores idem faciunt, sed versùs libros per spatium unius *Pater noster*. Posteà exurgens Diaconus, qui illa verba cantavit, omnes surgunt, & stant usque ad verba: *Contra sepulchrum*. Deinde Diaconi Cantores claudunt libros, & eodem modo, quo venerunt, redeunt in Sacristiam cum Cæremoniario. Interim Celebrans, & Ministri deponunt Palmas. Subdiaconus defert Missale ad latus Evangelii, & Celebranti assistit. Celebrans verò tendit ad medium Altaris, dicit: *Munda cor meum*, &c. & procedit ad Missale, ubi sine *Dominus vobiscum*, nec signo Crucis, recitat verba: *Altera autem die* usque in finem. Interim Diaconus, assumptâ latiori Stolâ (quam tenere debet usque ad finem Communionis) ponit librum in medio Altaris, quem in Credentia recipit ab Acolytho. Deinde ministrat Celebranti Naviculam, qui imponit incensum in Thuribulo illud benedicens de more. Tunc genuflectit, & dicit: *Munda cor meum*, &c. surgit, accipit librum, & petita Benedictione, tendit sine Palma ad Lectorile cum Subdiacono, & Acolythis sine Cereis, ac Thuriferario præcedente. Non dicit *Dominus vobiscum*, nec Crucem facit; sed tantùm thurificat Textum de more. Interim Cæremoniarius tradit Palmam Celebranti ad illam tenendam in manu dextera, cui Celebrans ipsam reddit, finito Evangelio. Quo cantato, Subdiaconus defert Missale Celebranti ad osculandum, cui etiam Diaconus thurificat de more. Cætera vero usque ad finem fiunt, ut in Missa solemni.

11 Si in aliquo Conventu non detur sufficiens numerus Cantorum, ut Passio cantetur supradicto modo,

tunc

tunc ipſe Celebrans cum Miniſtris eam cantare poteſt. Tunc Subdiaconus, cantatâ Epiſtolâ, & oſculata manu Celebrantis, tradit Librum Acolytho, & in Credentia aſſumit Stolam Diaconalem. Similiter Diaconus in illa deponit Planetam, & aſſumit latiorem Stolam, & ambo ab Acolythis accipiunt Libros, & Palmas. Deinde Libros in manu dextera tenentes, & Palmas in ſiniſtra, unà cum Acolythis tendunt ante medium Altaris, ubi in linea recta genuflectunt (quod etiam faciunt Acolythi à tergo ipſorum) nihil dicentes, nec Benedictionem petentes; ſed, facta ad invicem media inclinatione, procedit Diaconus cum uno Acolytho ad Lectorile in cornu Evangelii, & Subdiaconus cum alio ad latus Epiſtolæ, ubi versùs Altare cantant Paſſionem, Acolythis ſtantibus ab eorum ſiniſtris. Interim Cæremoniarius debitis reverentiis Palmam tradit Celebranti, qui eam tenet in ſiniſtra manu, & ponens Miſſale inter medium Altaris, & cornu Epiſtolæ ſe ſiſtit à dextris, & Thuriferarius à ſiniſtris Celebrantis ita ut, quod ab Altari aliquantiſper diſtent. Dum verò Celebrans privatim dicit verba: *Emiſit ſpiritum*, &c. non genuflectit, ſed poſtquam cantantur à Diacono; & tunc tam ipſe, quàm Miniſtri ante Libros genuflectunt per ſpatium unius *Pater noſter*, donec Diaconus ſurgat. Finita Paſſione, Miniſtri claudunt Libros, & cum illis ante pectus genuflectunt ante medium Altaris, ac illos in Credentia ponunt. Subdiaconus etiam Stolam deponit, & aſſumptâ ibi Planetâ, mutat Miſſale ad cornu Evangelii, ac Celebranti aſſiſtit. Celebrans verò tendit ad medium Altaris, ubi dicit: *Munda cor meum*, &c. Reliqua fiunt, ut ſupra.

Ultimò advertendum eſt, quod cum in hac Hebdo-

mada præparetur Thronus ad Expoſitionem Sacramenti in Feria Quinta, tunc Sacriſta in hac Dominica, vel ſequenti die, ut evitetur quælibet indecentia, communicare debet Hoſtiam, & Particulas de Sacra Pyxide Altaris Maioris, ac in alio die renovare Sacram Pyxidem Altaris Communionis in qua, vel in alia Pyxide una Hoſtia conſecranda eſt ad Proceſſionem Dominicæ Reſurrectionis.

§. VII.

Proceſſio Feriæ Quintæ in Cœna Domini.

1 HOdie poſt Nonam cantatur Miſſa Solemnis, in qua duæ Hoſtiæ conſecrantur, & omnes Religioſi communicare debent. Celebrans, & Miniſtri utuntur Paramentis albi coloris. Dicto *Agnus Dei*, non datur *Pax*, ſed ſtatim Miniſtri mutant loca, Diacono accedente ad Librum, & Subdiacono ad dexteram Celebrantis, facta in acceſſu, & receſſu genuflexione unico genu. Sumpto prætioſo Sanguine à Celebrante, ſtatim Subdiaconus tegit Calicem Palla, quem Diaconus ponit ſuper Corporale versùs cornu Evangelii. Tum eiſdem reverentiis mutant loca Diaconus ad dexteram, & Subdiaconus ad ſiniſtram Celebrantis. Interim Cæremoniarius, vel alius defert de Credentia ad Altare Calicem vacuum cum Patena, Palla, & parvo Velo pulchro, ſine Purificatorio, quem tradit Diacono, qui eum diſcooperit, & ponit apertum ante Celebrantem. Celebrans verò, facta genuflexione unico genu, ponit in eo reverenter manu dextera ſupradictam Hoſtiam, ita ut facilè poſſit illam ſequenti die extrahere abſque manuum contactu. Deinde genuflectit, & dat locum Diacono, qui accedens, & genu-

nuflectens, Calicem priùs Palla, tum Patena inverſa, denique parvo Velo extenſo, ut in principio Miſſæ, cooperit. Poſteà illum propius ad Crucem Altaris ponit, & Pyxidem cum Particulis conſecratis collocat in medio Corporalis pro Communione, eamque diſcooperit. Interim Communitas deſcendit à Choro, intrat Eccleſiam, & factis debitis reverentiis, ſe ſiſtit, diviſa in duos Choros, ita ut Seniores ſint prope gradus Altaris, & Juniores ad Cancellos genuflexi. Mox duo ex Junioribus alteruter ex ſuo Choro, Stolas Sacerdotibus diſtribuunt. Deinde Diaconus, poſtquàm cooperuit Pyxidem, cum genuflexione ante, & poſt, accedit ad latus Celebrantis, & omnes in linea recta genuflectunt. Tum ſurgentes Celebrans, & Subdiaconus ſe retrahunt ad cornu Evangelii, ſtantes versùs cornu Epiſtolæ; Diaconus verò ad cornu Epiſtolæ ſtans versùs cornu Evangelii, ubi profunde inclinatus cantat ſequenti modo Confeſſionem.

Diaconus canit:

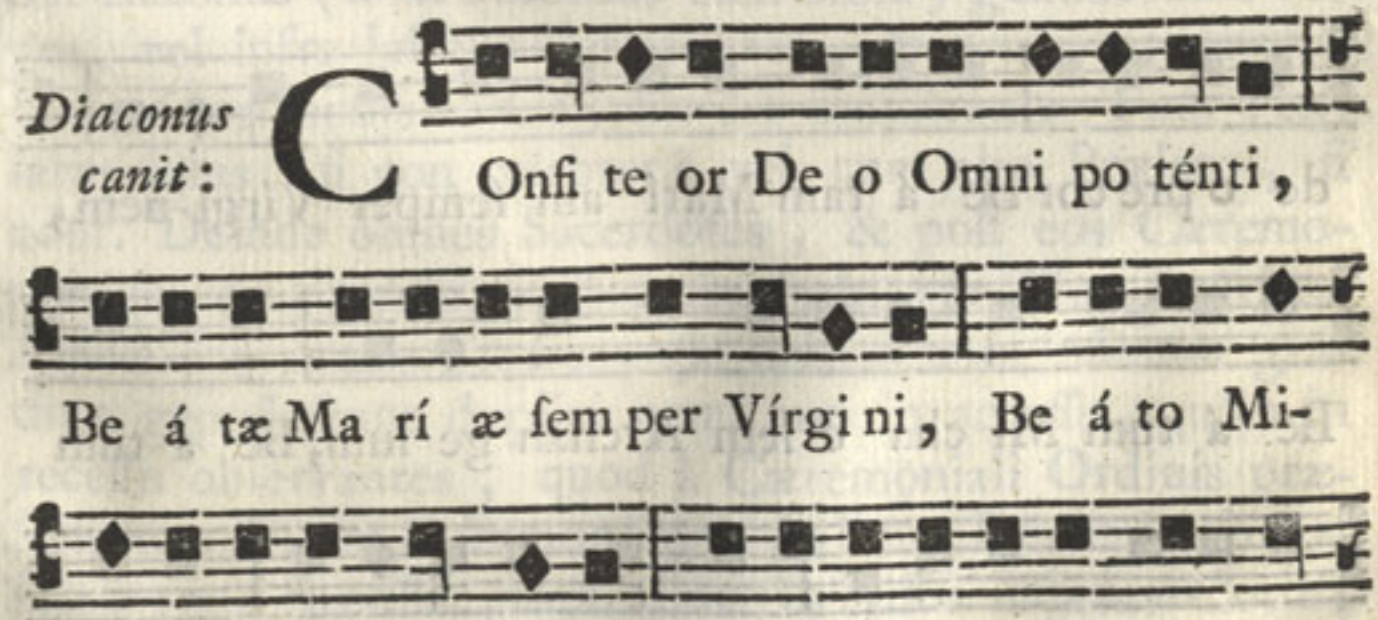

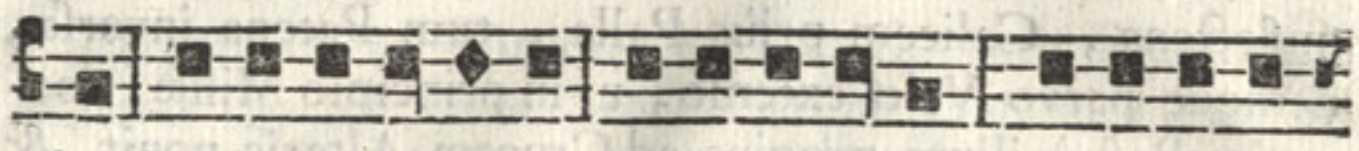

ſtæ, Sanctis A póſto lis Pe tro, & Paulo, (Be á to Pa-

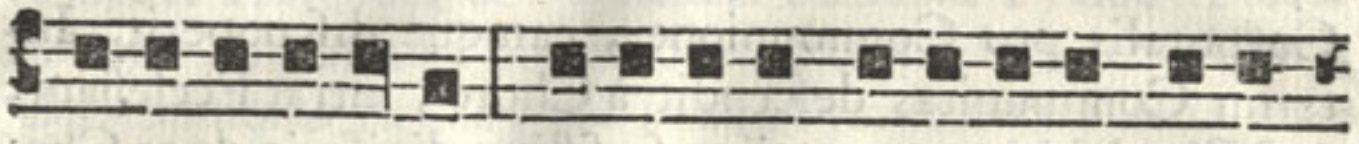

tri noſtro E lí æ, & Be á tæ Te ré ſi æ Ma tri

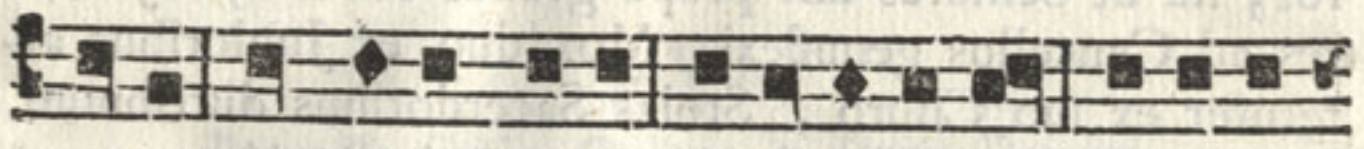

noſtræ) óm ni bus Sanctis, & ti bi, Pa ter, qui a pec-

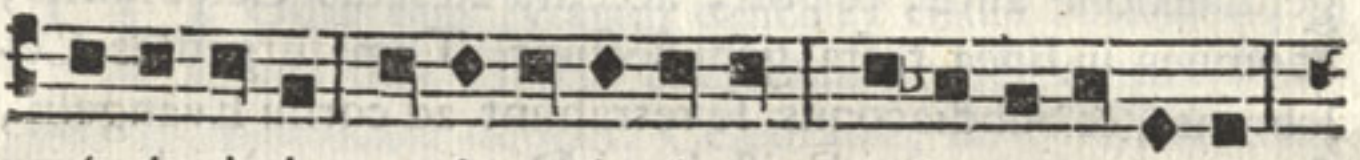

cá vi nimis co gi ta ti ó ne, verbo, & ó pe re,

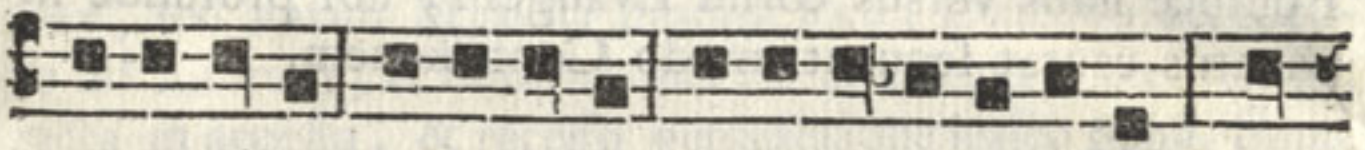

me a culpa, me a culpa, me a má xima culpa. I-

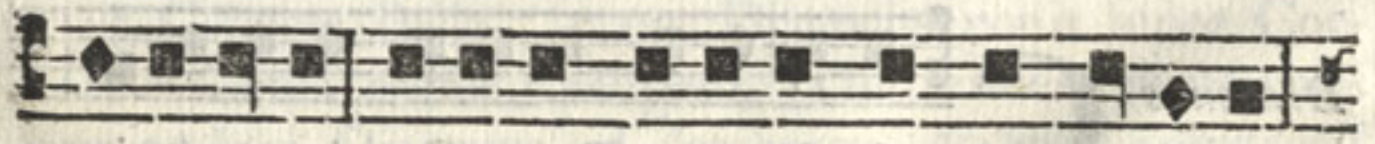

de o pre cor Be á tam Marí am ſemper Vírgi nem,

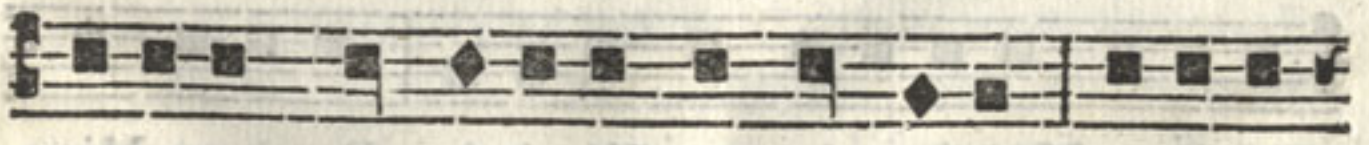

Be á tum Mi cha é lem Archán ge lum, Be á tum

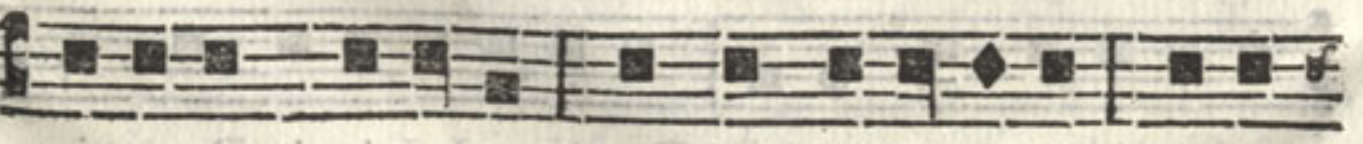

Jo ánnem Baptí ſtam, San ctos A póſto los Petrum,

&

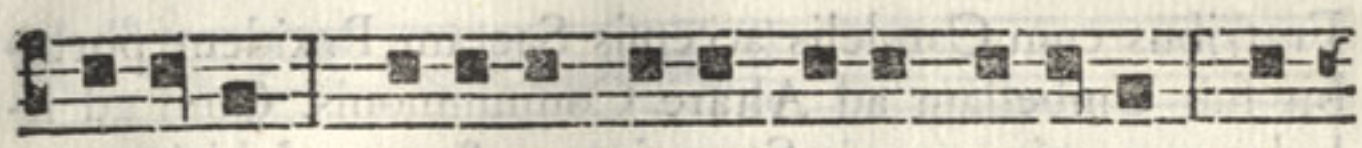

& Paulum, (Be á tum Patrem noſtrum E lí am, &

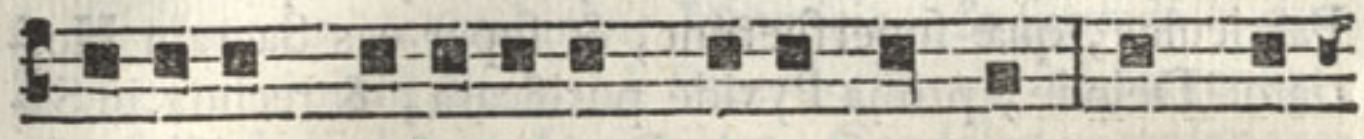

Be á tam Te ré ſi am Matrem noſtram) om nes

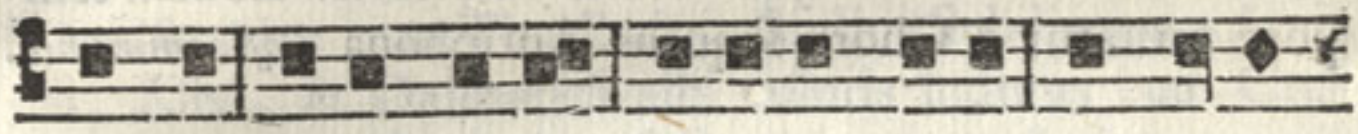

Sanctos, & te, Pa ter, o rá re pro me ad Dómi-

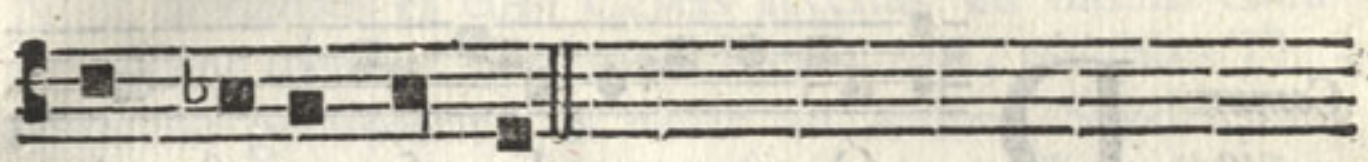

num De um no ſtrum.

2 Finita Confeſſione, Celebrans dat Abſolutionem de more, cui Diaconus reſpondet *Amen.* Deinde hic, & Subdiaconus (ſi ſit Sacerdos cum Stola) genuflectunt ſupra, vel infra labium ſuppedanei, & primò communicant, Cæremoniario Calicem eis miniſtrante. Tum Prælatus ſolus (ſi non celebret) vel cum alio Prælato, ſi adſit. Deinde omnes Sacerdotes, & poſt eos Cæremoniarius, ac Sacriſta. Poſteà Acolythi, & Thuriferarius; & poſt eos omnes Fratres, qui omnes ante infimum gradum genuflectunt duplici genu tam in acceſſu, quàm in receſſu obſervantes, quod à Cæremoniali Ordinis præſcribitur. Finita Communione, ſi aliquæ Particulæ ſuperſint, tunc Sacriſta, vel alius Sacerdos indutus Cotta, Stolâ, & Velo humerali, vel Pluviali albo, ac aſſociatus à Thuriferario cum Thuribulo, & à quatuor, aut ſex

Fra-

Fratribus cum Candelis accensis Sacram Pyxidem portabit sub Umbellam ad Altare Communionis. Cum ad illud pervenerit, aperit Sacrarium, & cum debitis reverentiis extrahit de illo Sacram Pyxidem, in qua immittit Particulas, quæ superfuerunt, & super eas Sacram Hostiam. Deinde, prima Pyxide purificata, & reclusa in Sacrario, pergit cum secunda Pyxide, & cum eisdem sociis ad Sacrarium alicujus Altaris interioris. Eodem tempore cantatur à Choro sequens Antiphona *Postcommunio.*

Communio.

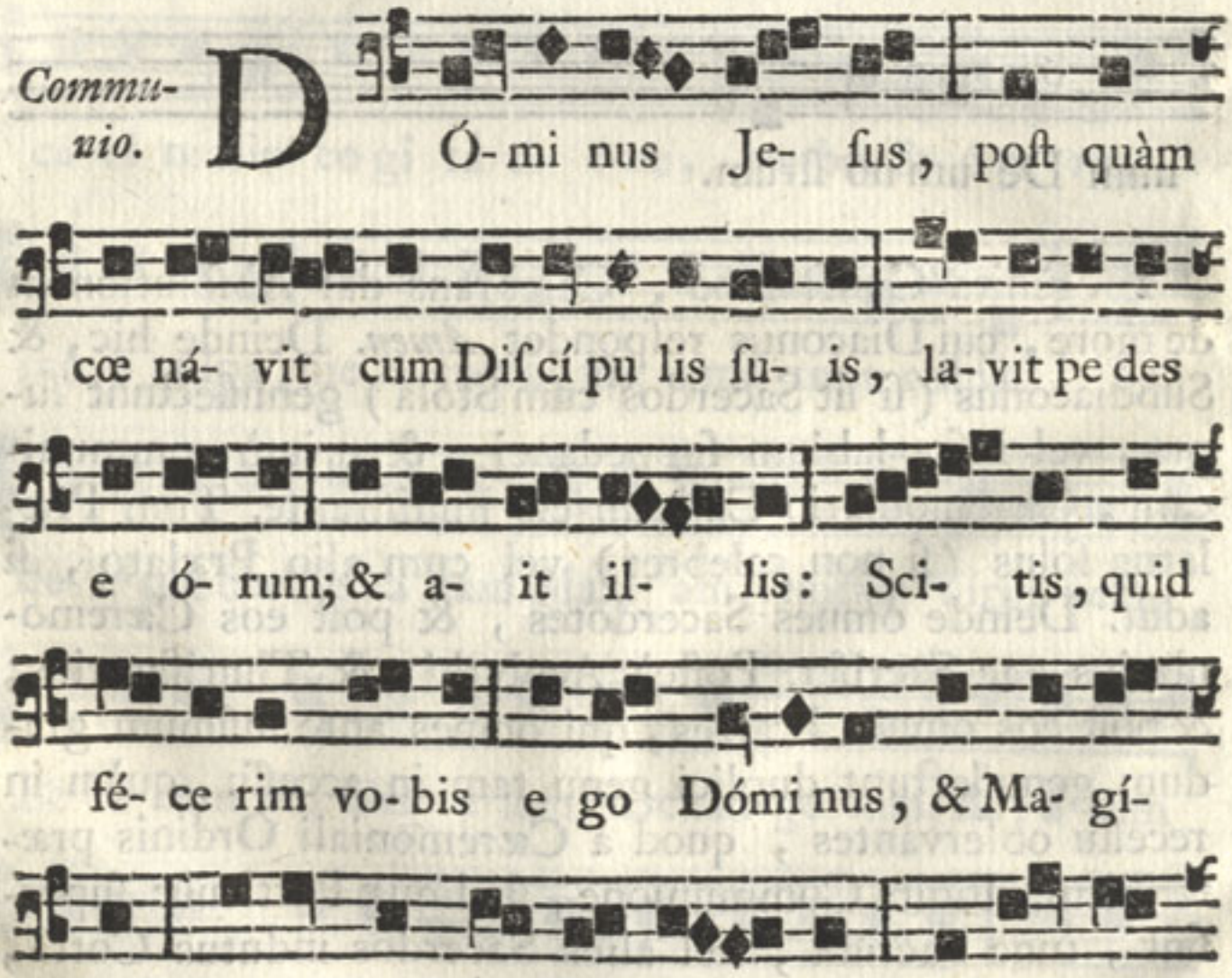

ita

i ta fa ci á- tis.

3 Interim accenduntur Intortitia, & ſupradicti duo Fratres recipiunt Stolas à Sacerdotibus, ut ſerventur, ac ipſi, vel alii duo ex Junioribus, Candelas accenſas tradunt Communitati. Finita Miſſa, exeunt ex Sacriſtia alius Thuriferarius cum Thuribulo, & alius Subdiaconus Amictu, Albâ, & Dalmaticâ albi coloris indutus cum Cruce, quem duo Acolythi, facta prius genuflexione, excipiunt obviantes ei cum Cereis accenſis ad oſtium Clauſtri. Tunc tendunt ad planum Presbyterii, ubi ſolus Thuriferarius genuflectit, & vadit ad Altare. Subdiaconus verò cum Acolythis tendit ad introitum Cancellorum, ubi ſe ſiſtit verſa facie ad Altare. Interim Celebrans cum Miniſtris, genuflexione facta unico genu, tendit ad Credentiam in cornu Epiſtolæ, ubi Miniſtri, depoſitis Manipulis, auferunt Celebranti Caſulam, & Manipulum, ac illi imponunt Pluviale. Deinde per gradus laterales ipſius cornu Epiſtolæ (ſi Credentia adſit in Presbyterio ſuperiori) deſcendunt ad planum, & per eum tendunt ante medium Altaris, ubi in eodem plano genuflectunt utroque genu cum profunda inclinatione. Poſteà ſurgunt, & miniſtrante Diacono cochleare ſine oſculis, Celebrans imponit incenſum in Thuribulis ſine Benedictione, ac in infimo gradu genuflexus cum Miniſtris, ipſius fimbrias Pluvialis elevantibus, ter thurificat SS. Sacramentum cum profunda reverentia ante, & poſt. Quo facto, Diaconus illi imponit Velum Humerale album, Subdiacono adjuvante. Poſteà ſurgunt, & Celebrans cum Subdiacono

aſ-

ascendit ad Suppedaneum, ubi in labio ipsius sistit genuflexus, vel in primo gradu, si aliter fieri non possit. Diaconus verò se collocat super suppedaneum, (ita ut terga non vertat Celebranti) ubi genuflectit, accipit Calicem, SS. Sacramentum continentem, eumque cum parvo Velo Vittâ albâ ligat supra nodum, ita ut Patena non moveatur. Deinde genuflectit, & surgens accipit reverenter Calicem manu dextera infra nodum, & sinistra pedem; & stans illum tradit Celebranti adhuc genuflexo, qui eum recipit sinistra manu per nodum, dexteram ponens super Patenam. Tum Diaconus manus Celebrantis cooperit Velo Humerali, & statim ante eum genuflectit adorans SS. Sacramentum, ac surgens se collocat ad ejus latus. Celebrans verò, accepto Calice, surgit, & ad Suppedaneum ascendit, ibique ad Populum se vertit. Interim Ministri mutant loca, ut Diaconus in Processione incedat à dextris, & Sudiaconus à sinistris Celebrantis hinc inde, & ambo sic assistentes fimbrias Pluvialis, & cum opus est, brachia ejus sublevantes.

4 Sed hic advertendum est, quod si Altare habeat duplicem ordinem graduum, Celebrans cum Ministris, finitâ Missâ, descendit per laterales gradus ad Credentiam in cornu Epistolæ Presbyterii superioris, & assumpto Pluviali tendit per eundem Presbyterium ante infimum gradum ipsius ordinis superioris, ubi omnia fiunt, ut suprà. Item, si Altare non sit regulare, quia plures gradus habet, quàm tres, incluso suppedaneo; tunc assumpto Pluviali de Credentia posita in cornu Epistolæ Presbyterii superioris, tendit per eundem Presbyterium ante primum gradum, qui proximus est Suppedaneo, & in ipso genuflectit, ac reliqua fiunt, ut suprà.

Dum

5 Dum hæc peraguntur, duo ex Junioribus de Choro deferunt ad medium Presbyterii inferioris Baldachinum albi coloris. Interim quatuor ex Dignioribus, seu antiquioribus de Choro (Præside excepto) accedunt ad hastas, hoc ordine: Qui primus est in Dignitate, seu antiquitate accedit ad primam hastam à parte Evangelii, quæ respicit ad Cancellos; secundus verò ad aliam, quæ est à cornu Epistolæ; tertius autem ad hastam ex cornu Evangelii, quæ est prope gradus Altaris; & quartus accedit ad aliam ex cornu Epistolæ, ut sic in Processione tendant juxta ordinem suæ Dignitatis, vel antiquitatis, Dignioribus Celebranti præcedentibus. Si adsint aliquæ Nobiles Personæ, eas poterit Præsidens invitare ad hastas ferendas, qui omnes, dum accedunt, genuflectunt unico genu, posteà stant, & iterum genuflectunt cum Celebrans sub Baldachinum intrat. Mox Cantores sequentem Hymnum initiant, & tunc Celebrans cum Ministris fimbrias Pluvialis elevantibus, Baldachino se supponit absque ulla thurificatione, prius à Thuriferario factâ. Deinde omnes surgunt Hymnum prosequentes, & bini, ac bini unico genu ante SS. Sacramentum genuflectunt, dum procedunt; quod etiam observant, quando in progressu ante eum transeunt, Acolythis, & Cruciferario exceptis. In Processione præcedit Cruciferarius inter Acolythos tendentes per latus Evangelii: Tum Communitas: Deinde Thuriferarii blandè Thuribula moventes: & ultimò Celebrans sub Baldachinum cum Ministris recitans Hymnos, vel aliquos Psalmos.

Hymnus.

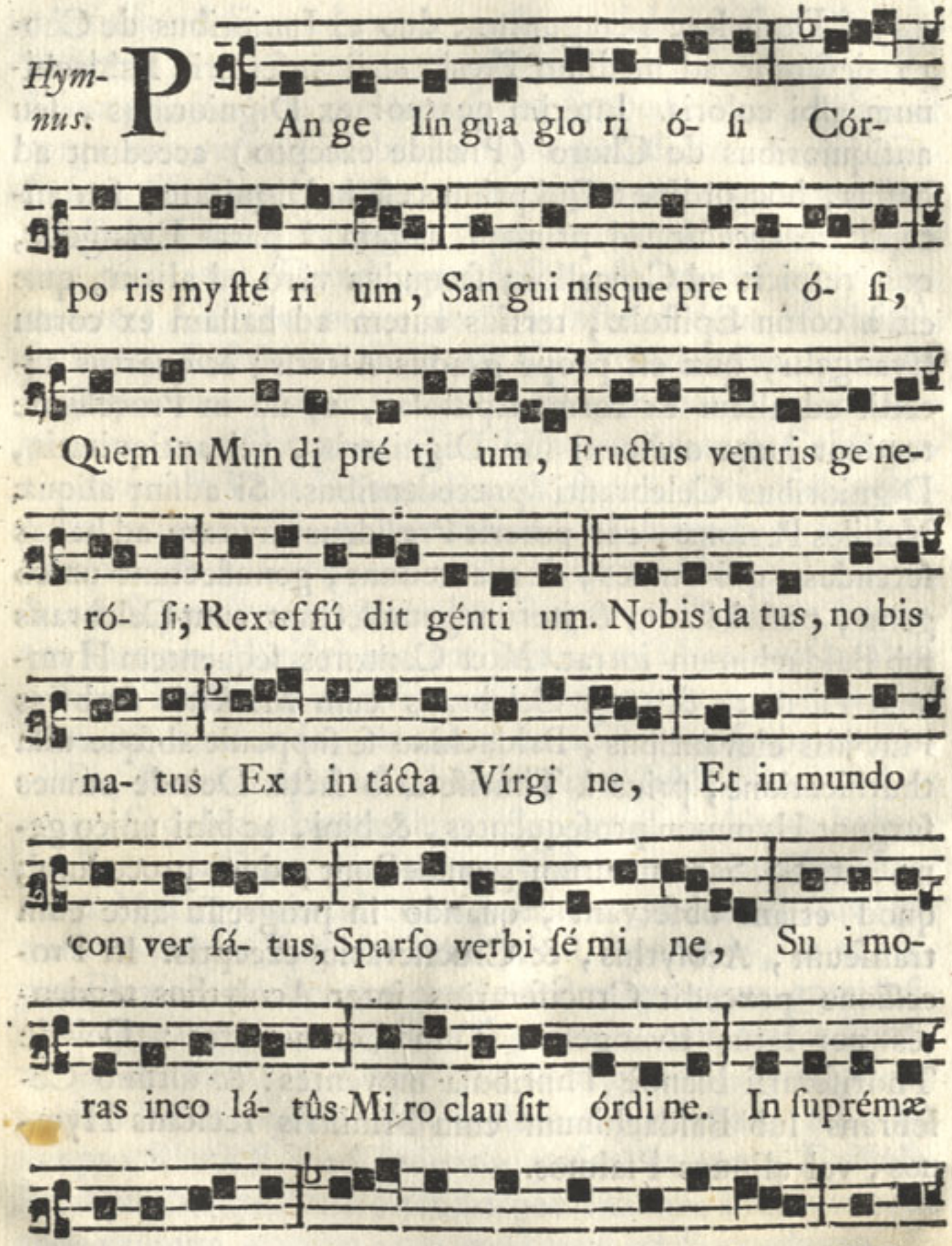
P An ge lín gua glo ri ó- ſi Cór-
po ris my ſté ri um, San gui nísque pre ti ó- ſi,
Quem in Mun di pré ti um, Fructus ventris ge ne-
ró- ſi, Rex effú dit génti um. Nobis da tus, no bis
na- tus Ex in tácta Vírgi ne, Et in mundo
con ver ſá- tus, Sparſo verbi ſé mi ne, Su i mo-
ras inco lá- tûs Mi ro clau ſit órdi ne. In ſuprémæ
nocte cœ-næ, Re- cúmbens cum frátri bus, Obſer-

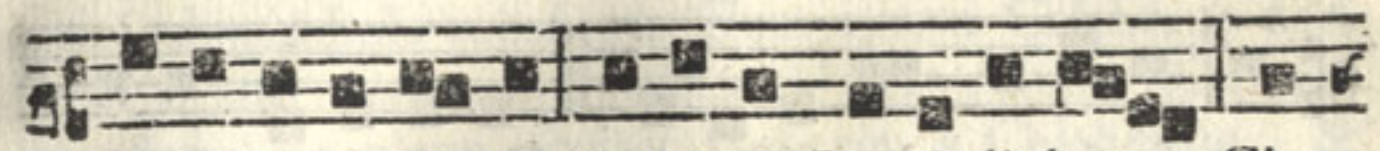

vá ta Le ge ple nè Ci bis in Le gá li bus, Ci-

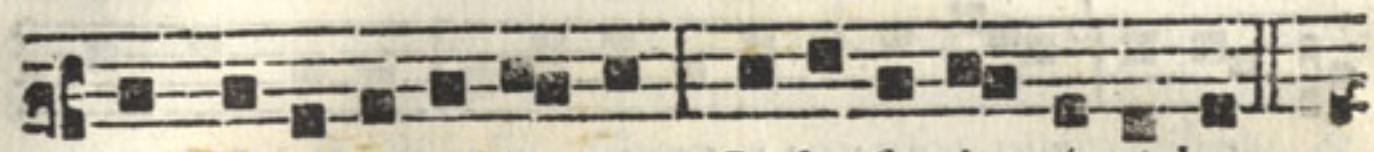

bum turbæ du o dé næ Se dat ſu is má ni bus.

Verbu n ca ro, panem ve- rum, Ver- bo carnem éff-

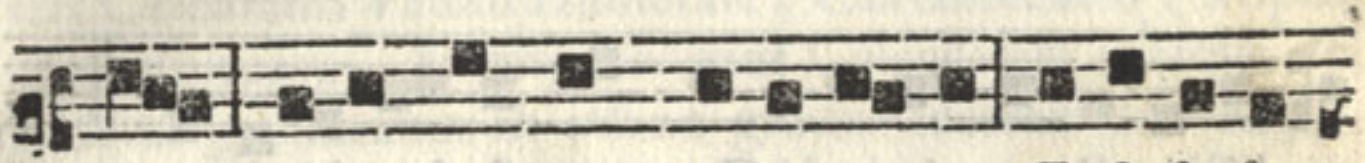

cit: Fitque Sanguis Chri ſti me- rum: Et ſi ſenſus

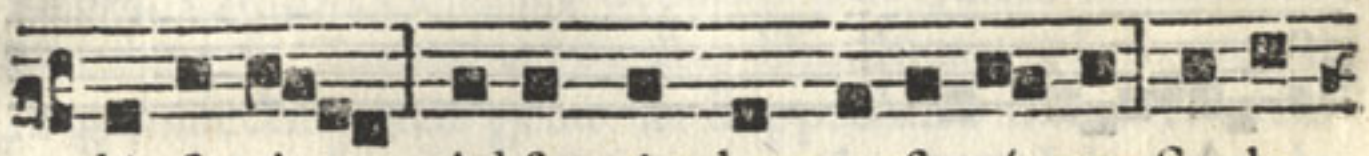

dé fi cit; Ad fir mán dum cor ſin cé- rum So la

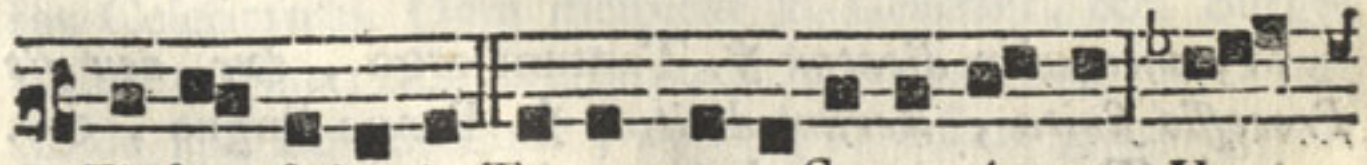

Fi des ſúf fi cit. Tantum ergo Sacramén- tum Ve-

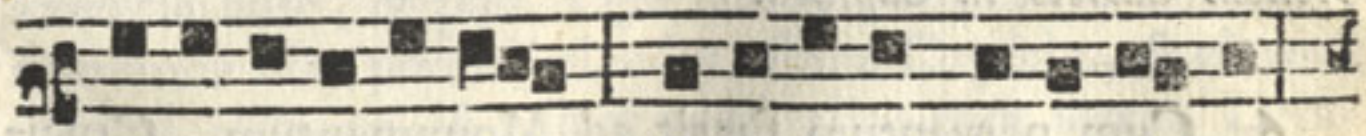

ne rémur cérnu i: Et antíquum do cumén- tum

No vo ce dat rí tu i: Præ ſtet Fi des ſupplemén-

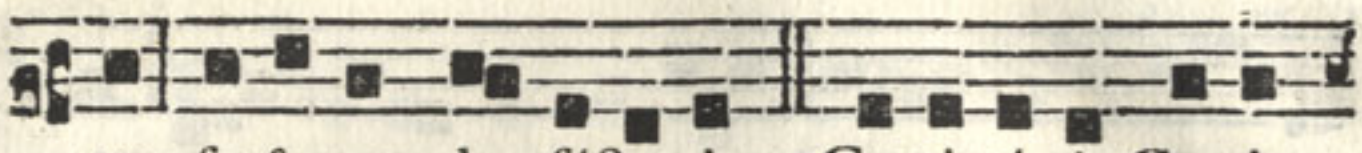

tum ſenſu um de- féctu i. Ge ni tó ri Ge ni-

tó- que, Laus & ju bi lá ti o, Sa lus, ho nor,

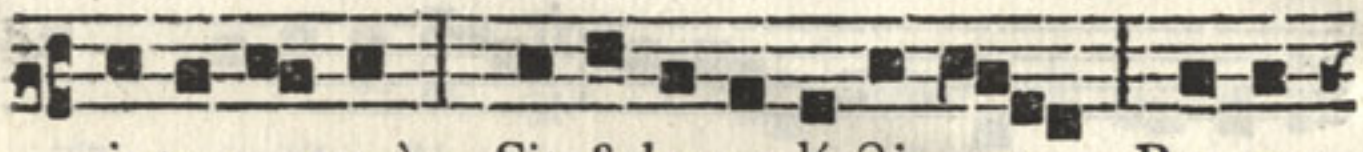

vir tus quo-què, Sit & be ne dí cti o: Pro ce-

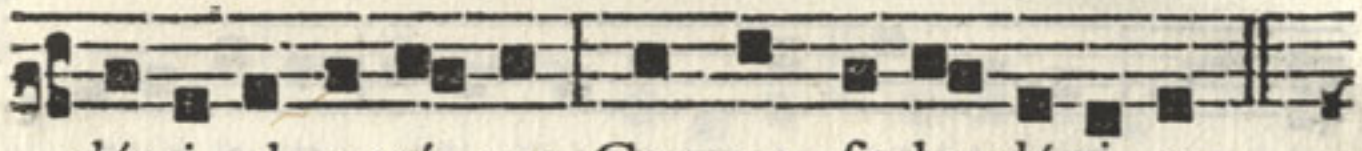

dénti ab u tró- que Com par ſit lau-dá ti o.

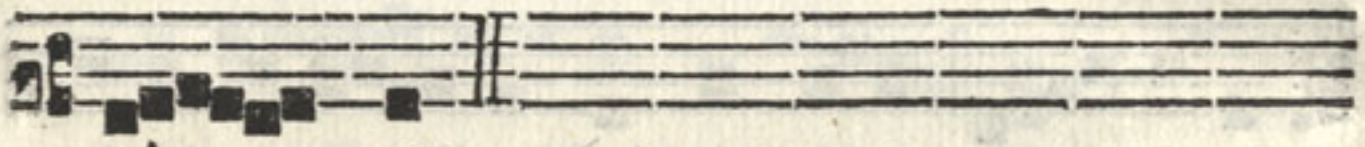

A- men.

Si, antequàm dicatur ℣. Tantum ergo, *&c. non ſit Proceſſio finita, iterum dicitur* ℣. Pange lingua, *&c. quia* ℣. Tantum ergo, *&c. non dicitur uſque ad Depoſitionem Calicis in Capſula.*

6 Cum perventum fuerit ad Monumentum, Cruciferarius cum Acolythis ſe ſiſtit juxta gradus Altaris à latere, à quo egrediendum eſt. Fratres verò ita ſe ſiſtunt, ut juniores ſint circa Crucem, & Seniores prope Cancellos, qui omnes genuflectunt facie ad faciem SS. Sacramento tranſeunti; & poſteà genuflexi manent versùs Al-

ta-

tare, donec inde recedant. Cum autem Celebrans pervenerit ante infimum gradum Altaris, tunc Diaconus genuflexus in plano accipit Calicem à Celebrante, & surgens se vertit ad illum jam genuflexum cum Subdiacono in eodem plano, ut cum profunda reverentia eum adoret. Mox tendit ad Thronum comitatus à duobus, vel quatuor Religiosis, Cæreos accensos portantibus, & à Cæremoniario, ac Thuriferariis, ubi in Capsula Calicem deponit (si commodè fieri potest, aliàs hoc fiet à Sacrista Cottâ, & Stolâ albâ indutus) sed non clauditur ostium Capsulæ. Subdiaconus verò post adorationem aufert Celebranti Velum Humerale, Cæremoniario (si opus sit) adjuvante, & surgens cum Celebrante uterque se collocat genuflexum in infimo gradu. Interim duo ex junioribus Fratribus amovent Baldachinum ad pristinum locum. Cantores autem, deposito jam Calice in Capsula, incipiunt ℣. *Tantum ergo*, &c. Diaconus verò in regressu genuflectit unico genu in Suppedaneo sine inclinatione, & descendens se collocat genuflexum ad dextrum latus Celebrantis. Dum incipitur ℣. *Genitori*, &c. Surgit Celebrans cum Ministris imponit incensum in primo Thuribulo sine Benedictione, & in ipso infimo gradu genuflexus ter thurificat SS. Sacramentum cum profunda reverentia ante, & post. Quo facto, Sacrista (si Diaconus commodè non potest) claudet ostium Capsulæ, & clavem tradit Celebranti (si adhuc adsit) aliàs eam servet. Deinde Celebrans post brevem Orationem surgit cum Ministris, & etiam Fratres, qui omnes, extinctis Candelis, factâque genuflexione utroque genu, revertuntur in Ante-Sacristiam sub silentio. Posteà Celebrans, & Ministri deponunt in Sacristia alba Paramenta, Diaconus illi minis-

trat

trat Stolam violaceam tantùm, & ſimiliter ſumit Stolam ejuſdem coloris. Interim Communitas aſcendit in Chorum ad Veſperas recitandas.

7 Recitatis Veſperis, tam à Celebrante cum Miniſtris, quàm à Choro, procedit Celebrans ad Eccleſiam hoc ordine. Præcedit Thuriferarius ſine Thuribulo, tum Acolythi abſque Cereis, poſteà Cæremoniarius, deinde Subdiaconus, Diaconus, & ultimò Celebrans, omnes induti, ut ſuprà, & ſine Manipulis, manibus junctis ante pectus. Cum verò ante SS. Sacramentum pervenerint, omnes in linea recta utroque genu genuflectunt. Tum ſurgentes procedunt ad denudationem Altarium à cornu Evangelii, & primò à Laterali, ubi omnes iterum genuflectunt unico genu præter Celebrantem, qui tantùm Cruci profundè ſe inclinat. Tunc Celebrans incipit ſine cantu ſequentem Antiphonam, quam cum Miniſtris proſequitur uſque in finem. Deinde aſcendit, & denudat Altare, ſimul recitans cum Miniſtris ſequentem Pſalmum, quod etiam obſervetur in denudatione aliorum Altarium, in qua ita diſtribuatur Pſalmus, quod in ultimo Altari cornu Epiſtolæ finiatur cum repetitione ipſius Antiphonæ. Sed notandum eſt, quòd talis Antiphona initiata à Celebrante in primo Altari communiter ab aliis Eccleſiis cum ſuo Pſalmo etiam à Choro cum devota pauſa proſequitur. Si verò hoc Prælato magis placeat, tunc Celebrans, dum in Choro dicitur Oratio *Reſpice*, &c. pervenire debet ad primum Altare, ut ſine mora poſt Orationem initiet prædictam Antiphonam, quâ poſt Pſalmum repetitâ, eodem ordine regrediuntur in Sacriſtiam.

An-

Antiphona.

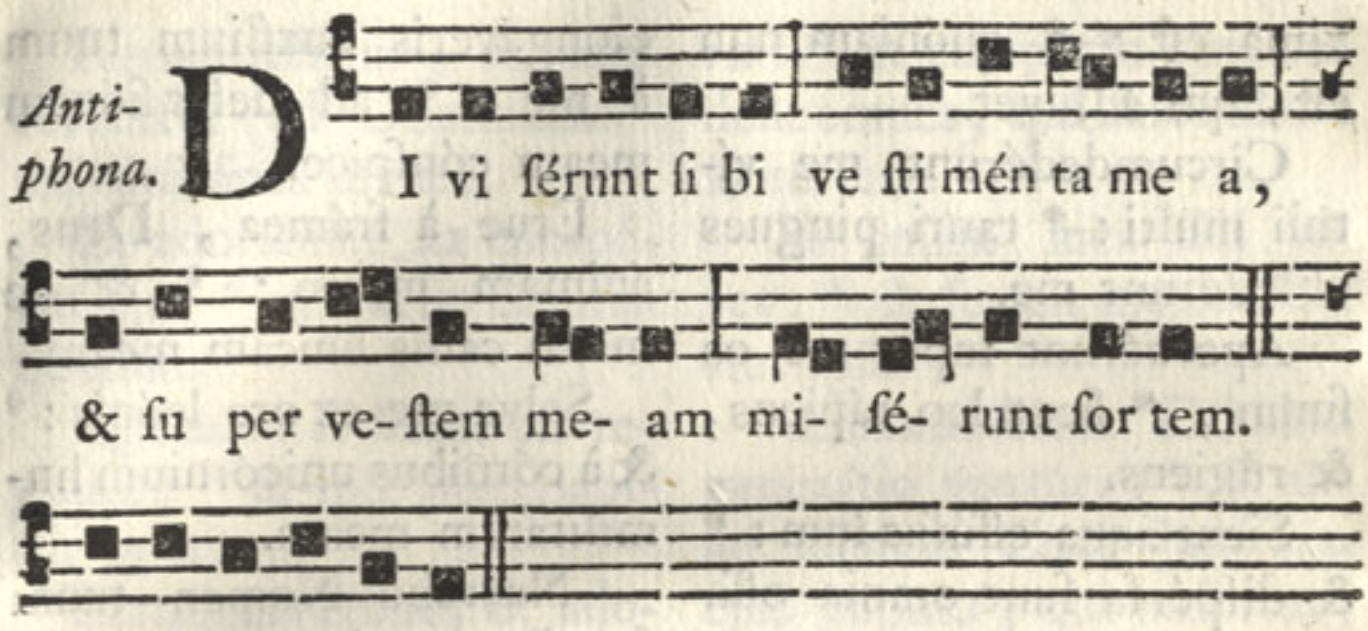

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me derelíquisti? * longe à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies: * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israel.

In te speravérunt Patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deriférunt me, * locúti sunt labiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ: in te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris à me.

Quóniam tribulátio próxi-

xima eſt : * quóniam non eſt, qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens, & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum: * & diſpérſa ſunt omnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tamquàm cera liquéſcens * in médio ventris mei.

Aruit tamquàm teſta virtus mea,& língua mea adhæſit fáucibus meis: * & in púlverem mortis deduxíſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas, & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt, & inſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtiménta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam : * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo Nomen tuum frátribus meis: * in médio Eccléſiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérſum ſemen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſrael: * quóniam non ſprévit, neque deſpéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avértit fáciem ſuam à me: * & cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in Eccléſia magna : * vota mea reddam in conſpéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabúntur: & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in ſæculum ſæculi.

Re-

Reminiſcéntur, & converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ:

Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini eſt regnum: * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt, & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conſpéctu ejus cadent omnes, qui deſcéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt Cœli juſtítiam ejus pópulo, qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Repetitur Antiphona Diviſérunt, *&c.*

§. VIII.

De Mandato *Feriæ Quintæ in Cœna Domini.*

1 HOra competenti Fratres ad Officium *Mandati*, Tabularum pulſatione vocati in Sacriſtiam, (ſi in ea faciendum ſit) aliàs in Clauſtrum conveniant. Celebrans ſuper Albam Stolâ, & Pluviali violaceo induitur. Diaconus verò, & Subdiaconus induunt ſuper Albas Manipulos, & Dalmaticas albi coloris, & Diaconus etiam Stolam. Mox Celebrans (ſi lotio pedum extra Sacriſtiam fiat) imponit incenſum, & benedicit de more. Deinde tendunt ad locum deſtinatum, qui convenientiùs eſſe debet aliqua Capella, ſeu Domus intra Clauſtra, vel Eccleſiam extra Altare Monumenti, quia ante ipſum tantùm fiet lotio pedum, quando alius locus non detur. Procedit primò Communitas per ordinem. Tum Thuriferarius Thuribulo fumigante; deinde Acolythi Cereis ac-

censis. Posteà Cæremoniarius, & ultimo loco Celebrans inter Ministros, manibus junctis ante pectus. Cum perventum fuerit ad destinatum locum, (in quo debet esse Altare Pallio albi coloris ornato cum Cruce inter quatuor Cereos accensos) Communitas dividitur in duos Choros intra, vel extra ipsum locum, & semper stat in hac Functione, exceptis his, qui lavandi sunt. Tredecim verò Religiosi destinati se collocant in Scamno oblongo, panno viridi, vel alterius coloris, non rubei, cooperto, & posito à cornu Evangelii, ita ut antiquiores ex illis sint prope Altare. Cum autem Celebrans ante istud pervenerit, profundè se inclinat Cruci, Ministris genuflectentibus. Deinde ascendunt ad Altare, quod Celebrans osculatur, stante Subdiacono à sinistris. Diaconus accipit Librum à Cæremoniario, seu ab alio, illùmque ponit in medio Altaris; ministrat Naviculam cum osculis, & Celebrans ponit incensum, quod benedicit de more, Subdiacono à dextris fimbriam Pluvialis elevante. Tunc Diaconus genuflectit, dicit: *Munda cor meum*, &c. & accipiens Librum petit Benedictionem, quam recipit cum osculo manûs. Deinde tendit ad latus Evangelii cum Subdiacono, Cæremoniario, Acolythis, Cereis accensis; & Thuriferario, ubi in Legile cantat Evangelium: *Ante diem festum Paschæ*, &c. Signando Textum, & se ipsum, ac incensando; Celebrante in cornu Epistolæ stante, ut in Missa. Cantato Evangelio, Subdiaconus Librum portat Celebranti ad osculandum; Diaconus eum incensat de more, & Acolythi deponunt Candelabra. Si ob defectum loci fiat Lotio pedum ante Monumentum, tunc ab omnibus observentur debitæ reverentiæ SS. Sacramento; & non osculatur Celebrantis manûs, nisi à

Dia-

Diacono petenti Benedictionem ad Evangelium, & à Prædicatore ad prædicandum.

2 Posteà Celebrans descendit ad planum Presbyterii, & tendit ad Credentiam in cornu Epistolæ, factis debitis reverentiis, ubi à Ministris, qui priùs Manipulos deponunt, exuitur Pluviali, & magno Linteo præcingitur. Deinde eisdem reverentiis tendit inter Ministros ad latus Evangelii, ubi ante primum antiquiorem, jam cum cæteris sedentem genuflectitur, illiùsque lavat, extergit, & osculatur, non formando Crucem, dextrum pedem, quem Subdiaconus à sinistris etiam genuflexus tenet, Acolythis Pelvim, & aquam ministrantibus, ac Diacono à dextris pariter genuflexo, Linteum, quo Celebrans præcinctus est, aut aliud præbente; quod etiam cum cæteris observatur. Verùm, si ob angustiam loci sint Religiosi in duplici Scamno, tunc post Lotionem septimi à parte dextera, procedit Celebrans ad Lotionem antiquioris lavandi à cornu sinistro. Ubi verò numerus Religiosorum ita diminutus fuerit, quod non remaneant alii præter tredecim, tunc omnes sedeant in duplici Scamno, & lavandi sunt, licet sint pauciores. Cum autem incipitur Lotio, à Cantoribus incipiuntur cum cantu sequentia, quæ totus Chorus prosequitur, usque dum Celebrans dicturus est *Pater Noster*, &c. seu dum pedum Lotio perduraverit.

2. *Cant.* *Aña.*

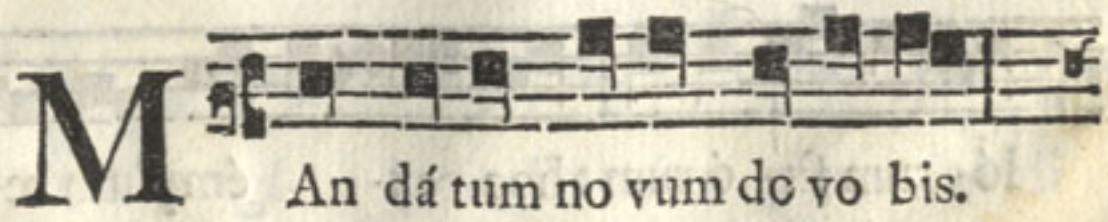

Chor. Ut di li gá tis ín vi cem, ſic ut di lé xi vos:

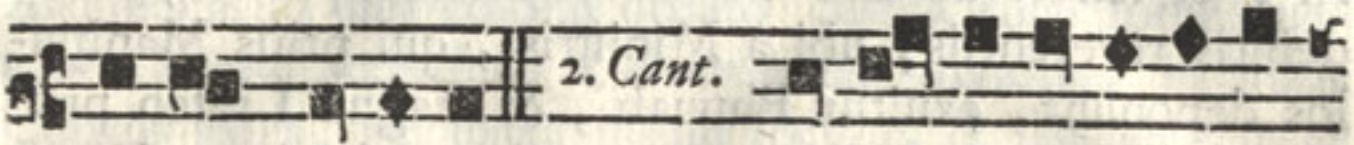

di cit Dómi nus. *Pſalm.* Be á- ti immacu lá-

ti in vi- a: *Chor.* Qui ámbu lant in Le ge Dó mi-

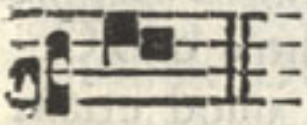

Et repet. 2. *Cant.* *Aña* Mandátum, *&c.* & *Chor.* Ut diligátis, *&c.* *uſque ad Pſalmum.*

ni.

2. *Cant.* *Aña.*

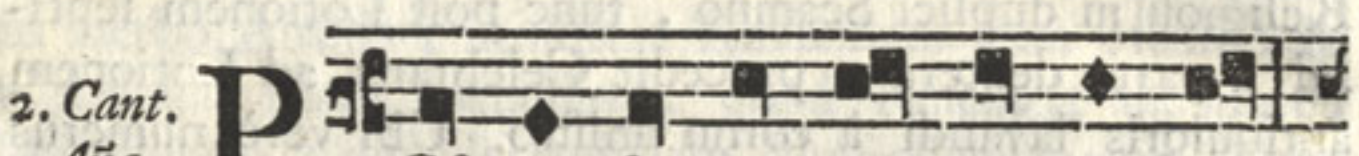

P Oſtquam ſur ré xit Dó mi nus.

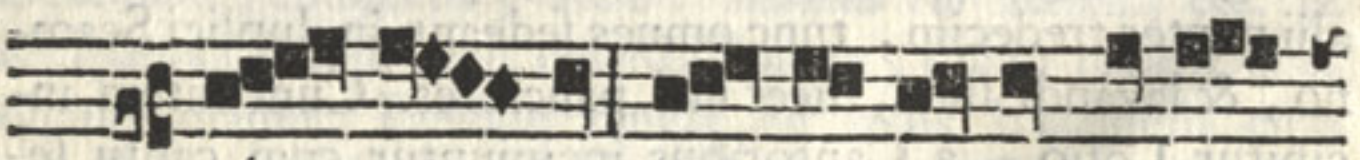

Chor. Á cœ- na, mi- ſit a-quam in pel-

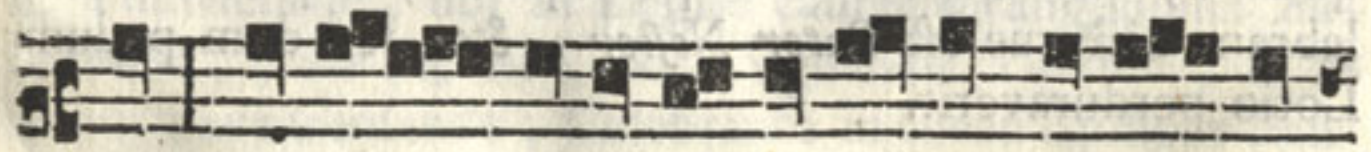

vim, & cœ- pit la vá- re pe-des Diſ ci- pu-

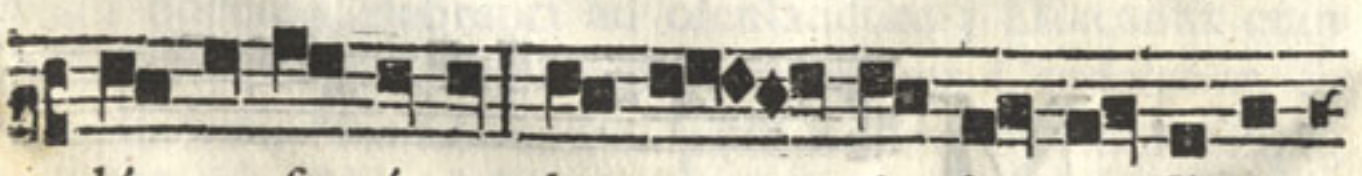

ló- rum ſu- ó rum: hoc ex- émplum re- lí quit

cis.

e- is. *Psalm.* Magnus Dómi nus, & laudá-

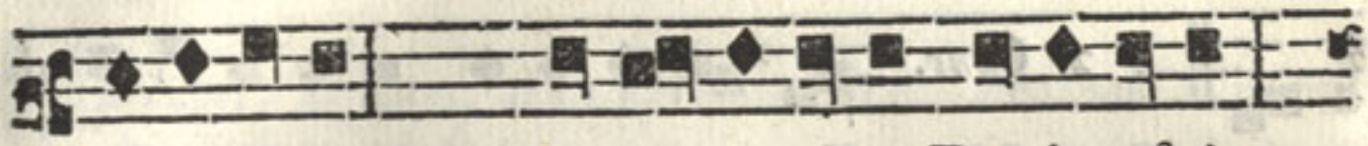

bi lis nimis. *Chor.* In ci- vi tá te De i nostri,

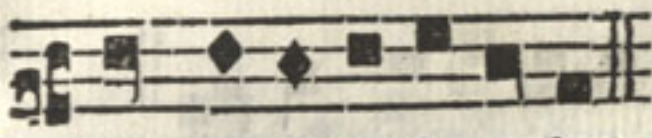

Et repet. 2. Cant. Aña Postquàm, *&c. & Chor.* A' cœna, *&c. usque ad Psalmum.*

in monte sancto e jus.

2. *Cant.* *Aña.*

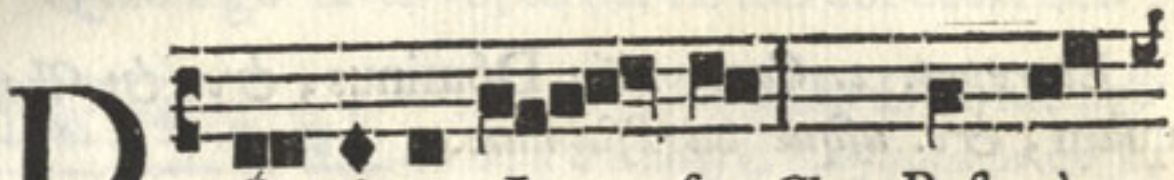

D Ó- mi nus Je- sus. *Chor.* Postquàm

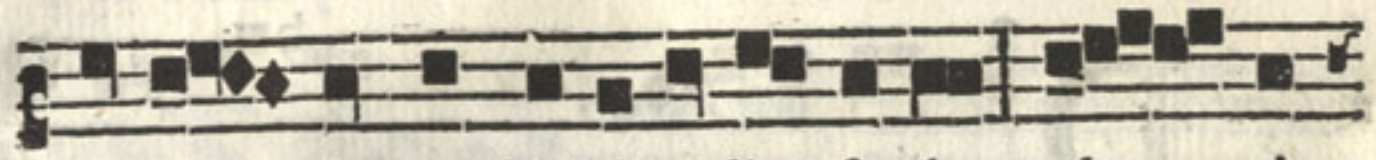

cœ ná- vit cum Discí pu lis su is, la vit

pe- des e ó- rum, & a- it il- lis: Sci- tis,

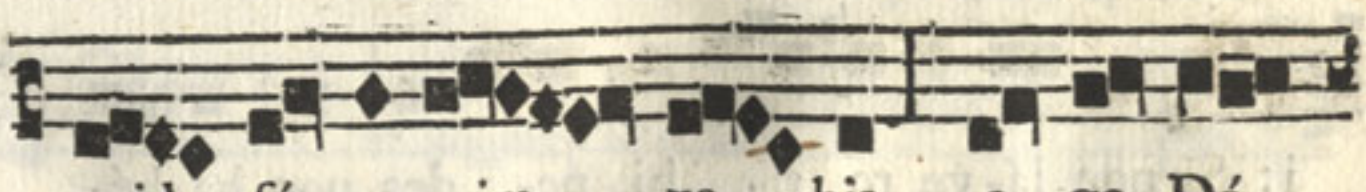

quid fé- ce rim vo- bis e- go Dó-

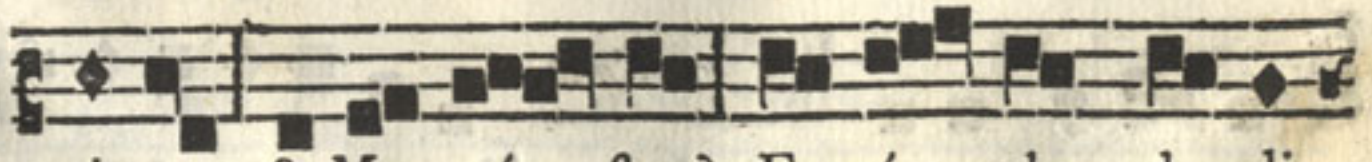

mi nus, & Ma- gí- ster? Ex- ém- plum de- di

vo-

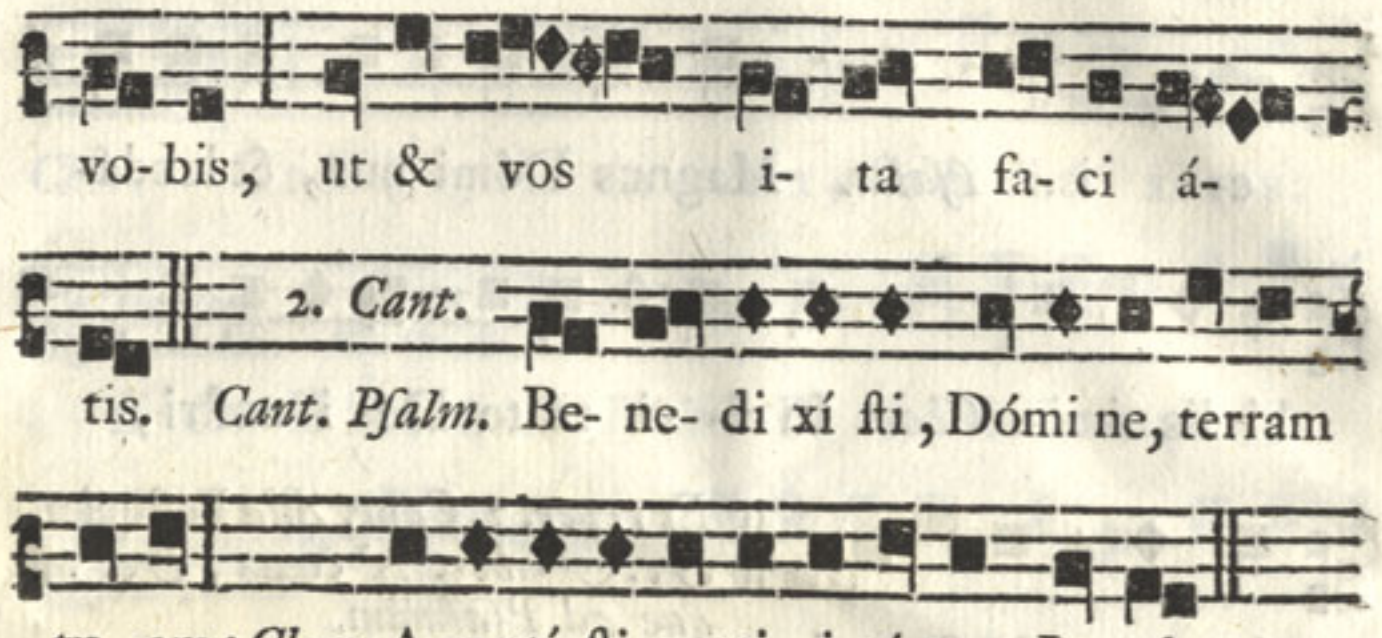

Et repet. 2. *Cant. Aña* Dóminus, *&c. & Chor.* Poſtquàm, *&c. uſque ad Pſalmum.*

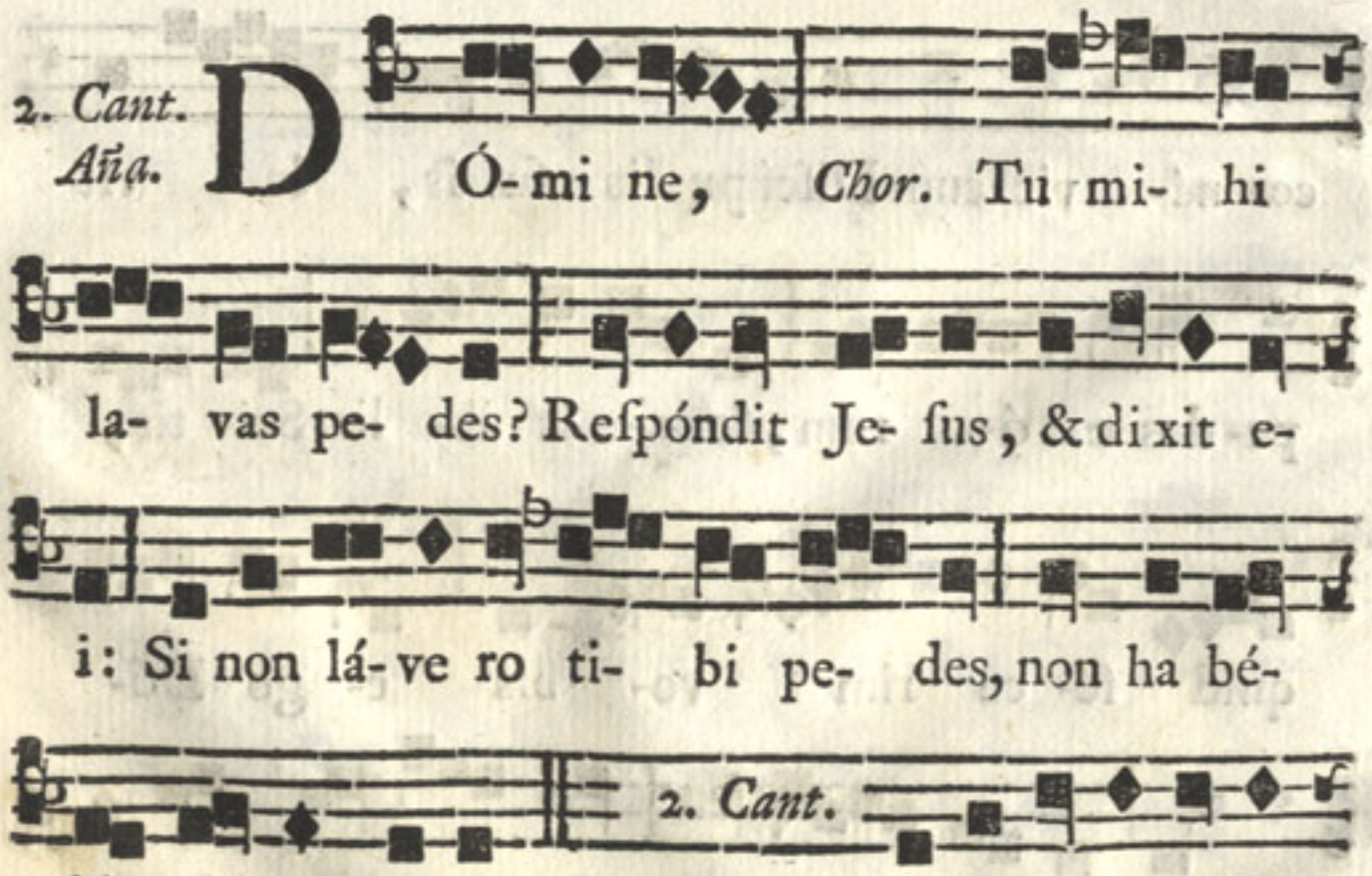

mó-

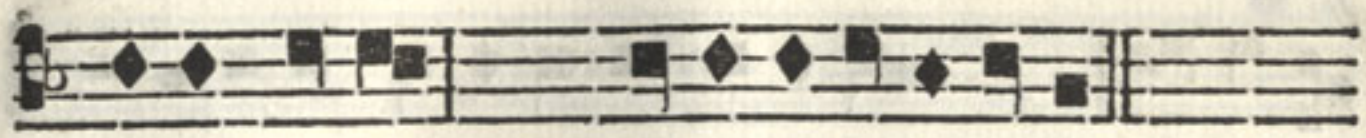

mónem Pe trum, *Chor.* Et di xit e i Petrus.

Et repet. 2. *Cant. Aña* Dómine, *&c. & Chor.* Tu mihi, *&c. usque ad ℣.*

℣. Quod e go fá ci o, tu nes cis mo dò: *Chor.* Sci-

Et repet. 2. *Cant. Aña* Dómine, *& Chor.* Tu mihi, *&c. usq. ad prim.* ℣.

es autem pó ste à.

S I e go Dómi nus, *Chor.* Et Ma gí ster

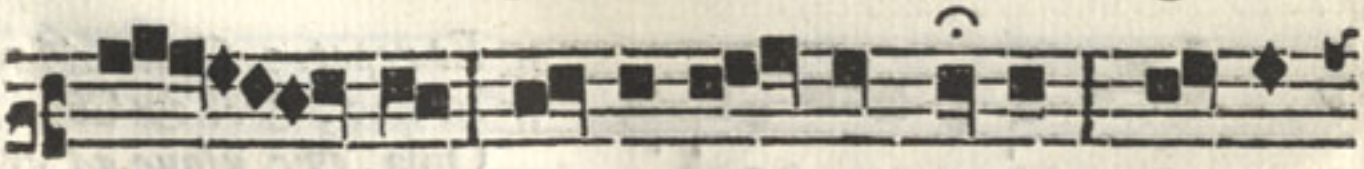

ve- ster la- vi vo- bis pe des, quan-tò

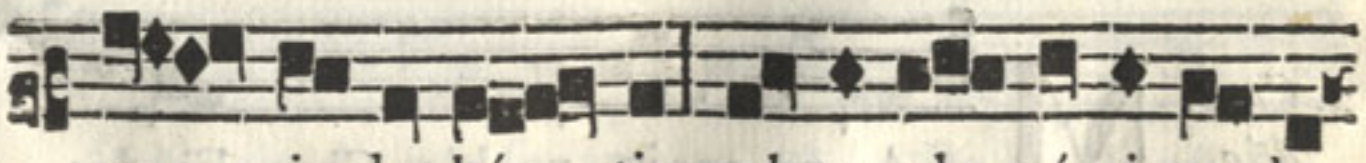

ma- gis de bé- tis al- ter al- té ri us la-

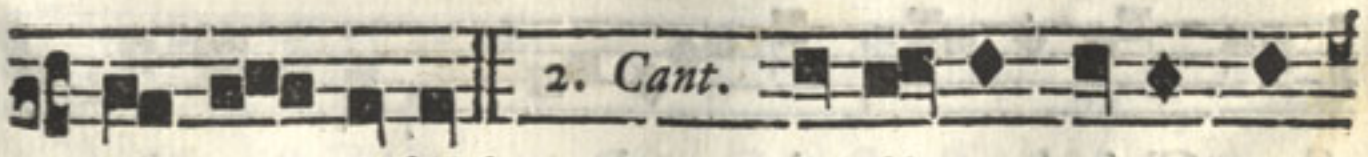

vá- re pe des? *Psalm.* Au dí- te hæc om nes

gen-

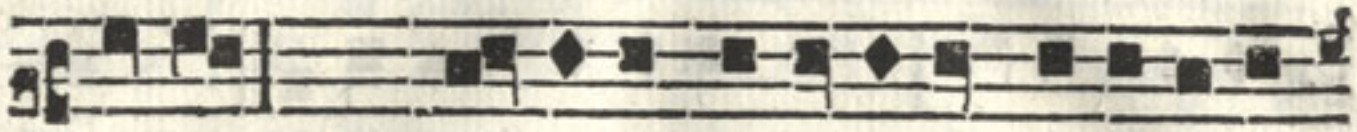

gentes: *Chor.* Au-ri bus per cí pi te, qui ha bi tá-

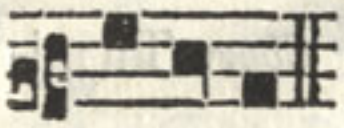

Et repet. 2. *Cant. Aña* Si ego, *&c. & Chor.* *Et* Magíster, *&c. usque ad Psalmum.*

tis orbem.

2. *Cant.* *Aña.*

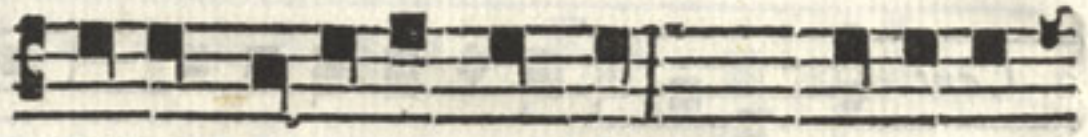

IN hoc cognóscent omnes, *Chor.* Quia Dis-

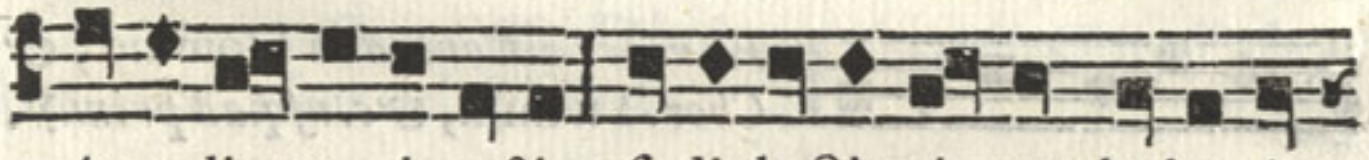

cí pu li me i e stis, si di le cti ó-nem ha bu é-

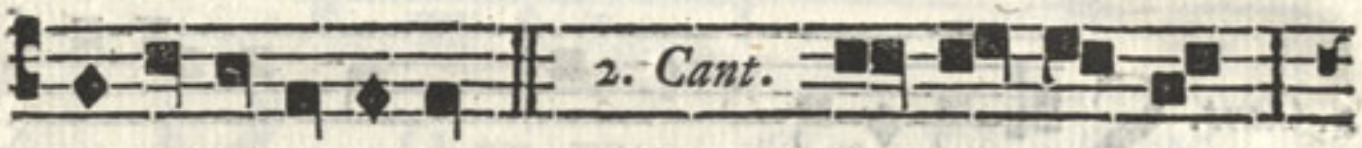

ri tis ad ín vi cem. ℣. Di- xit Je- sus

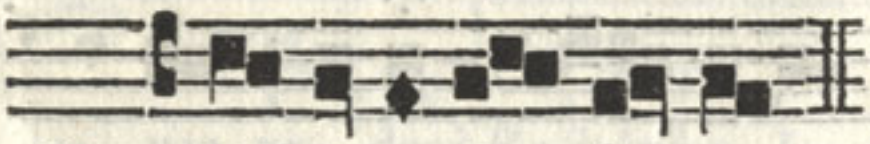

Et repet. 2. *Cant. Aña* In hoc, *&c. & Chor.* Quia, *&c. usque ad* ℣.

Chor. Dis- cí pu lis su- is.

2. *Cant.* *Aña.*

MA- ne ant in vo- bis *Chor.* Fi- des,

Spes, Chá- ri tas, tri a hæc: ma ior autem ho-

rum

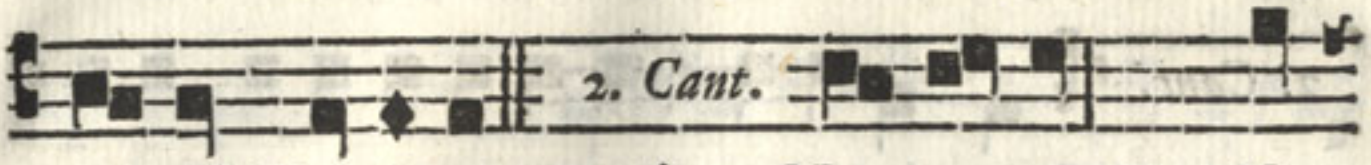

rum est Chá ri tas. ℣. Nunc au-tem *Chor.* Ma-

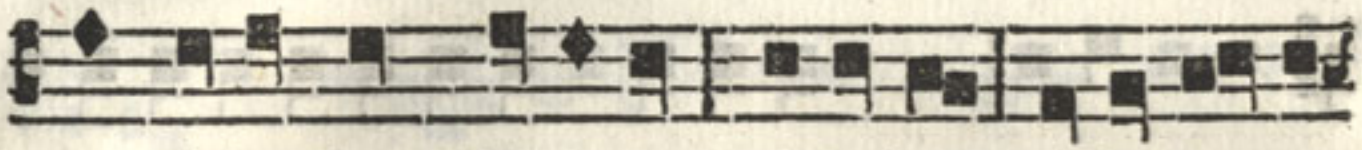

nent fi des, Spes, Chá ri tas, tri- a hæc: ma ior au-tem

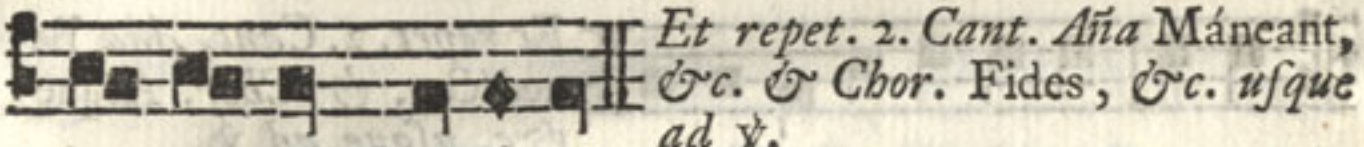

Et repet. 2. *Cant. Aña* Mánneant, *&c. & Chor.* Fides, *&c. usque ad* ℣.

ho- rum est Chá ri tas.

2. *Cant.* *Aña.*

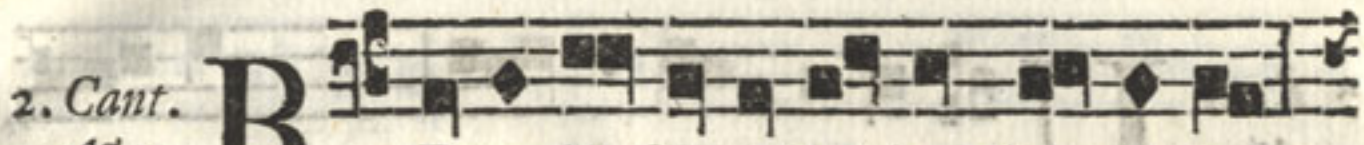

B E ne dí- cta sit Sancta Trí- ni tas,

Chor. Atque in di ví- sa U ni tas: con fi-

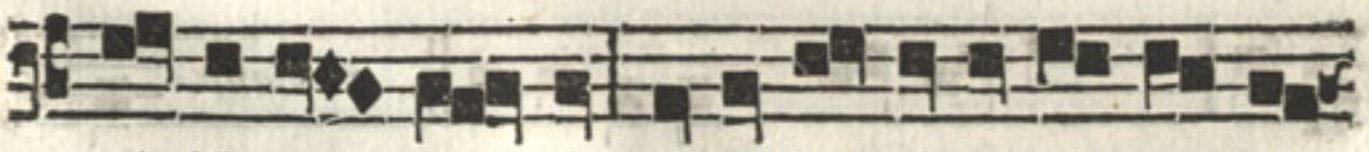

té- bi mur e- i, qui a fe- cit no bis cum mi-

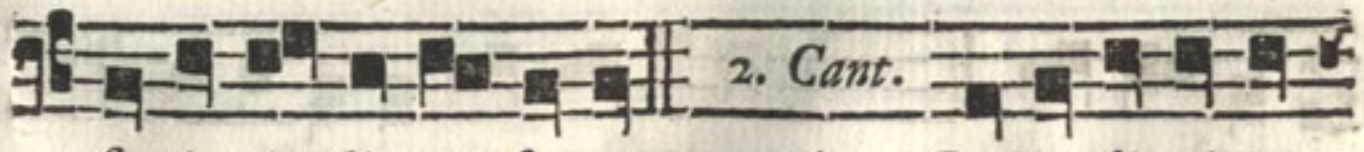

se ri cór- di am su am. ℣. Be ne di cámus

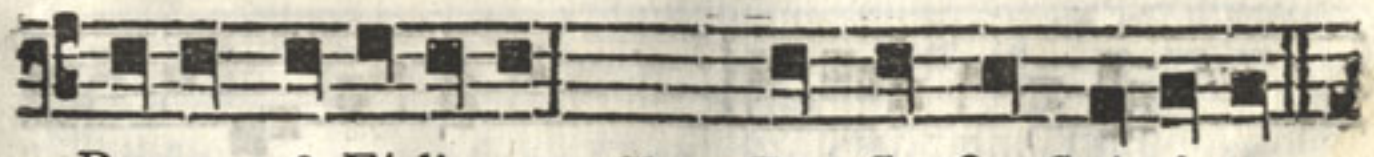

Pa trem, & Fí li um, *Chor.* Cum Sancto Spí ri tu.

Psalm. Quam di lé cta ta berná cu la tu a, Dómi-

ne, vir tútum! *Chor.* Concupíſcit, & dé ſi cit á ni ma

me a in á tri a Dómi ni.

Et repet. 2. Cant. Aña Benedícta, *& Chor.* Atque, *&c. uſque ad ℣.*

U Bi Chá- ri tas, *Chor.* Et a-

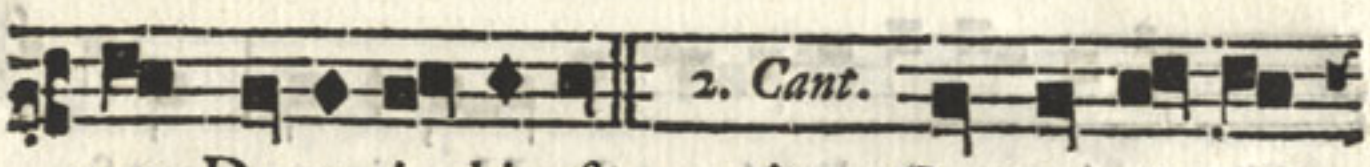

mor, De us i- bi eſt. ℣. Congre gá- vit

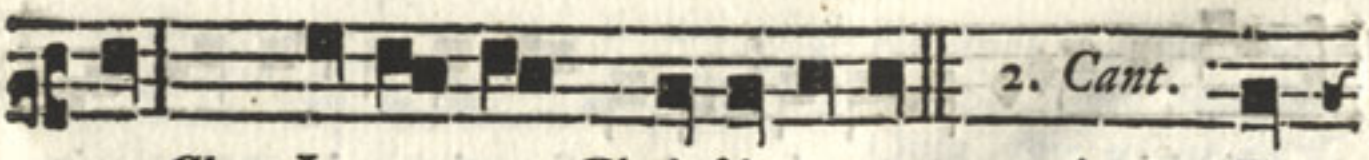

nos *Chor.* In u- num Chri ſti amor. ℣. Ex-

ul té- mus, *Chor.* Et in ip- ſo ju cundémur.

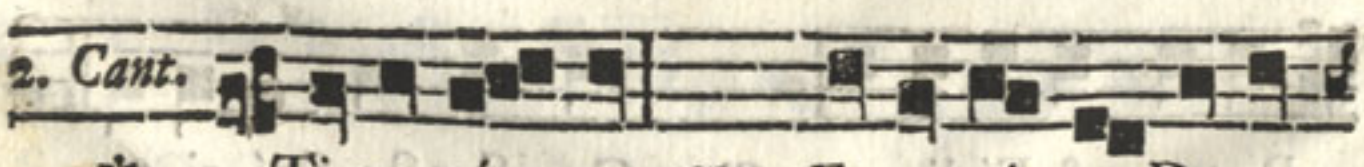

℣. Ti me á- mus, *Chor.* Et a mé-mus De um

vi-

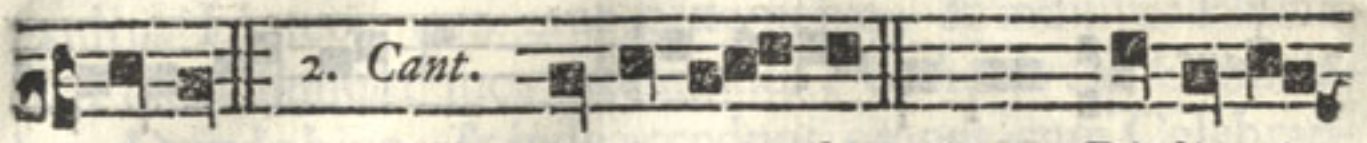

vi vum. ℣. Et ex cor- de *Chor.* Di li gá-

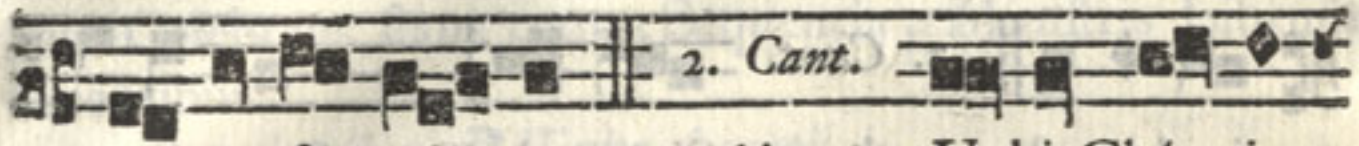

mus nos ſin- cé- ro. *Aña.* U- bi Chá- ri-

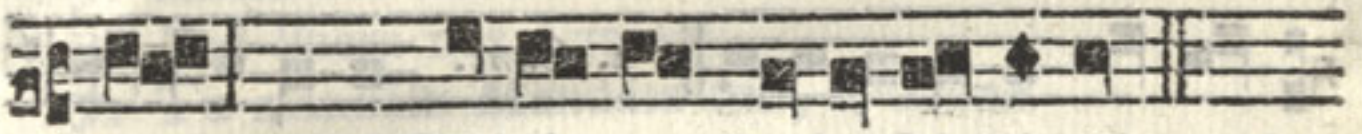

tas *Chor.* Et a- mor, De us i- bi eſt.

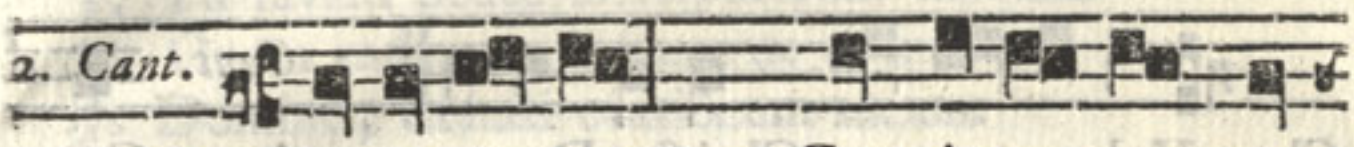

℣. Simul er- go *Chor.* Cum in u- num con-

gre gámur. ℣. Ne nos men- te. *Chor.* Di vi-

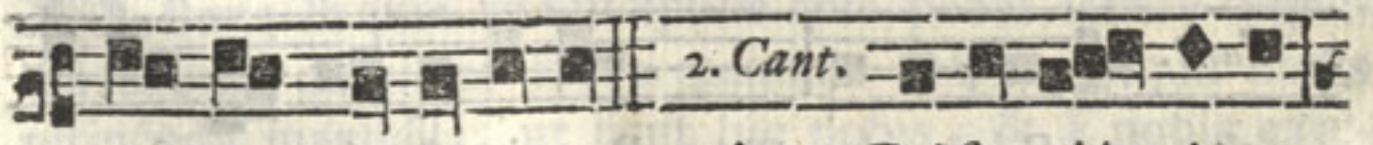

dá- mur, ca ve á mus. ℣. Ceſ ſent júr-gi a

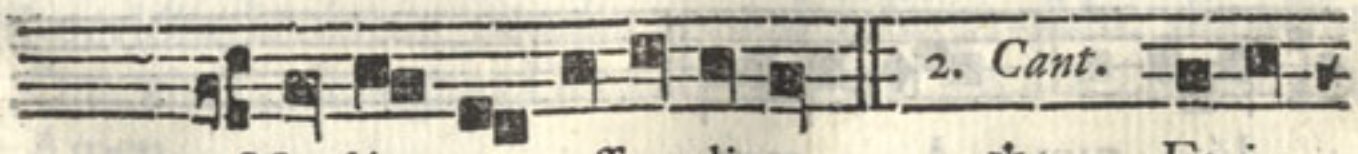

Ma lí- gna; ceſſent li tes. ℣. Et in

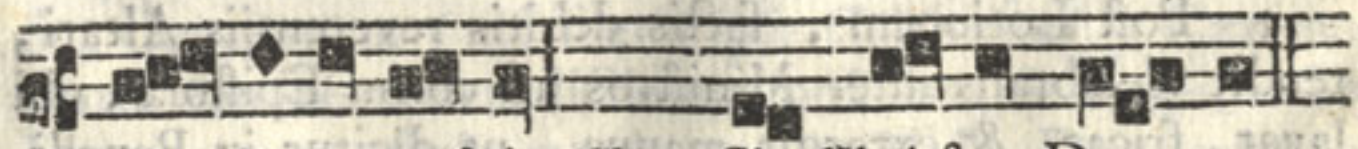

mé- di o no-ſtri *Chor.* Sit Chri-ſtus De- us.

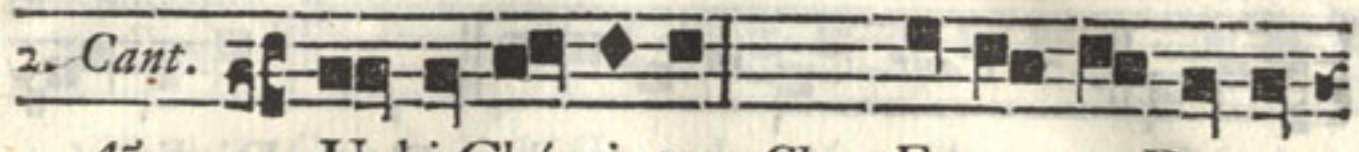

Aña. U- bi Chá- ri tas, *Chor.* Et a- mor, De us

i- bi est. ℣. Si- mul *Chor.* Quoque cum

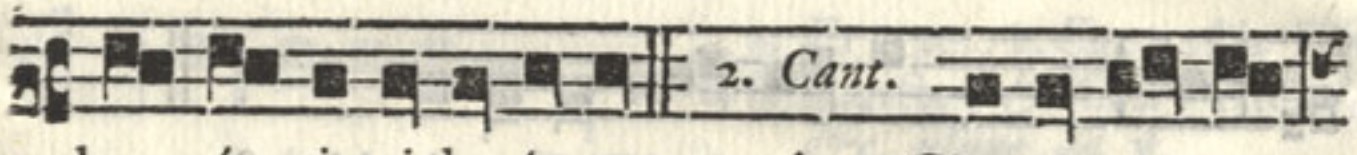

be- á- tis vi de á mus. ℣. Glo ri án- ter

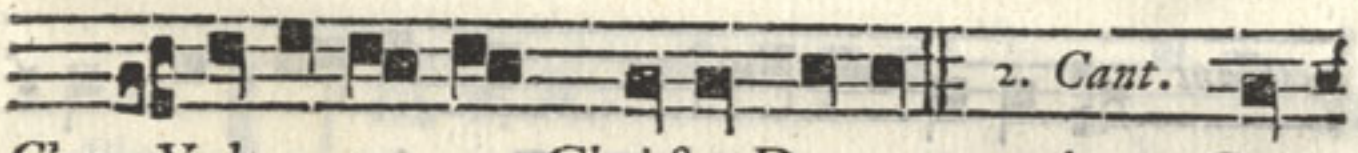

Chor. Vultum tu- um, Chri ste De us. ℣. Gáu-

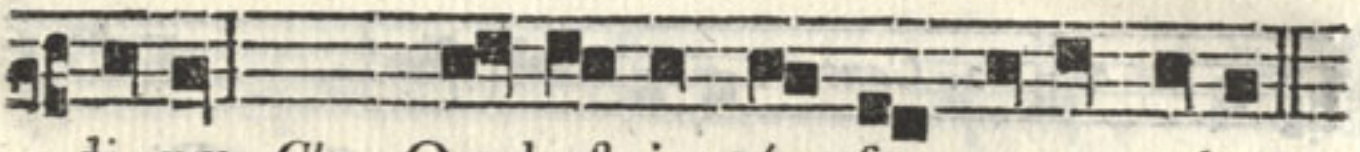

di um, *Chor.* Quod est immén- sum, atque probum.

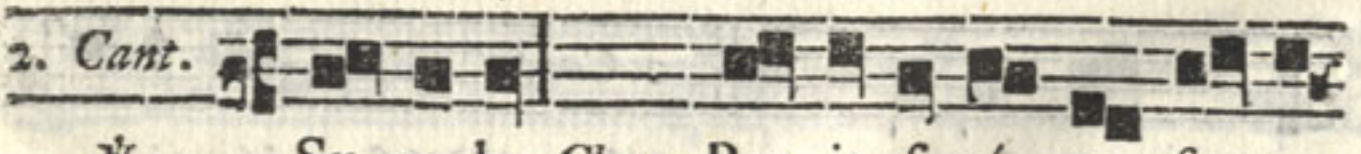

℣. Sæ- cu la *Chor.* Per in fi ní- ta sæ-cu-

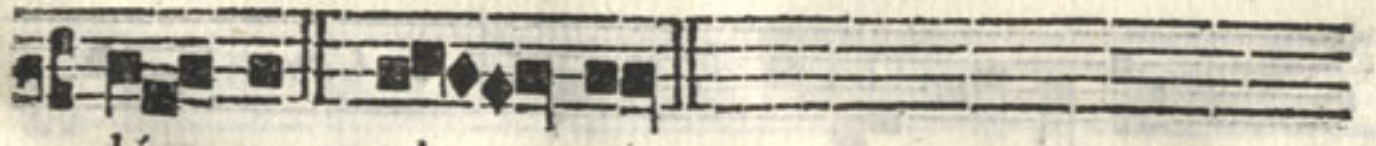

ló- rum. A- men.

3 Post Lotionem, factis debitis reverentiis Altari, tendit Celebrans inter Ministros ad cornu Epistolæ, ubi lavat, fricat, & extergit manus, ut dicitur in Benedictione Candelarum pag. 18. num. 4. Deinde à Ministris

ex-

exuitur Linteo, quo erat præcinctus, & induitur Pluviali. Posteà sumunt suos Manipulos, & Acolythi Candelabra. Deinde hinc, & inde accedunt omnes cum Celebrante ante medium Altaris, ubi, factis debitis reverentiis, ipse Celebrans stans cantat Sequentia, Ministris Librum tenentibus.

Pater noster. Réliqua *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Tu mandásti Mandáta tua, Dómine.
℟. Custodíri nimis.
℣. Tu lavásti pedes Discipulórum tuórum.
℟. Opera mánuum tuárum ne despícias.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ADésto, Dómine, quæsumus, officio servitútis nostræ; & quia tu Discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti; ut sicut hîc nobis, & à nobis exterióra abluúntur inquinaménta, sic à te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta: quod ipse præstáre dignéris. Qui vivis, & regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

4 Finitâ Oratione, si Concio ad Populum habenda sit, Concionator (nisi fuerit ipse Celebrans) à Cæremoniario conductus Benedictionem postulat, & accipit à Celebrante cum osculo manûs, ut in Missâ. Deinde omnes revertuntur in ante Sacristiam in silentio eo ordine, quo

ve-

venerant. Posteà Fratres in Chorum tendunt, nisi Prælatus aliud statuerit ob defectum concursûs Populi; quia tunc manent in Ecclesia.

§. IX.

De Officio Feriæ Sextæ in Parasceve.

1 HAc die Celebrans, & Ministri se induunt nigris Paramentis. Celebrans Manipulum, Stolam, & Casulam sumit. Ministri verò Manipulos, & Planetas plicatas, & Diaconus Stolam. Finitâ Nonâ, egrediuntur in Ecclesiam, unus post alium, manibus junctis ante pectus, præeuntibus Thuriferario sine Thuribulo, Acolythis sine Cereis, ac Cæremoniario. Cum pervenerint ad Monumentum omnes duplici genu genuflectunt. Deinde tendunt ad Altare, ubi faciendum est Officium, & ante infimum gradum illius se prosternunt per spatium unius Psalmi *Miserere*, manendo in linea recta. Tunc Fratres in Choro erunt in suis locis genuflexi, & profundè inclinati, quod etiam observent omnes, qui assistunt in Ecclesia. Post brevem Orationem surgunt Acolythi, & unus sumit Tobaleam de Credentia, quam cum socio super Altare extendit, ita ut parum hinc inde pendeat, facta Cruci genuflexione ante, & pòst. Deinde posito ab Acolytho Missali super Altare, ipse admonet voce submissa, vel aliquo signo Celebrantem, qui statim surgit, & omnes alii cum eo. Tum Celebrans cum Ministris ascendit ad Altare, & osculato illo in medio, Ministris genuflectentibus, accedit ad cornu Epistolæ, ubi se sistunt, ut in Introitu Missæ. Posteà Lector destinatus Rocchetto indutus, vel in ejus defectu Thuriferarius, aut Acolythus (qui si possibile sit gradum Lectoris habe-

beant) sumit Librum de Credentia, & facta Cruci genuflexione ante medium Altaris, tendit ad Lectorile, quod hodie nudum esse debet, & cantat Prophetiam. Quâ finitâ, iterum genuflectit; ponitque Librum in Credentia. Tum cantatur à Choro Tractus: *Domine, audivi*, &c. Posteà Celebrans cantat *Oremus*. Diaconus *Flectamus genua*; Subdiaconus *Levate*, eodem tono, quo §. IV. num. 5. pag. 19. & Celebrans Orationem. Interim Subdiaconus, facta genuflexione Cruci ante medium Altaris, exuit Planetam in Credentia, accipit Librum, & iterum genuflectens Cruci vadit ad Lectorile, ubi cantat Lectionem.

2 Postquàm Subdiaconus Lectionem cantaverit, iterum ante medium Altaris genuflectit, & absque osculo manûs tendit ad Credentiam, ubi deposito Libro, reassumit Planetam, & recedit ad suum locum, nisi ob defectum Cantorum faciat in Passione personam Turbarum, quia tunc solùm eam assumit ad partem, quæ pro Evangelio cantatur, ut dicitur in Dominica Palmarum §. VI. num. 11. pag. 54. Circa finem *Tractûs*, ingrediuntur Ecclesiam tres Diaconi, Cantores Passionis, eisdem Paramentis induti, ut in Dominica Palmarum, sed coloris nigri, qui etiam observare debent omne, quod eis ibi præscribitur num. 10. Cantata Passione, Diaconus Missæ, ut etiam ibi dicitur, facta Cruci genuflexione ante medium Altaris, deponit Planetam in Credentia, assumit latiorem Stolam (quam non dimittet usque ad finem Officii) & genuflexus in medio labii suppedanei dicit: *Munda cor meum*, & absque Benedictione tendit cum Subdiacono, præcedentibus Acolythis sine Cereis, nec Thuribulo, & Cæremoniario ad Lectorile, ubi cantat

par-

partem, quæ loco Evangelii dicitur, non signando Librum. Celebrans non osculatur Librum, nec à Diacono incensatur in fine Evangelii. Quo finito, Subdiaconus tradit Librum Acolytho; & cum Diacono, factis debitis reverentiis, accedit ad Celebrantem. Si hodie ad Populum Concio habeatur, Celebrans cum Ministris à sinistris in linea recta versûs latus Evangelii Concionatorem expectat, donec transeat, qui nec ab Episcopo præsente petit hodie Benedictionem, sed tantùm ante Altare aliquantulum orat. Si autem Concio non habeatur, tum Ministri accedentes ad Celebrantem stant post ipsius terga unus post alium ad Orationes, ut in Missa. Celebrans verò manibus junctis cantat *Oremus*, & primam *Monitionem*; posteà eas extendit, & jungit, atque caput Cruci inclinat, dum iterum dicit: *Oremus*, manus etiam extendens ad Orationem, & sic de cæteris, ut in Missali. Sed in *Monitione* pro Imperatore dicit: *Et pro Fidelissimo Rege nostro N.* & in Oratione etiam dicitur: *Respice ad Lusitanum benignus Imperium.*

De Adoratione Sanctissimæ Crucis.

3 Expletis Orationibus, descendunt Fratres de Choro, & processionaliter intrant in Ecclesiam, ubi, factis debitis reverentiis, stant hinc, & inde per ordinem, ita ut juniores sint prope cancellos. Interim Acolythi extendunt Tapetem, seu Pannum violaceum ante gradus Altaris per planum Presbyterii, ita ut pars superior ipsius sit super duos infimos gradus. Deinde super infimum gradum (si commodè fieri potest, aliàs juxta illum) ponunt Pulvinar violaceum, & super eum Velum album, serico violaceo intextum, seu Mappam sericam, quæ à

Pul-

Pulvinari extensa sit per Pannum. Posteà Celebrans tendit ad Credentiam, ubi, adjuvantibus Ministris, deponit Manipulum, & Casulam, qui etiam priùs suos Manipulos deponunt, & Subdiaconus Planetam. Deinde accedit ad cornu Epistolæ, ubi in posteriori parte anguli Altaris se vertit ad Populum cum Subdiacono à sinistris. Mox Diaconus Cruci genuflectit ante medium Suppedanei unico genu, quam Sacrista, vel Cæremoniarius, facta priùs genuflexione, de eodem Altari reverenter desumit, & sine osculis Diacono tradit. Diaconus eam portat cum summa reverentia ad Celebrantem, conversa facie ad se ipsum, cui stanti etiam sine osculis tradit. Deinde Diaconus se sistit ad latus dexterum Celebrantis stans cum Subdiacono, versa quasi facie ad Crucem. Tum Celebrans manu dextera à summitate eam discooperit, ita ut caput Crucifixi non videatur, Ministris (si opus sit) adjuvantibus. Interim Thuriferarius accedit ad Celebrantem cum Libro, quem tenet, donec ipse solus intonet sequentem Antiphonam, quod faciet voce gravi, & aliquantulum demissâ, ut secundò, & tertiò altiùs cantare possit citra indecentiam. Tum Celebrans Crucem ambabus manibus tenens elevatam usque ad oculos dicit:

Sacerdos. E C ce li- gnum Cru- cis.

Quam prosequitur cum duobus Cantoribus, qui prope Altare esse debent à cornu Epistolæ, vel in eorum defectu, cum Sacris Ministris.

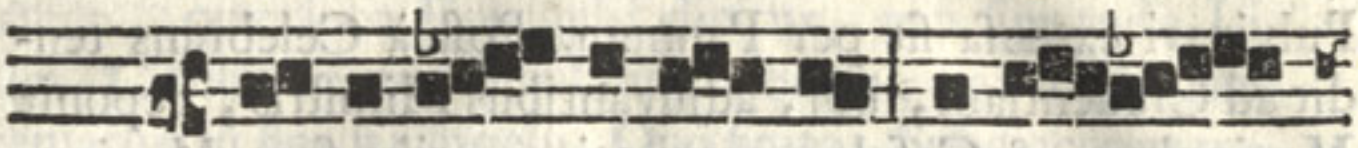

Cant. In quo Sa- lus Mun- di pe pén-

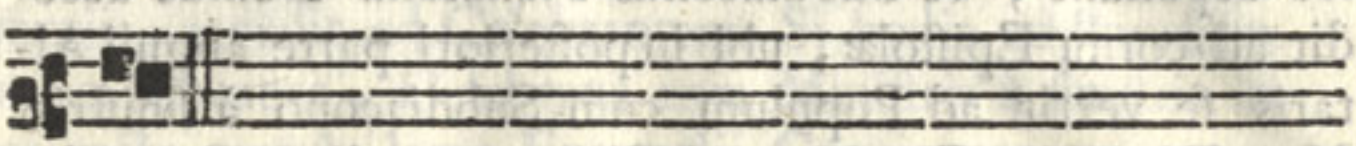

dit.

Chorus verò similiter cum cantu respondet:

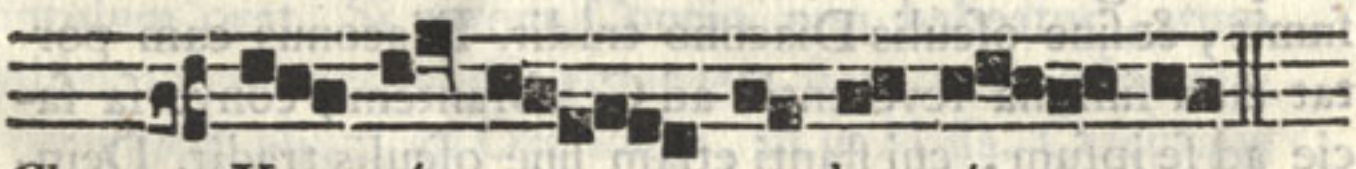

Chor. Ve- ní- te, a- do- ré- mus.

4 Dum autem hæc verba à Choro initiantur, omnes genuflectunt, excepto Celebrante; & postquàm finiuntur, se prosternunt, sed mox ita prorsùs surgunt, ut stantes paulisper maneant. Deinde Celebrans procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ, in qua dicitur Introitus Missæ, ubi stans eodem modo inter Ministros, & discooperiens Brachium dextrum, & caput Crucifixi, elevansque Crucem paulisper altiùs, quàm priùs, cantat altiori voce eadem verba, ac reliqua fiunt, ut suprà. Tandem accedit ad medium Altaris, & detegens totam Crucem, tradit Velum Subdiacono, & hic Acolytho; ac altiùs Crucem elevans, quàm secundò, etiam altiùs cantat: *Ecce lignum Crucis*, aliis cantantibus, & genuflectentibus, ut suprà. Sed post hanc tertiam prostrationem non omnino surgunt, sed omnes genuflexi manent. Posteà Celebrans solus sine Ministris portat Crucem ad præparatum locum, quam super Pulvinum genuflexus collocat, eàmque (si opus sit) vittis firmat,

Cæ-

Cæremoniario adjuvante. Deinde surgens Cruci unico genu genuflectit, & tendit ad Scamnum, in cornu Epistolæ positum. Interim omnes Cruces, etiam Processionalis, deteguntur. Dum verò Celebrans surgit, omnes surgunt, etiam Ministri, qui mox, facta Cruci genuflexione unico genu, tendunt ad Scamnum, in quo cum Celebrante sedebunt. Statim Celebrans deponit calceamenta, Thuriferario adjuvante, & idem faciunt Ministri ab Acolythis adjuti. Tum surgentes, solus Celebrans, manibus junctis ante pectus, protendit ad Adorationem Crucis, quam trina genuflexione perficere debet, ita ut inter primam, & alias æqualis distantia intercedat. In qualibet distantia genuflectat duplici genu, paululum orando, vel secretò dicendo: *Adoramus te Christe, & benedicimus tibi; quia per Crucem tuam redemisti Mundum*; & in tertia genuflexione, quæ prope Crucem fieri debet, osculabitur tantum pedes Crucifixi. Atsi in Cruce sit Reliquia ligni Crucis, hæc erit osculanda. Posteà surgit, & facta ibi Cruci genuflexione unico genu, redit ad Scamnum. Sed advertendum est, quòd si Adoratio Crucis fiat ante Monumentum, tunc tam anteà, quàm posteà fieri debet SS. Sacramento genuflexio duplici genu. Cum autem Celebrans accedit ad Scamnum, accipit à Ministris Manipulum, & Casulam, & à Thuriferario calceamenta, ac sedet. Posteà Ministri ad Adorationem procedunt eodem modo, quo Celebrans, simul gradientes, & uniformiter genuflectentes, ac in tertia Adoratione Cruci osculum figentes, sed priùs Diaconus à dextris, quàm Subdiaconus. Cum venerint ad Celebrantem, se illi inclinant, & sumunt ab Acolythis calceamenta, & Manipula; at Subdiaconus Planetam, & ambo cum eo

ſedent. Deinde cum ipſo recitant *Improperia*, ipſis Librum tenentibus, niſi hunc aliquis Acolythus ante Celebrantem genuflexus ſuſtineat, vel ipſi Celebranti placeat ea in ipſomet Altari recitare. Cum autem Celebrans incipit Adorationem, etiam Cantores primi Chori incipiunt cum cantu *Improperia*, quæ proſequuntur uſque ad finem Adorationis. Poſt Sacros Miniſtros procedit Communitas incipiendo à Dignioribus. Poſt Sacerdotes tendunt Cæremoniarius, & Sacriſta; ac poſt eos Acolythi cum Thuriferario, & ultimò reliqui Fratres, qui omnes bini, & bini obſervent ſine confuſione in acceſſu, & receſſu, eadem, quæ Celebrans, & Miniſtri. Sed advertendum eſt, quòd ſi adſint Prælati Superiores noſtræ Congregationis, ſeu Provinciæ, vel etiam Prior illius Conventûs, non verò alterius, tunc omnes iſti bini, & bini (vel unus, ſi ſolus adſit) ante Miniſtros Crucem adorabunt, quod etiam faciet Epiſcopus extra ſuam Diœceſim. Epiſcopus verò Diœceſanus Crucem ante Celebrantem adorat. Rex autem, Princeps, Gubernator principalis Regni, ſeu Provinciæ, vel nobiliſſima aliqua Perſona, cui ante Canonicos præberi ſolet Candela, vel Palma, hodie poſt Sacerdotes, vel etiam poſt Communitatem ſolent procedere ad Adorationem, quia eſt actus humilitatis, in quo Laici debent Clericis deferre. Reliquæ verò Perſonæ, licet nobiliores, poſt Communitatem tendere debent. *Improperia* autem ſequenti ordine cantanda ſunt.

Duo Cantores de primo Choro (id eſt, ex parte Hebdomadæ) in medio Chori cantant ℣. Pópule meus, *uſque ad* Agios, o Theos *excluſivè.*

℣.

℣. P O- pu le me- us, quid fe- ci ti-

bi? aut in quo contrí- ſta ví- te?

Reſpón- de mi- hi. ℣. Qui- a e- dú- xi

te de ter- ra Æ- gy-pti, pa- rá-

ſti cru- cem Salva tó- ri tu- o.

1. *Chor.* A gi os o The- os. 2. *Chor.* Sanctus

De- us.

1. *Chor.* A gi- os I ſchy- ros. 2. *Chor.* San-

ctus

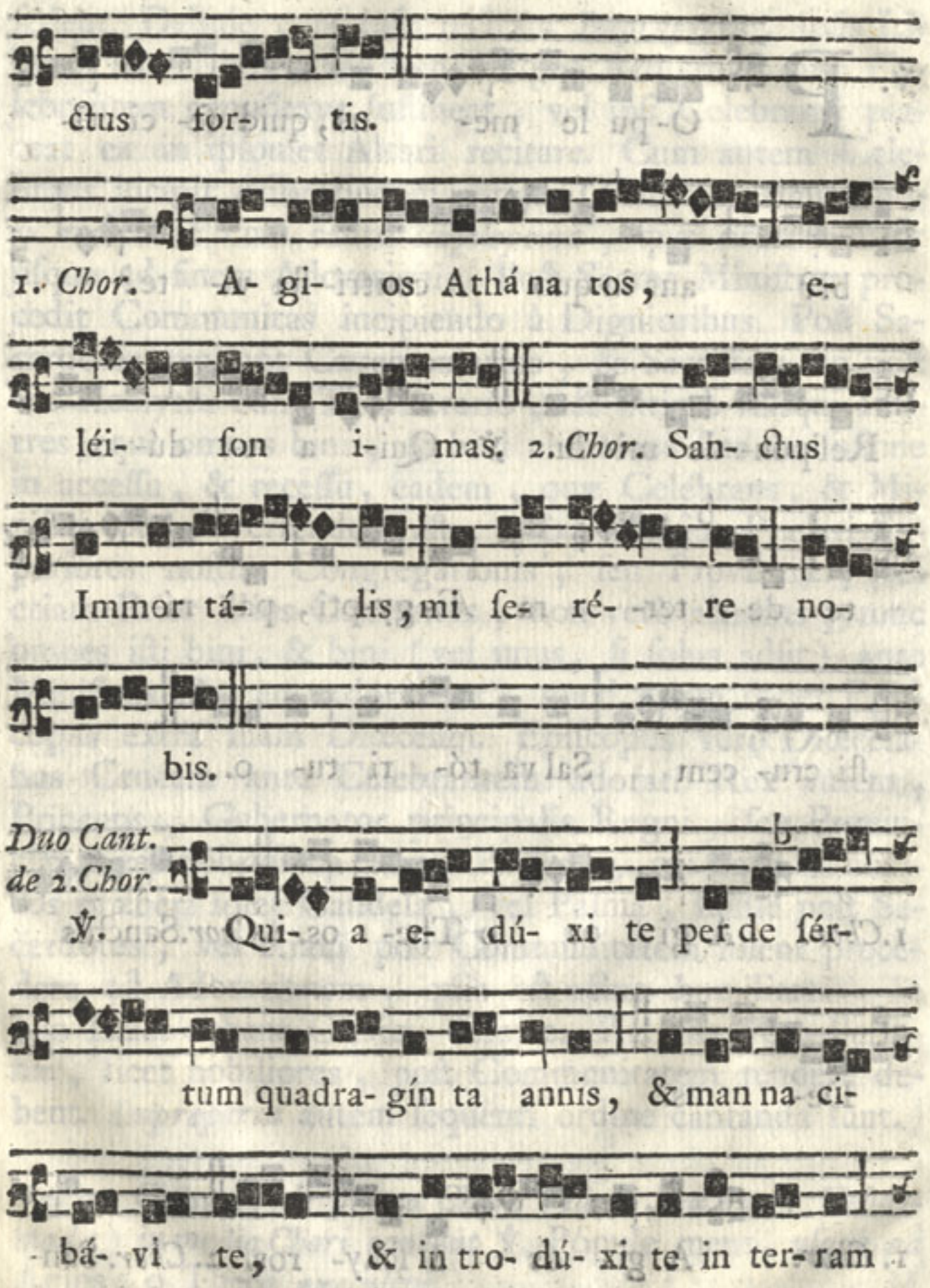
ctus for- tis.
1. Chor. A- gi- os Athá na tos, e-
léi- son i- mas. 2. Chor. San- ctus
Immor tá- lis, mi se- ré- re no-
bis.
Duo Cant. de 2. Chor.
℣. Qui- a e- dú- xi te per de sér-
tum quadra- gín ta annis, & man na ci-
bá- vi te, & in tro- dú- xi te in ter- ram

sa-

Chori reſpondent alternatim Agios o Theos, *&c.* Sanctus Deus, *&c. ita tamen, ut primus Chorus ſemper repetat* Agios, *&c. Secundus autem* Sanctus Deus, *& ita deinceps.*

Duo Cant. de 1. Chor.

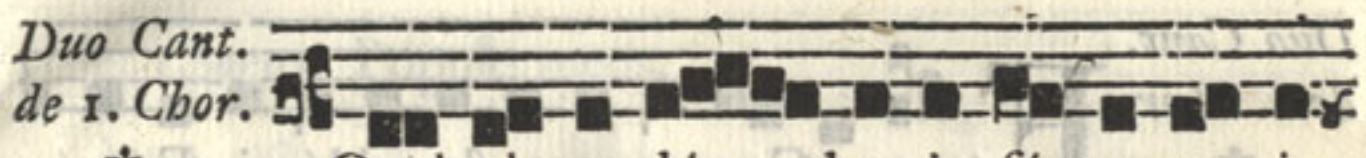

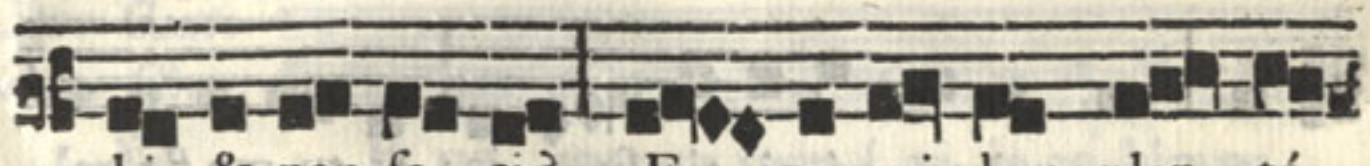

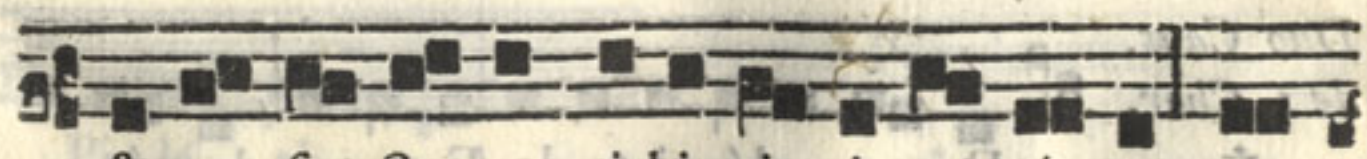

ceâ

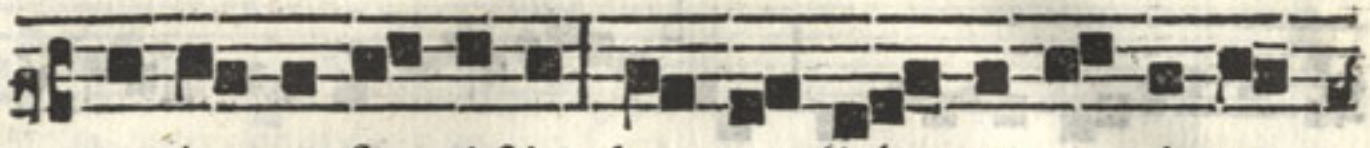

ce â per fo- rá ſti la- tus Sal- va tó- ri tu-

Item Chori alternatim respond. Agios o Theos, *&c.* Sanctus Deus, *&c.*

o.

Verſus ſequentis Impropérii *à duobus Cantoribus alternatim cantantur, utroque Choro ſimul repetente poſt quemlibet verſum* Pópule meus *uſque ad verb.* Reſpónde mihi, *incluſivè.*

Duo Cant. de 2. Chor.

℣. E

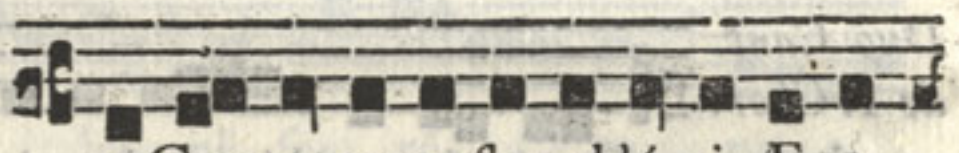

go propter te fla gel lá vi Ægy-

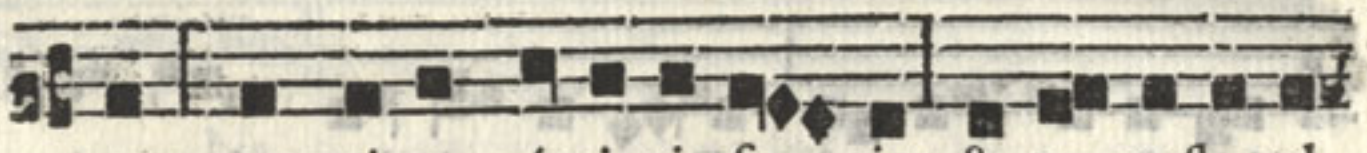

ptum, cum primo gé ni tis ſu- is; & tu me fla gel-

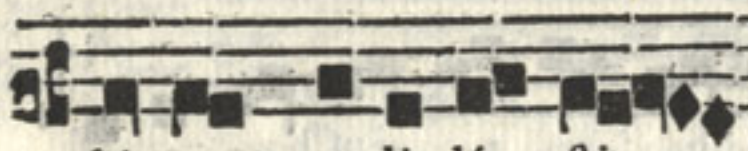

Chorus repetit. Pópule meus, &c.

lá tum tra di dí- ſti.

Duo Cant. de 1. Chor.

℣. E go e dú xi te de Ægypto, de mér-

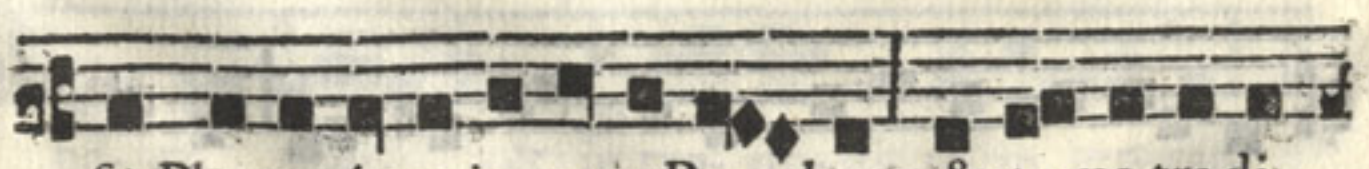

ſo Pha ra ó ne in ma re Ru- brum; & tu me tra di-

dí-

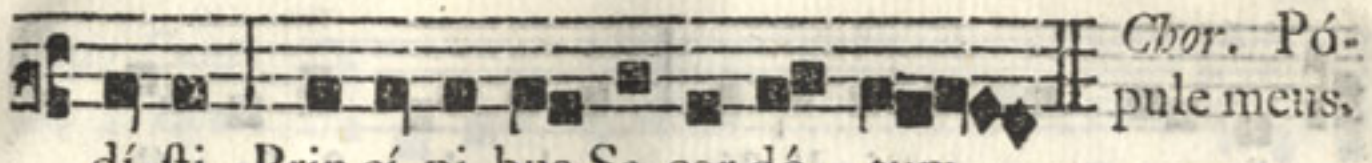

Chor. Pópule meus.

dí sti Prin cí pi bus Sa cer dó- tum.

Duo Cant. de 2. Chor.

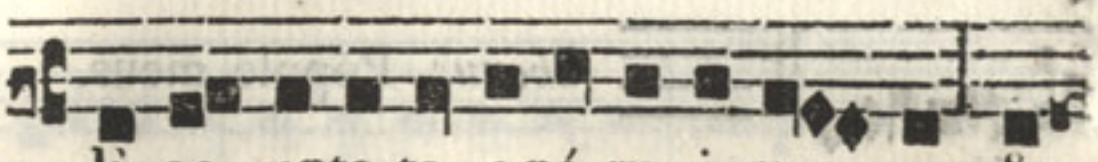

℣. E go ante te a pé ru i ma- re; &

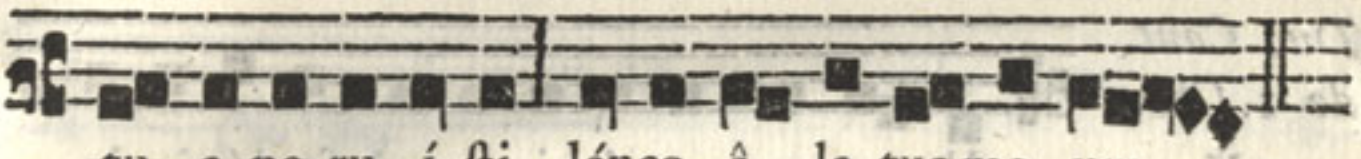

tu- a pe ru í sti lánce â la tus me um.

Chorus. Pópule meus.

Duo Cant. de 1. Chor.

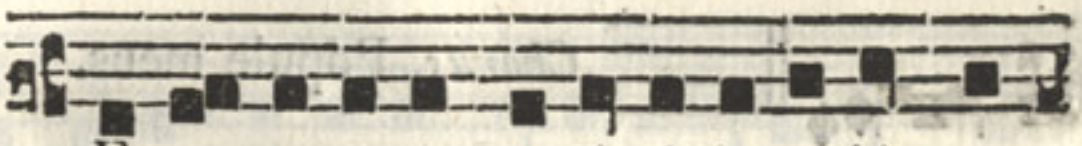

℣. E go ante te præ í vi in co lúm na

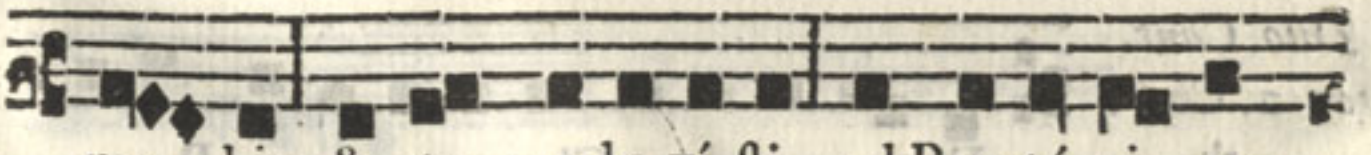

nu- bis; & tu me du xí sti ad Præ tó ri- um

Chorus. Pópule meus.

Pi lá- ti.

Duo Cant. de 2. Chor.

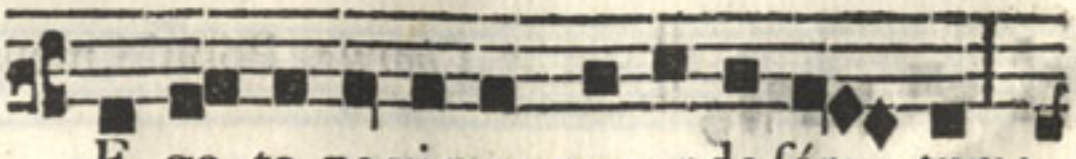

℣. E go te pa vi man na per de sér- tum;

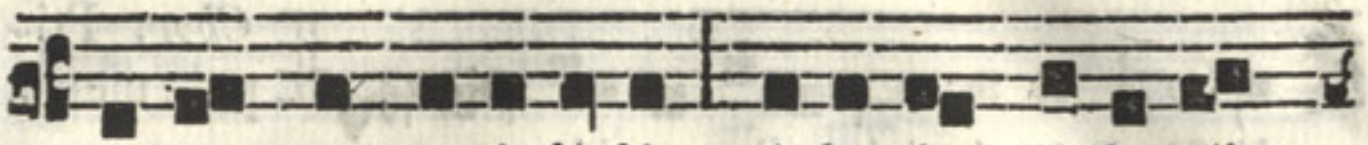

Duo Cant. de 1. Chor.

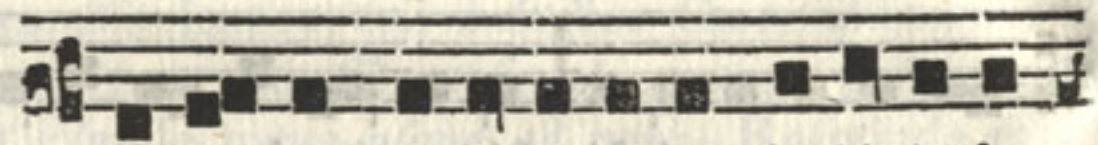

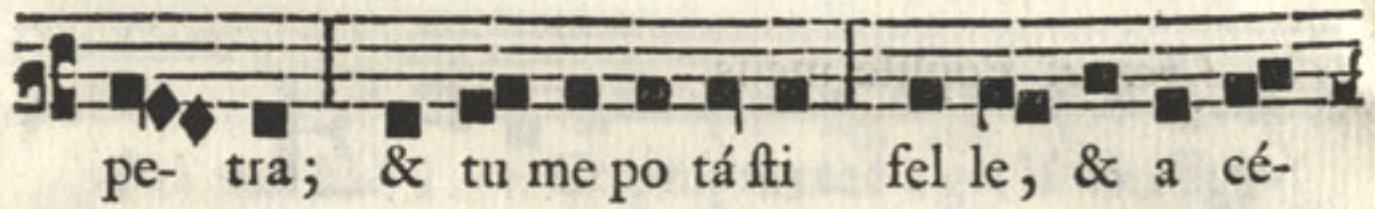

Duo Cant. de 2. Chor.

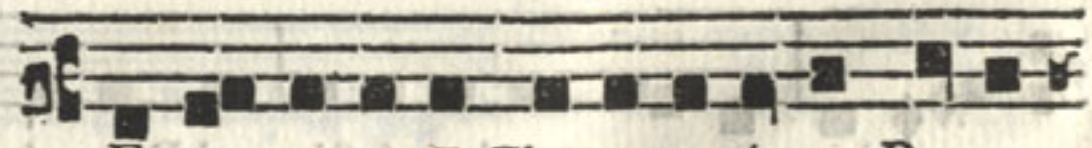

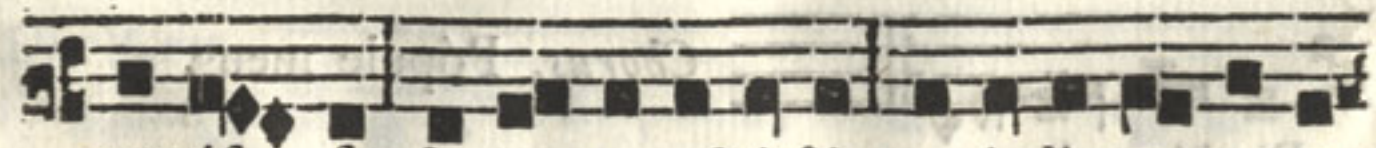

Duo Cant. de 1. Chor.

℣. E go de di ti bi Sce ptrum Re gá-

le; & tu de dí ſti cá pi ti me o ſpí ne- am co-

Chorus. Pópule meus.

ró- nam.

Duo Cant. de 2. Chor.

℣. E go te ex al tá vi ma gna vir-

tú- te; & tu me ſuſpen dí ſti in pa- tí bu lo

Chorus. Pópule meus.

Cru- cis.

Deinde duo Cant. 1. Chor. intonant Añam.

Cru- cem tu- am. *Chor. proſequit.* A-

do rámus, Dó- mi ne; & ſanctam Re ſur recti ó nem

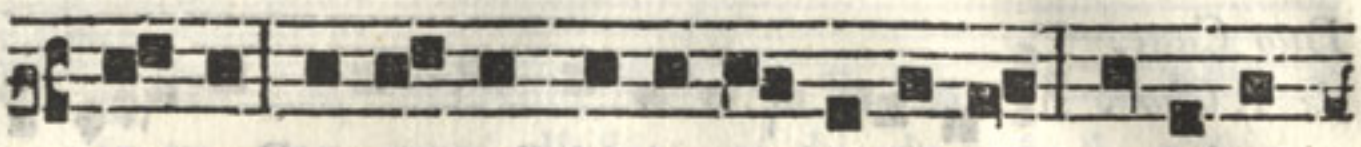

tu- am lau dá-mus, & glo ri- fi cá mus; ec ce e-

nim propter Lignum ve- nit gáu-di um in

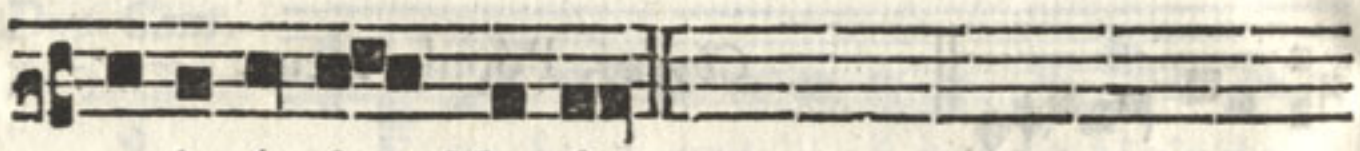

u ni vér so Mun do.

Iidem 2.Cant. 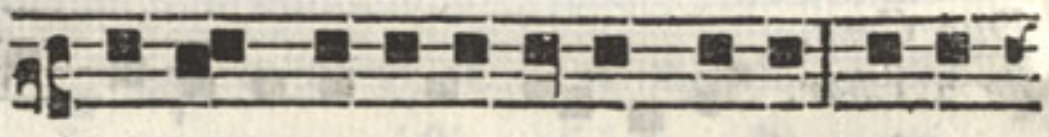

Psalm. De us, mi se re á tur nostri, & be-

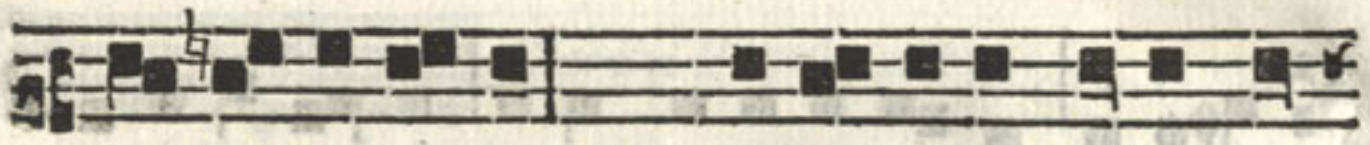

ne- dí- cat no-bis. *Chor.* Il lú- mi net vul tum su-

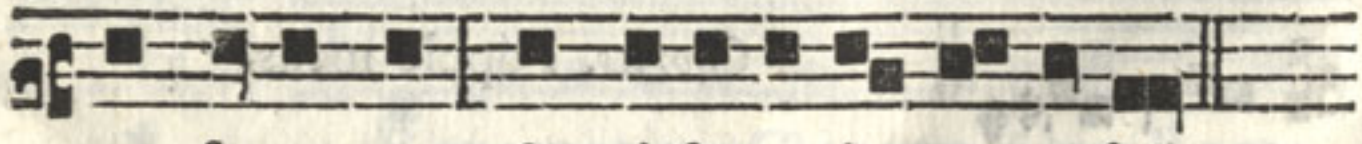

um su per nos, & mi se re á- tur no stri.

Et repet. 2. *Cant.* Crucem tuam, *&* *Chor.* Adorámus Dñe, *usque ad Psalm.*

2. *Cant.*
2. *Chor.* 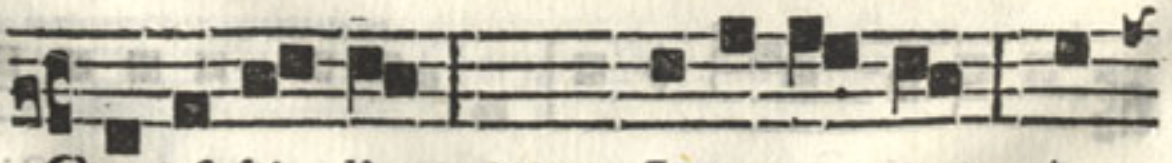

℣. Crux fi dé- lis. *Chor.* Inter om-nes Ar-

bor

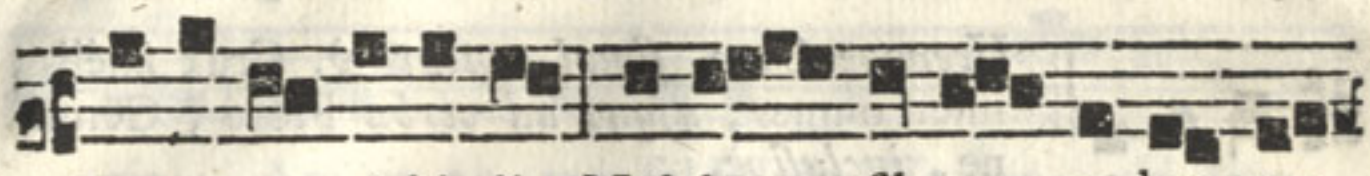

bor u na nó bi lis: Nul la fil va ta lem pro-

fert, Fron de, flo- re, gérmi ne, * Dul ce li-

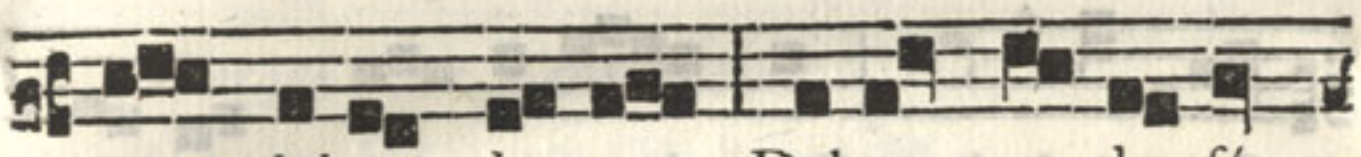

gnum, dul ces cla- vos, Dul ce pon- dus fú-

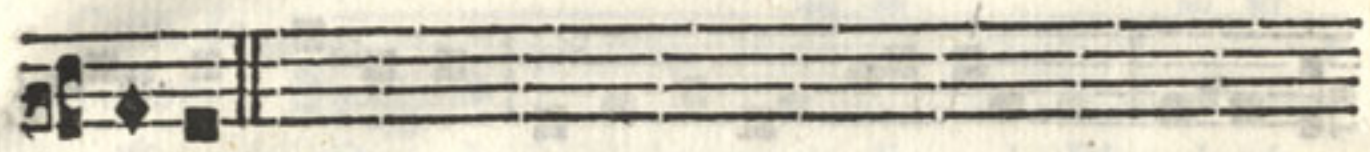

fti net.

2. *Cant. de*
1. *Chor.*
Hymnum.

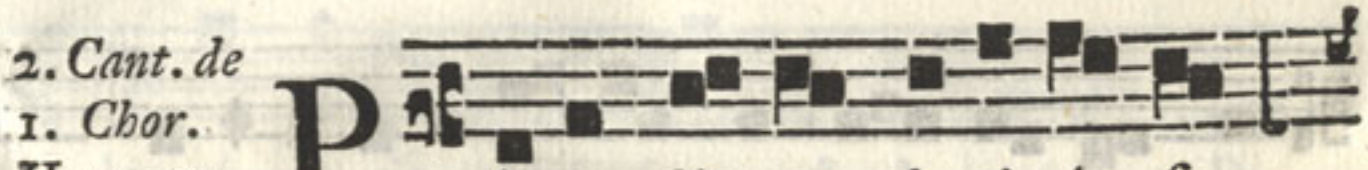

P Ange lín- gua glo ri ó- si

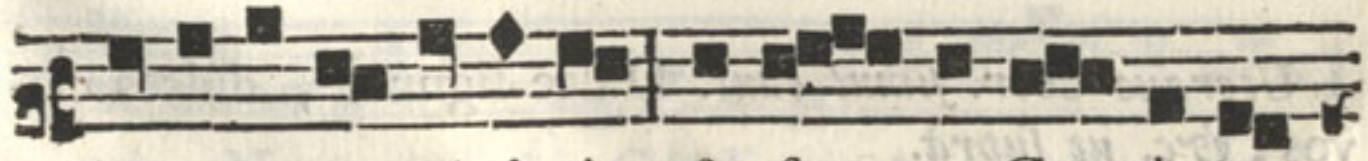

Láure am cer- támi nis, & fu- per Cru- cis tro-

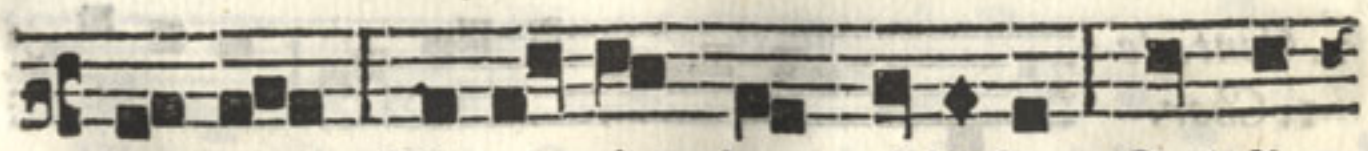

phæ- o, Dic tri- úm-phum nó bi lem: Quá li-

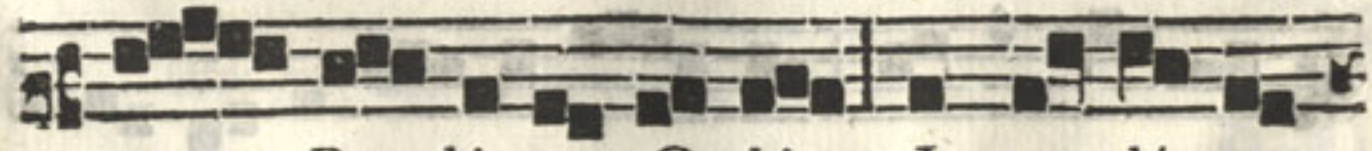

ter Re- démptor Or- bis, Immo- lá- tus

Uterque Chor. ſimul cantat ℣. Crux fidélis, inter omnes, *uſque ad verba* Flore, Gérmine, *inclusivè.*

ví ce rit.

2. *Cant.* de 2. *Chor.*

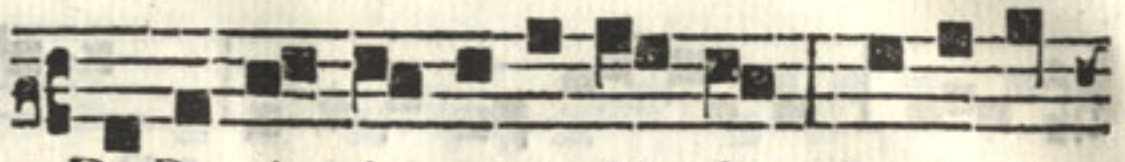

℣. De Pa rén- tis pro to plá- ſti Fraude fa-

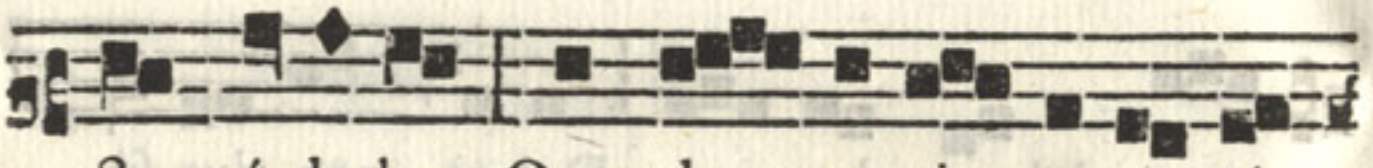

ctor cóndo lens, Quan do po mi no xi- á-

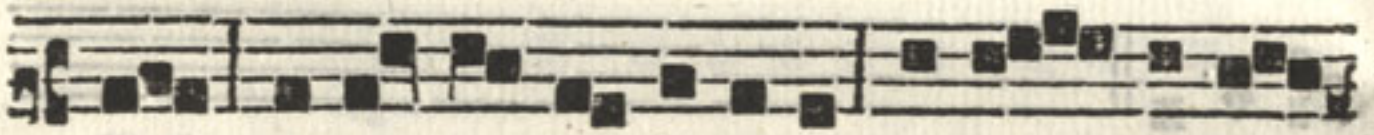

lis, In ne- cem mor-ſú ru it: I pſe li gnum

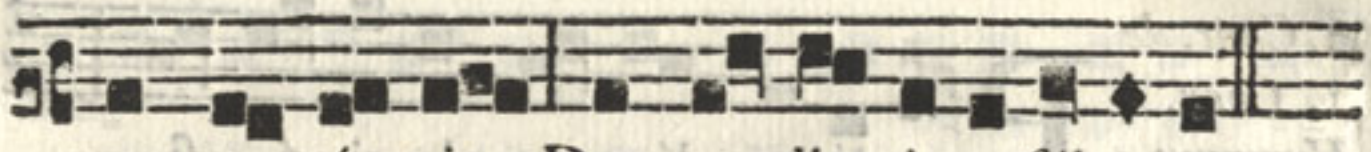

tunc no- tá- vit, Dam na li-gni ut ſólve ret.

Uterque Chor. ſimul cant. Dulce lignum, dulces clavos, *&c. ut ſuprà.*

2. *Cant. de* 1. *Chor.*

℣. Hoc o pus no-ſtræ ſa lú- tis Ordo de-

po- póſ ce rat, Mul ti- fórmis pro di- tó-

ris

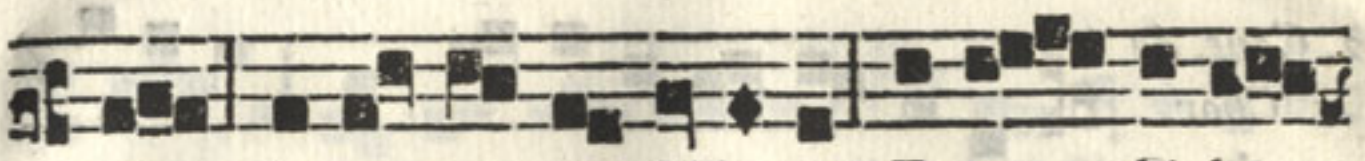

ris Ars ut ar- tem fál le ret: Et me- dé lam

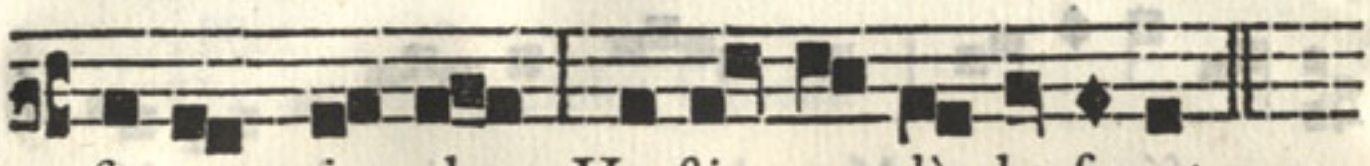

fer ret in- de, Ho ſtis un- dè læ ſe rat.

Uterque Chor. Crux fidélis.

2. *Cant. de*
2. *Chor.*

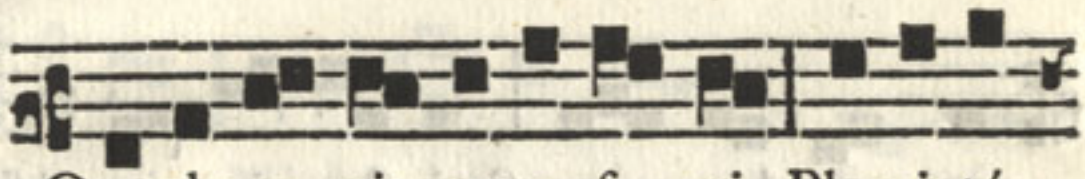

℣. Quando ve- nit ergo ſa- cri Ple ni tú-

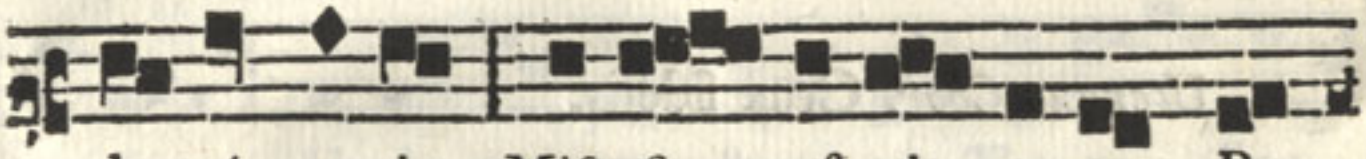

do témpo ris, Miſ- ſus eſt ab ar ce Pa-

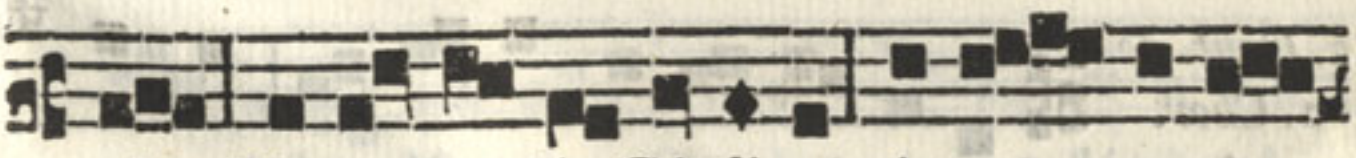

tris, Na tus or- bis Cóndi tor: At que ven- tre

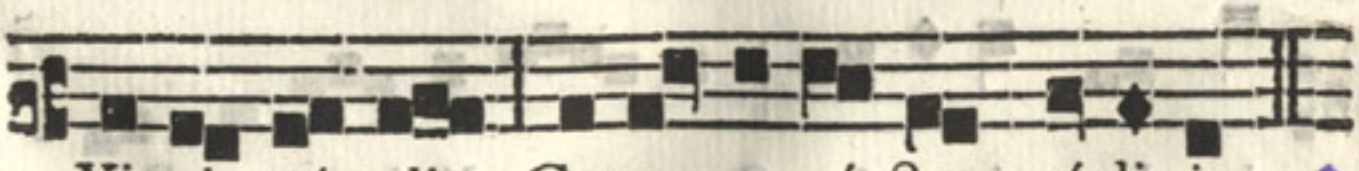

Vir gi- ná- li Car ne a mí ctus pró di it.

Uterque Chor. Dulce lignum.

2. *Cant. de*
1. *Chor.*

℣. Va git in- fans inter ar- cta Cóndi tus

præ- ſé pi- a; Mem bra pan nis in vo- lú-

ta Vir go Ma- ter ál li gat, & De- i ma-

nus, pe- des- que Stri cta cin- git fá ſci a.

Uterque Chor. Crux fidélis.

2. *Cant. de*
2. *Chor.*

℣. Luſtra ſex qui jam pe ré- git, Tempus

im plens córpo ris, Spon te lí be- ra, Re-

dém-ptor, Paſ ſi- ó- ni dé di tus: A gnus in

Cru-

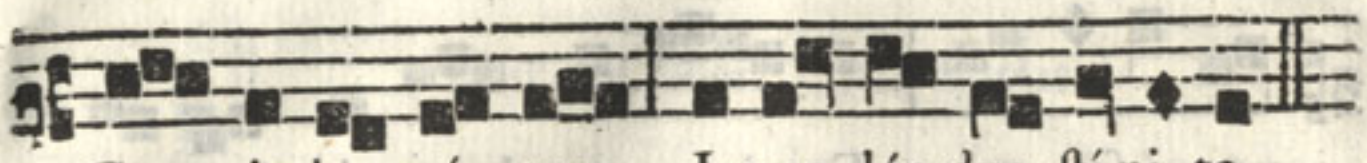

Cru- cis le- vá- tur Immo- lán-dus ſtí pi te.

Uterque Chor. Dulce lignum.

2. *Cant. de*
1. *Chor.*

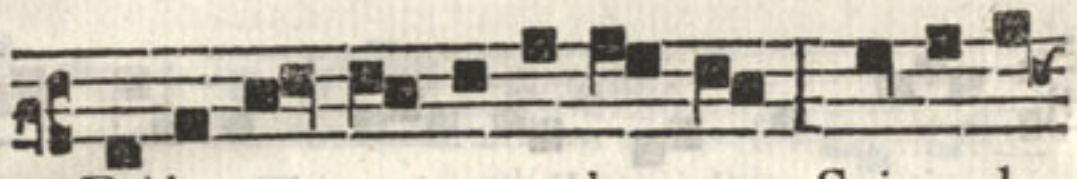

℣. Fel le po- tus ec ce lan-guet, Spina, cla-

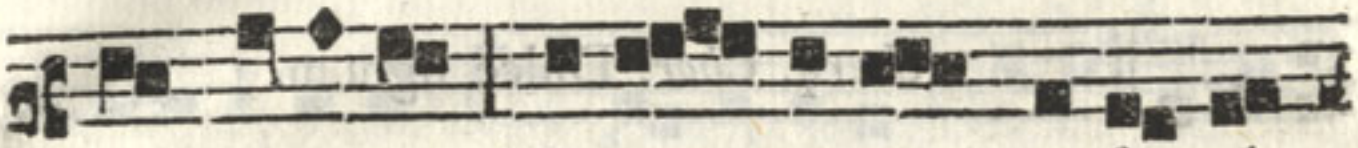

vi, lánce a Mi te cor pus per fo- rá-

runt, Un da ma- nat, & cru or: Ter ra, Pon-

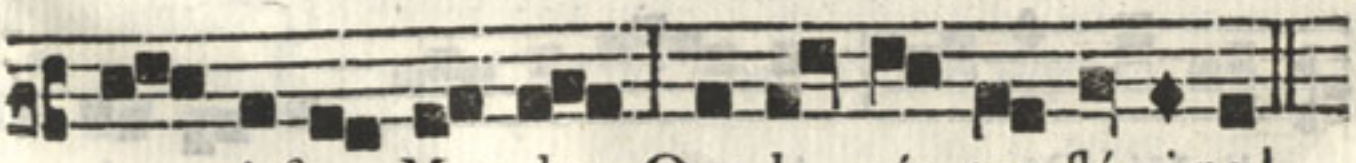

tus, A ſtra, Mun-dus, Quo la- ván- tur flúmi ne!

Uterque Chor. Crux fidélis.

2. *Cant. de*
2. *Chor.*

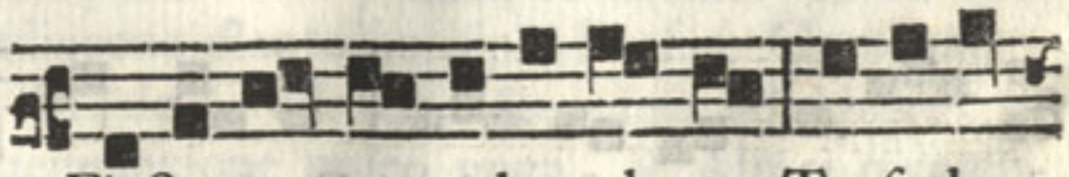

℣. Flecte ra- mos, arbor al- ta, Tenſa la-

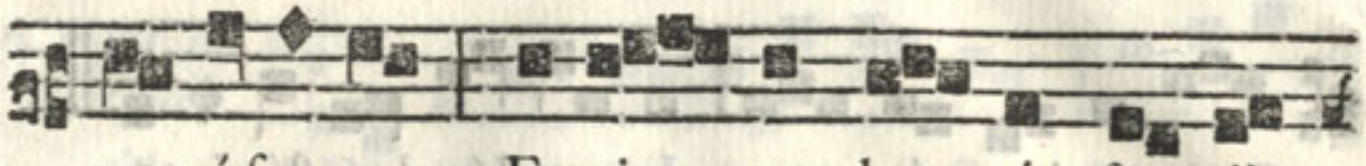

xa vísce ra, Et ri- gor len- té- ſcat il-

le, Quem de- dit na- tí vi tas: Et ſu- pér-

ni mem bra Re- gis Ten de mi- ti ſtí-

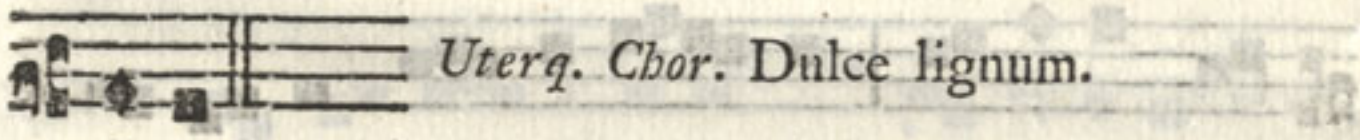

Uterq. Chor. Dulce lignum.

pi te.

2. *Cant. de* 1. *Chor.*

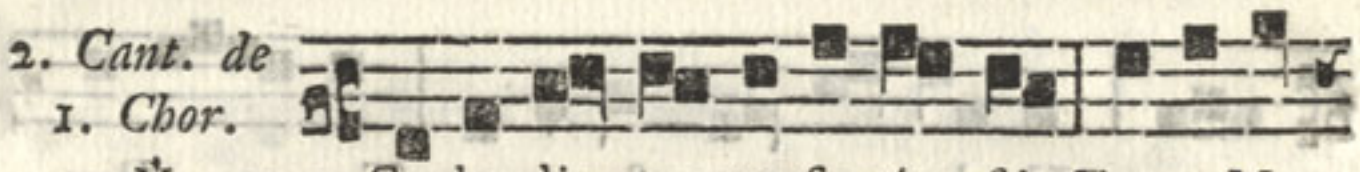

℣. So la di- gna tu fu í- ſti Fer re Mun-

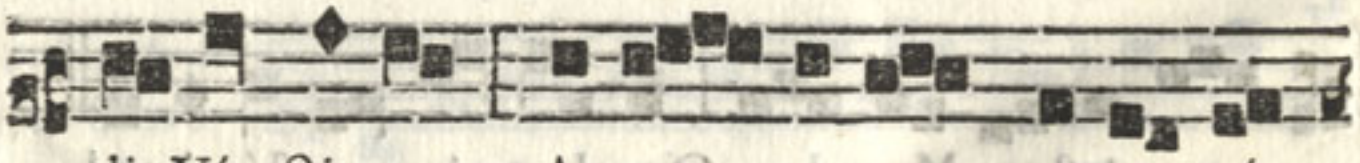

di Ví- ctí mam: At que por tum pre pa- rá-

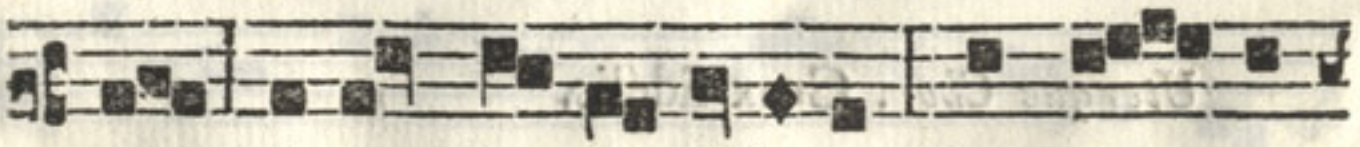

re Ar ca Mun- do náufrago, Quam ſa- cer

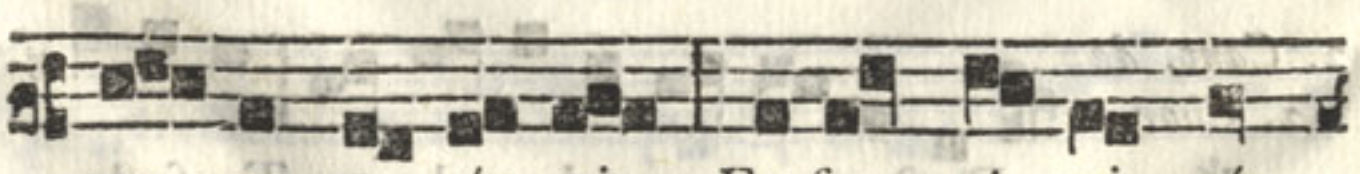

cru- or per- ún- xit, Fu ſus A- gni cór-

po-

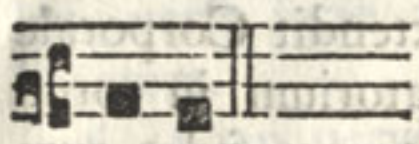

Uterque Chor. Crux fidélis.

po re.

2. *Cant. de*
2. *Chor.*

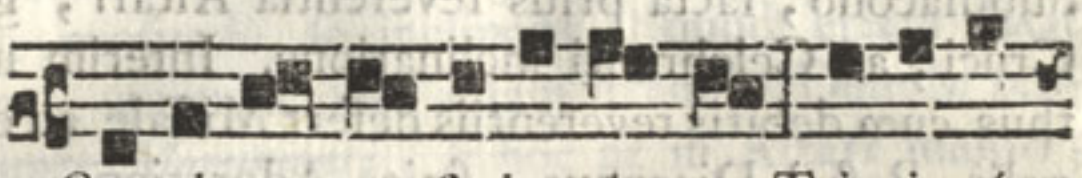

℣. Sempi tér- na sit be á- tæ Tri ni- tá-

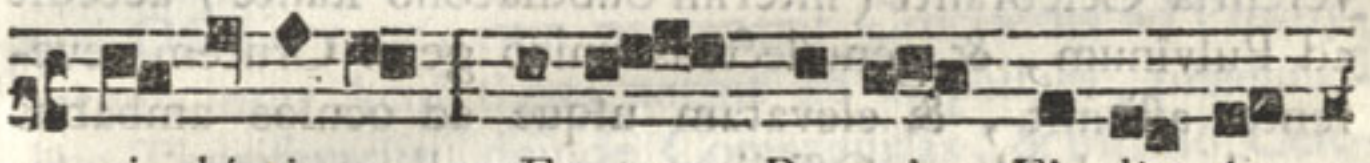

ti gló ri a, Æ qua Pa tri, Fi li ó-

que, Par de- cus Pa- rá cli to: U ní- us,

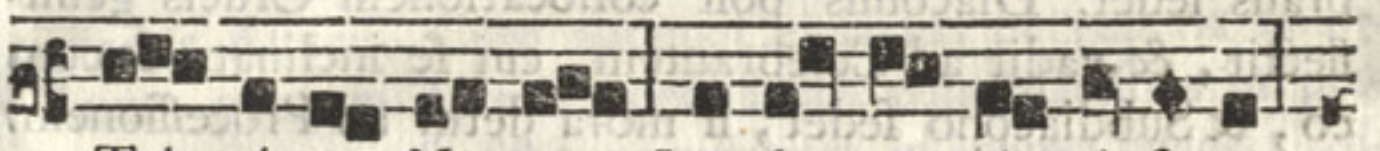

Tri- ní que No- men Lau det u- ni- vér si tas.

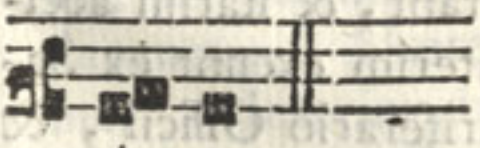

Uterque Chor. Dulce lignum.

A- men.

5 Circa finem Adorationis Crucis Acolythi accendunt Candelas Altaris, & sua Candelabra in Credentia. Quibus accensis, Diaconus, factâ reverentiâ Celebranti (interim Subdiacono stante) accipit Bursam Corporalis, & Purificatorium de Credentia, & pergit ad Altare, ac facta Crnci genuflexione unico genu, & Altari reverentiâ, extrahit de Bursa Corporale. Mox, depositâ Bursâ

inter Candelabra cornu Evangelii, extendit Corporale more ſolito, ponit juxta illud Purificatorium in cornu Epiſtolæ, & rediens ad Celebrantem iterum ſedet cum Subdiacono, factâ priùs reverentiâ Altari, genuflexione Cruci, ac Celebranti inclinatione. Interim unus Acolythus cum debitis reverentiis defert Miſſale ad cornu Evangelii. Poſteà Diaconus, finita Adoratione, & factâ reverentiâ Celebranti (interim Subdiacono ſtante) accedit ad Pulvînum, & genuflectens unico genu Crucem reverenter aſſumit, & elevatam uſque ad oculos ambabus manibus ad Altare Officii portat, nulli reverentiam faciens; & (ſi opus fuerit) illum ſociabit Cæremoniarius. Celebrans verò tranſeunti Cruci ſurgit, & cum Subdiacono genuflectit unico genu, quod etiam faciunt omnes, qui ſunt in Eccleſia; ſed ſtatim ſurgunt, & Celebrans ſedet. Diaconus poſt collocationem Crucis genuflectit, & vadit ad Celebrantem, cui ſe inclinat, & cum eo, & Subdiacono ſedet, ſi mora detur ad Proceſſionem. Eodem tempore Acolythi removent Pannum, & alia, quæ plicata ad primum locum reportant, & ſtatim accipiunt de Credentia Candelabra. Interim exeunt ex Sacriſtia alius Thuriferarius cum Thuriferario Officii, & ſimul cum Thuribulis. Deinde alius Subdiaconus cum Planeta nigra plicata ſine Manipulo portans Crucem, quem duo Acolythi cum Candelabris excipiunt obviantes ei juxta oſtium Clauſtri. Sed ſi non detur Subdiaconus Cruciferus, unus Acolythus Cottâ indutus ſufficiet ad ferendam Crucem. Hi omnes à Cæremoniario conducti intrant Eccleſiam, & ante *Monumentum* genuflectunt, exceptis Crucifero, & Acolythis. Mox Cruciferus ſe ſiſtit inter Acolythos juxta Cancel-

los,

los, versa facie ad Altare, & cæteri tendunt ad Celebrantem.

6 Cum pervenerit Cruciferus ad Presbyterium, tunc surgunt Celebrans, & Ministri, si sedebant, & Cruci Processionali profundè se inclinant, quod etiam facit Communitas, quando ante ipsam transit. Deinde tendunt ad Altare *Monumenti*, si hoc sit in Altari maiori; sed si *Monumentum* sit in aliqua Capella distante ab Altari Officii, tunc, cum pervenerit Cruciferus ad Presbyterium inter Acolythos, pergit ad Capellam, præeuntibus Thuriferariis; deinde Communitas, & ultimò Celebrans cum Ministris unus post alium, manibus junctis ante pectus. Omnes genuflectunt SS. Sacramento duplici genu præter Cruciferum, & Acolythos, qui se sistunt ante Cancellos, versa facie ad Altare, & Communitas hinc & inde per Capellam, ita ut Seniores sint prope gradus Altaris. Cum autem Celebrans pervenerit ad infimum gradum Altaris, genuflectit cum Ministris in plano, & surgens se sistit genuflexum in infimo gradu, ibîque aliquantulum orat, vel in primo gradu post Suppedaneum, si Altare sit irregulare, ut dicitur pag. 62. numer. 4. Interim duo ex Junioribus de Choro distribuunt Candelas accensas Communitati, & alii duo Fratres afferunt Baldachinum, cujus hastas statim accipient quatuor ex Dignioribus Communitatis, vel ex nobilioribus Personis assistentium, ut dicitur in die antecedente numer. 5. pag. 63. Mox Sacrista Cottâ, & Stolâ nigrâ indutus aperit ostium Capsulæ. Deinde Celebrans surgit cum Ministris, imponit incensum in Thuribulis sine Benedictione, & genuflexus in eodem gradu ter incensat SS. Sacramentum cum profunda reverentia ante & pòst.

Tum

Tum Miniſtri imponunt Celebranti Velum Humerale album, & ſurgunt cum Celebrante, qui aſcendit cum Subdiacono, & ſe collocat genuflexus in labio Suppedanei, Diaconus verò ad Thronum accedit, præeuntibus Thuriferariis, Acolythis cum Cereis accenſis, & quatuor, vel ſex ex Junioribus Chori, ac Cæremoniario, ubi extrahit e Capſula Calicem; & deſcendens ad Altare illum ſtans tradit Celebranti adhùc genuflexo, ut in die antecedenti. Deinde genuflectit cum profunda reverentia SS. Sacramento, & ſurgens ſe collocat ad dextrum latus Celebrantis. Tum Celebrans ſurgit, & aſcendens ſuper Suppedaneum ſe vertit cum Miniſtris ad Populum, ipſis priùs mutantibus locum, ſcilicet, Diaconus ſe ſiſtens ad dexteram, & Subdiaconus ad ſiniſtram Celebrantis. Mox Cantores intonant ſequentem Hymnum, & Celebrans cum Miniſtris deſcendit, & ingreditur ſub Baldachinum. Tum omnes ſurgunt, & procedunt eodem ordine, quo die præcedenti dicitur num. 5. pag. 63. Interim Celebrans cum Miniſtris recitat aliquos Pſalmos, & Hymnum ſequentem, quem initiant Cantores, ut dictum eſt, & proſequitur Communitas.

Hymnus.

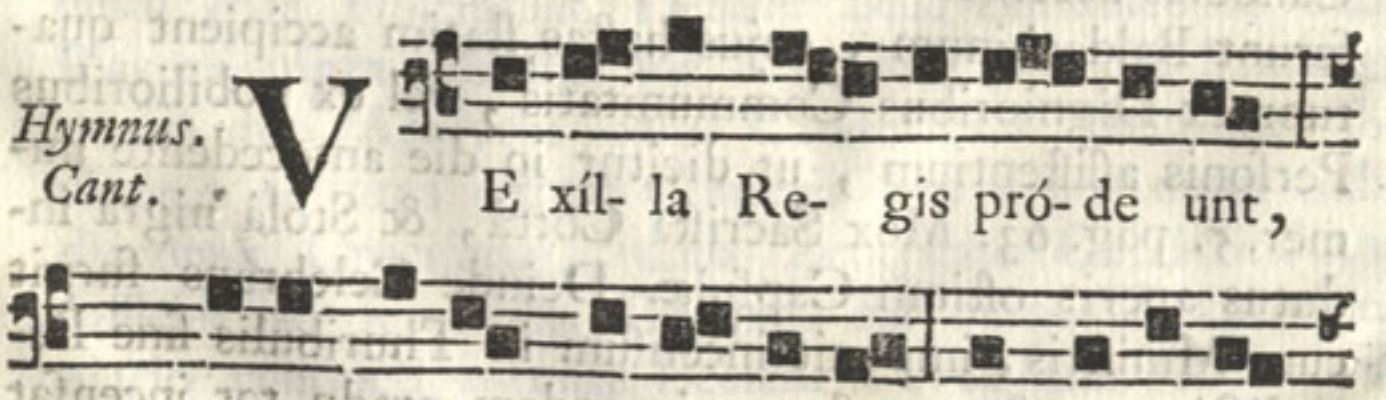

tem

tem pér-tu lit, Et mor-tem vi- tam pró tu- lit.

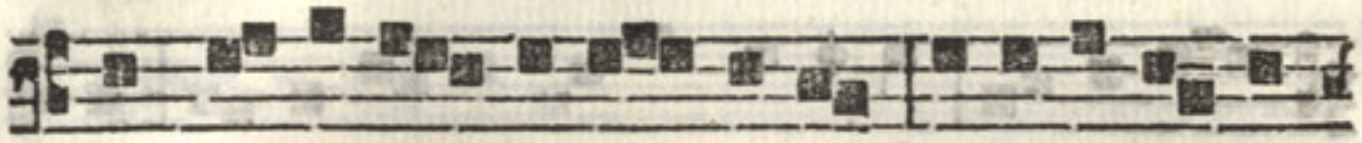

Quæ vul- ne rá- ta lán- ce- æ Mu cró ne di- ro,

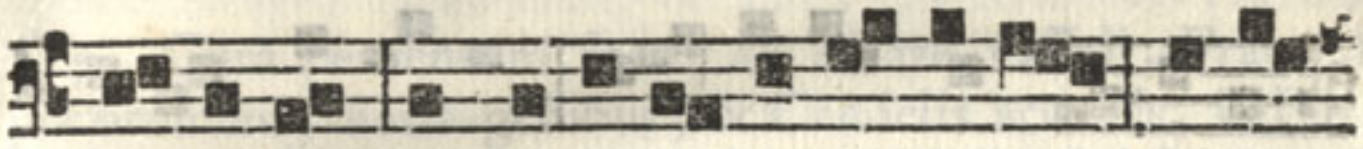

crí- mi num Ut nos la vá- ret sór-di bus, Ma ná-

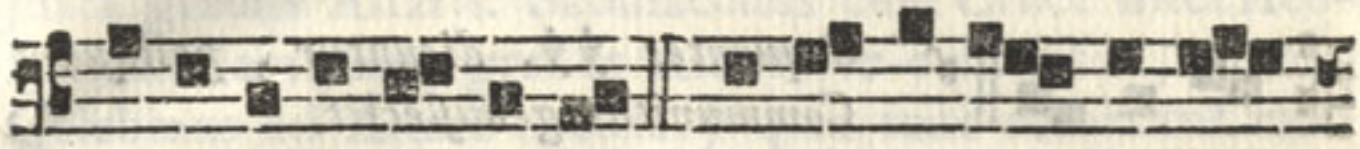

vit unda, & sán gui ne. Implé- ta sunt, quæ cón-

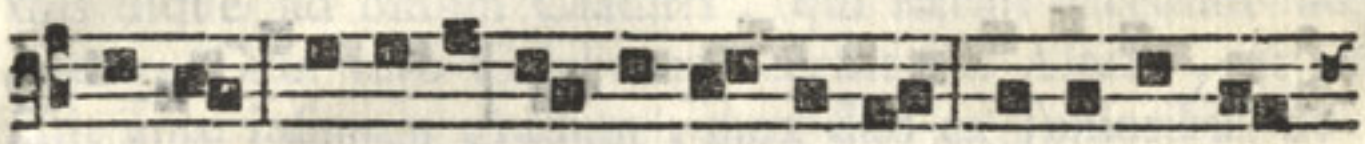

ci nit Da vid fi dé- li cár-mi ne, Di céndo Na-

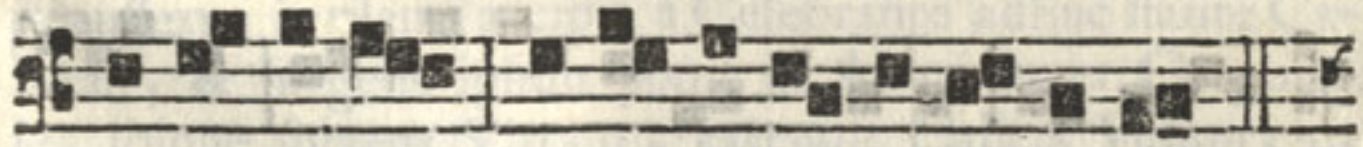

ti ó- ni bus: Regná- vit à li gno De- us.

Arbor de có- ra, & fúl- gi da, Orná ta Re-

gis púr-pu ra, E lé cta di-gno stí- pi te Tam

san-

ſan-cta mem-bra tán-ge re. Be á- ta, cu- jus

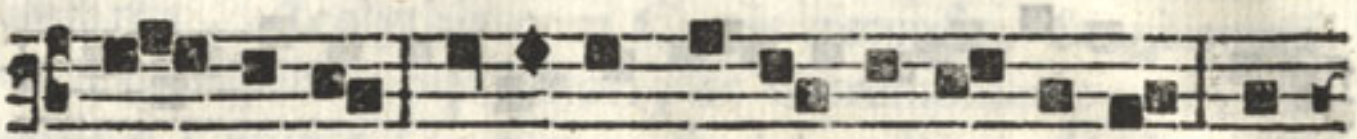

brá-chi is Pré ti um pe pén-dit Sæ- cu li, Sta-

té ra fa- cta Cór-po ris, Tu lít-que præ-dam

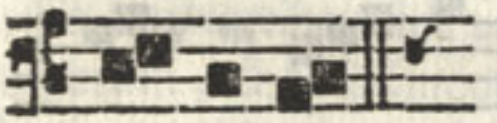

Sequentes ℣℣. dicuntur, postquàm Communitas genuflectit.

tár- ta ri.

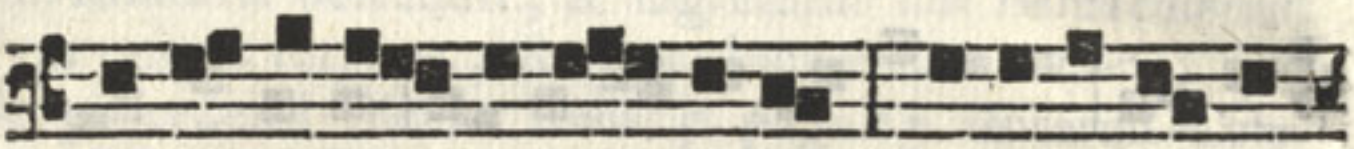

O Crux a ve, ſpes ú- ni ca, Hoc Paſſi ó- nis

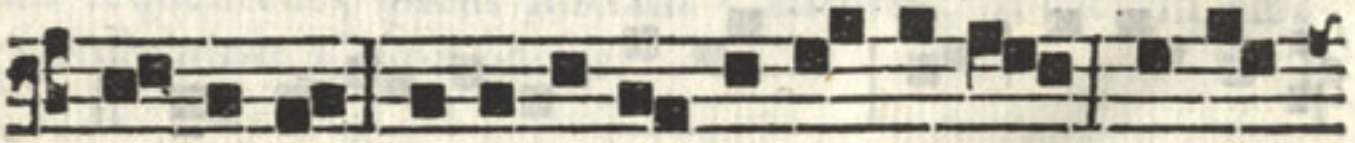

tém-po re Pi is ad áu-ge grá- ti am, Re ís-

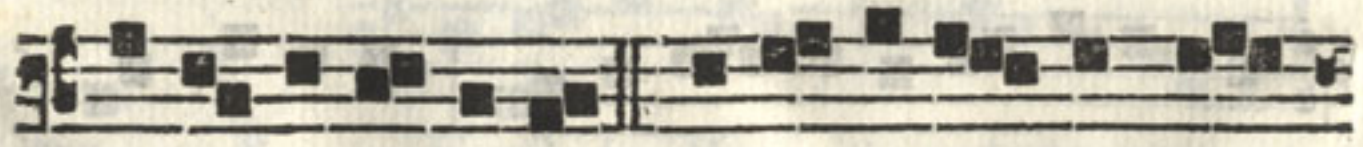

que de- le crí-mi na. Te, fons ſa lú- tis Trí-

ni tas, Colláudet omnis ſpí- ri tus, Qui bus Cru-

cis

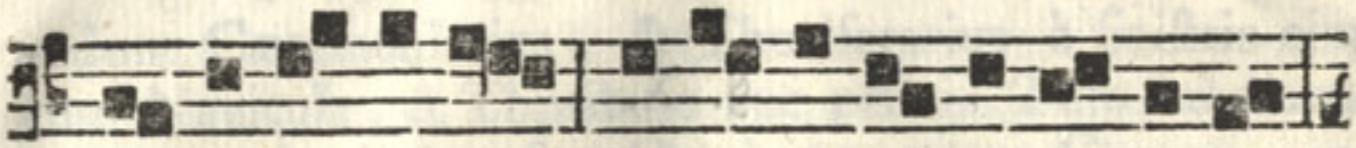

cis vi ctó- ri am Lar gí- ris, ad-de præ-mi- um.

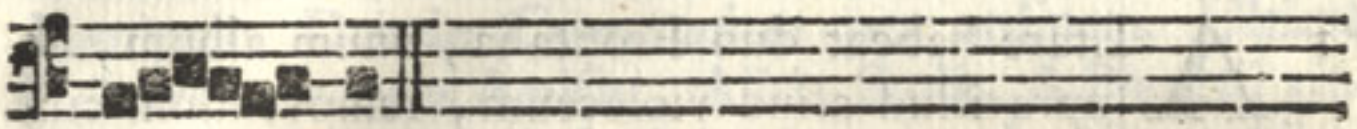

A- men.

7 Cum perventum fuerit ad Altare Officii, Fratres per ordinem, flexis genibus, & Candelis accensis, in Ecclesia permanebunt usque ad finem Officii, sed Juniores juxta gradus Altaris. Subdiaconus cum Cruce inter Acolythos etiam juxta gradus Altaris se collocabit, donec Celebrans ad Altare accedat, quia tunc revertitur cum alio Thuriferario in Sacristiam, comitatus ab Acolythis usque ad ostium Claustri, qui statim accedunt ad Altare. Cum verò Celebrans accedit ad Altare, & se sistit ante infimum gradum, mox duo ex Junioribus deferunt Baldachinum ad suum locum. Deinde Diaconus genuflexus in plano accipit à Celebrante adhuc stante Calicem, & surgens ipsum ponit in Altari super Corporale, ibîque solvens Vittam, extendit Calicis Velum, ut in principio Missæ. Post traditionem Calicis genuflectit Celebrans cum Subdiacono in eodem plano eumdem Calicem adorans. Tum à Subdiacono exuitur Velo Humerali, ac surgens manet in infimo gradu genuflexus. Diaconus verò, facta genuflexione, descendit ad dexteram Celebrantis, qui surgens cum Subdiacono imponit Incensum in Thuribulo sine Benedictione, & genuflexus cum Ministris ter incensat SS. Sacramentum. Deinde surgens ascendit ad Altare, & cætera peraguntur, ut in Missali.

§. X.

De Sabbato Sancto.

1 ALtare habeat duo Frontalia, unum album, & ſupra illud aliud violaceum, removendum circa finem Litaniarum. Item extra Januam maiorem Eccleſiæ, vel in Atrio, ſeu in ipſius aditu (vel etiam in Clauſtro apud Regulares, ut hîc ait Merati in *Novis Obſervationibus ad Gavantum*, *num.* 2.) præparatur ſufficiens Credentia, Mappâ mundâ cooperta, ſine Cruce, nec Candelabris. Si verò Benedictio novi ignis fiat in hoc ultimo loco, ut apud nos ſemper fieri conſuevit, tunc in Angulo Clauſtri, oſtio Eccleſiæ proximo, ad dextrum latus reſpectu Celebrantis ſtantis in hac functione paretur dicta Credentia, in qua quaſi in cornu Evangelii ponatur Dalmatica, Stola, & Manipulus albi coloris pro Diacono, & alius Manipulus violaceus pro Subdiacono, quaſi in cornu Epiſtolæ: Parva etiam ibi ſit Candela extincta, quæ, ſi opus fuerit, ſit incluſa in Laterna: Lanx itidem cum quinque granis incenſi; Vas Aquæ benedictæ cum Aſperſorio; & in medio Credentiæ Miſſale clauſum: Item in eodem cornu dextro ponatur in aliqua baſi Arundo cum tribus Candelis extinctis in ſummitate, ut moris eſt; & in medio plani collocetur ſuper Scabellum Foculum, ſeu Vas aptum cum carbonibus etiam extinctis. Deinde Sacriſta, dum in Choro recitatur Nona, vel anteà, excutit ex ſilice ignem; & ipſe, vel alius ibi remanet, uſque dum Conventus prodeat ad Benedictionem.

2 Dictâ Nonâ, conveniunt Fratres in Anteſacriſtiam, de qua progrediuntur proceſſionaliter in hac forma: Præce-

cedunt Cæremoniarius, & Thuriferarius à ſiniſtris ejus cum Navicula, & Thuribulo ſine prunis. Tum Subdiaconus inter Acolythos ſine Cereis, portans Crucem, indutus Amictu, Albâ, & Planetâ plicatâ violaceâ, ſine Manipulo. Deinde Communitas per ordinem. Ultimò Celebrans indutus Amictu, Albâ, Stolâ, & Pluviali violaceo; & Diaconus à ſiniſtris ejus cum Amictu, Alba, Stola, & Planeta plicata etiam violacea, ſine Manipulis; ſed uterque manibus junctis ante pectus.

3 Cùm ventum fuerit ad præparatum locum, Subdiaconus cum Cruce ſe ſiſtit juxta januam Eccleſiæ in uno latere Clauſtri, verſa facie ad aliud, donec Communitas, & Celebrans tranſeant; quia tunc ſe ſiſtit in medio cum Cruce, verſa facie ad Celebrantem. Acolythi, & Thuriferarius tendunt uſque ad Credentiam, & ſe ſiſtunt in linea recta è contrario cornu, verſa facie ad ipſam, donec Celebrans tranſeat; Communitas verò hinc, & inde ſe ſiſtit, ita ut Juniores ſint circa Crucem, & Seniores prope Celebrantem. Celebrans autem ſe collocat poſt Foculum, verſa facie ad Crucem, & Communitatem; & Diaconus à dextris ipſius, paulo tamen poſt eum; ac ſimiliter Cæremoniarius à ſiniſtris Celebrantis. Tunc primus Acolythus accipit Miſſale de Credentia, & illud apertum ſuſtinet ambabus manibus uſque ad pectus ante Celebrantem, quaſi à dextris illius. Similiter alius Acolythus accipit Lancem Incenſi, & ſiſtit ad dextram Diaconi, & ad dextram iſtius Acolythi ſe collocat Thuriferarius cum Thuribulo. Mox Celebrans, manibus junctis, incipit ſine cantu, ſed clara voce, Benedictionem Ignis, dicens: *Dominus vobiſcum*, &c. ſed cum format Signum Crucis, Diaconus elevat fimbriam Pluvialis; ac in fine

Orationum à Choro respondetur: *Amen.* Igne novo benedicto, Celebrans benedicit quinque grana Incensi, incipiens absolutè ab illis verbis: *Veniat, quæsumus*, &c. Interim Thuriferarius forcipe immittit de carbonibus Ignis benedicti in Thuribulum, & accedit ad Celebrantem, qui, finita oratione, Diacono parùm inclinato, ministrante cum osculis Naviculam, & dicente: *Benedicite, Pater Reverende*, ter de more ponit, & benedicit Incensum. Item Acolythus Libri, finita Oratione, claudit ipsum Librum, & illum ponit in Credentia, ac ab ea accipit Vas Aquæ benedictæ, & accedit ad dextram Diaconi, qui ab eo accipit Aspersorium, Aqua lustrali intinctum, sine osculis; & illud cum osculis tradit Celebranti. Tum Celebrans ter aspergit Incensi grana, scilicet in medio, à dextris, & à sinistris; & ter similiter novum Ignem, dicens submissa voce: *Asperges me*, &c. sine Psalmo. Deinde Diaconus eodem modo ministrat Thuribulum, & Celebrans cum illo ter adolet grana, & ter Ignem, uti supra asperſit, nihil dicens. Quo facto, Diaconus tendit ad Credentiam, ubi, depositis violaceis Paramentis, induit Manipulum, Stolam, & Dalmaticam albi coloris. Interim Acolythus Vasis, eo deposito, accipit de Credentia Manipulum violaceum, quod defert Subdiacono; ac rediens accipit parvam candelam, quam accendit de novo Igne, eamque (si opus fuerit) in Laterna includit, ne à vento extinguatur. Interim omnes Ecclesiæ Lampades extinguuntur. Denique Diaconus accedit cum Thuriferario ad dexteram Celebrantis, qui, ipso ministrante, ponit Incensum in Thuribulo in ea quantitate, quæ sufficere valeat pro Processione, & ad Librum incensandum, antequàm Diaconus cantet *Præconium.*

His

4 His expletis, Diaconus accipit à Cæremoniario Arundinem cum tribus Candelis extinctis, & ordinatur Proceſſio. Præcedit Cæremoniarius. Tum Thuriferarius cum Thuribulo fumigante, ſimul cum Acolytho Lancis eunte ab ejus dextra Lancem ipſam utrâque manu elevante. Poſteà Subdiaconus ſolus cum Cruce. Deinde Communitas per ordinem; & poſt eam Diaconus cum Arundine habens à ſiniſtris alium Acolythum cum Candela accenſa. Ultimò ſolus Celebrans procedit. Cum autem Celebrans Eccleſiam ingreſſus fuerit, ſiſtunt omnes, & Diaconus inclinat Arundinem, ut una ex tribus Candelis ab Acolytho accendatur. Hac accensâ, ſtatim Diaconus, elevata Arundine, cum cæteris omnibus genuflectens, præter Subdiaconum, ſolus mediocri voce cantat:

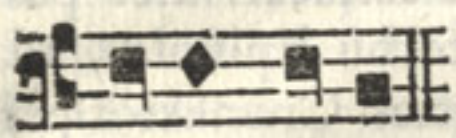

Poſteà omnes ſurgunt, & Chorus reſpondet:

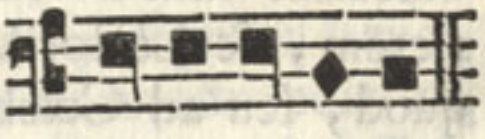

Lumen Chriſti. De o grá ti as.

Deinde procedens ad medium Eccleſiæ, ibi accenditur ab Acolytho alia Candela, & iterum, omnibus genuflexis, altiùs cantat eadem verba, Choro reſpondente, ut ſupra.

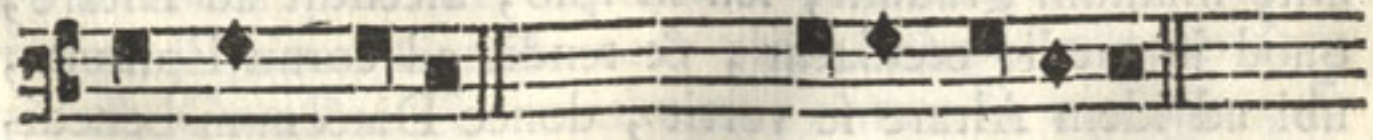

Lu men Chri ſti. *Chorus.* De o grá ti- as.

Tandem continuatur Proceſſio uſque ad Altare, ubi Thuriferarius, & Acolythus Lancis ſe ſiſtunt ante infimum gradum, & ante, vel inter eos Subdiaconus cum Cru-

Cruce. Poſt iſtum in competenti diſtantia ſe ſiſtit Diaconus, & poſt eum Celebrans. Accensâ autem tertiâ Candelâ, tertiò, & ſublimiùs cantat Diaconus ſupradicta verba, reſpondente ſimiliter Choro:

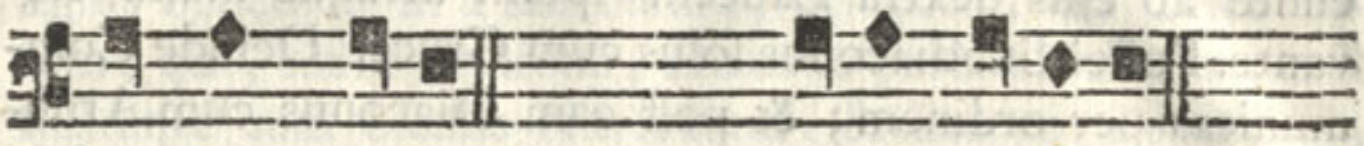

Lu men Chri ſti. *Chorus.* De o grá ti as.

5 Quibus peractis, Fratres, facta priùs genuflexione Altari unico genu, tendunt ad Chorum. Diaconus tradit Arundinem Acolytho Candelæ. Hic autem Acolythus cum Subdiacono, & aliis Acolythis vadit ad Lectorile in cornu Evangelii, ubi ſe collocant ſequenti ordine. Subdiaconus cum Thuriferario à dextris ſe collocat inter parietem, & Lectorile, verſa facie ad cornu Epiſtolæ, ad quod, ſeu ad Celebrantem, etiam facies Crucifixi aſpiciet. E contra Acolythus Arundinis cum Acolytho Lancis à ſiniſtris, ſe ſiſtit inter Lectorile, & Populum, ad hunc terga vertente, donec Diaconus accedat; quia tunc iſti duo Acolythi eodem ordine ſe collocant juxta Diaconum, terga vertentes ad cornu Epiſtolæ. Celebrans verò cum Diacono à ſiniſtris, factâ Cruci debitâ reverentiâ ante infimum gradum, ſeu in ipſo, aſcendit ad Altare, quod in medio oſculatur, & tendit ad cornu Epiſtolæ, ubi ad idem Altare ſe vertit, donec Diaconum benedicat. Interim Diaconus accipit à Cæremoniario Librum, quem tenens utrâque manu ante pectus, omiſſo *Munda cor meum*, & factis debitis reverentiis, petit de more Benedictionem à Celebrante, quam recipit ſine oſculo manûs, ipſo Celebrante dicente: *Dominus ſit in corde tuo*,

tuo, & in labiis tuis, ut dignè, & competenter annunties suum Paschale Præconium: In nomine Patris, &c. Posteà Diaconus, facta Celebranti inclinatione, & ante medium Altaris genuflexione, tendit ad Lectorile, super quod Librum apertum ponit, stans versa facie ad Populum, Librúmque ter incensat, ut in Missa, sed se non signat, neque Librum. Deinde incipit cum cantu: *Exultet jam Angelica Turba*, &c. & postquam dicit illa verba: *Curvat Imperia*; tendit cum Acolytho Lancis ad Cereum Paschalem, qui in eodem cornu Evangelii debet esse positus super Candelabrum. Tunc in Cereo sic posito (si commodè fieri potest, aliàs in ipso per Thuriferarium amoto de Candelabro) infigit quinque grana Incensi in modum Crucis, scilicet, in superiori parte, in medio, & in inferiori, deindè à parte dextra, & à sinistra. Quo facto, redit ad Lectorile, & Acolythus, deposita Lance in Credentia, accipit Candelam extinctam, & redit ad suum locum. Deinde Diaconus, postquàm dicit verba: *Rutilans ignis accendit*, ad Cereum accedit cum Acolytho Arundinis, & illum accendit cum una ex tribus Candelis. Dictis autem verbis: *Apis Mater eduxit*, cessat à cantu, donec Acolythus Candelæ illam accendat in Cereo, vel in una ex tribus Candelis Arundinis, & cum ea accendat proximas Lampades Ecclesiæ, & tunc cantus prosequitur. Sacrista verò alias Lampades accendere potest. Cum Pontifex nominatur, omnes se inclinant, & loco Imperatoris dicitur: *Fidelissimum Regem nostrum N.*, sicut in Patriarchatu pro Antistite, dicitur: *Patriarcha nostro N.*; sed, Sede Vacante, omittitur.

6 Finita Benedictione Cerei, clauditur Liber à Diacono, & ibi relinquitur. Acolythus Arundinem figit in basi po-

posita in eodem cornu Evangelii, cujus Candelæ etiam ardent ad Vesperas hujus diei, & non ampliùs. Subdiaconus deponit Crucem in eodem cornu, & tendit ad Celebrantem, facta Altari genuflexione. Celebrans verò, facta Cruci inclinatione, tendit ad Scamnum, seu Scabellum, quod pro illo, & Ministris positum esse debet in cornu Epistolæ; sed antequàm sedeat, exuitur à Subdiacono, & Cæremoniario Pluviali, ac induitur Casulâ, & Manipulo violaceo. Interim Diaconus, facta Altari genuflexione, & depositis albis Paramentis in Credentia, assumit Manipulum, Stolam, & Planetam violaceam, ac vadit ad Celebrantem. Tunc Celebrans surgit, & cum Ministris ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, ubi omnes stant, ut in principio Missæ. Cætera fiunt, ut in Missali.

7 Si verò Benedictio novi Ignis fiat in Atrio extra Januam Ecclesiæ, tunc ad illud procedit Conventus eodem modo, quo ad Claustrum. Subdiaconus se sistit ad Portam Ecclesiæ, ad eam, vel ad Altare (si Benedictio in aditu Ecclesiæ fiat) terga vertens; faciem verò suam, & Crucifixi vertat Celebranti. Celebrans autem se sistit post Foculum, versa facie ad Crucem; & cætera fiunt, ut suprà.

8 Post Missam Sacrista paratus Cottâ, Stolâ, & Pluviali albi coloris, seu in ejus defectu Velo Humerali cum aliquibus Fratribus cum Candelis accensis, vel (si desint) saltem cum duobus Acolythis, & Thuriferario cum Thuribulo, reportat sub Umbelam, minorem Pyxidem Sacram cum SS. Sacramento ex Oratorio secreto ad Altare maius, interim recitans Hymnum *Te Deum laudamus*, aut Psalmum *Miserere*, &c. Cum ad illud perve-

venerint Fratres, genuflexi manent, & Sacerdos ascendit ad Altare, ubi super Corporale in ipso jam extensum collocat Sacram Pyxidem minorem, quam statim discooperit. Deinde genuflectit, & surgens aperit maiorem Sacram Pyxidem, seu Ostensorium, quod etiam in cornu Epistolæ juxta Corporale collocatum erit. Tum extrahit ex minori Pyxide Sacram Hostiam, ex præcedenti renovatione reservatam, quam collocat in Lunula Ostensorii, & istud, ac Pyxidem claudit. Quo facto, genuflectit, aperit Sacrarium, & in eo Ostensorium recondit, ac iterum genuflectens claudit Sacrarii Ostium. Deinde accipit Sacram Pyxidem cum SS. Sacramento, & cum sociis tendit ad Altare Communionis, ubi in Sacrario eam includit, factis debitis reverentiis, ac posteà discedit.

9 Cereus Paschalis ardet hodie ad Missam, Vesperas, & Completorium. Ad Matutinum sequentis diei, ad Vesperas, & Missas trium sequentium dierum, ad Missam in Sabbato in Albis, & in omnibus Dominicis usque in Ascensionem ad Missam Conventualem, & Vesperas. Ad primas Vesperas Ascensionis, & ad Missam usque ad finem Evangelii, quo cantato, extinguitur.

§. XI.

Processio in Aurora Dominicæ Resurrectionis.

1 IN Aurora Dominicæ Resurrectionis post Matutinum, & Laudes tendit Celebrans cum Ministris in Sacristiam, ubi Religiosi, qui induendi sunt ad Processionem, jam esse debent. Cruciferus induit Amictum, Albam, & Tunicelam albi coloris, si commodè fieri possit,

ſit, aliàs ſufficiet Acolythus cum Cottâ. Thuriferarius ſecundus, (ſi dari poſſit) induitur Cottâ, & ſi numerus Religioſorum permiſerit, quatuor, vel plures Religioſi induuntur Amictu, Cottâ, & Pluviali albi coloris ad haſtas Baldachini ferendas, ſed ſine Stolis. Interim è Choro deſcendunt Fratres in Clauſtrum, vel in Ante-Sacriſtiam. Deinde procedunt omnes ad Eccleſiam ſequenti ordine.

2 Præcedunt Thuriferarii cum Thuribulis. Tum Subdiaconus Cruciferus cum Cruce inter Acolythos cum Cereis accenſis, & poſt eos Cæremoniarius. Poſteà Fratres per ordinem. Deinde Religioſi parati Pluvialibus, ſi adſint. Ultimò Celebrans inter Sacros Miniſtros fimbrias Pluvialis elevantes, ſed omnes induti iiſdem Paramentis, quibus induti erant. Quando perveniunt ad Altare, unico genu omnes genuflectunt, præter Cruciferum, & Acolythos. Cruciferus cum Acolythis ſe ſiſtit juxta gradus Altaris in cornu, à quo Proceſſio exitura eſt. Thuriferarii accedunt ad Celebrantem in cornu Epiſtolæ. Fratres hinc, & inde ſe dividunt per Choros, ſed Juniores juxta Crucem, & omnes ſtantes, donec Celebrans ante Altare genuflectat, quia tunc ad illud versùs genuflexi manent. Religioſi parati (ſi adſint) ſe ſiſtunt per ordinem genuflexos in medio ante Altare. Celebrans verò dum accedit, genuflectit cum Miniſtris in plano unico genu, & ſurgens iterum cum eis genuflectit in infimo gradu, vel aſcendit, & ſiſtit genuflexus in primo gradu proximo Suppedaneo, ſi Altare non ſit regulare, ut dicitur §. 7. num. 4. pag. 62. & paululùm orat. Interim duo ex Junioribus de Choro accendunt Candelas Communitatis, & alii duo portant Baldachinum ad medium

pla-

plani, ubi Religiosi parati, vel in eorum defectu Digniores, seu Antiquiores de Choro (Præside excepto) surgentes assumunt hastas, & stant, donec Celebrans sub illud intret, ut dicitur §. 7. num. 3. pag. 61. Post Orationem Celebrantis surgit tantùm Diaconus, & aperit ostium Sacrarii, quo facto, genuflectit, & surgens extrahit Ostensorium, quod reverenter ponit super Corporale, ac iterum genuflectens redit ad primum locum. Sed, si Sacrarium sit in eminenti loco, tunc Diaconus sociatus ab Acolythis cum Cereis accensis, & uno Thuriferario cum Thuribulo ad illud ascendit, & eisdem reverentiis ex eo extrahit Ostensorium; vel hoc faciet Sacrista, Cottâ, & Stolâ albâ indutus, qui in descensu tradit Diacono Ostensorium; suscepto Ostensorio, illud portat Diaconus ad Altare, & collocat super Corporale, ac redit ad Celebrantem, ut suprà. Tunc surgit Celebrans cum Ministris, & imponit Incensum sine Benedictione, Diacono Naviculam ministrante sine osculis. Mox genuflexus in eodem gradu ter incensat cum primo Thuribulo, & cum profunda reverentia SS. Sacramentum. Posteà Diaconus, Subdiacono adjuvante, ei imponit Velum Humerale. Deinde surgunt, & Celebrans cum Subdiacono ascendit, & se sistit genuflexum in labio Suppedanei, vel in primo gradu, si aliter fieri non possit. Diaconus verò se collocat in Suppedaneo, ubi genuflectit utroque genu, ac surgens accipit Ostensorium dextrâ manu infra nodum, & sinistrâ per basim, ipsúmque stans tradit Celebranti adhuc genuflexo, sed Celebrans illud recipit dextrâ manu per nodum, & sinistrâ per basim. Posteà ante SS. Sacramentum genuflectit cum profunda reverentia, ac surgens se collocat ad latus dextrum Celebrantis. Tunc

Celebrans ſurgit, & mutantibus Miniſtris loca ſua, ſe ſiſtit cum illis in Suppedaneo versùs Populum, ipſis fimbrias Pluvialis, &, cum opus ſit, brachia ejus ſublevantibus. Tunc à Choro adhuc genuflexo cantantur ſequentes Antiphonæ.

Aña. E X úr- ge, Dó- mi ne, in ré- qui em

tu am: tu, & Ar- ca ſancti- fi ca ti- ó- nis

tu æ. Al le- lú ia. Al- le- lú- ia.

Aña. E X úr- ge gló- ri- a me- a: ex úr-

ge pſal- té- ri um, & Cí- tha ra. Al le-

lú- ia.

Can-

Canto-res. EX úrgam di lú cu lo.

Chorus. Al le- lú ia, al le- lú ia.

Aña. REgí na Cœ- li, læ tá-

re, al le- lú- ia: qui a quem me- ru-

í- ſti por- tá- re, al le-

lú- ia: re ſur ré- xit, ſi- cut di xit, al le-

lú ia. O- ra pro no- bis De- um, al le-

lú-

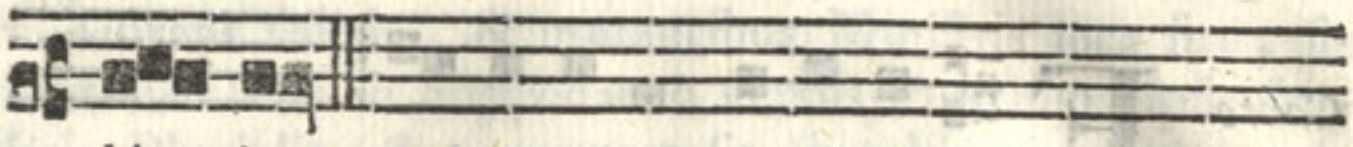

lú- ia.

3 Finitis Antiphonis, & intonato à Cantoribus ſequenti Hymno, ſurgunt omnes, & Celebrans cum Miniſtris deſcendit ſub Baldachinum, ac inchoatur Proceſſio. Præcedit Cruciferus cum Cruce inter Acolythos cum Cereis accenſis. Tum Communitas per ordinem cum Candelis accenſis in manu extimâ, & Manualibus in intima manu. Deinde Thuriferarii continuò, ac blandè Thuribula cum Incenſo moventes. Poſtremò Celebrans inter Sacros Miniſtros fimbrias Pluvialis elevantes, & cum eo Hymnos, aut Pſalmos recitantes.

STATIO PRIMA.

Hymnus.

A U ró ra Cœ lum púrpu rat, Æther re-

ſúl tat láudi- bus, Mundus tri úmphans jú bi lat,

Horrens A vérnus ínfremit. Rex il le dum fortíſ ſimus

De mor tis inférno ſpe cu Patrum Sená tum lí-

be-

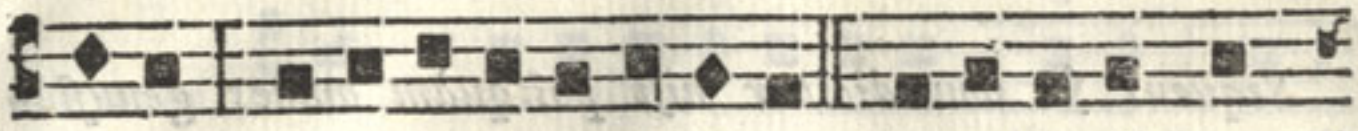

be rum E dú cit ad vi tæ ju bar. Cu jus ſe púlchrum

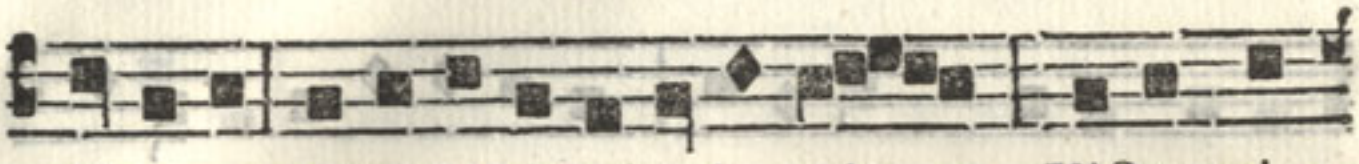

plú ri mo Cu ſtó de ſignábat la pis, Victor tri-

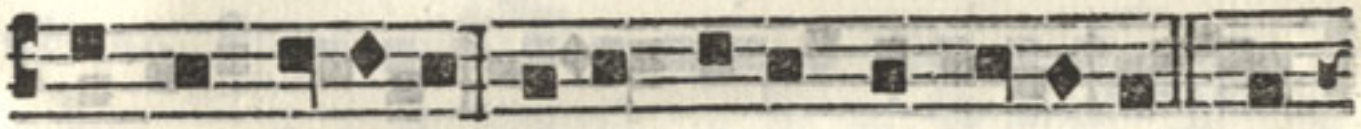

úmphat, & ſu o Mortem ſe púlchro fú ne rat. Sat

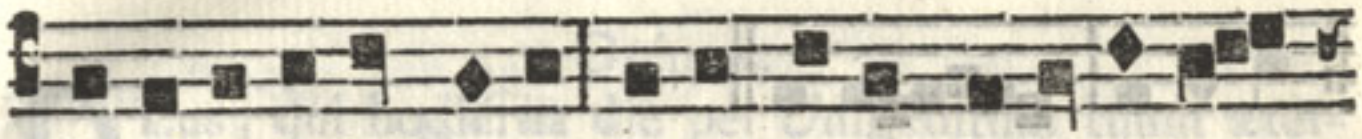

fú ne ri, ſat láchrymis, Sat eſt da tum do ló ri bus:

Surré xit extínctor ne cis, Clamat co rúſcans An-

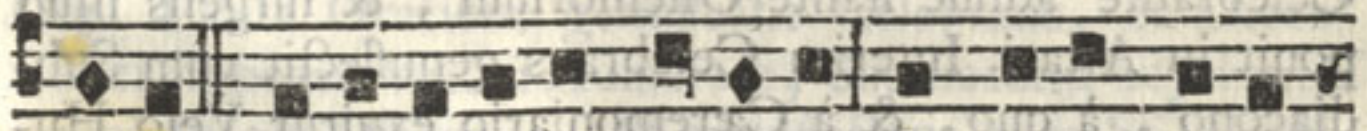

ge lus. Ut ſis pe rénne ménti bus Paſchá le Je ſu

gáudi um, A morte di ra crí mi num Vi tæ re-

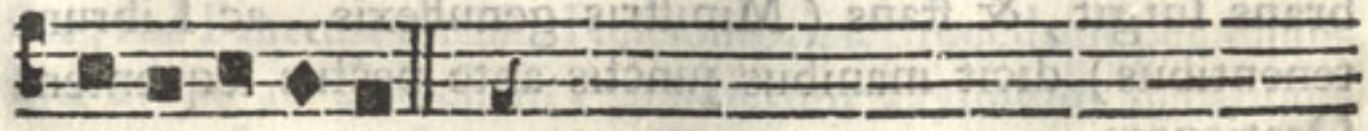

ná tos lí be ra.

Se-

Sequens ℣. non dicitur nisi postquàm omnes genuflectunt.

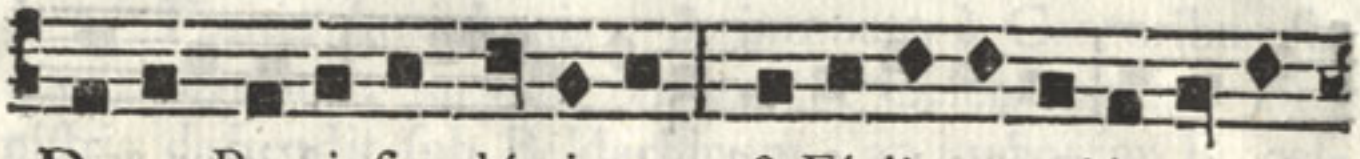

De o Pa tri sit gló ri a, & Fí li o, qui à mórtu-

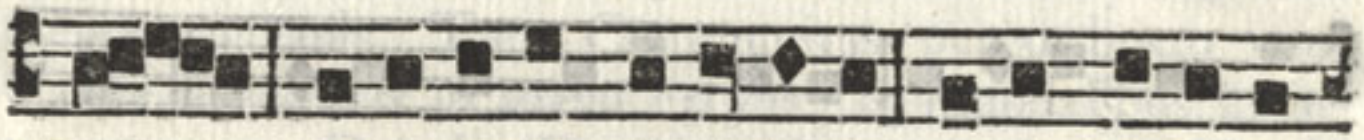

ís Surré xit, ac Pa rácly to In sem pi térna

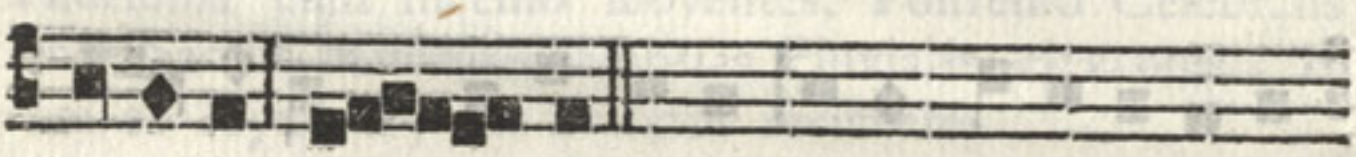

sæ cu la. A- men.

4 Cum ventum fuerit ad primam Stationem genuflectunt Fratres, si ibi sint Altaria, ubi SS. Sacramentum collocari possit. Tunc Diaconus genuflexus accipit à Celebrante adhuc stante Ostensorium, & surgens illud ponit in Altari. Interim Celebrans genuflectit cum Subdiacono, à quo, & à Cæremoniario exuitur Velo Humerali. Tum Diaconus, deposito Ostensorio, genuflectit, & mox Celebrans cum Ministris surgit, & imponit Incensum in primo Thuribulo, ac genuflexus profunda inclinatione ter thurificat SS. Sacramentum. Interim Cantores genuflexi cantant sequentem ℣. quo dicto, Celebrans surgit, & stans (Ministris genuflexis, ac Librum tenentibus) dicit manibus junctis ante pectus sequentem Orationem.

Can-

Cantores.

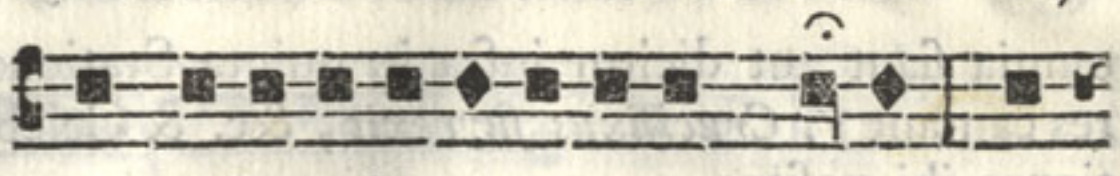

℣. In Re surrecti óne tu a Christe: Al-

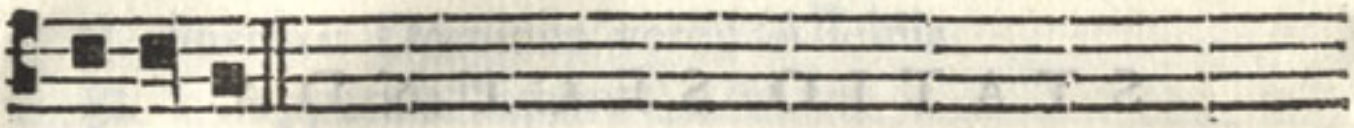

le lú ia.

Chorus.

℟.

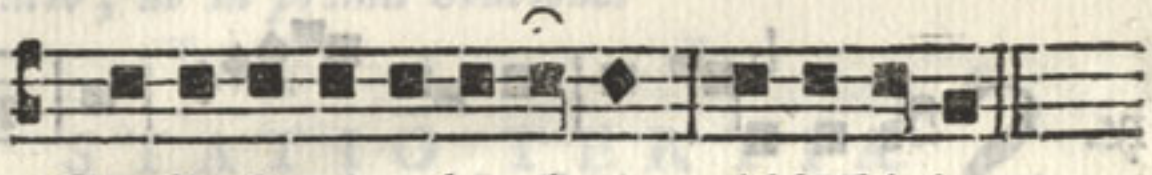

Cœ li, & terra læ téntur: Al le lú ia.

Orémus.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reseráſti: Vota noſtra, quæ præveniéndo aſpíras, etiam adjuvándo proſéquere. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

5 Finita Oratione genuflectit Celebrans, & Diaconus ei imponit Velum Humerale, Subdiacono adjuvante. Poſteà ſurgit Diaconus, & genuflectens ante SS. Sacramentum, iterum ſurgit, & accipit Oſtenſorium, quod tradit Celebranti genuflexo. Mox ſurgunt omnes, Miniſtris mutantibus loca, & continuatur Proceſſio; quod etiam in aliis Stationibus obſervari debet. Si autem per Clauſtra non ſint Altaria conſueta, tunc nulla Statio fiet; ſed Fratres, omiſſis Reſponſoriis, procedunt per Clauſtra uſque ad Eccleſiam, prædictum Hymnum decantantes, (& ſi opus ſit) etiam Hymnus *Ad Regias Agni dapes*, cantabitur. Dum perventum fuerit ad Altare maius,

omnia fiant, ut dicitur infra in quinta Statione. Cantores cantant ℣. *Crucifixus surrexit*, &c. & Celebrans Orationes ibi positas.

STATIO SECUNDA.

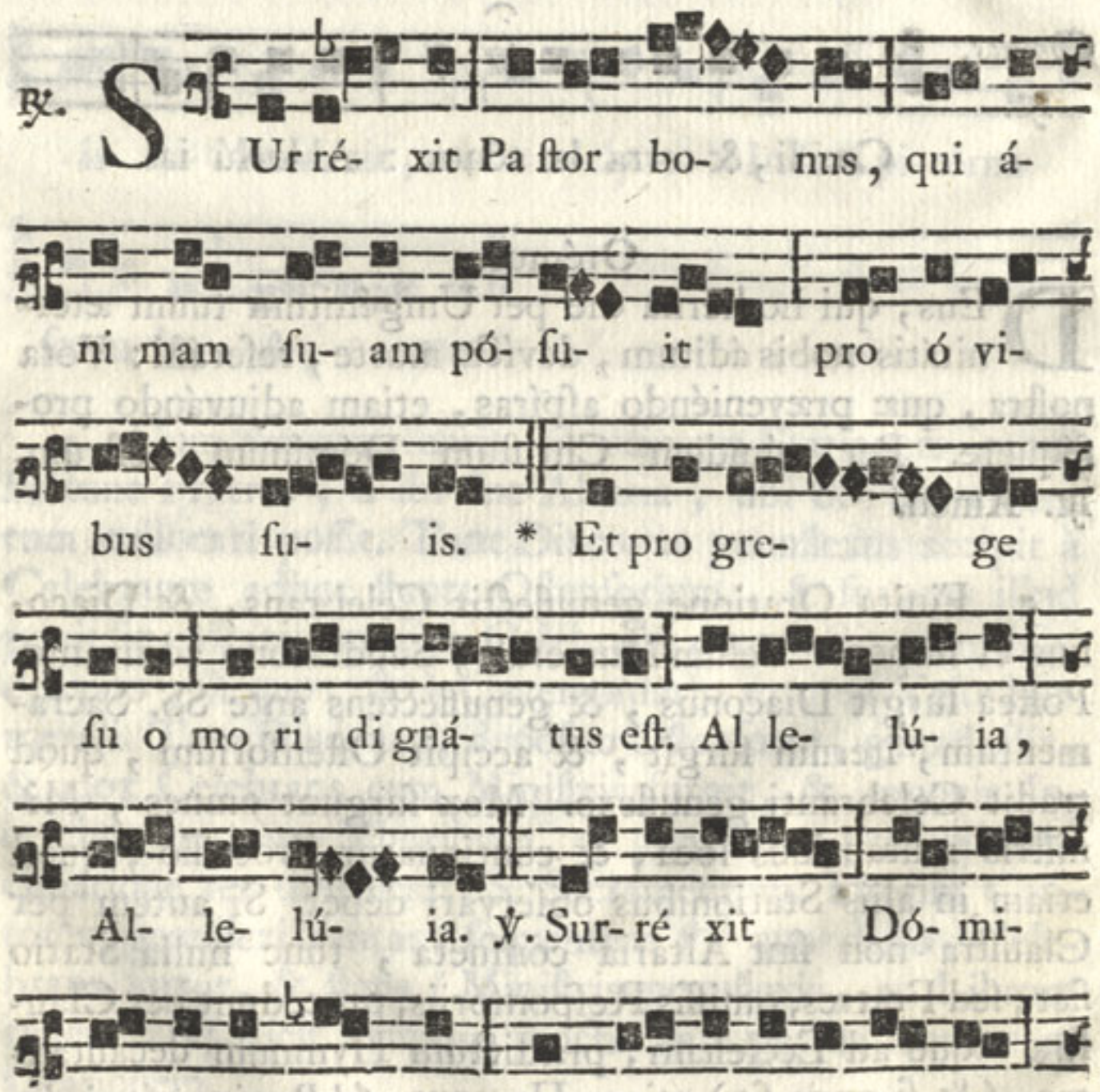

in

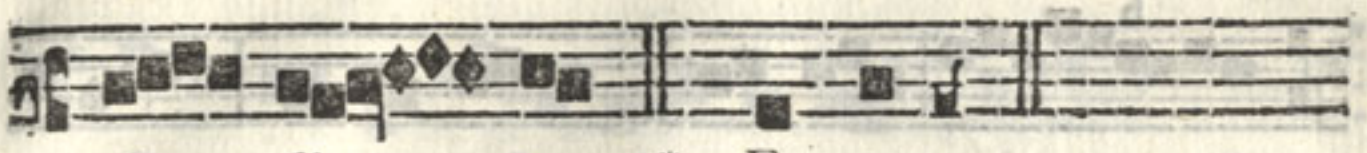

in li- gno. * Et pro.

℣. Surréxit Dóminus verè: Allelúia.
℟. Et appáruit Simóni: Allelúia.

Oratio, ut in prima Statione.

STATIO TERTIA.

℟. CHri- ſtus re ſúr- gens ex mór-

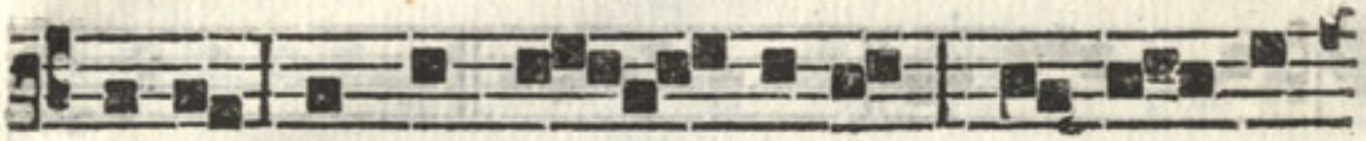

tu is jam non mó- ri tur; mors il- li

ul- trà non domi ná- bi tur: quod e- nim

mór- tu us eſt pec cá- to, mór tu us eſt

ſe- mel; quod autem vi- vit, vi-

vit De- o. * Al le- lú- ia. Al-

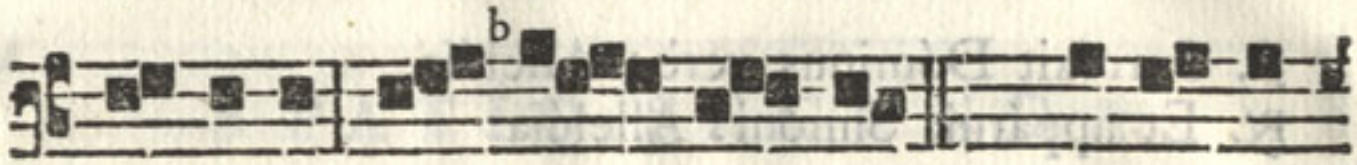

le- lú ia. Al- le- lú- ia. ℣. Mór tu- us

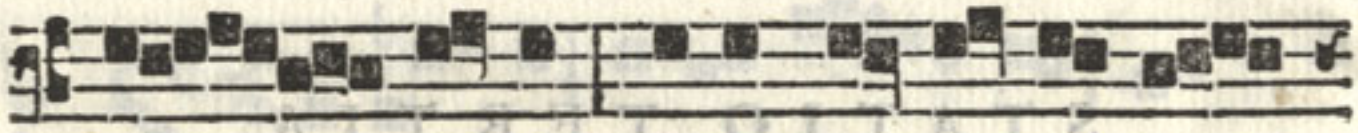

eſt ſe- mel propter de- lí- cta no-

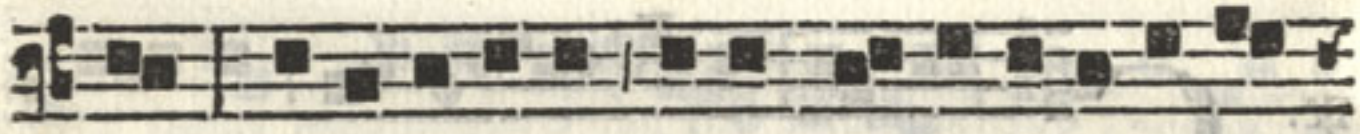

ſtra, & re ſurré xit propter ju- ſti fi ca ti- ó-

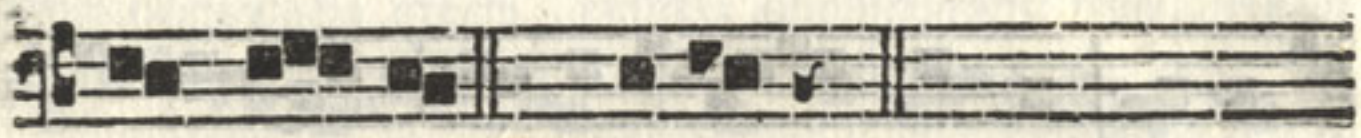

nem no- ſtram. * Al lelúia.

℣. Surréxit Dóminus de ſepúlchro: Allelúia.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno: Allelúia.

Oratio, ut ſuprà.

STATIO QUARTA.

℟.

EXpur gá- te ve- tus fer mén- tum, ut

ſi-

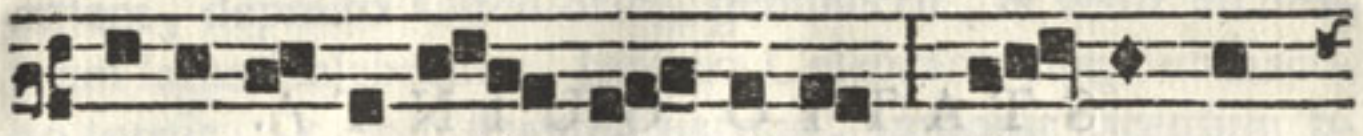

si tis no- va conf- pér- si o: é- te- nim

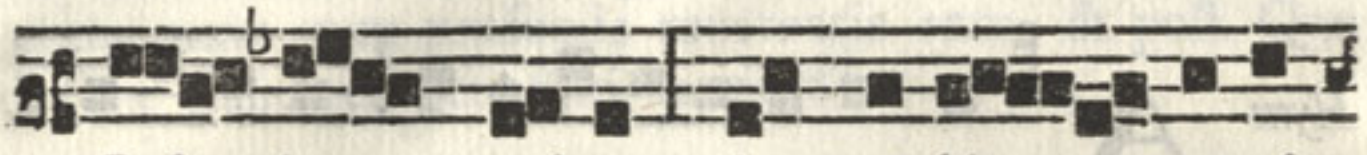

Paf- cha no-ſtrum im mo lá- tus eſt

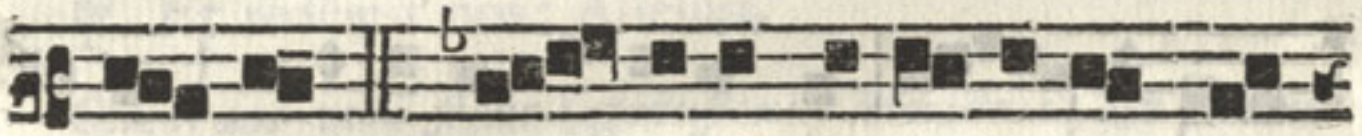

Chri- ſtus. * I- ta que e pu- lé mur in

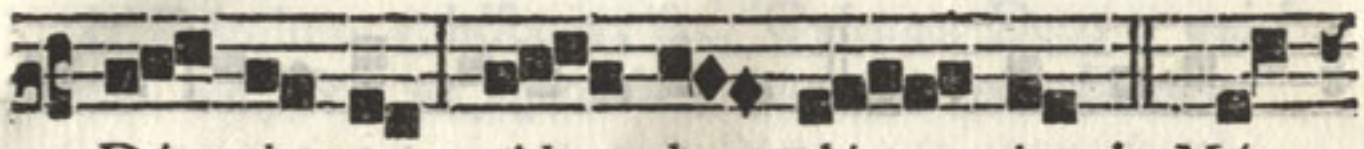

Dó- mi- no. Al- le- lú- ia. ℣. Mór-

tu us eſt propter de- lí- cta no-ſtra, & re-

ſur ré- xit propter juſti fi ca ti- ó- nem no-

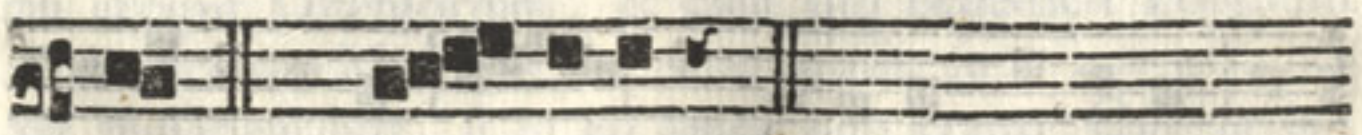

ſtram. * I- ta que.

℣. Gaude, & lætáre Virgo María: Allelúia.
℟. Quia ſurréxit Dóminus verè: Allelúia.

Oratio, ut ſuprà.

STA-

STATIO QUINTA.

Hymnus.

no-

autem, depoſito Oſtenſorio, genuflectit, & venit ad dextrum latus Celebrantis. Interim Celebrans cum Subdiacono ſurgit, &, miniſtrante Diacono, imponit Incenſum ſine Benedictione. Deinde genuflexus ter thurificat SS. Sacramentum cum profunda reverentia ante, & poſt. Quo facto, Cantores genuflexi cantant.

℣. Crucifíxus ſurréxit à mórtuis: Allelúia.
℟. Et redémit nos: Allelúia.

Celebrans verò ſtans (genuflexis Miniſtris, & Librum tenentibus) cantat manibus junctis.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. Orémus. Deus, qui hodiérna die, &c. *ut ſuprà in prima Statione. Deinde*

DEus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili Paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti: tríbue quæſumus, ita nos Córporis, & Sánguinis tui ſacra myſtéria venerári: ut Redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus. Qui vivis, & regnas per ómnia ſæcula ſæculórum. Amen.

7 Quibus dictis, genuflectit, & Miniſtri ei imponunt Velum Humerale. Deinde omnes ſurgunt, & ſolus Celebrans aſcendit ad Altare, ubi genuflectens utroque genu accipit Oſtenſorium, & cum illo benedicit Populum nihil dicens, Miniſtris in primo gradu ſuperiori genuflexis remanentibus, ſi in eo anteà non erant. Quo facto, perficiens circulum, ſe vertit ad Altare, ubi repoſito Oſtenſorio ſuper Corporale, genuflectit, & redit ad ſuum locum, in quo genuflexus manet cum Subdiacono à ſiniſtris. Mox ab iſto, vel à Cæremoniario, exuitur Velo Humerali. Interim Diaconus ſurgit, aſcendit ad Altare,

& factâ genuflexione aperit Sacrarium, ac in eo deponit Ostensorium, & iterum factâ genuflexione, ac clauso ostio, redit ad dexteram Celebrantis. Si verò Sacrarium sit in eminenti loco, Diaconus ad illud ascendit, vel ad introitum Ostensorium tradit Sacristæ parato, ut illud recludat. Tunc ad signum Præsidentis regrediuntur omnes eo ordine, quo venerant, cum Psalmo *Deus, misereatur nostri*, &c. quo finito, ascendunt Fratres in Chorum ad Primam recitandam, & cum tempus fuerit, cantabitur Missa post Tertiam.

§. XII.

Processio in Litaniis Maioribus, & Minoribus.

1 LItaniæ solùm duplicantur Sabbato Sancto, & in Vigilia Pentecostes; non autem in die Sancti Marci, & in Triduo ante Ascensionem, neque in aliis Processionibus, quæ pro diversis necessitatibus faciendæ sunt. Sed notandum est, quòd quando Festum S. Marci venerit in Dominica Resurrectionis, Processio Litaniarum transfertur in Feriam tertiam sequentem, & in ea utitur colore violaceo, ac observatur ordo præscriptus in §. 2. At in his, & similibus Processionibus non adhibetur Thuribulus.

2 In Litaniis dicendis servabitur hic ordo. Omnes Fratres, postquàm processionaliter ingressi fuerint maiorem Capellam, genuflectunt in plano, paulispérque orant; sed Sacerdos, & Ministri (si adsint) paramentis violaceis induti sine Manipulis, in infimo gradu Altaris. Deinde omnes surgunt, & Cantores incipiunt Antiphonam sequentem, quam Chorus prosequitur.

Aña. E X úrge, Dó- mi- ne, ád- ju- va

nos, & lí be ra nos pro pter no men

tu- um.

Pſ. De us, áu- ri bus no- ſtris au dí- vi mus,

Pa tres noſtri annunti a vé- runt no- bis.

℣. Gló- ri a Pa tri, & Fí li o, & Spi rí-

tu i San cto: ſi cut e rat in prin cí pi o, &

nunc, & ſem per, & in ſæ cu la ſæ cu ló- rum.

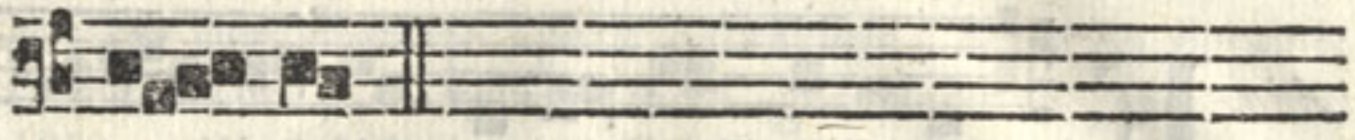

A- men.

Repetitur Aña Exúrge, Dómine, *&c.*

3 His dictis, iterum genuflectunt, & Cantores Litanias incipiunt, Choro repetente eosdem Versiculos usque ad *Christe, exaudi nos*, inclusivè. Ad ℣. *Pater de Cœlis Deus*, respondit Chorus: *Miserere nobis*, & sic deinceps. Post ℣. *Sancta Maria*, &c. omnes surgunt, & egrediuntur ad Stationes per Claustra, ut infrà notatur. At in Sede Vacante: omissis verbis ut *Domnum Apostolicum*, dicitur: ℣. *Ut omnes Ecclesiasticos Ordines*, &c. sicut etiam omittitur ℣. Oremus pro Pontifice N. & Oratio competens.

4 In reversione ad Ecclesiam omnes genuflectunt coram Altari. Sacerdos autem cum dicturus est ℣. *Dominus vobiscum*, surgit, ac etiam Ministri, qui & Librum tenebunt. Finitis Orationibus, & cæteris Versiculis, cantari etiam potest Antiphona, ℣. & Oratio Titularis propriæ Ecclesiæ, quibus dictis, & factis debitis reverentiis, omnes redeunt ad Ante-Sacristiam cum Psalmo *Deus misereatur*, &c.

5 Tandem advertendum est, quod omnes Versiculi in hac Litania notati hoc signo *, tantùm cantari debent in Processionibus, quæ fiunt in Expositione, & Repositione SS. Sacramenti pro Oratione 40 Horarum; in aliis verò Processionibus omitti debent.

LITANIÆ.

Canto-res. KY ri e e lé i ſon. *Chorus repetit.*

Canto-res. Chri ſte e lé i ſon. *Chorus repet.*

Canto-res. Ky ri e e lé i ſon. *Chorus repet.*

Canto-res. Chri ſte audi nos. *Chorus repet.*

Canto-res. Chri ſte ex áu di nos. *Chorus repet.*

Cant. Pa ter de Cœ lis De us, *Chorus.* Mi ſe ré-

re no bis.

Cant.

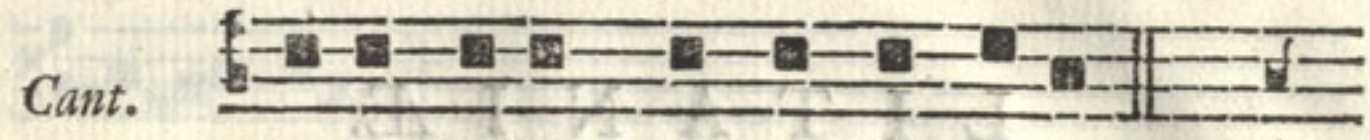

Fi li Re dém ptor mun di De us,

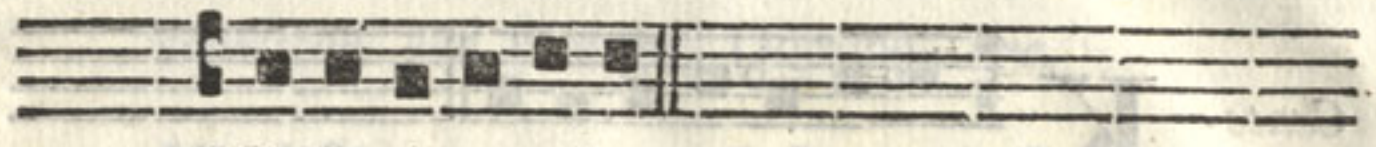

Chor. Mi se ré re no bis.

Spí ri tus Sancte De us, *Chor.* Mi se ré-

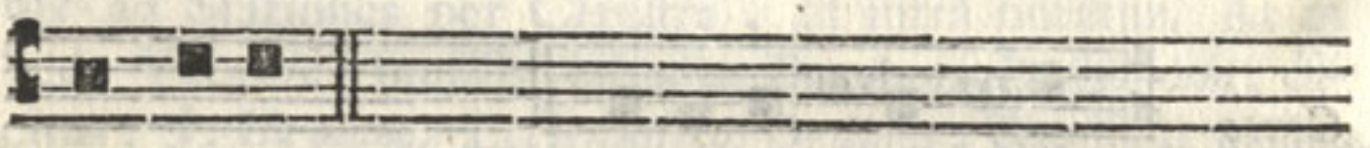

re no bis.

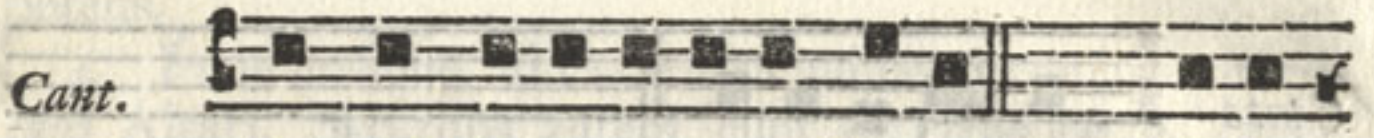

San cta Trí ni tas unus De us, *Chor.* Mi se-

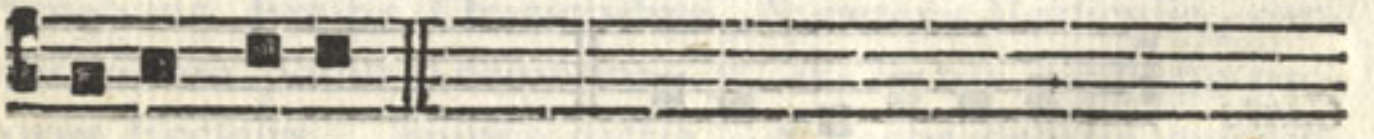

ré re no bis.

STATIO PRIMA.

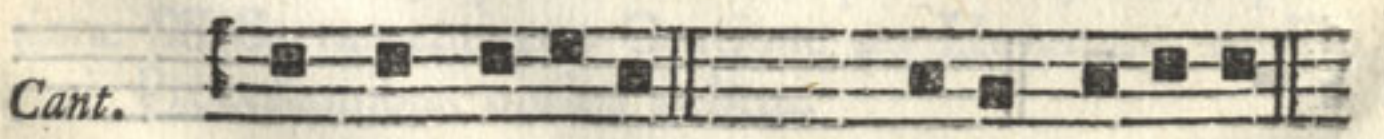

San cta Ma rí a, *Chor.* O ra pro no bis.

San-

Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes Sancti Angeli, & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum Ordines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Sancte Pater noster Elía, ora.
Sancte Elisæe, ora.
Omnes Sancti Patriárchæ, & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andræa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes Sancti Apóstoli, & Evangelístæ, oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes Sancti Innocéntes, oráte.

STA-

STATIO SECUNDA.

Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
* Sancte Dionysi, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Angele, ora.
Sancti Fabiáne, & Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes, & Paule, oráte.
Sancti Cosma, & Damiáne, oráte.
Sancti Gervási, & Protási, oráte.
Omnes Sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Cyrílle, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes Sancti Pontífices, & Confessóres, oráte.
Omnes Sancti Doctores, oráte.

STATIO TERTIA.

Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.

San-

* Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Albérte, ora.
Sancte Pater Joánnes à Cruce, ora.
Omnes Sancti Sacerdótes, & Levítæ, oráte.
Omnes Sancti Mónachi, & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Mater nostra Téresia, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.

STATIO QUARTA.

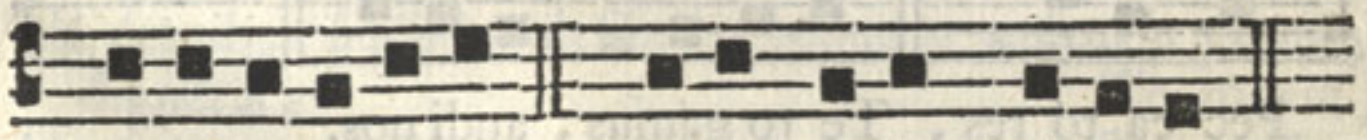

Pro pí ti us e sto, Parce no bis, Dó mi ne.

Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
* A flagéllo terræmótus, líbera.
* Ab imminéntibus perículis, líbera.
* A peste, fame, & bello, líbera.
A subitánea, & improvísa morte, líbera.

Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure, & tempeſtáte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per Myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptíſmum, & ſanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem, & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Mortem, & Sepultúram tuam, líbera.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per Advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die Judícii, líbera.

STATIO QUINTA.

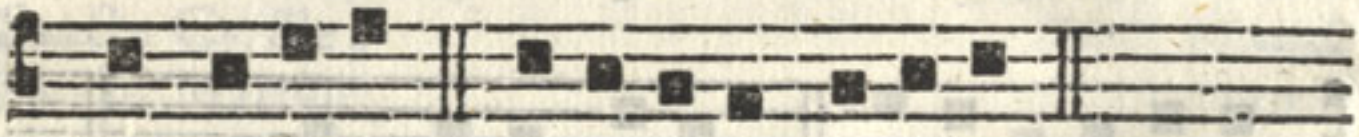

Pec ca tó res, Te ro gámus, audi nos.

Ut nobis parcas, Te rogám.
Ut nobis indúlgeas, Te rogám.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, Te rogám.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere, & conſerváre dignéris, Te rogám.
Ut domnum Apoſtólicum, & omnes Eccleſiáſticos Ordines in ſancta religióne conſerváre dignéris, Te rogám.

Se-

Sequens ℣. omittitur in Expositione, & Repositione Laudis-perennis.

Ut inimícos Sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, Te rogám.
* Ut Turcárum, & Hæreticórum conátus reprímere, & ad níhilum redígere dignéris, Te rogám.
Ut Régibus, & Princípibus Christiánis pacem, & veram concórdiam donáre dignéris, Te rogám.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem, & unitátem largíri dignéris, Te rogám.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, & conserváre dignéris, Te rogám.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, Te rogám.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, Te rogám.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, Te rogám.
Ut fructus terræ dare, & conserváre dignéris, Te rogám.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, Te rogám.
Ut nos exaudíre dignéris, Te rogám.
Fili Dei, Te rogám.

Cantores.

Ag nus De- i, qui tol lis peccá ta mundi,

Chorus.

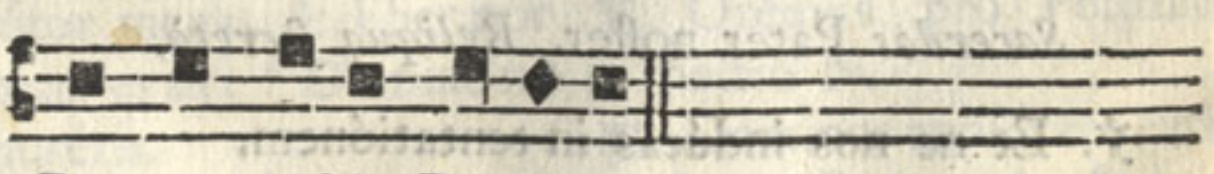

Par ce no bis, Dómi ne.

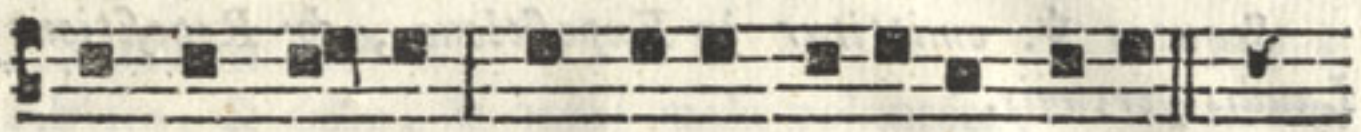

A gnus De- i, qui tol lis peccá ta mundi,

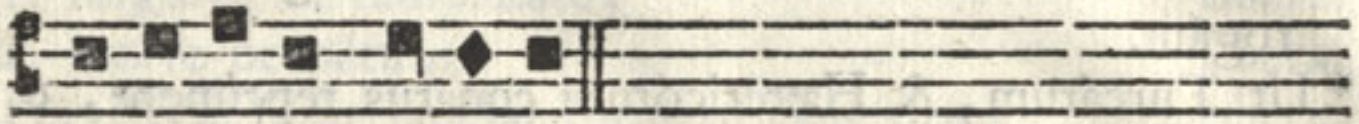

Exáudi nos, Dómi ne.

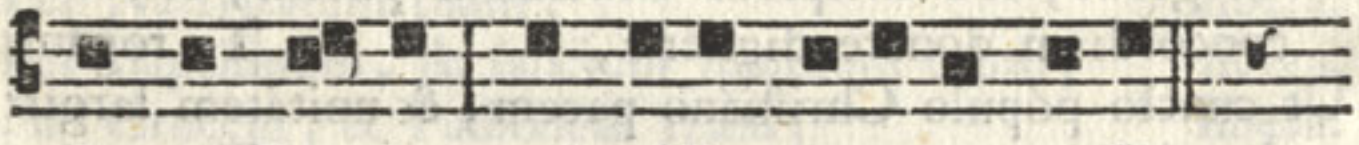

A gnus De- i, qui tol lis peccá ta mundi,

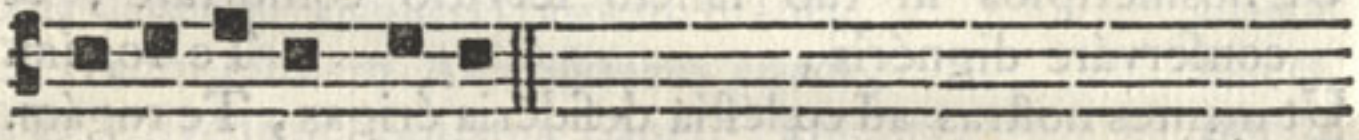

Mi ſe ré re no bis.

Cant.

Chri ſte audi nos.

Chor. idem repetit. uſque ad ultimum Kyrie eléiſon, *excluſivè.*

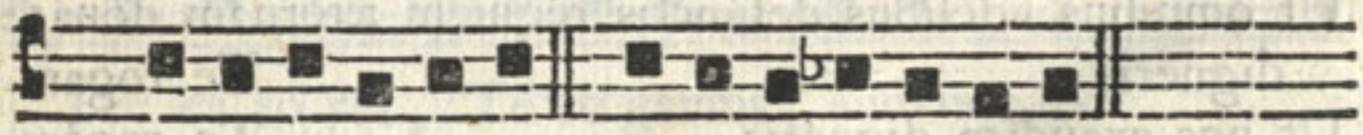

Chri ſte ex áudi nos. Ky ri e e lé i ſon.

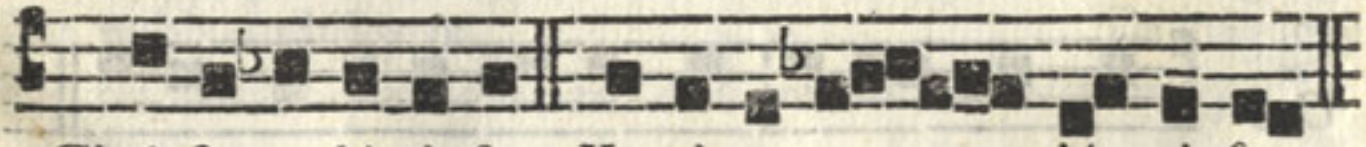

Chri ſte e lé i ſon. Ky ri e e- lé- i ſon.

Sacerdos Pater noſter. *Reliqua ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.

Duo

Duo Cantores. Psalmus 69.

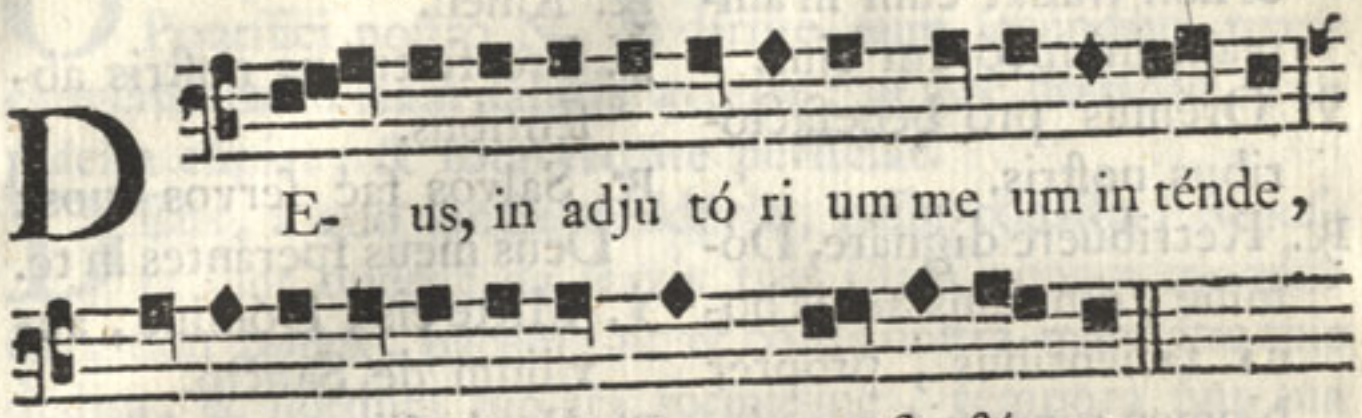

CONfundántur, & reverеántur: * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórſum, & erubéſcant: * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubeſcéntes: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, & læténtur in te omnes, qui quærunt te: * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui dílígunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper ſum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine nè moréris.

Glória Patri, & Fílio, &c.

Sicut erat in princípio, &c.

℣. Salvos fac ſervos tuos.

℟. Deus meus ſperántes in te.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis.

℟. Neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice noſtro N.

℟. Dóminus conſérvet eum, & vivíficet eum, & beátum

tum fáciat eum in terra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter Nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos: Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de Sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram: ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Om-

OMnípotens ſempitérne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro N. & dírige eum ſecúndùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem: ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſubláta formídine, témpora ſint tua protectióne tranquílla.

URe igne Sancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine, ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur.

ACtiónes noſtras, quæſumus Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio, & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui vivórum dominaris, ſimul & mortuórum, omniúmque miſeréris, quos tuos fide, & ópere futúros eſſe prænóſcis; te ſúpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit; intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequántur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitá-

táte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Canto-

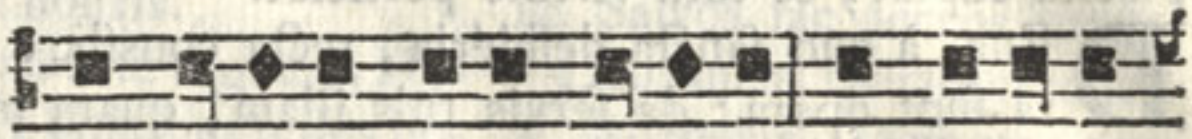

res. Ex áu di at nos Omní po tens, & mi sé ri-

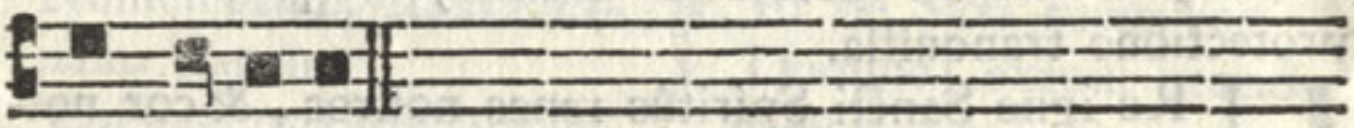

cors Dómi nus.

Chorus.

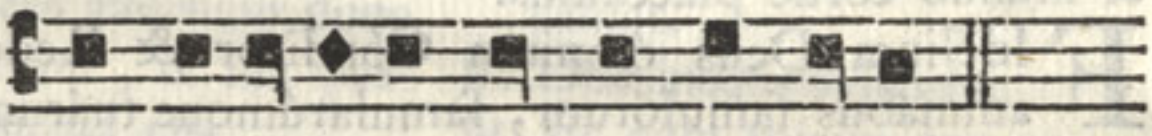

Et cu stó di at nos semper. Amen.

Et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

§. XIII.

De Octava, & Solemni Processione SS. Corporis Christi.

1 FEstum SS. Corporis Christi, ejúsque Octava summâ cum reverentiâ, & devotione in omnibus Conventibus nostris celebranda est. Præparatâ itaque Ecclesiâ, quantùm fieri possit, ornetur Monumentum numero Candelarum, (quæ, si fieri potest, non sint minus triginta) præveniatúrque in Throno Ostensorium cum Hostia Consecrata; ac dato signo ad Orationem vespertinam Feriæ Quartæ, ingrediantur Fratres processionaliter in Capellam maiorem, Candelas in manibus gestantes. Post eos sequitur Thuriferarius cum Thuribulo. Deinde

de Acolythi Cæreis accensis. Posteà Prælatus indutus Amictu, Albâ, Stolâ, & Pluviali albi coloris sine Manipulo. Cum pervenerint ante Altare Expositionis, omnes Fratres bini, & bini genuflectunt unico genu, & se sistunt in suis locis genuflexos, ubi duo ex Junioribus omnium Candelas accendunt. Celebrans verò cum aliis Acolythis etiam genuflectit in plano ante infimum gradum Altaris. Deinde surgit, & ibidem ponit Incensum in Thuribulo sine Benedictione, nec osculis. Posteà genuflexus ibi in infimo gradu ter incensat SS. Sacramentum cum profunda reverentia ante, & pòst. Interim Cantores incipiunt cum cantu Hymnum *Tantum ergo Sacramentum*, quem Chorus prosequitur usque ad *Genitori* inclusivè. Quo dicto, Cantores genuflexi dicunt ℣. *Panem de Cœlo*, &c. cum Alleluia, & Celebrans stans cantat ℣. *Dominus vobiscum*, & Orationem *Deus, qui nobis*, &c. ut in 5. Statione hujus Processionis pag. 159. Posteà genuflectit in plano duplici genu, & cum Acolythis recedit ad suum locum, ubi à Thuriferario exuitur Pluviali, & genuflexus habet de more cum Communitate Orationem mentalem. Hac expletâ, recitatur *Completorium* sine Aspersione Aquæ benedictæ in fine (quia hæc in tota hac Octava fieri debet post consuetum Examen conscientiæ, Hebdomadario in medio Chori initiante Antiphonam: *Asperges me*, &c.) Deinde Prælatus resumit Pluviale, & comitatus ab Acolythis cum Cereis accensis incipit *Matutinum* cum cantu, & reliqua fiunt, ut præscribitur in Cæremoniali Ordinis. Post *Laudes* iterum accedit ad Altare, genuflectit in plano duplici genu, & surgens manet genuflexus in infimo gradu. Interim Cantores incipiunt *Tantum ergo*, & cum dicitur ℣. *Genitori* surgit

Celebrans, & ſtans imponit Incenſum in Thuribulo ſine Benedictione, ac genuflexus in eodem gradu ter thurificat SS. Sacramentum, ut dictum eſt. Cantores, flexis genibus, cantant ℣. *Panem de Cœlo*, &c. Celebrans autem ſtans cantat Orationem *Deus, qui nobis*, &c. omiſſo ℣. *Dominus vobiſcum.* Finita Oratione, extinguuntur Candelæ, & regrediuntur omnes eodem ordine, quo venerant in Ante-Sacriſtiam cum Pſalmo *Deus miſereatur noſtri*, &c. quæ omnia obſervari debent in aliis diebus hujus Octavæ.

2 In aliis diebus per annum idem modus Expoſitionis obſervandus eſt; ſed in Expoſitione dici poteſt *Tantum ergo* ſine *Genitori*, & ſine ℣. ac Oratione. In Repoſitione verò hæc omnia dicuntur, ſed in ℣. *Panem de Cœlo* non additur *Alleluia*, niſi in hac Octava, & tempore Paſchali. Paramenta Celebrantis, tam ad Proceſſionem SS. Sacramenti, quàm ad ejus ſolemnem Expoſitionem, erunt ejuſdem coloris Miſſæ, vel Officii, ſi Expoſitio, vel Repoſitio immediatè ante, vel poſt Miſſam, Veſperas, aut aliam Horam Canonicam, ſeu Novendium Sacrum, facienda eſt: aliàs erunt alba, præterquam in Expoſitione, quæ fit cum precibus ad aliquod beneficium obtinendum, vel aliquod damnum evitandum; quia tunc erunt violacea. Si Expoſitio fiat immediatè ante Miſſam, non Pluviali, ſed Caſulâ facienda eſt, niſi prius fiat Aſperſio Aquæ benedictæ; quia tunc Aſperſione facta, eodem Pluviali fiet; & poſteà Celebrans, illo exutó juxta Credentiam, induit Caſulam, & incipit Miſſam. Eâdem Caſulâ fit etiam Expoſitio poſt Miſſam, niſi ante Expoſitionem fiat Proceſſio. Tandem Pallium Altaris in omni ſolemni Expoſitione ſit ſemper album, & ſolùm, quando im-

immediatè post Missam fit Processio ad SS. Sacramentum Exponendum, poterit esse coloris Paramentorum, ipsius Missæ, dummodò tempore Processionis in album mutetur. In alia autem Expositione non solemni, quæ fit cum Pyxide minori ad ostium Sacrarii, non requiritur color albus in Pallio Altaris, sed ejusdem coloris Missæ, seu Officii, esse potest. Denique omnis Repositio solemnis SS. Sacramenti fit cum Pluviali coloris competentis, ut suprà in Expositione.

De Processione.

3 In die octava hujus Solemnitatis, juxta morem istius N. Almæ Congregationis Lusitanæ, fit Solemnis Processio SS. Sacramenti post Orationem vespertinam. Eodem die, & competenti hora conveniunt Fratres, & ingrediuntur Ecclesiam, sicut in antecedentibus diebus. Sed Sacerdos paratus, Expositione factâ, mox redit in Sacristiam, donec Oratio mentalis finiatur. Hac expletâ, ingrediuntur Ecclesiam duo Thuriferarii cum Thuribulis. Tum Cæremoniarius. Deinde Subdiaconus Cruciferus indutus Amictu, Albâ, & Tunicellâ albi coloris, portans Crucem inter Acolythos cum Cereis accensis. Posteà (si possibile sit) quatuor, vel sex Religiosi parati Amictis, Cottis, & Pluvialibus albis, ut deferant hastas Baldachini. Postremò tendit Prælatus inter Sacros Ministros Paramentis albis indutus, & sine Manipulis, Ministrísque fimbrias Pluvialis elevantibus. Cum pervenerint ante Altare Subdiaconus Cruciferus se sistit cum Acolythis juxta gradus Altaris in cornu, à quo incipienda est Processio. Religiosi parati, factis debitis reverentiis, se sistunt hinc, & inde ante Altare genuflexos. Thuriferarii

tendunt ad cornu Epiſtolæ. Prælatus autem cum Miniſtris genuflectit in plano ante infimum gradum. Deinde ſurgit, & ſtans ponit Incenſum in Thuribulis, ac in infimo gradu genuflexus ter thurificat SS. Sacramentum cum profunda reverentia ante, & pòſt. Poſteà Miniſtri imponunt Velum Humerale Celebranti. Deinde Diaconus aſcendit ad Thronum, præcedentibus Thuriferariis, Cæremoniario, & ad minus quatuor Religioſis cum Candelis accenſis, ubi utrâque manu accipit Oſtenſorium, & deſcendens ad Celebrantem genuflexum in primo gradu ſuperiori, ipſum illi tradit, ut dicitur ſuprà. Tum genuflectit utroque genu, ſe profundè inclinans SS. Sacramento, & ſurgens ſe collocat ad dextrum latus Celebrantis. Interim Celebrans cum Subdiacono ſurgit, & aſcendens ſuper Suppedaneum ſe vertit cum Miniſtris ad Populum, ac reliqua fiunt, ut in Proceſſione Auroræ Dominicæ Reſurrectionis pag. 120. à num. 2. uſque in finem, exceptis Añis, & Stationibus, quæ erunt, ut ſequuntur.

STATIO PRIMA.

Hymnus Pange língua gloriósi, *&c. ut in Feria Quintæ in Cœna Domini* pag. 64. *& in hac, & aliis omnia fiunt, ut in prima Statione Proceſſionis Dominicæ Reſurrectionis* pag. 126. num. 4.

Cantores. ℣. Panem de Cœlo præſtitíſti eis: Allelúia.
Chorus. ℟. Omne delectaméntum in ſe habéntem: Allel.

Orémus.

DEus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili Paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti: tríbue quæſumus, ita nos Córporis, & Sánguinis tui ſacra myſtéria venerári: ut re-

redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus. Qui vivis, & regnas per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

STATIO SECUNDA.

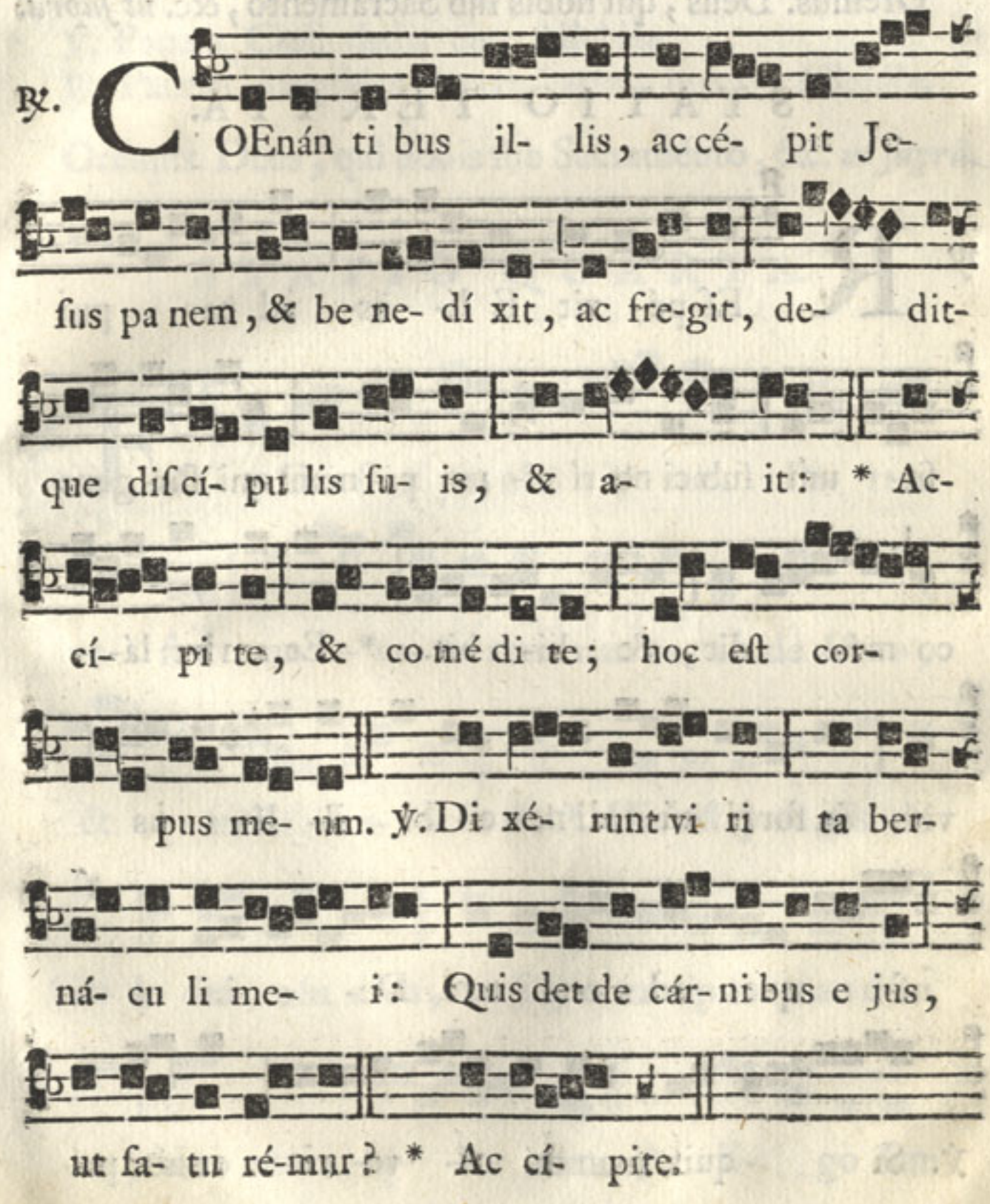

℣.

℣. Edúcas panem de terra: Allelúia.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis: Allelúia.

Orémus. Deus, qui nobis ſub Sacraménto, &c. *ut ſuprà.*

STATIO TERTIA.

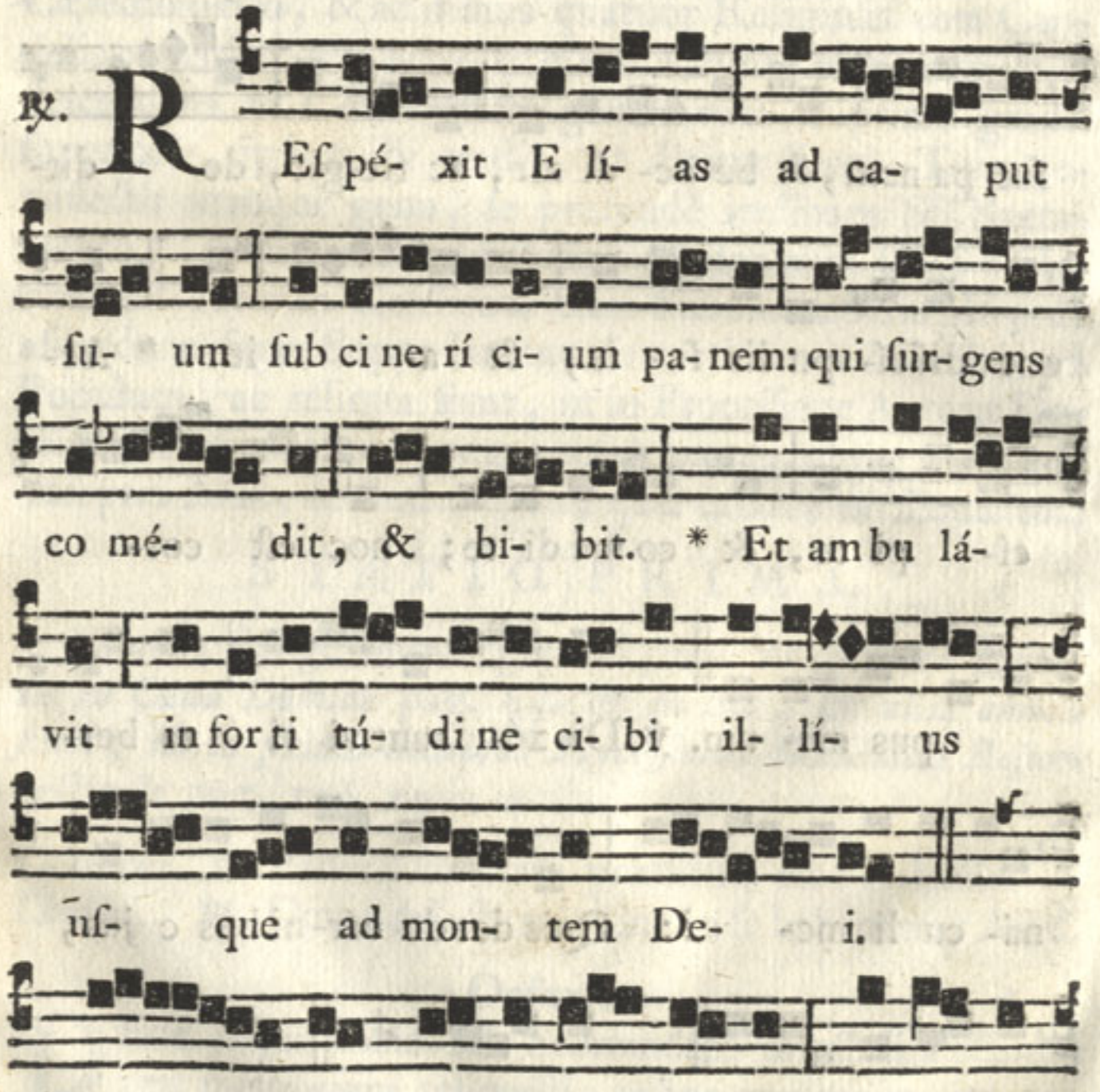

ne,

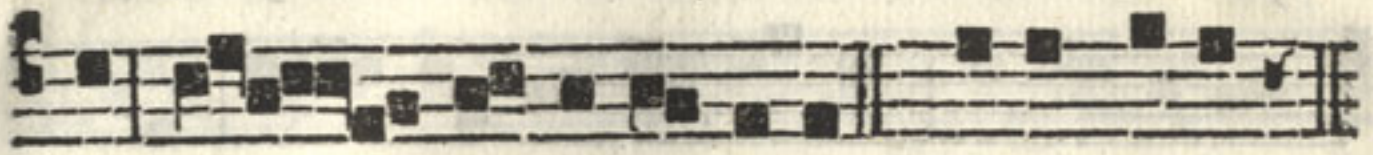

ne, vi- vet in æ- térnum. * Et ambu lávit.

℣. Panem Cœli dedit eis: Allelúia.
℟. Panem Angelórum manducávit homo: Allelúia.

Orémus. Deus, qui nobis ſub Sacraménto, &c. *ut ſuprà.*

STATIO QUARTA.

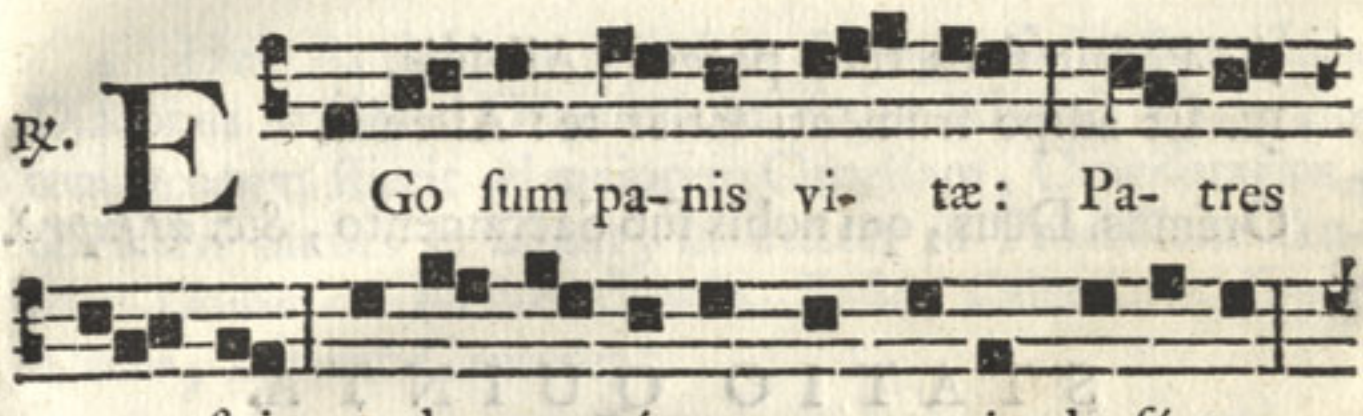

℟. E Go ſum pa- nis vi- tæ: Pa- tres

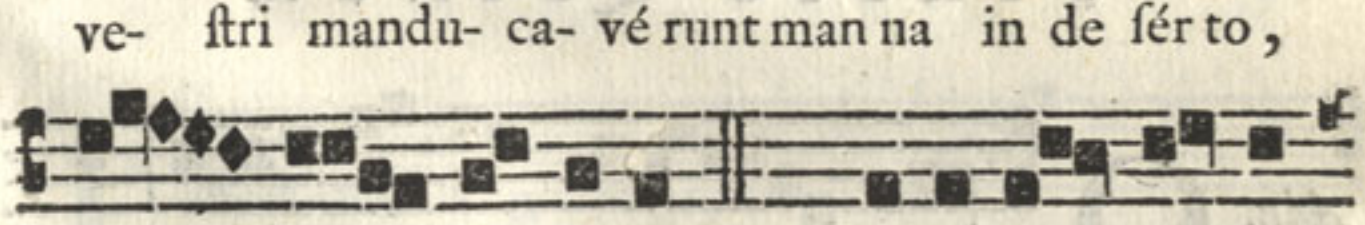

ve- ſtri mandu- ca- vé runt man na in de ſér to,

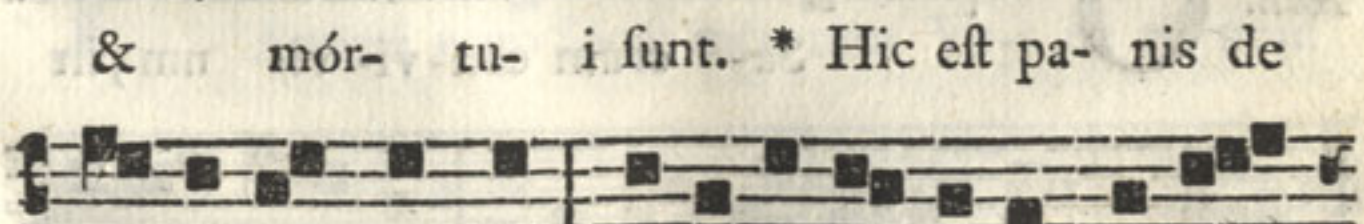

& mór- tu- i ſunt. * Hic eſt pa- nis de

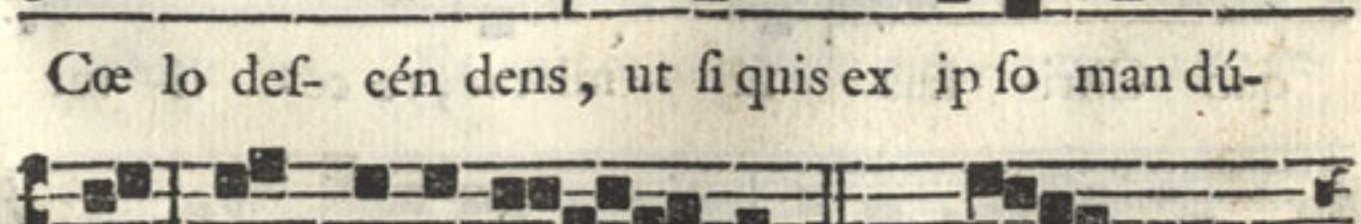

Cœ lo deſ- cén dens, ut ſi quis ex ip ſo man dú-

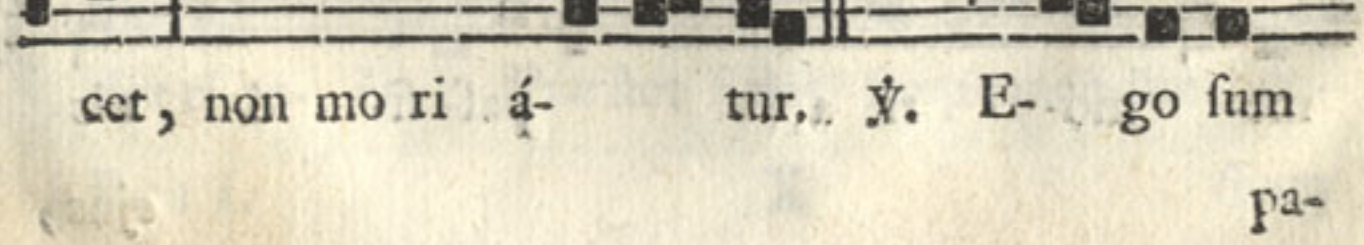

cet, non mo ri á- tur. ℣. E- go ſum

pa-

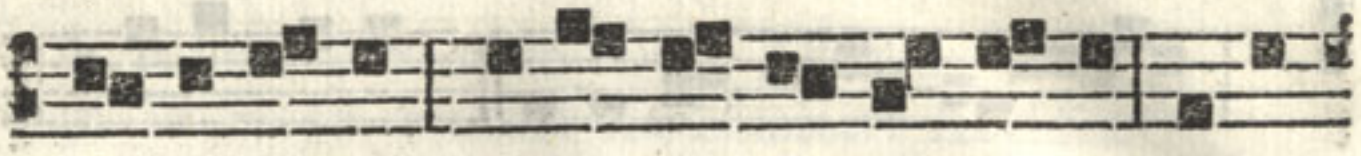

pa- nis vi- vus, qui de Cœ- lo deſ- cén-di: ſi quis

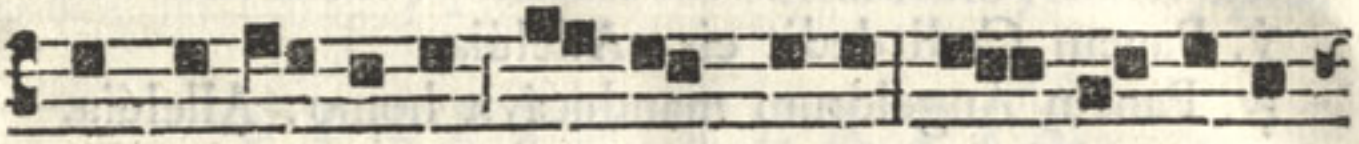

man du cá ve rit ex hoc pa ne, vi- vet in æ-

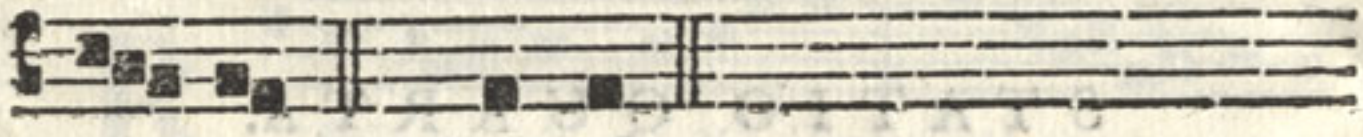

tér- num. * Hic eſt.

℣. Póſuit fines tuos pacem: Allelúia.
℟. Et ádipe fruménti ſátiat te: Allelúia.

Orémus. Deus, qui nobis ſub Sacraménto, &c. *ut ſuprà.*

STATIO QUINTA.

Ana. O

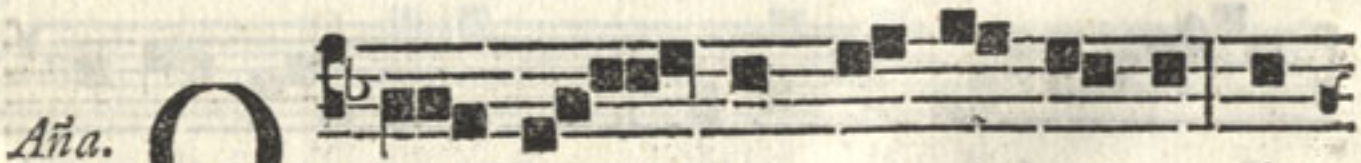

Sa- crum con- ví- vi- um, in

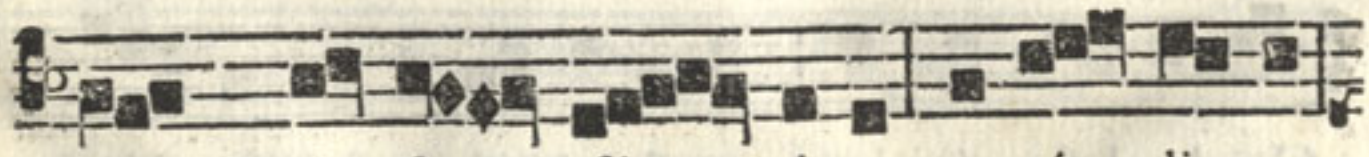

quo Chri- ſtus ſú- mi tur, re có- li- tur

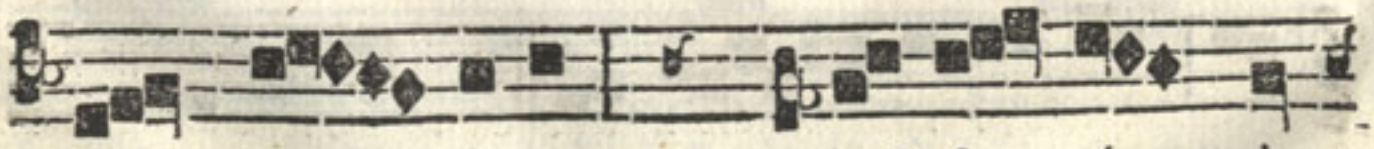

me- mó- ri a paſ- ſi- ó- nis

ejus,

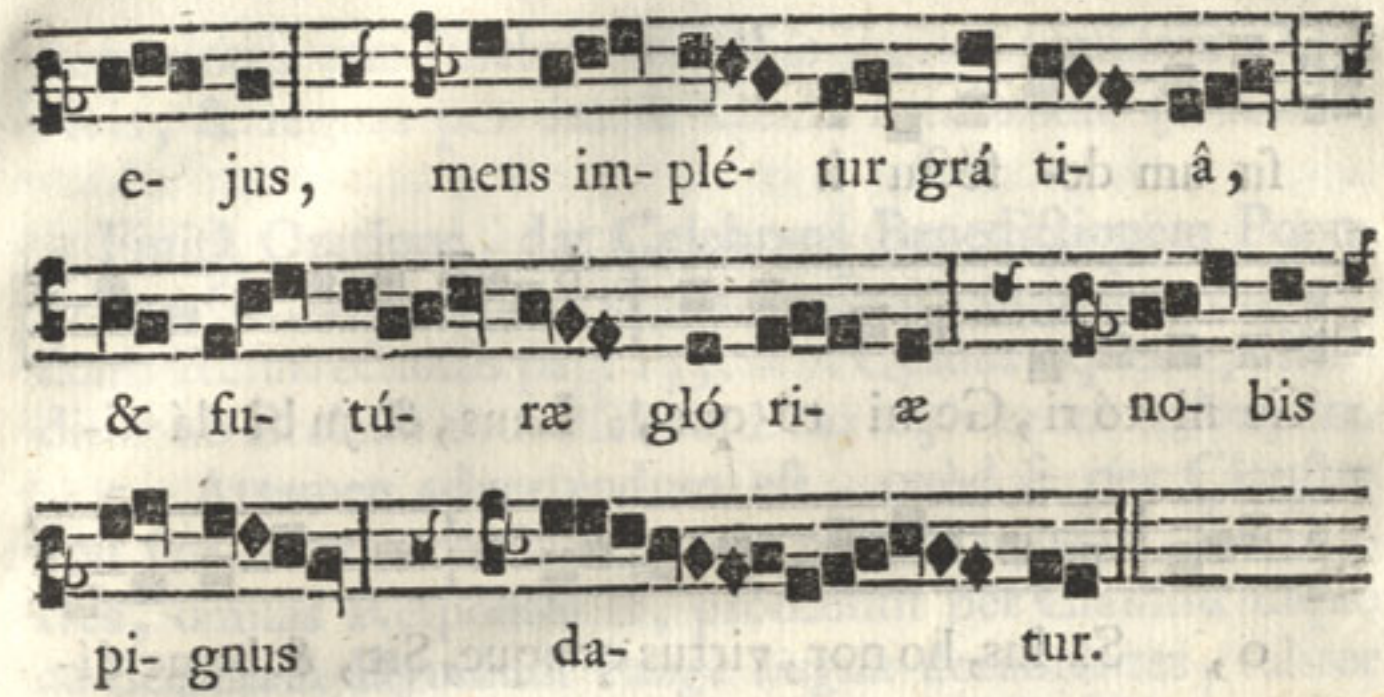

4 Hæc Antiphona repetitur (ſi opus ſit) uſque dum Diaconus collocet Oſtenſorium ſuper Altare. Cum autem ventum fuerit ad maiorem Capellam, Cruciferarius, & cæteri omnes ſe ſiſtunt, ut dicitur in Proceſſione Auroræ Dominicæ Reſurrectionis. Poſito Oſtenſorio ſuper Altare, initiant Cantores:

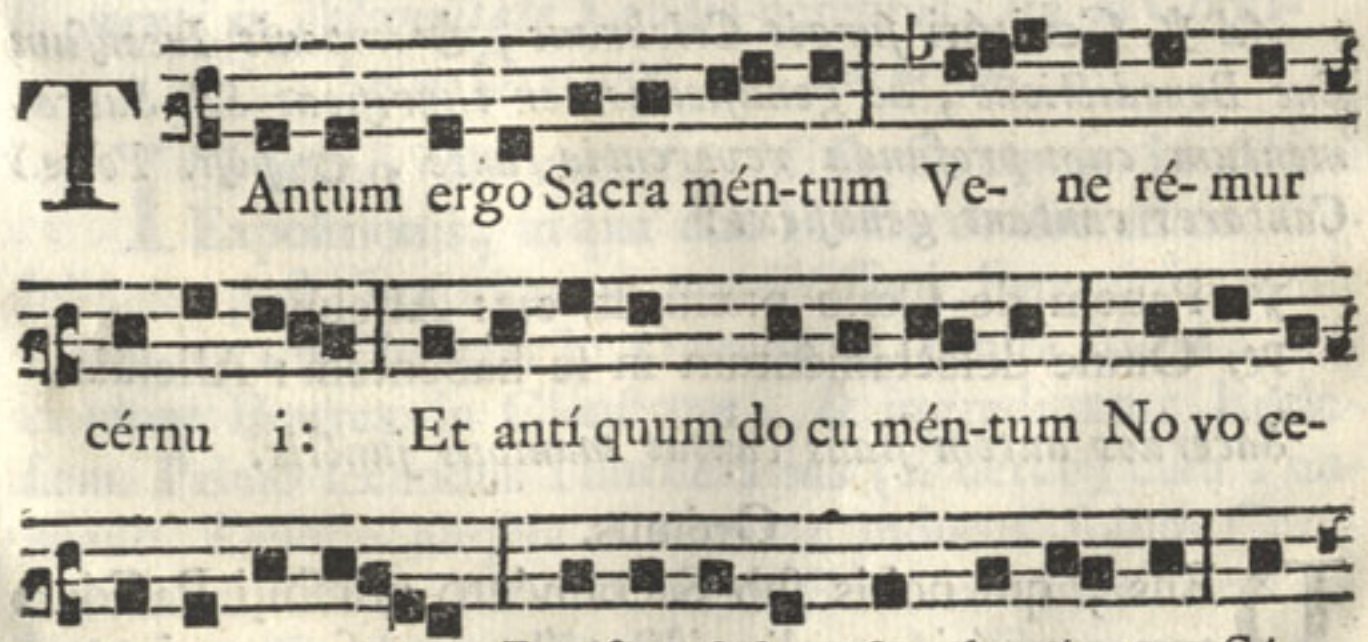

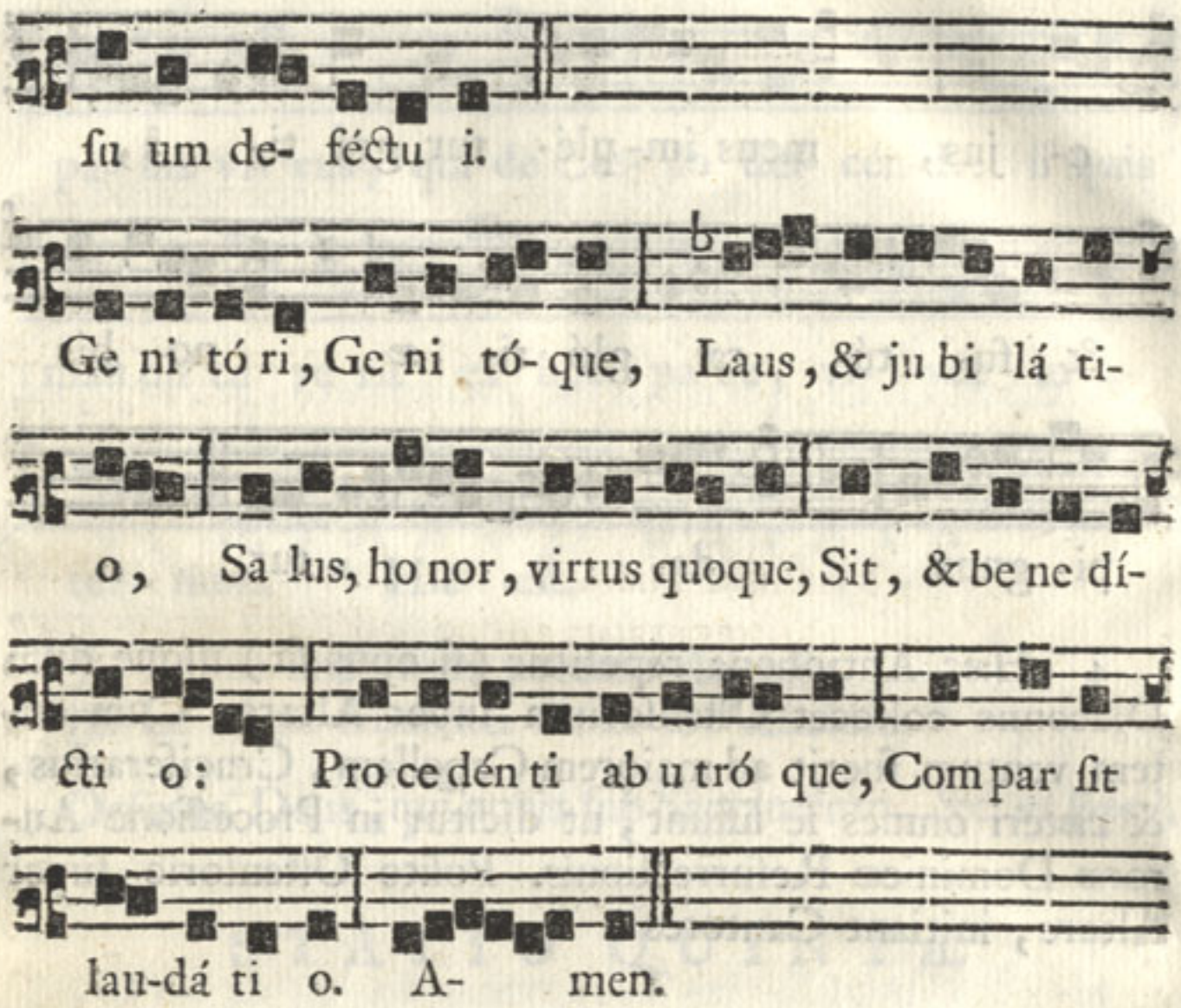

Ad ℣. Genitóri *ſurgit Celebrans, & imponit Incenſum ſine Benedictione, ac genuflexus ter thuriſicat SS. Sacramentum cum profunda reverentia ante, & pòſt. Poſteà Cantores cantant genuflexi:*

℣. Panem de Cœlo præſtitíſti eis: Allelúia.
℟. Omne delectaméntum in ſe habéntem: Allelúia.

Sacerdos autem ſtans cantat manibus junctis.

Orémus.

DEus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili Paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti: tríbue quæſumus, ita nos Córporis, & Sánguinis tui ſacra Myſtéria venerári, ut redem-

demptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus. Qui vivis, & regnas per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Finitâ Oratione, dat Celebrans Benedictionem Populo cum SS. Sacramento, & omnia fiunt, ut in fine Proceſſionis Reſurrectionis pag. 135. n. 7. Quibus expletis, diſceditur ab Eccleſia cum Pſalmo *Deus miſereatur noſtri*, &c.

5 Attamen advertendum eſt, quòd ſi per Clauſtra non ſint Altaria conſueta, tunc nulla Statio fiet, ſed Fratres, omiſſis Reſponſoriis, procedunt per Clauſtra uſque ad Eccleſiam Hymnum *Pange lingua* decantantes, taliter quòd (ſi opus ſit) repetatur uſque ad ℣. *Tantum ergo* excluſivè; quia hic Verſiculus tantùm dici debet à Communitate genuflexa in Capella maiori, Oſtenſorio in Altari jam collocato. Deinde omnia fiunt, ut ſuprà.

§. XIV.

De Proceſſione pro Expoſitione, & Repoſitione SS. Sacramenti in Solemnitate Laudis-perennis, *ſeu in* Continua Oratione 40. *Horarum.*

1 IN primo die cantatur Miſſa Solemnis in Altari Expoſitionis, in qua duæ Hoſtiæ conſecrantur. Celebrans poſt ſumptionem prætioſiſſimi Sanguinis ponit Conſecratam Hoſtiam in Oſtenſorio. Finitâ Miſsâ, deſcendunt Fratres in Clauſtrum, & ingrediuntur Eccleſiam. Primò ſecundus Thuriferarius (ſi detur) cum Thuribulo. Deinde aliqûis Acolythus indutus ſolùm Cottâ portans Crucem, cui ad Oſtium Eccleſiæ obviantur Acolythi cum Cereis accenſis. Tum ſecundus Cæremoniarius, ſi adſit. Poſteà Fratres cum Candelis extinctis, qui omnes,

nes, factis debitis reverentiis, se sistunt per ordinem. Thuriferarius tendit ad cornu Epistolæ ad Celebrantem. Cruciferus, & Acolythi se collocant in medio plani ad introitum Cancellorum. Fratres hinc, & inde genuflexi manent, sed Seniores juxta gradus Altaris, & Juniores prope Crucem, ex quibus duo accendunt Candelas Communitatis. Interim Celebrans, facta genuflexione in medio Suppedanei, se retrahit cum Ministris ad cornu Epistolæ, qui, depositis prius Manipulis in Credentia, tollunt à Celebrante Casulam, & Manipulum, ac illi imponunt Pluviale ejusdem coloris Missæ, secundùm quòd dictum est §. XIII. num. 2. pag. 152. Deinde Celebrans (si Communitas jam adsit in Ecclesia) in eodem cornu ponit Incensum in Thuribulis, aliàs tendit ad medium Altaris, vel descendit ad planum, ubi in infimo gradu, vel in primo proximo Suppedaneo, juxta dicta in §. VII. pag. 62. num. 4. de Feria Quinta in Cœna Domini, aliquantulum manet in oratione genuflexus. Posteà Celebrans ter thurificat SS. Sacramentum cum profunda reverentia ante, & pòst; vel si adhuc non posuit Incensum, tunc surgit, ponit Incensum, & thurificat, Ministris fimbrias Pluvialis elevantibus. Hoc facto, Diaconus illi imponit Velum Humerale, Subdiacono adjuvante, & cætera fiunt ut in pag. 121. & in Processione Feriæ Quintæ in Cœna Domini §. VII. pag. 56. num. 5. & 6. Hæc Processio dumtaxat fit per Ecclesiam, cantantibus Fratribus Hymnum *Pange lingua*, ut in eodem die insinuatur pag. 64. In regressu Processionis, postquam Diaconus in Throno collocavit Ostensorium, & ad dextrum latus Celebrantis genuflexum se posuit, tunc cantatur *Tantum ergo*, sine ℣. *Panem de Cœlo*, & ad ℣. *Genitori* incensatur de more

SS.

SS. Sacramentum. Deinde Cantores incipiunt cum cantu Litanias, ut in §. XII. pag. 139. in quibus etiam dicuntur omnes Versiculi hoc signo * notati. His dictis Celebrans dicit *Pater noster*, & Cantores initiant Psalmum *Deus in adjutorium*, &c. Posteà Celebrans adhuc genuflexus dicit preces ibidem positas, Ministris Librum tenentibus, & surgens cantat ℣. *Dominus vobiscum*, & Orationes sequentes. Quibus expletis, post brevem orationem eodem ordine, quo venerant, redeunt ad Ante-Sacristiam cum Psalmo *Deus misereatur*, &c.

Orémus.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili Passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue quæsumus, ita nos Córporis, & Sánguinis tui sacra Mystéria venerári, ut Redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

Ab Adventu usque ad Nativitatem Domini.

DEus, qui de Beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis: ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

A Nativitate usque ad Purificationem.

DEus, qui salútis ætérnæ Beátæ Maríæ Virginitáte fæcúnda humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

A Purificatione usque ad Adventum Domini.

CONcéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétuâ mentis, & córporis sanitáte gaudére, & gloriósæ Beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ, ut te donánte tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

DEus, refúgium nostrum, & virtus adésto piis Eccléſiæ tuæ précibus auctor ipse pietátis, & præsta: ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

OMnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, & ómnium jura Regnórum, réspice in auxílium Christianórum, ut gentes Turcárum, & Hæreticórum, quæ in sua feritáte, & fraude confídunt, déxteræ tuæ poténtia conteránturur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum dominaris simul, & mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide, & ópere futúros esse prænóscis: Te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus; quosque, vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus. Per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Can-

Canto-

res. Ex áu di at nos om ní po tens, & mi sé-

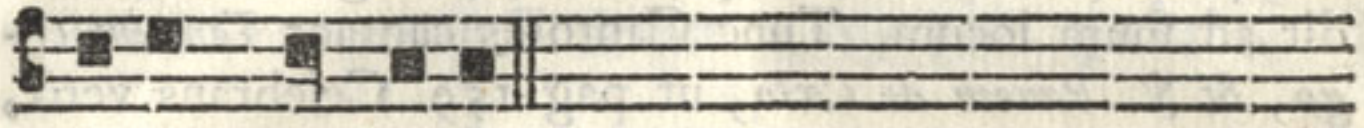

ri cors Dó mi nus.

Cho-

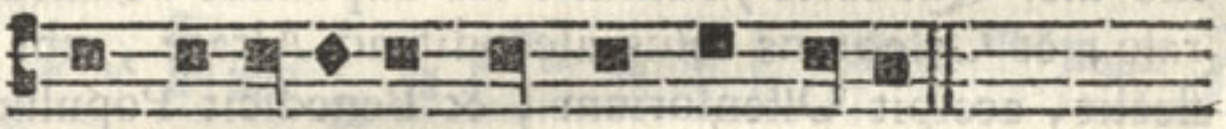

rus. Et cu stó di- at nos sem per. Amen.

2 In tertio die, qui est Repositionis, fit ingressus ad Ecclesiam, ut in primo die. Acolythus Cruciferus sistit inter Acolythos cùm Cereis accensis ad Cancellos, & reliqui Religiosi, ut suprà dicitur. Celebrans verò, finitâ Missa, & assumpto Pluviali coloris ejusdem Missæ in cornu Epistolæ, tendit cum Ministris sine Manipulis ad medium Altaris, ubi genuflexus manet in infimo, vel primo gradu, ut suprà dictum est. Tunc Cantores incipiunt Litanias, ut in primo die, & Celebrans genuflexus cantat *Pater noster*, & ℣℣. usque ad ℣. *Domine, exaudi orationem meam* inclusivè. Quo dicto, surgit, & ibi imponit Incensum sine Benedictione, ac genuflexus ter incensat SS. Sacramentum cum profunda reverentia. Tum Ministri illi imponunt Velum Humerale, & Diaconus tendit ad Thronum, ubi accipiens Ostensorium, cum eo descendit, & stans ipsum tradit Celebranti adhuc genuflexo. Posteà se sistit ad ejus latus dextrum, & tunc Celebrans surgit cum Subdiacono, & fit Processio per Ecclesiam, ut in primo die. In regressu ad Altare Celebrans

an-

ante infimum gradum ſtans tradit Oſtenſorium Diacono genuflexo, & mox genuflectit ipſum adorans cum Subdiacono, qui ab eo aufert Velum Humerale. Tum Diaconus ponit Oſtenſorium ſuper Altare, & genuflectens redit ad ſuum locum. Tunc Cantores cantant *Tantum ergo*, & ℣. *Panem de Cœlo*, ut pag. 159. Celebrans verò, omiſſo ℣. *Dominus vobiſcum*, cantat Orationes, ut in primo die. Quo facto, Miniſtri illi imponunt Velum Humerale, & Celebrans ſolus aſcendit ad Altare, ubi genuflectit, accipit Oſtenſorium, & Benedicit Populum, ut dicitur §. XI. pag. 135. de Proceſſione Dominicæ Reſurrectionis num. 7. & recluſo SS. Sacramento, eo ordine, quo venerant, regrediuntur in Ante-Sacriſtiam cum Pſalmo *Deus miſereatur*, &c. Sed notandum eſt, quod ſi in hoc tertio die fiat Repoſitio veſpere; tunc poſt Miſſam ſolùm dicuntur Litaniæ cum Precibus, ut ſuprà. Proceſſio verò omitti, vel fieri poteſt in ipſa Repoſitione veſpertina.

CAPUT SECUNDUM.

De aliis Proceſſionibus ordinariis in hac Congregatione faciendis.

§. I.

Proceſſio in Solemni Commemoratione SS. Matris N. B. M. V. de Monte Carmelo.

IN hac, & in omnibus aliis ſequentibus Proceſſionibus, quæ non fiunt immediatè ante, vel poſt Miſſam, nec in eis defertur SS. Sacramentum, induitur Sacerdos tan-

tantùm Amictu, Cottâ, Stolâ, & Pluviali coloris, ipsis Processionibus competentis. Item observentur ea, quæ Cap. 1. §. 2. dicta sunt, & in ultima Statione non dicatur ℣. *Gloria Patri*, aut ultimus ℣. Hymni, quin priùs omnes Fratres per Ecclesiam in suis locis aptentur.

STATIO PRIMA.

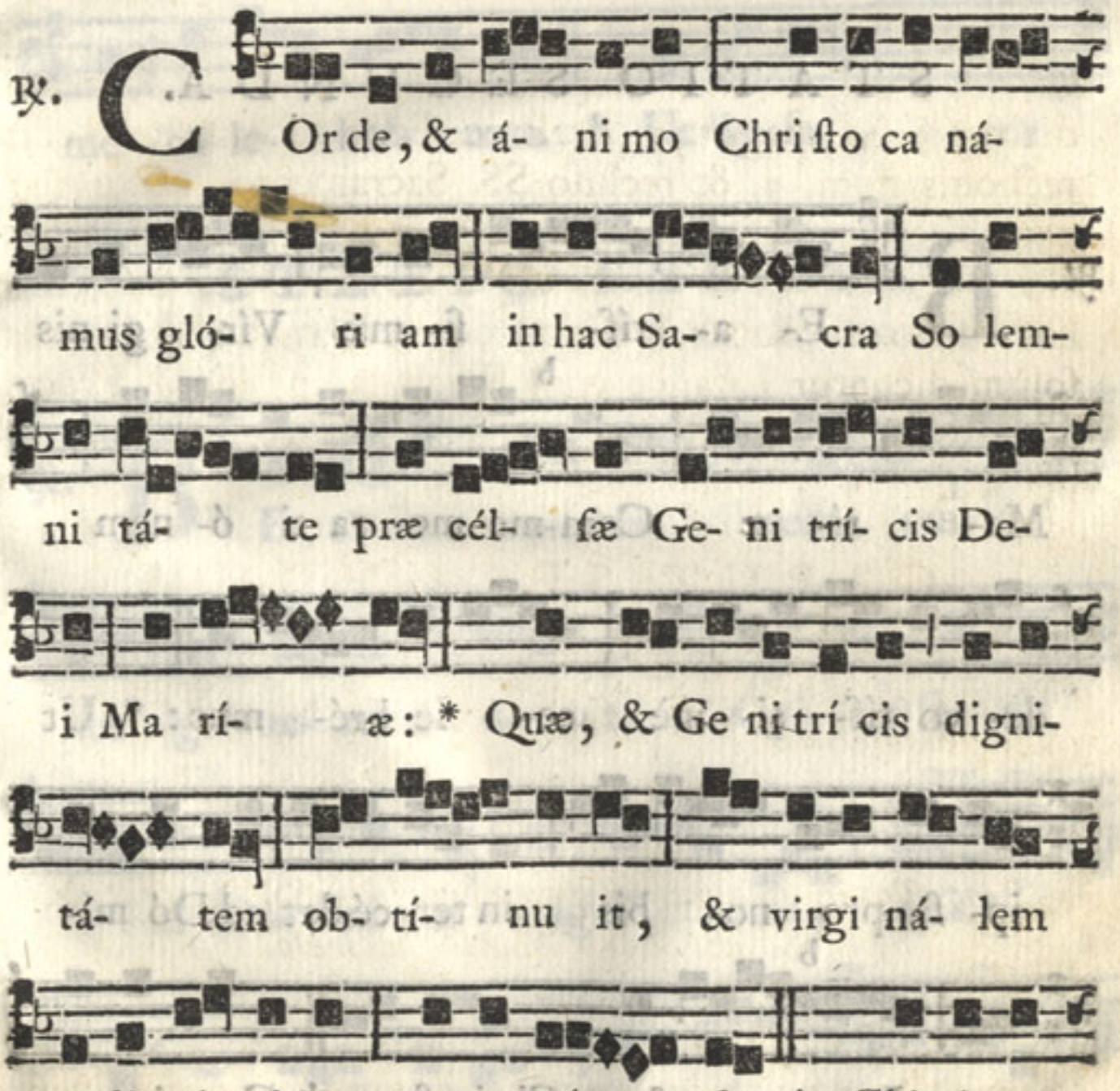

Lí- ba ni da- ta eſt e- i, de cor Car-

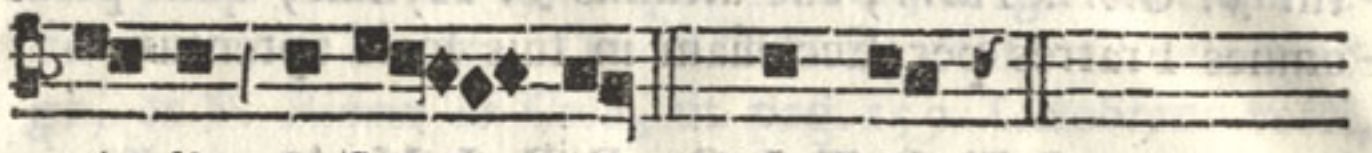

mé- li, & Sa- ron. * Quæ, &

STATIO SECUNDA.

℟. B E- a- tíſ- ſi- mæ Vír- gi nis

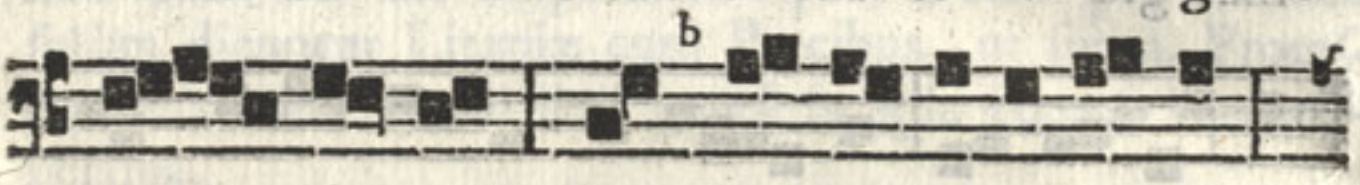

Ma- rí- æ Com-me-mo- ra ti ó- nem

de- vo tíſ- si- mè ce- le bré- mus: * Ut

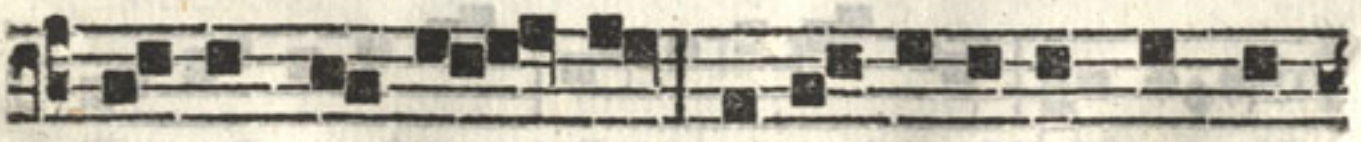

ip- ſa pro no- bis in ter- cé dat ad Dó mi-

num Je- ſum Chri- ſtum. ℣. Cum ju cun-

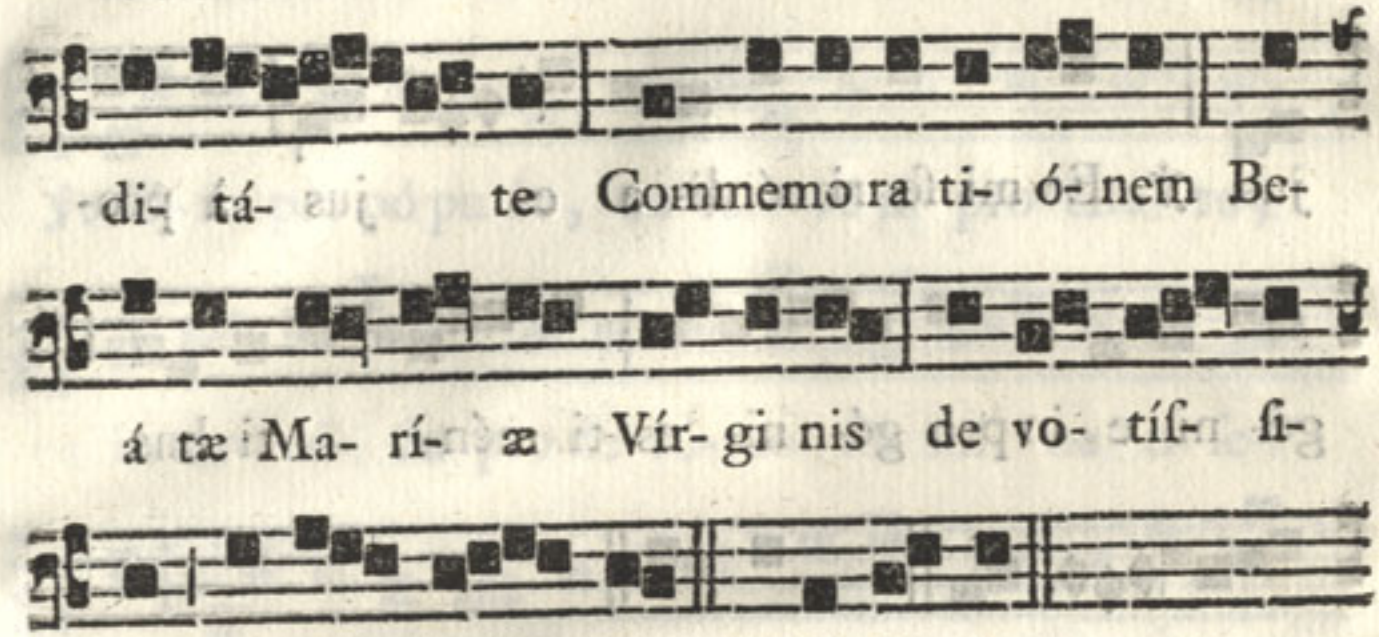

STATIO TERTIA.

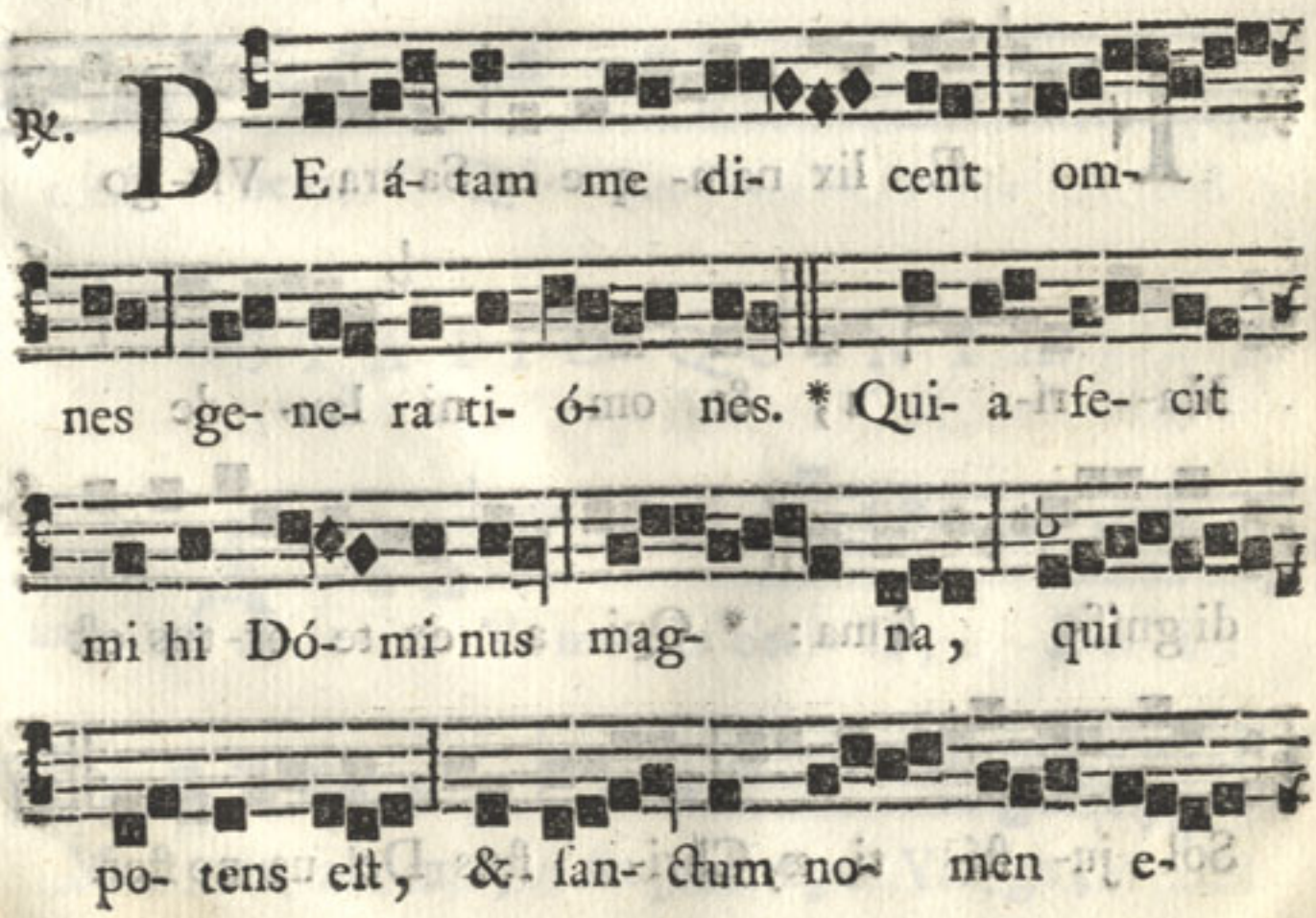

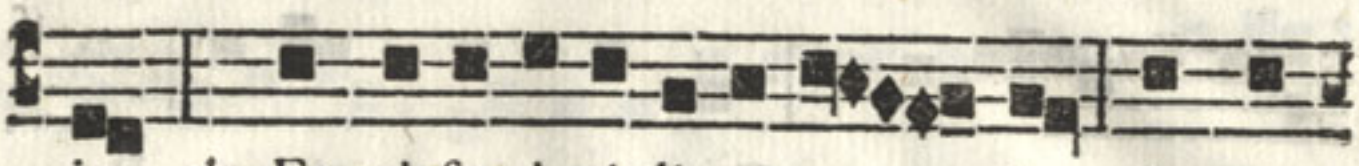

jus. ℣. Et mi se ri córdi- a e- jus à pro-

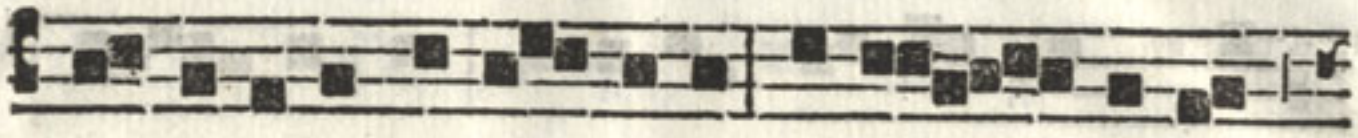

gé- ni e in pro gé- ni- es ti mén- ti bus

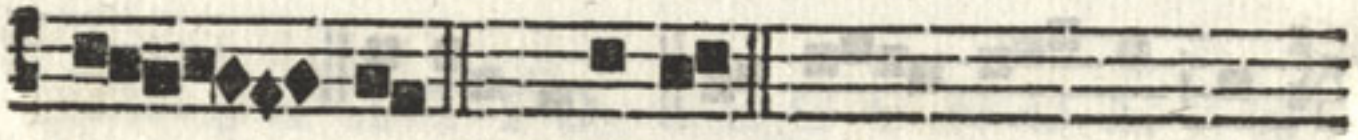

e- um. * Qui a.

STATIO QUARTA.

℟. 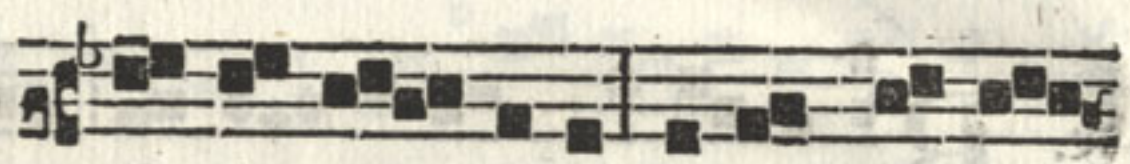

FÆ- lix nam- que es Sa cra Vir- go

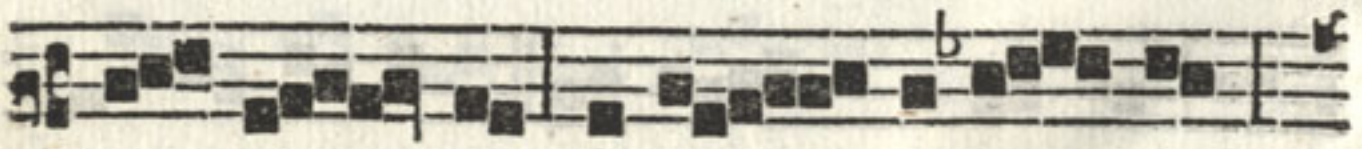

Ma- rí- a, & om- ni lau- de

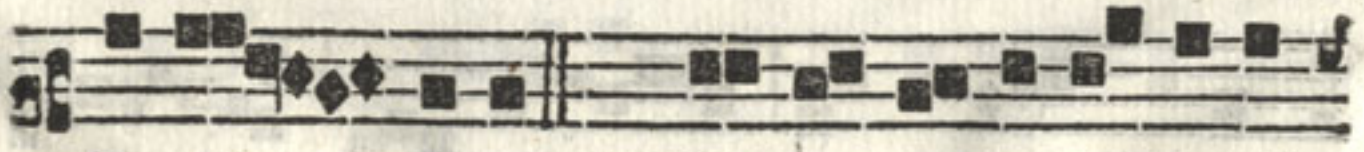

di gníſ- ſi ma: * Qui- a ex te or- tus eſt

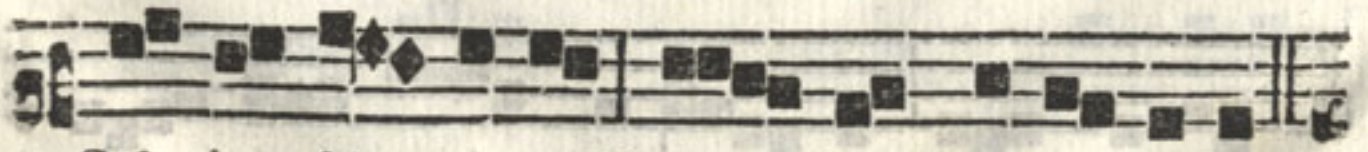

Sol ju- ſtí- ti æ, Chri- ſtus De us no ſter.

℣.

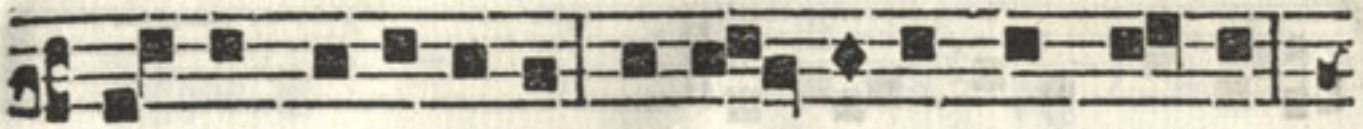

℣. O- ra pro pó pu lo, in ter- vé ni pro Cle- ro,

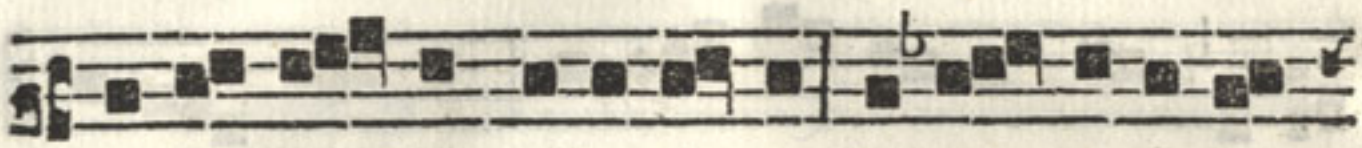

in ter- cé- de pro de vó- to fœ mí- ne o se-

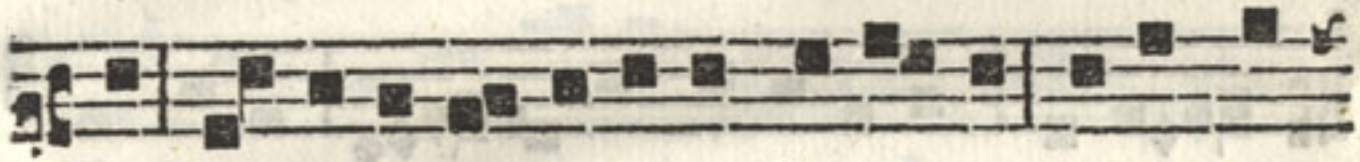

xu: sén- ti ant omnes tu um ju vá-men, quicúmque

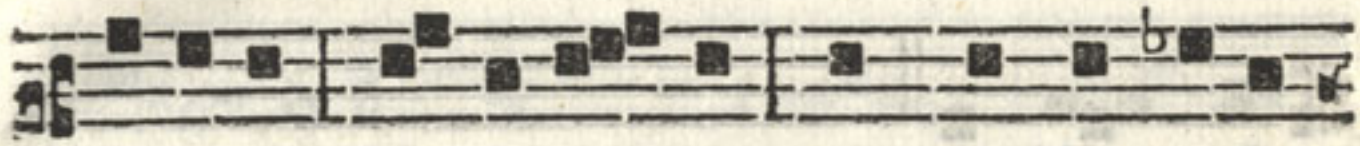

cé lebrant tu- am san-ctam Com me mo ra ti-

ó- nem. * Qui- a.

STATIO QUINTA.

Hymnus.

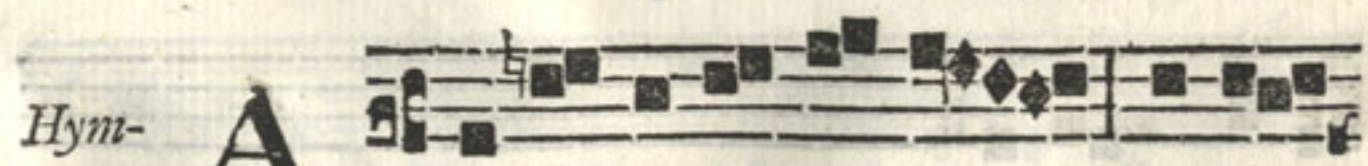

Hic non genuflectitur.

A Ve ma ris Stel- la, De- i

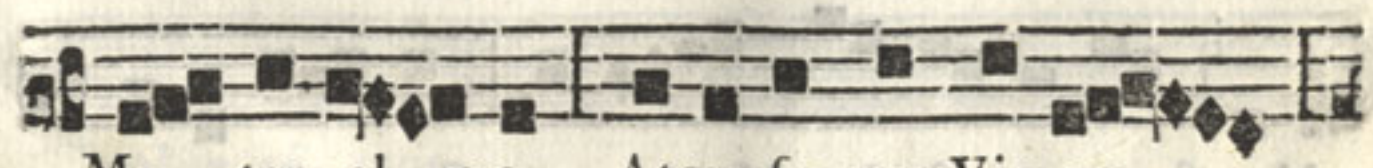

Ma- ter al- ma, Atque semper Vir go,

Fe-

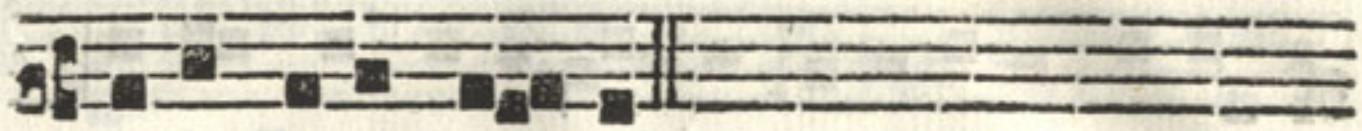

Fe lix Cœ li por- ta.

Su mens il lud A- ve, Ga bri- é- lis

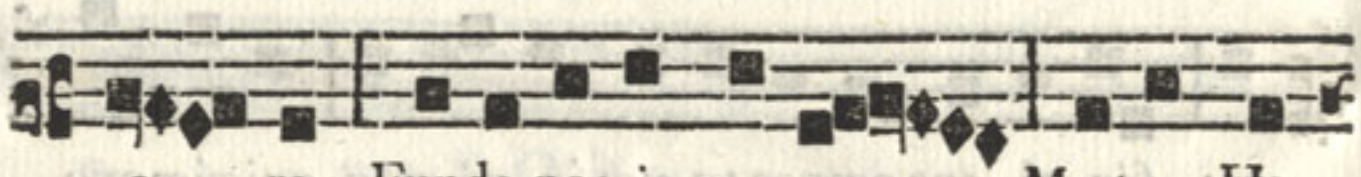

o- re, Funda nos in pa- ce, Mu tans He-

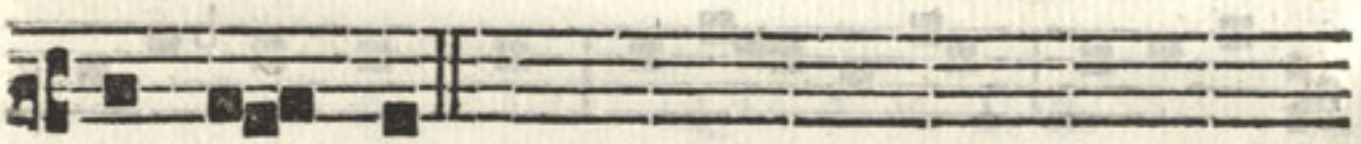

væ no- men.

Sol ve vin- cla re- is, Pro fer lu- men

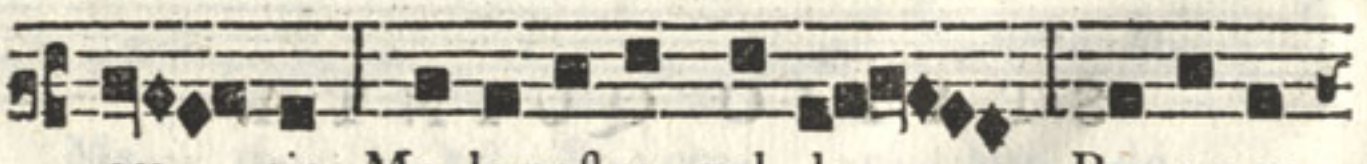

cœ- cis, Ma la noſtra pel le, Bo na cun-

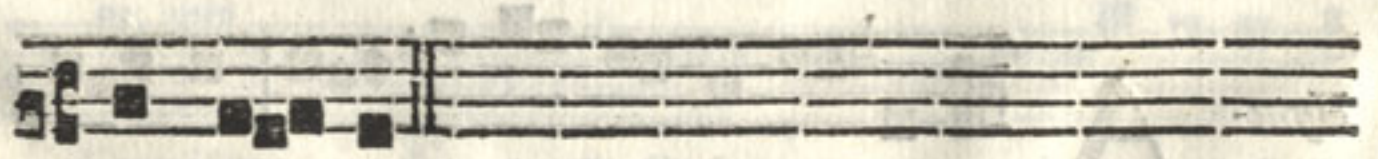

cta poſ- ce.

Mon ſtra te eſ- ſe Ma- trem, Su mat per te

pre-

pre- ces, Qui pro no bis na- tus, Tu- lit

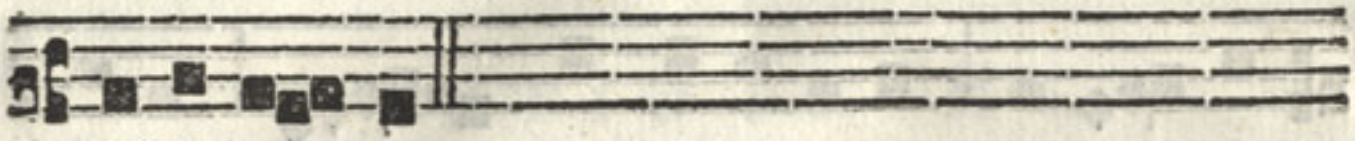
es-se tu- us.

Vir go sin gu- lá- ris, In ter om- nes

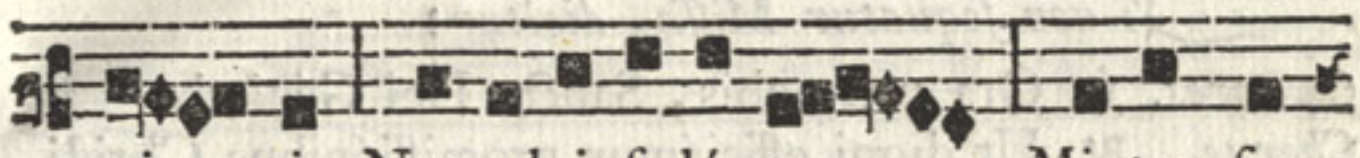
mi- tis, Nos culpis so lú tos, Mi tes fac,

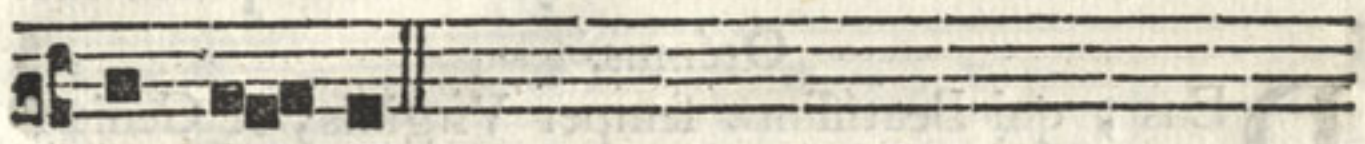
& cas- tos.

Vi- tam præ sta pu- ram, I ter pa- ra

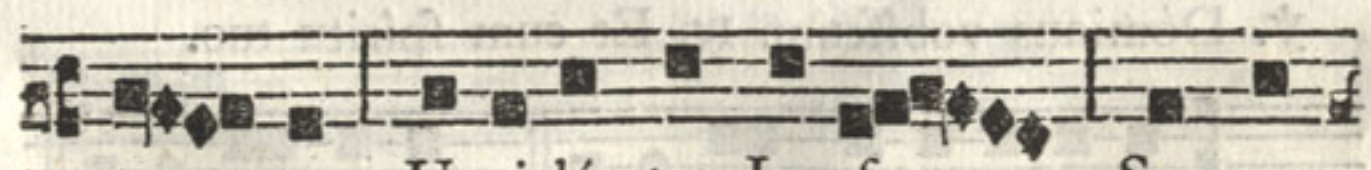
tu- tum, Ut vi dén tes Je- sum, Sem per

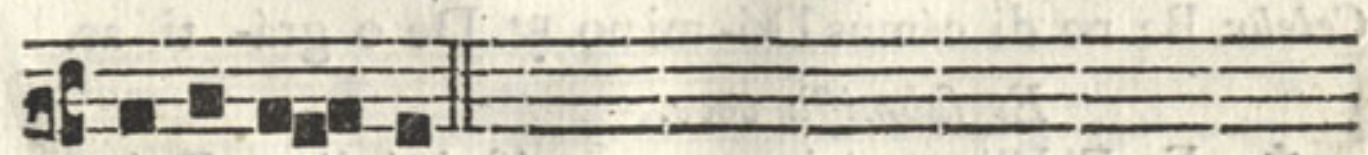
col læ té- mur.

Sit

Sit laus De- o Pa- tri, Sum mo Chri-

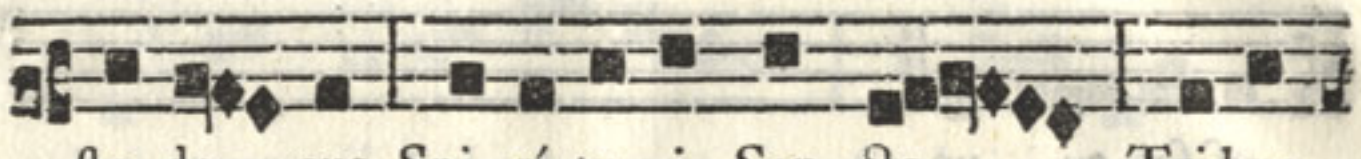

ſto de- cus, Spi rí tu i San cto. Tri bus

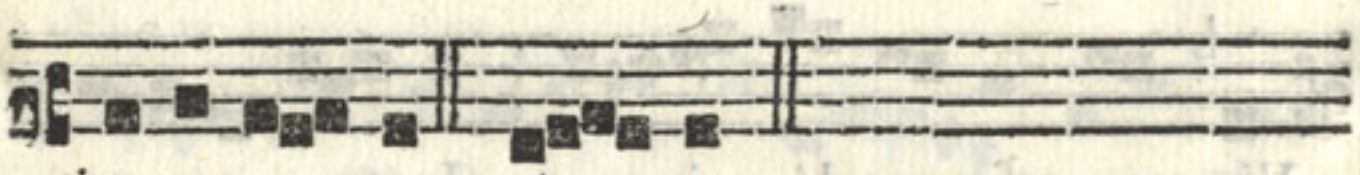

ho nor u- nus. A- men.

Si non ſequatur Miſſa, dicitur:

Cantores. ℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Génitrix.
Chorus. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui Beatíſſimæ ſemper Vírginis, & Genitrícis tuæ Maríæ ſingulári título Carméli Ordinem decoráſti: concéde propítius, ut cujus hódie Commemoratiónem Solémni celebrámus Officio, ejus muníti præsídiis, ad gáudia ſempitérna pervenire mereámur. Qui vivis, & regnas, &c. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

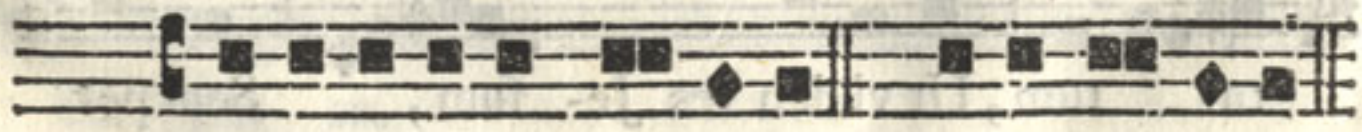

Celebr. Be ne di cámus Dó- mi no. ℟. De o grá- ti as.

Et ſubmiſſa voce.

℣. Et Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

§. II.

§. II.

Processio in Festo S. P. N. Eliæ.

STATIO PRIMA.

℟. E Lí- as ho- mo e- rat sí mi-

lis no- bis pas- sí- bi lis, & o ra- ti ó-

ne o rá- vit, ut non plú- e ret su per ter- ram,

& non plu- it annos tres, & men- fes sex: * Et

rur- sum o- rá- vit, & Cœ- lum de- dit plú-

vi am, & ter- ra de dit fructum su- um. ℣. Fa-

ctum est verbum Dó-mi ni ad E- lí- am, di-

cens: Va- de, & o- sten-de te A chab, ut dem

plú- vi am su per fá- ci em ter- ræ.

* Et rur- sùm.

STATIO SECUNDA.

℟. SUr ré- xit E lí- as Prophé-

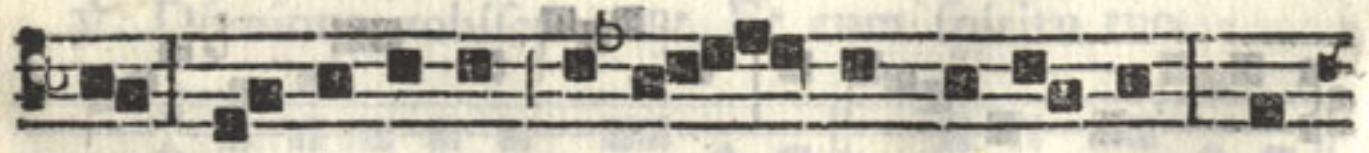

ta qua- si ignis, & ver- bum ip sí- us, qua-

si fá- cu la, ar dé- bat: * Qui in-

dú- xit in pó- pu los fa- mem, & ir- ri-

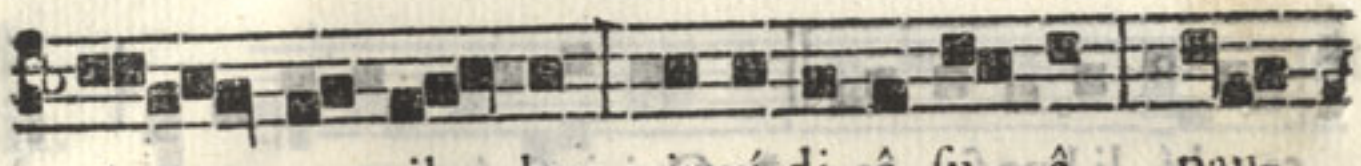

tán- tes il- lum in ví di â su- â pau-

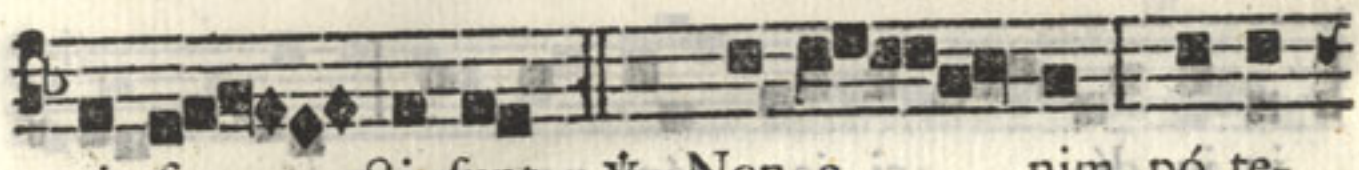

ci fa- cti sunt. ℣. Non e- nim pó te-

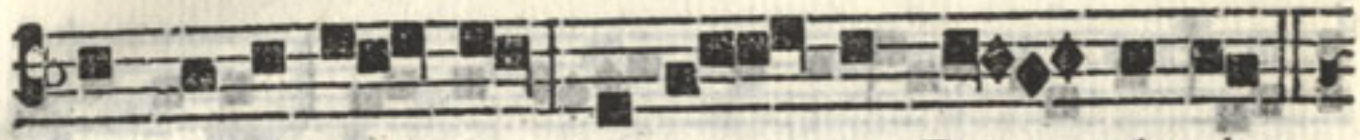

rant sustí né- re præ cép- ita Dó- mi ni.

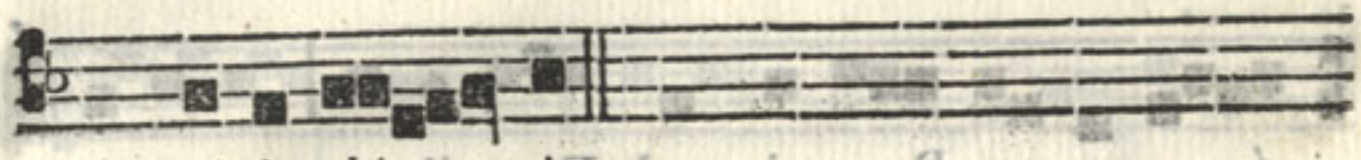

* Qui in dú- xit.

STATIO TERTIA.

℟.

Er-bo Dó- mi ni con- tí- nu it

Cœ- lum, & de- jé- cit de Cœ- lo ig nem

ter: ſic ampli fi cá- tus eſt E lí- as in mi-

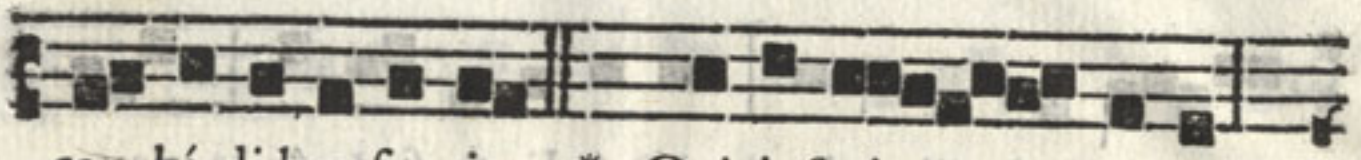

ra- bí li bus ſu is. * Qui inſcríp- tus es

in ju dí- ci is tém- po- rum le- ní-

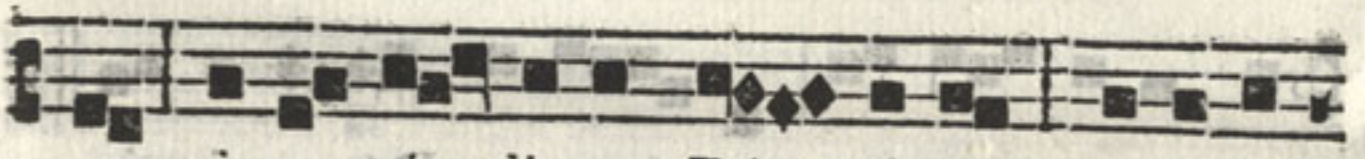

re i ra- cún- di- am Dó- mi ni, conci li-

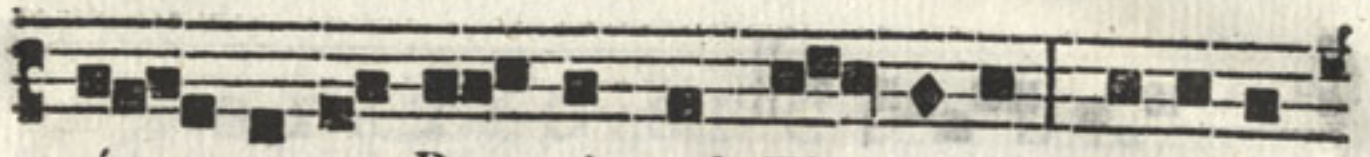

á- re cor Pa- tris ad Fí- li um, & re ſti-

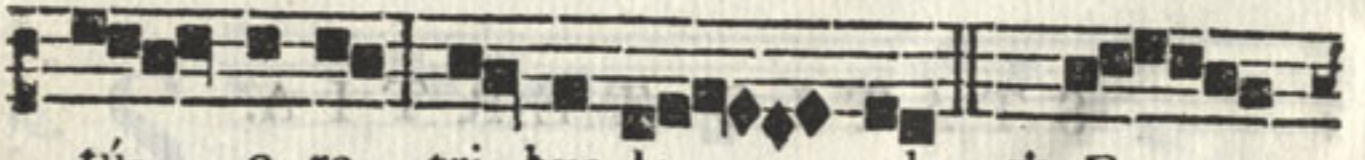

tú- e re tri- bus Ja- cob. ℣. Et

quis po- teſt ſi mí- li ter ſic glo-

ri á ri ti- bi? * Qui inſ críp- tus.

STA-

STATIO QUARTA.

℟. TU- lit E- lí- as pál- li um su- um,

& per- cus sit a- quas Jor- dá- nis, quæ di ví-

sæ sunt in u- trám- que partem; & tran- si-

é- runt i- pse, & E li sæ- us per sic-

cum. * Et as- cén- dit E lí- as per túr- bi-

nem in Cœ- lum. ℣. Cum- que tran-

sís- sent, E lí as di- xit ad E- li- sæ um:

Póſ-

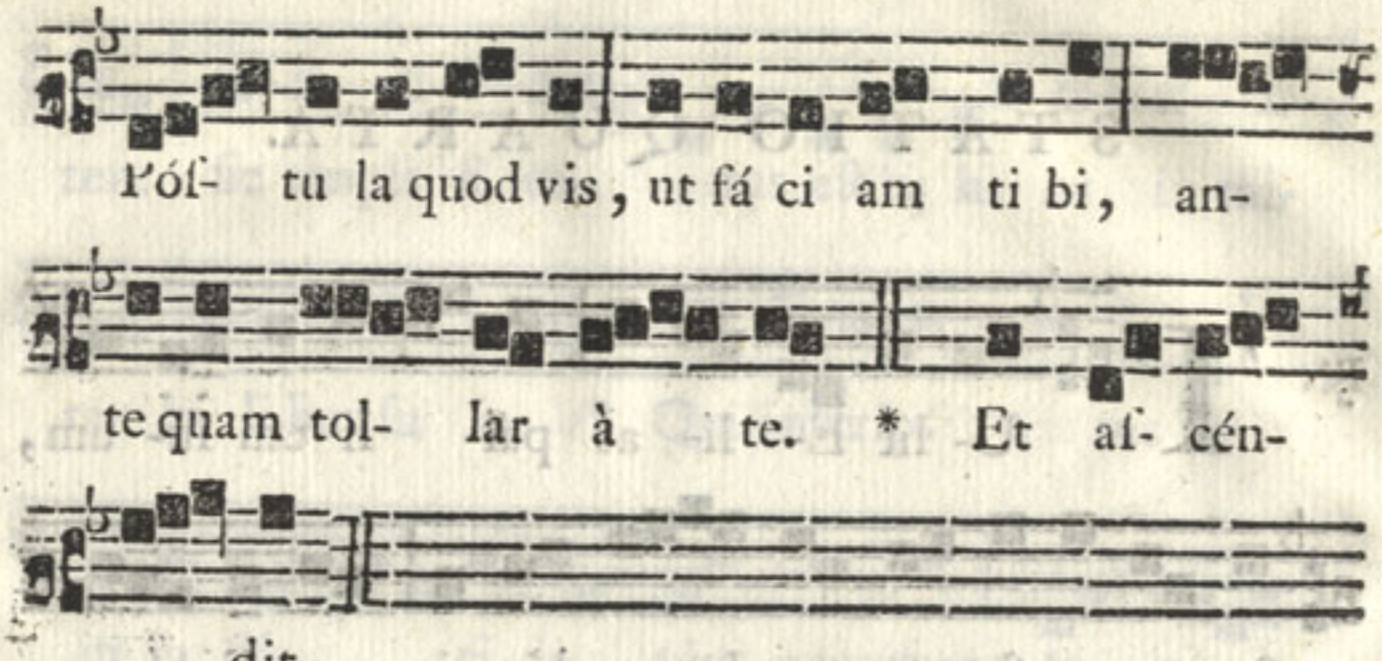

STATIO QUINTA.

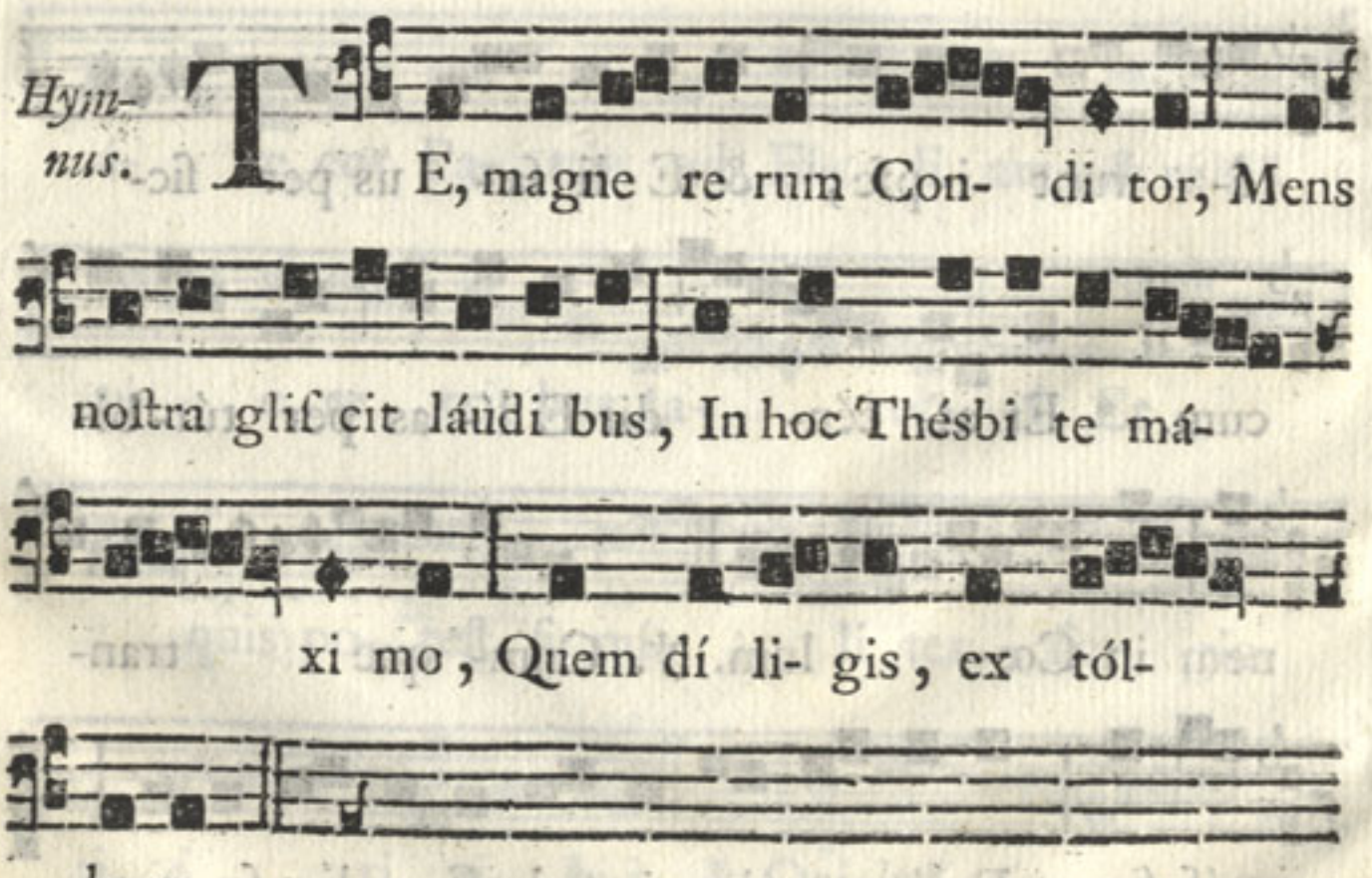

Hic

Hic nam que ſa cri nó- mi nis Tu i Ze lá-

tor pró- vo cat Va tes Ba al ne- quíſ-

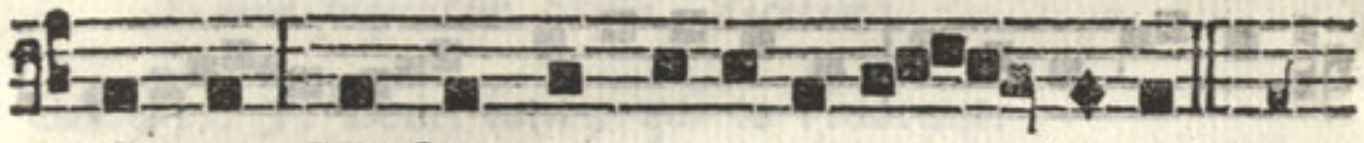

ſi mos, Vi- ctós- que ju re in tér- ſi cit.

Il lo pre- cánte, ví- ctimas Abſú mit ig nis

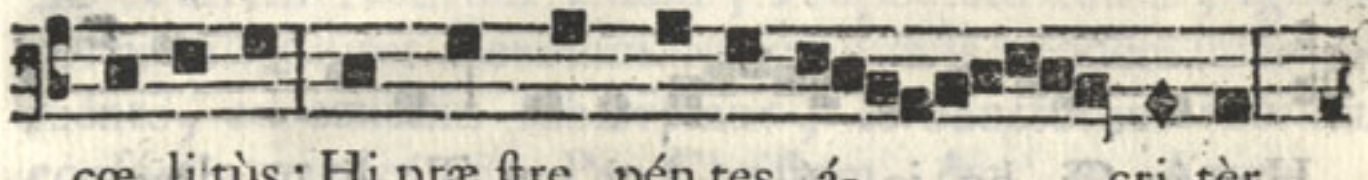

cœ li tùs: Hi præ ſtre pén tes á- cri tèr,

Sunt ómni-bus lu dí- bri o.

Tum Je ſa- bé lis ím- pi æ Vi tans fu ró rem

nó xi um, Sub Ju ní pe ro dór- mi ens,

Ad

Ad eſ ſe cer nit An- ge lum.

Pa nem ſi- bi, qui pró- fe rens, Lymphám que

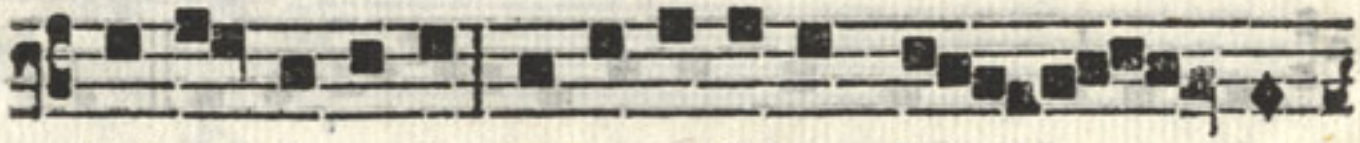

juſ- ſit pérge re Ci bo re féctum ſtré nu-

è Ad mon tis Ho reb vér- ti cem.

Hoc in Ci- bo je jú- ni um Tu lit quadrage-

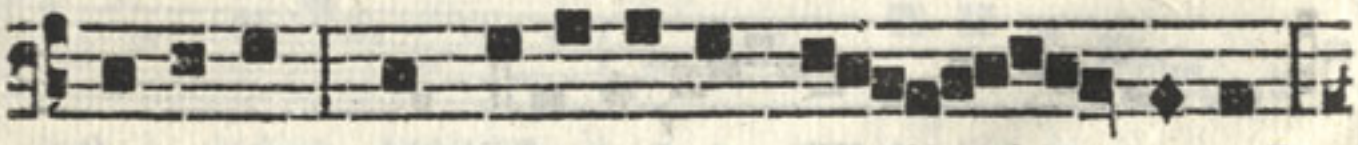

ná ri um; Hac vi da-pes ſunt præ- di tæ,

Quas dex tra De i pór- ri git.

Omnis ti- bi ſit gló- ri a, Verbum, Pa ter,

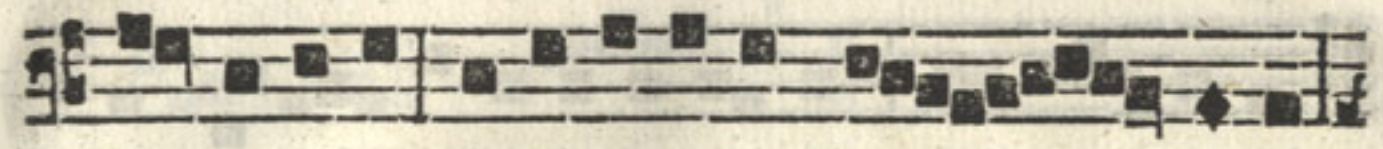

Pa- rá cli te, In se pa rá ta Trí- ni tas,

Quæ con di- dí sti óm- ni a. A- men.

Si non sequatur Missa, dicitur:

Cantores. ℣. Beáti sunt, qui te vidérunt.
Chorus. ℟. Et in amicítia tua decoráti sunt.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PRæsta quæsumus, Omnípotens Deus, ut qui Beátum Patrem Nostrum Elíam, Prophétam tuum, igneo curru mirabíliter elevátum esse crédimus; eódem interveniénte, ad cœléstia sublevémur, & Sanctórum tuórum consórtio gaudeámus. Per Christum, &c. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, &c. *ut in præcedenti Processione.*

§. III.

Processio in Die Beatæ Teresiæ V. & Matris Nostræ.

STATIO PRIMA.

℟. D

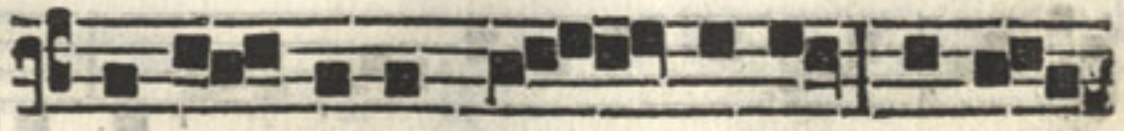

If fú- sa est grá- ti a in lá-

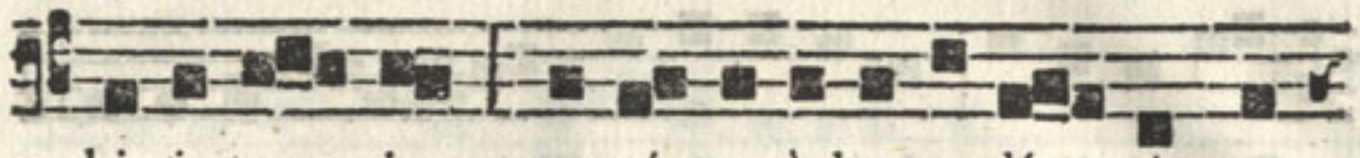

bi is tu- is, propté- re à be ne dí- xit te

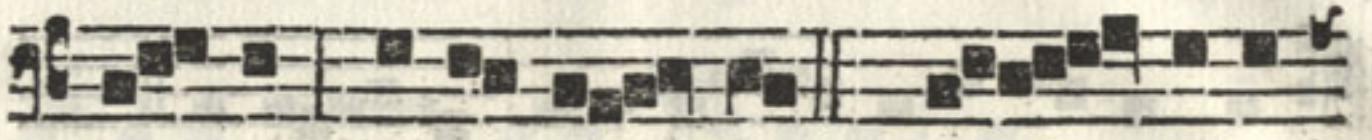

De- us in æ- tér- num. * Spé- ci e

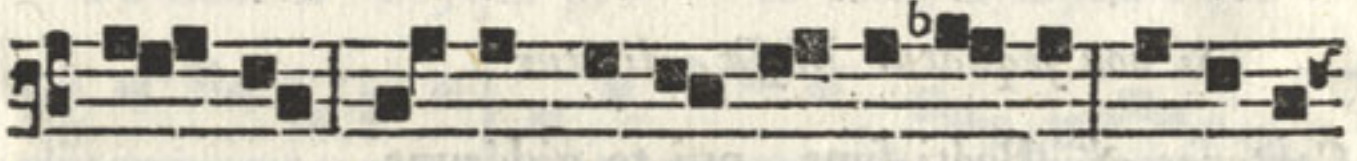

tu- a, & pulchri tú- di- ne tu- a: in ténde,

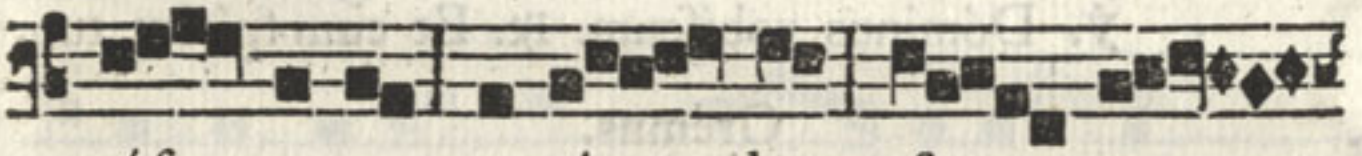

próſ- pe re pro cé- de, & re-

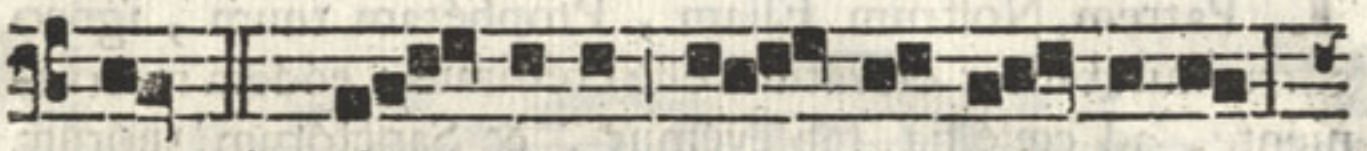

gna. ℣. Om- ni a, quæ lo- cú- ta es,

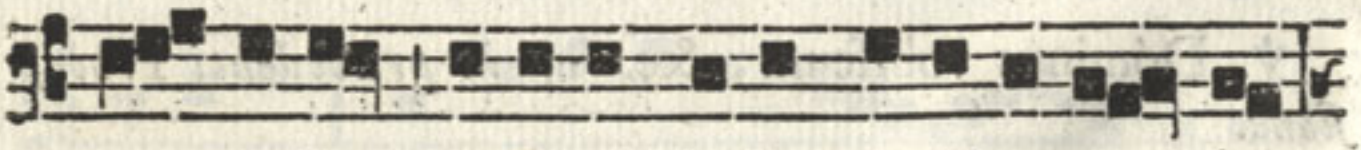

ve- ra ſunt, & non eſt in ſer mó ni bus tu- is

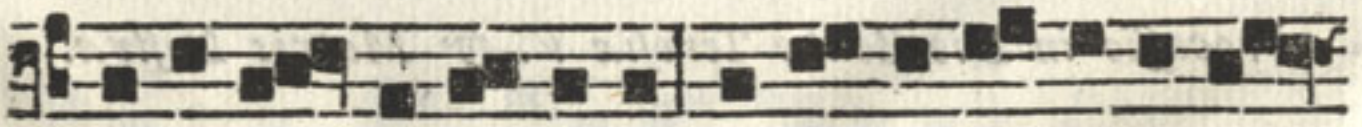

ul la re- pre hén ſi o: nunc ergo o- ra pro no-

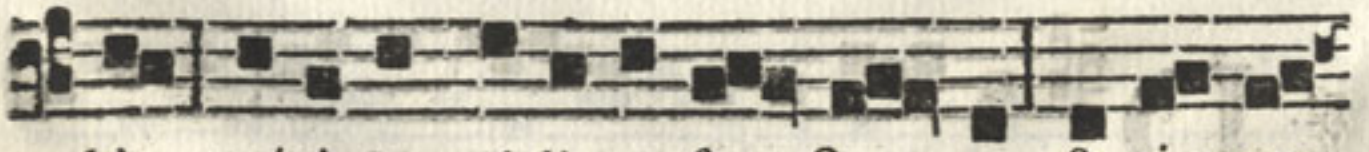

bis, quóni am mú li er ſan- cta es, & ti- mens

Deum.

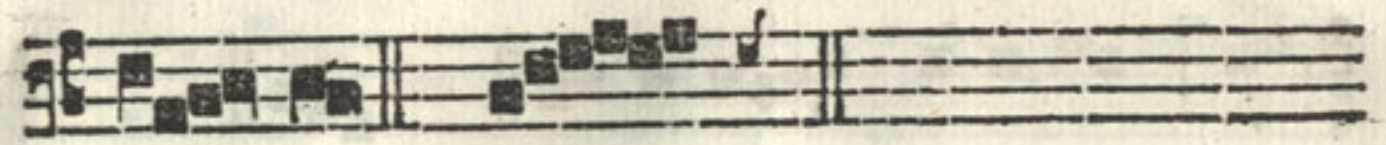

De- um. * Spécie.

STATIO SECUNDA.

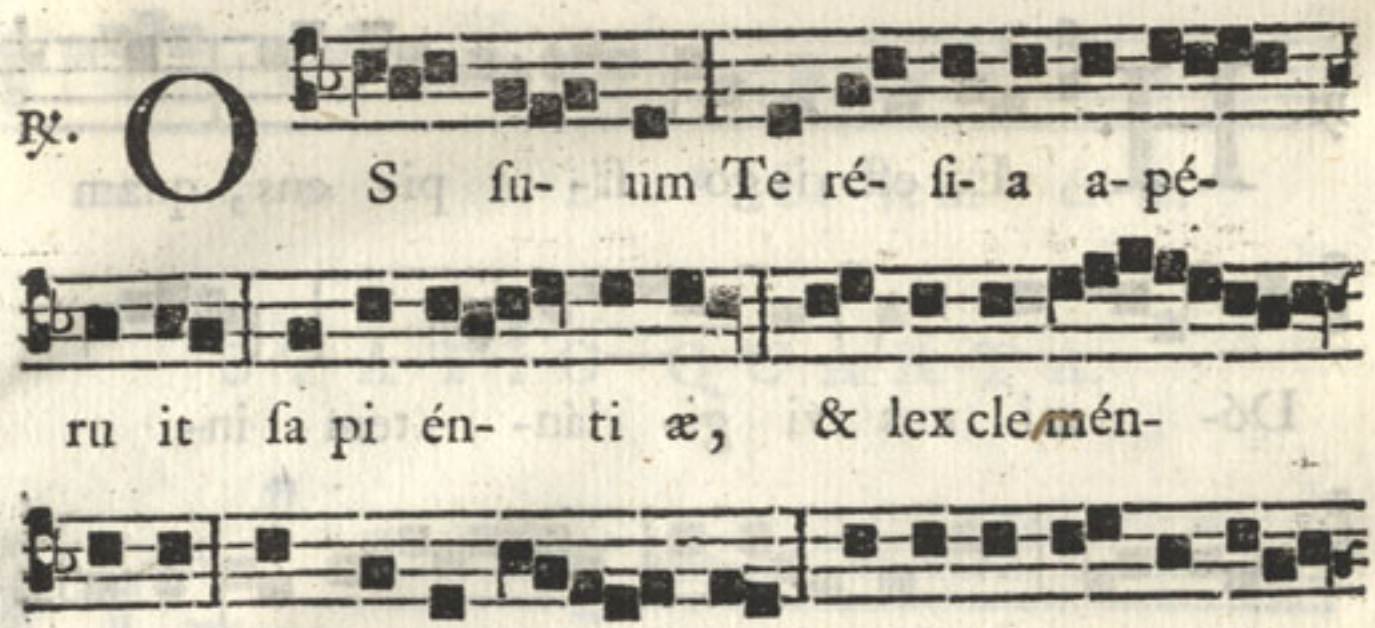

℟. O S su- um Te ré- si- a a- pé-

ru it sa pi én- ti æ, & lex cle mén-

ti æ in línguâ e- jus, con si de rá- vit sé-

mi tas do- mûs su- æ: * Et pa- nem o-

ti ó- sa non co- mé- dit.

℣. De fru- ctu má- nu um su- á-

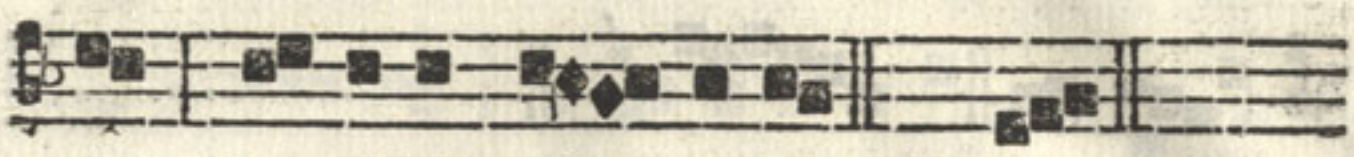

rum plan- tá vit ví- ne am. * Et.

STATIO TERTIA.

℟. HÆc eſt vir go ſá- pi- ens, quam

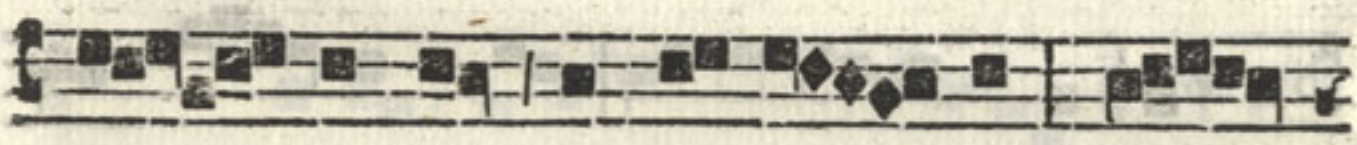

Dó- mi nus vi gi- lán- tem in-

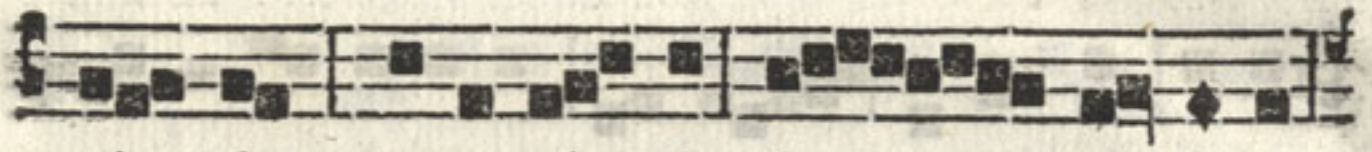

vé- nit, quæ, ac cé- ptis lam- pá- di bus,

ſum pſit ſe- cum ó- le um. * Et ve-

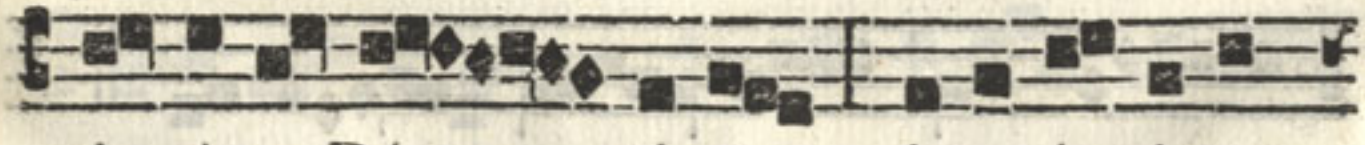

ni- én te Dó- mi no, intro í- vit cum

e- o ad nú- pti- as.

℣.

℣. Mé- di- a no cte clá- mor fa- ctus

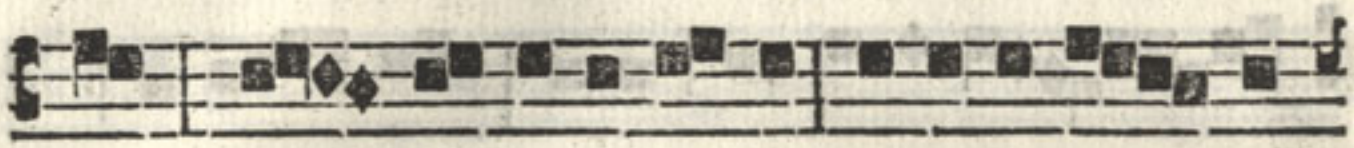

est: Ec- ce Sponsus ve- nit, ex í te ób- vi-

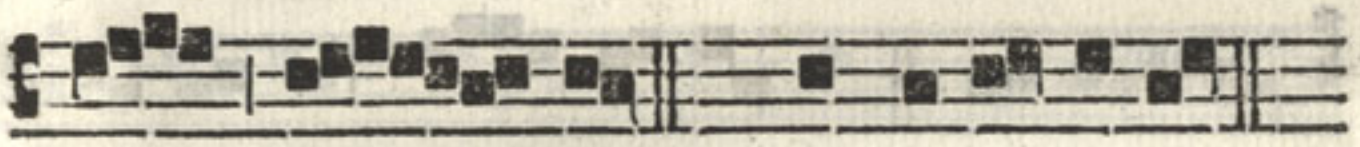

am e- i. * Et ve ni- én te.

STATIO QUARTA.

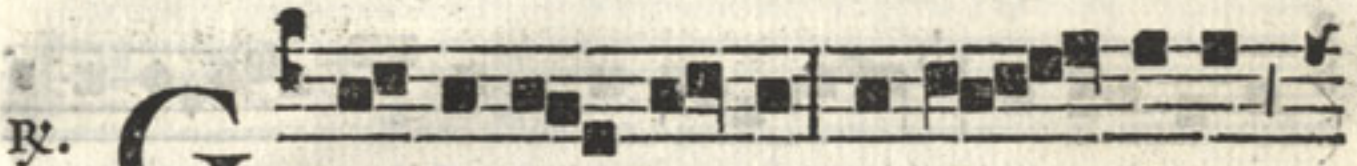

℟. G Ra- ta fa- cta est Te ré- si a

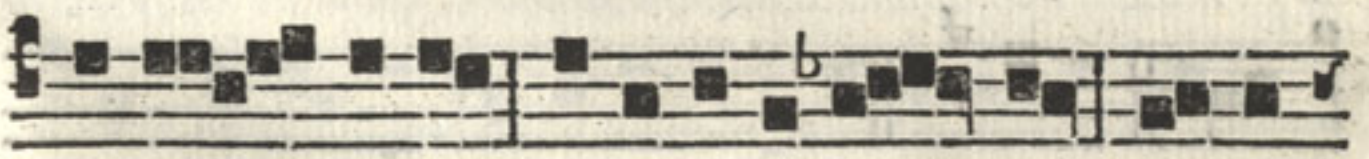

à Dó- mi no in o ra ti- ó- ne, qui- a

a pud De- um, & hó- mi nes glo-

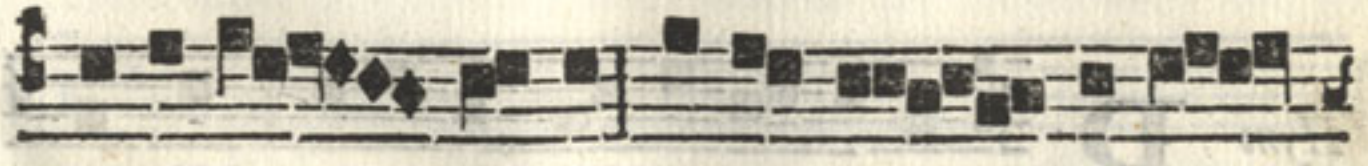

ri fi cá- ta est: In conspé- ctu pó-

pu-

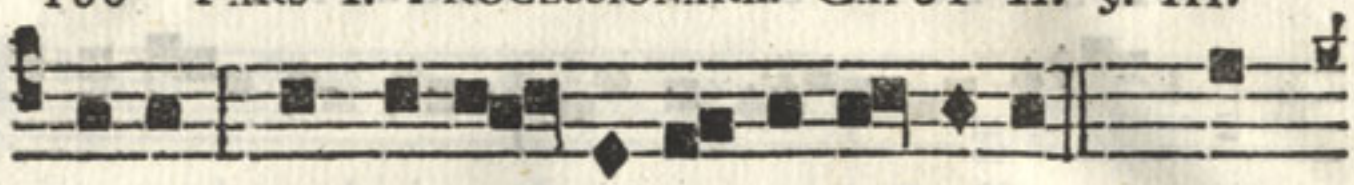

pu li lo que bá- tur ſa- pi én- ti am. * Et

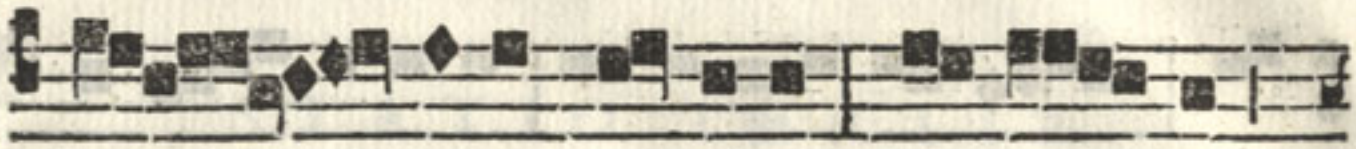

Dó- mi mus óm ni um di- lé- xit

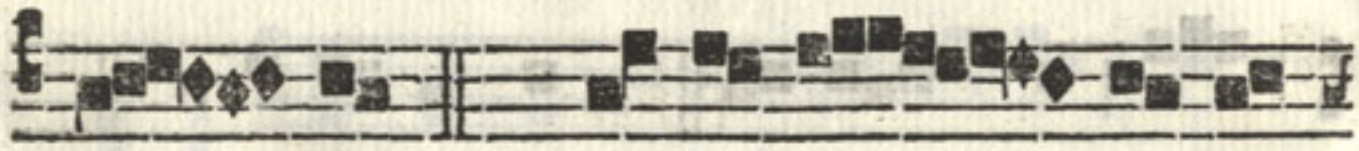

e- am. ℣. Ad-ju- vá- bit e-

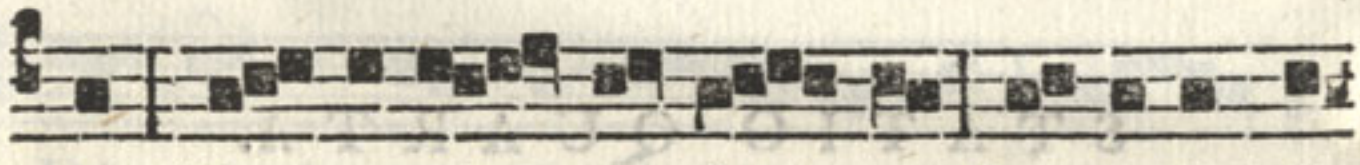

am De- us vul- tu ſu- o: De- us in mé-

di o e- jus non com mo vé- bi-

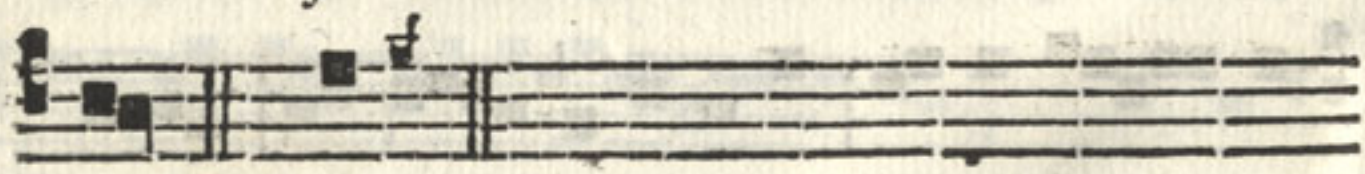

tur. * Et.

STATIO QUINTA.

Hymnus.

R Egis ſu-pér ni Núnti a Do mum

pa-

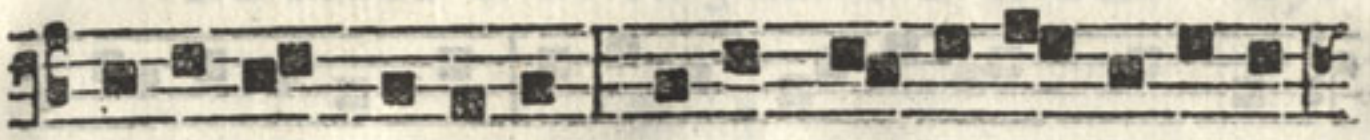

pa tér nam dé se ris, Ter ris Te- ré sa bárba ris

Chri stum da tú ra, aut sángui nem.

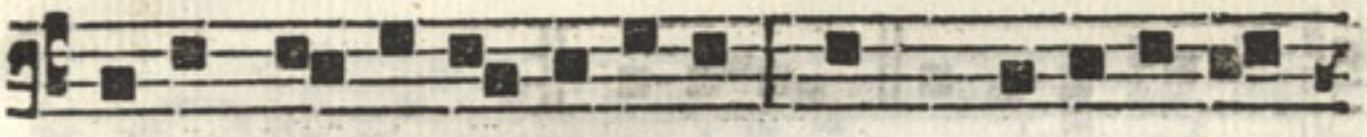

Sed te ma- net su- á vi or, Mors, pœ na pos cit

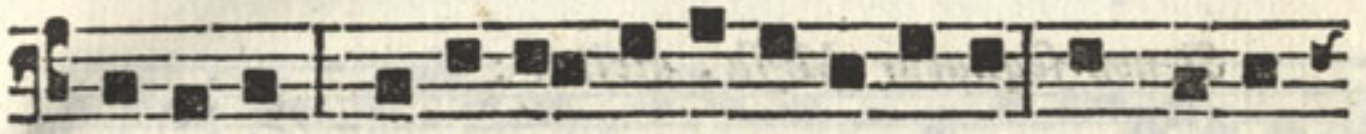

dúl ci or: Di ví ni a mó ris cúspi de. In vulnus

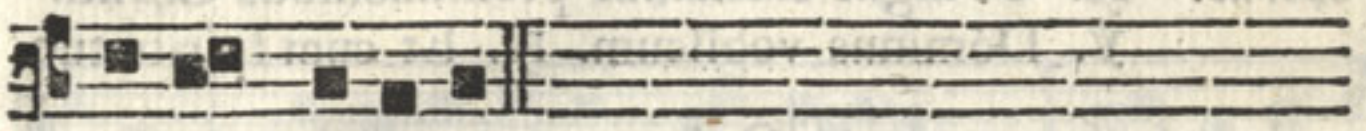

i cta cón ci des.

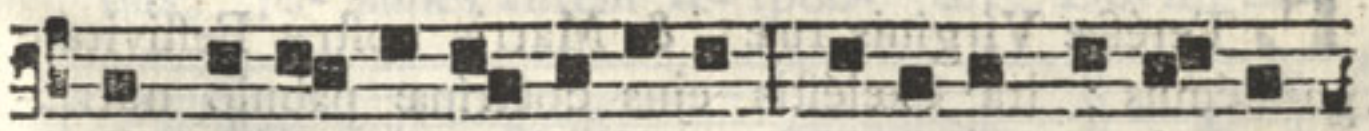

O' cha ri- tá tis víctima! Tu corda nostra cón-

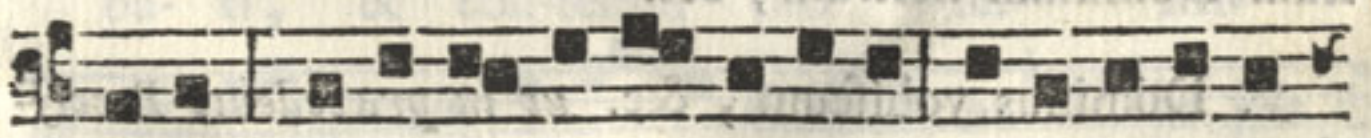

crema: Ti bí que gentes cré di tas, A vér ni ab i-

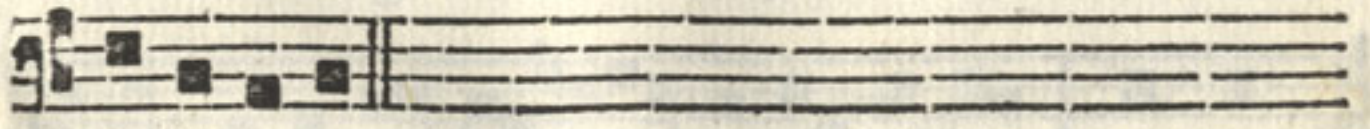

gne lí be ra.

Sit

Sit laus Pa- tri cum Fí li o, Et Spí ri tu Pa-

rá cli to, Ti bí que gentes cré di tas, Nunc,& per

omne sæ cu lum. A- men.

Si non sequatur Missa, dicitur:

Cantores. ℣. Ora pro nobis, Sancta Mater nostra Teréſia.
Chorus. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de Beátæ Teréſiæ Vírginis tuæ, & Matris nostræ Festivitáte gaudémus: ita Cœléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, & piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Christum Dóminum nostrum, &c.

℣. Dóminus vobíscum, &c. *ut in præcedenti Processione.*

§. IV.

§. IV.

Processio in Die S. P. N. Joannis à Cruce.

STATIO PRIMA.

℟. CHri- stus Dó- mi nus di- xit Jo- án-

ni: Jo- án- nes, quid vis pro la bó- ri-

bus? Jo- ánnes autem re- spón- dit: Dó- mi ne,

pa- ti, & con-témni pro te. * Mi-

hi ab- sit glo- ri á- ri, ni si in Cru- ce

Dó- mi ni no stri Je- su Chri- sti, per quem

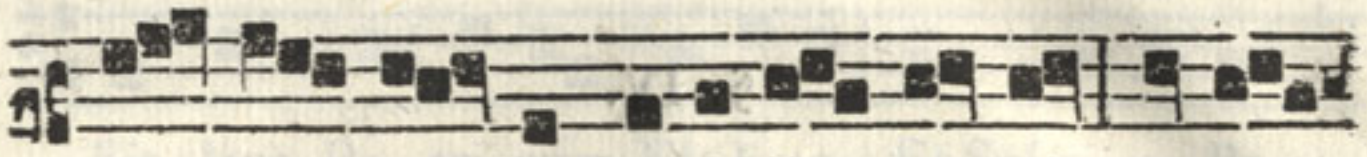

mi- hi mun- dus cru ci- fí- xus eſt, & e-

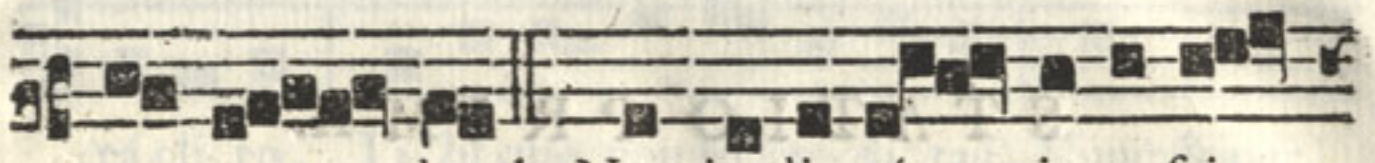

go mun- do. ℣. Non ju di cá- vi me ſci-

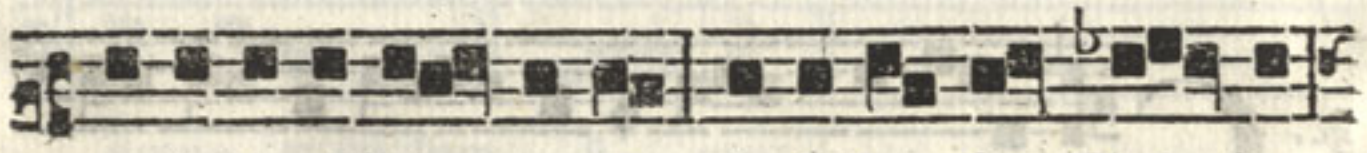

re á li quid in- ter vos, ni ſi Je- ſum Chri- ſtum,

& hunc cru- ci- fí- xum. * Mi- hi.

STATIO SECUNDA.

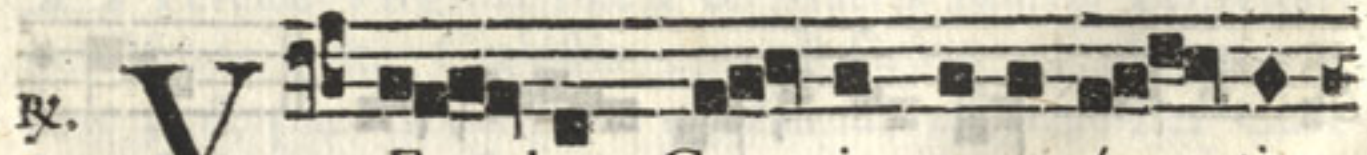

℟. VEr- bum Cru- cis per e ún- ti-

bus qui-dem ſtul- tí- ti a eſt, no- bis au-tem

De- i vir- tus. * Ca- ſtí- go

cor-

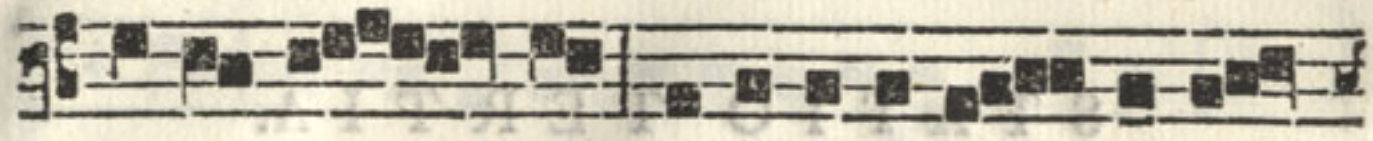

cor pus me- um, & in servi tú- tem re-

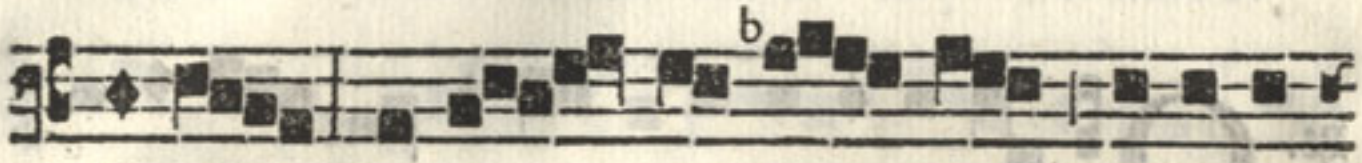

dí go, ut vi- ta Je- su ma ni fes-

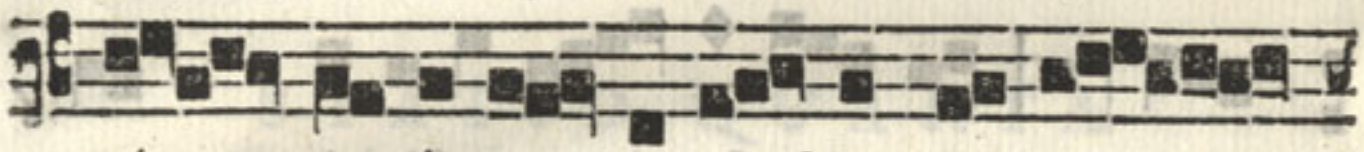

té- tur in car- ne no- stra mor- tá-

li. ℣. Mi- hi ví- ve re Chri- stus est, &

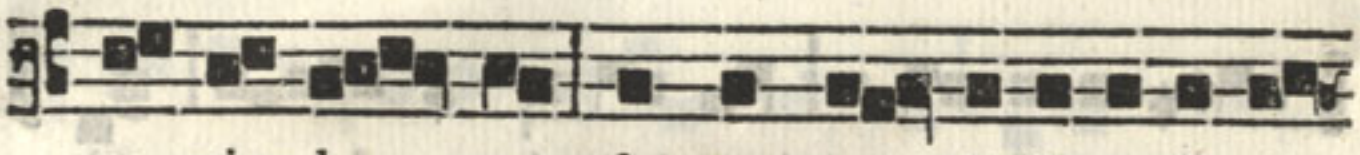

mo- ri lu- crum: semper mor- ti fi ca ti ó-

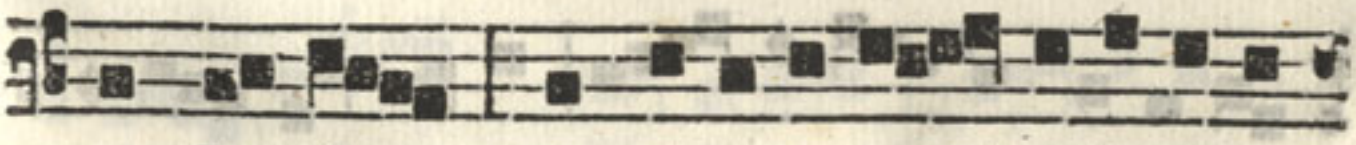

nem Je- su in córpo re no- stro circumfe-

rén- tes. * Cas- tí- go.

STATIO TERTIA.

℟. O Pé ru i in je jú ni o á- ni mam me- am, & pó- ſu i ve ſti méntum me- um ci lí- ci um. * Non ſunt con dí- gnæ paſ ſi ó- nes hu- jus témpo ris ad fu- tú ram gló- ri am, quæ re- ve- lá- bi- tur in no- bis. ℣. Mor ti fi cá- tus qui-dem car- ne, vi vi fi cá- tus au tem ſpí-

ri-

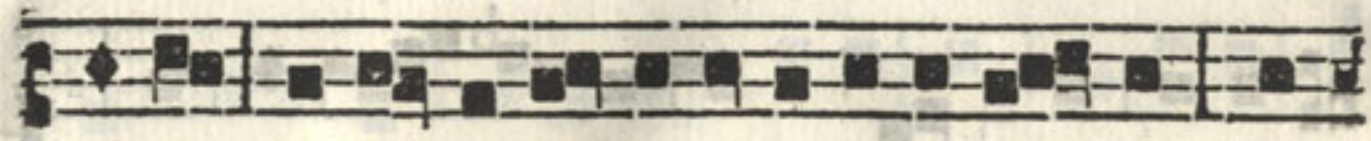

ri tu, de fé- cit in do ló re vi ta me- a, &

á- ni ma me- a in ge- mí- ti bus. * Non.

STATIO QUARTA.

℟. I

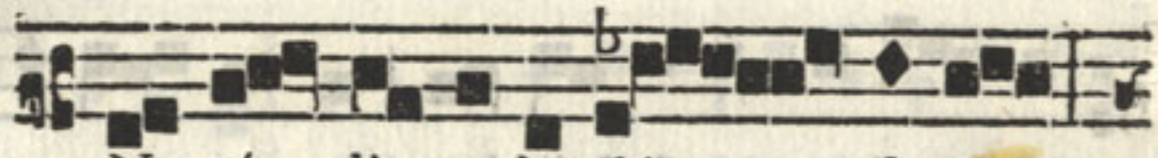

N mé- di- o Ec clé- si æ

a- pé ru it os e- jus, & im plé-

vit e- um Dó- mi nus ſpí- ri tu ſa-

pi- én ti- æ, & intel- lé- ctûs.

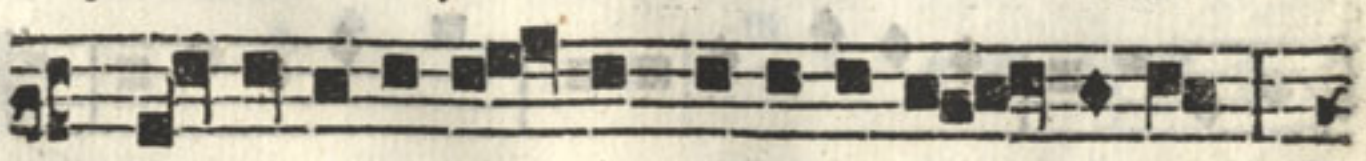

* Quæ-sí vit Jo án- nes verba u- tí- li- a,

&

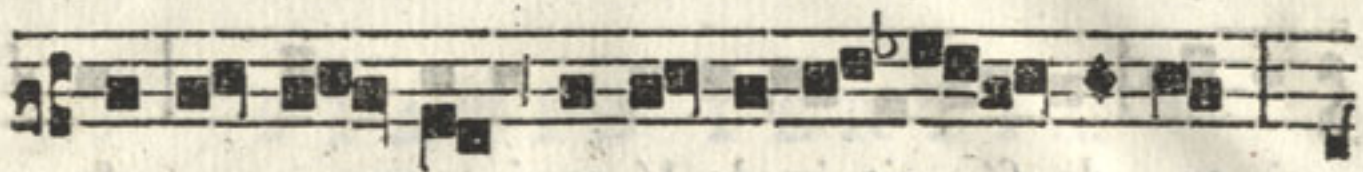

& conſcrí- pſit ſermó- nes re- ctíſ- ſimos,

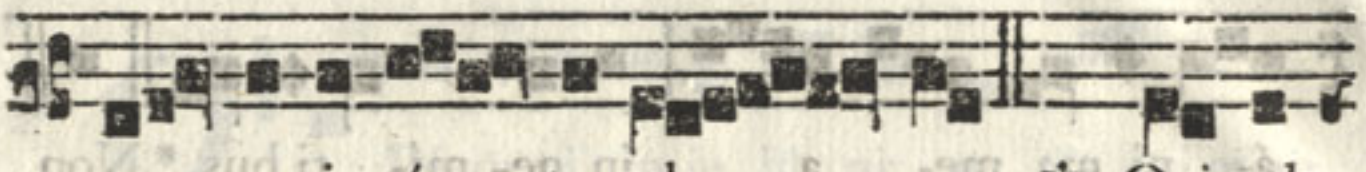

ac ve ri tá- te ple- nos. ℣. Qui ad

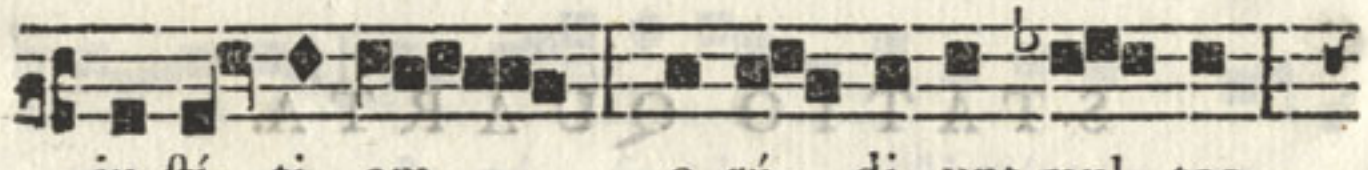

ju ſtí- ti am e rú- di unt mul- tos,

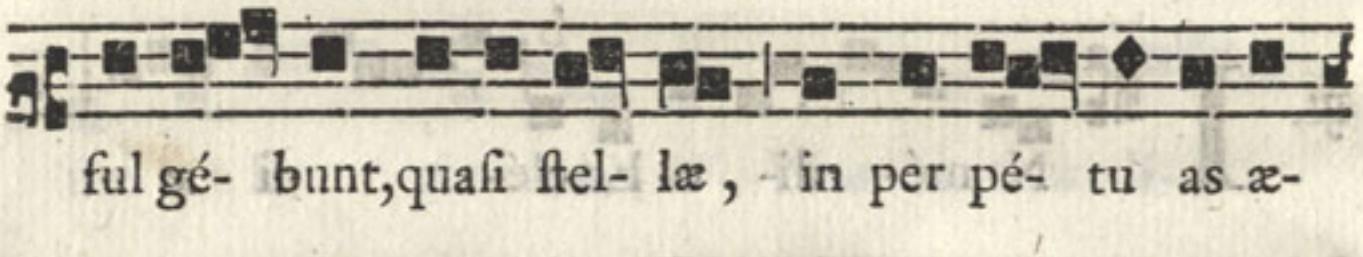

ful gé- bunt, quaſi ſtel- læ, in per pé- tu as æ-

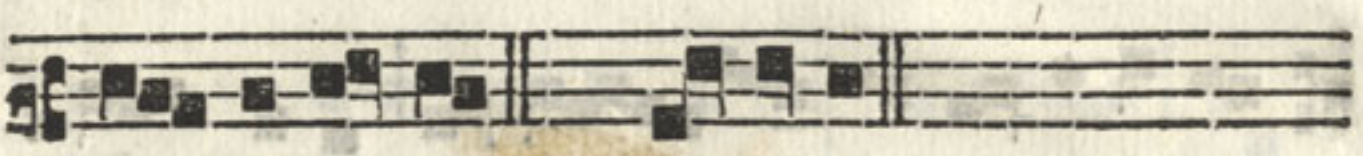

ter- ni tá- tes. * Quæ- sí vit.

STATIO QUINTA.

Hymnus.

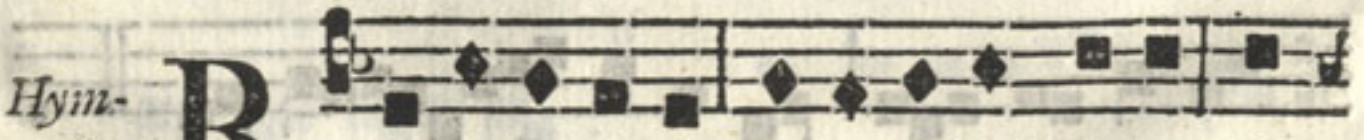

REgis æ tér ni ge ne ró ſe Mi les, Or-

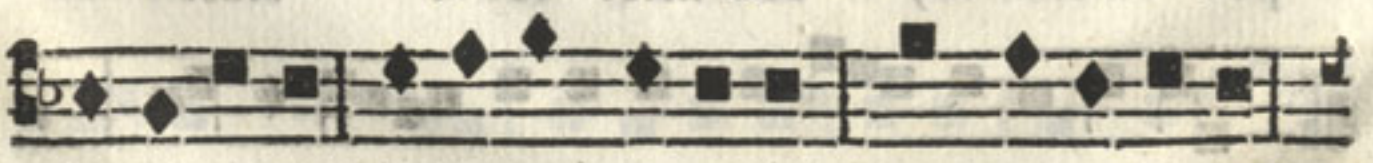

di nis noſtri có lumen Jo ánnes, Quos tu is læ ti

mé-

O sa tis fe lix! Spe cu lá tor al ti Númi nis, vo tis,

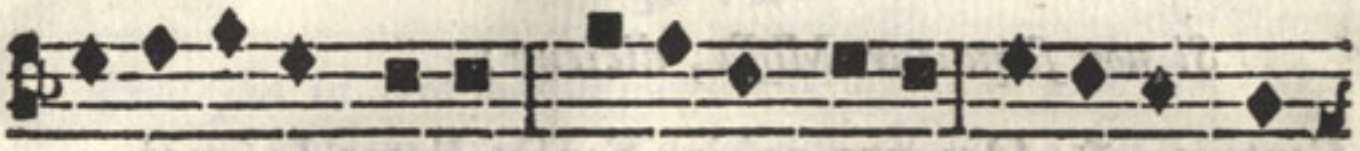

a nimóque Martyr, Pœ ni tens Virgo, memo rán de

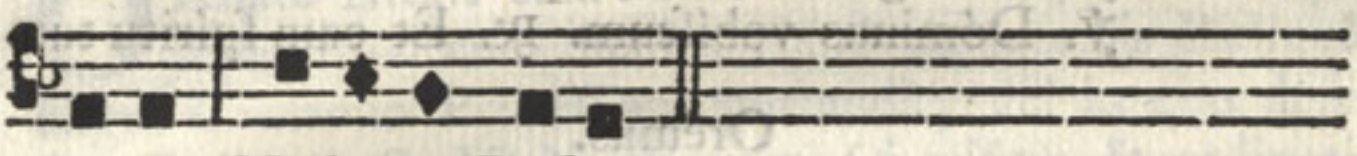

Va tes, Mysti ce Ductor.

Mente per fú sâ rá di is ab alto, Montis ascénsum,

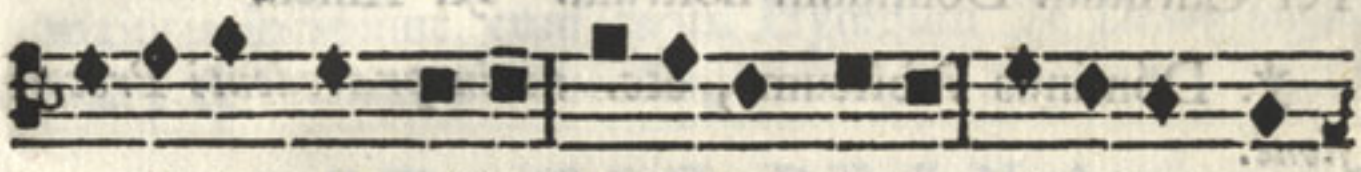

te nebránsque noctis, Et fa cem vi vam ré co lens a-

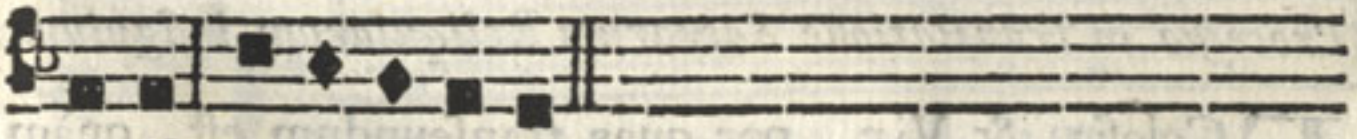

mó ris, Alta re ve las.

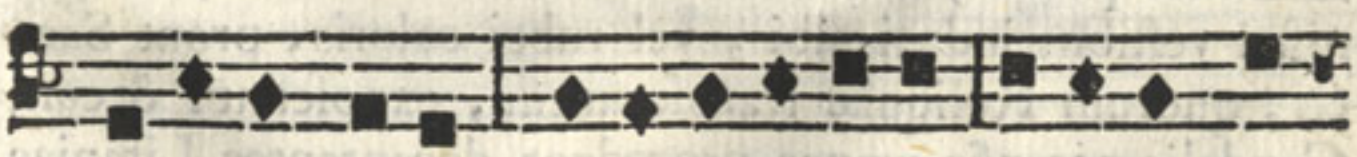

Cán ti cum laudis Trí a di canámus, Cui sacrum pri-

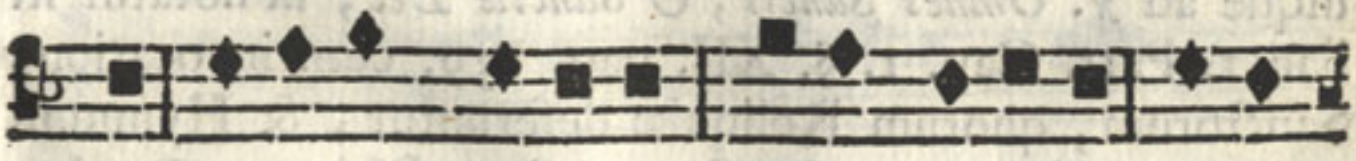

mo cé le brans Jo ánnes, Certa spe rá tæ re tu-

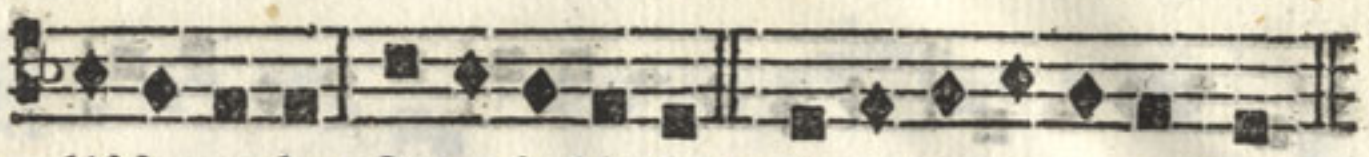

líſſe gaudet ſigna ſa lú tis. A- men.

Si non ſequatur Miſſa, dicitur:

Cantores. ℣. Ora pro nobis, Sancte Pater Joánnes.
Chorus. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui Sanctum Joánnem Confeſſórem tuum, ac Patrem noſtrum perféctæ ſui abnegatiónis, & Crucis amatórem exímium efficíſti: concéde, ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam aſſequámur ætérnam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. *ut in præcedenti Proceſſione.*

§. V.

Proceſſio in Translatione Sacrarum Reliquiarum inſigniunt.

ECcleſia, & Viæ, per quas tranſeundum eſt, quàm fieri poteſt, decentius ornentur. Sacerdos, & Miniſtri veſtibus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, expoſcunt: & cum Candelis accenſis omnes procedant decantantes Litanias uſque ad ℣. *Omnes Sancti, & Sanctæ Dei*, ut notatur in hac 1. Part. Cap. 1. §. XII. pag. 139. cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, & Hymnum *Te Deum laudamus*, &, ſi opus ſit, Pſalmum *Laudate Dominum de Cœlis* cum duobus ſequentibus, & alios Pſalmos,

mos, & Hymnos, cum Orationibus de Proprio, vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

§. VI.

Processio in Die S. Bartholomæi Apostoli pro inceptæ N. S. Reformationis gratiarum Actione, facienda.

ORnato Altari cum Pallio albi coloris, collocatâque super illud cum duabus Candelis accensis Reliquiâ Ligni Crucis in Processione portandâ, vel in ejus defectu Reliquiâ S. M. N. Teresiæ (si adsit) & ordinatis omnibus pro solemni Processione necessariis, conveniunt Fratres in Ecclesiam, & post eos Celebrans, & Ministri Paramentis albis induti. Deinde, servatis omnibus, quæ in Cap. 1. §. 2. notantur, Cantores in medio Capellæ maioris incipiunt cum cantu Hymnum *Te Deum laudamus*, & inchoatur Processio.

STATIO PRIMA.

Hymnus.

TE De- um lau- dá- mus: * Te Dó- mi-

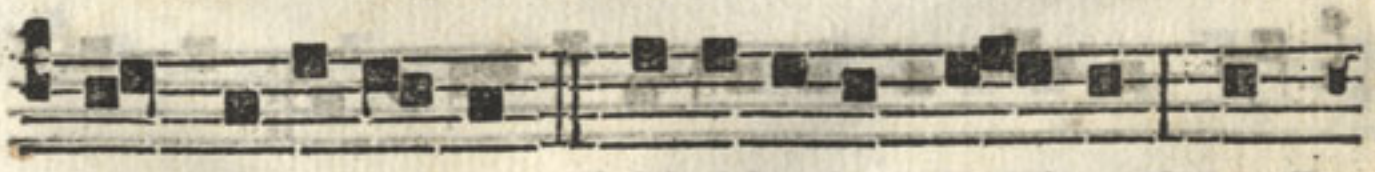

num con fi té- mur. Te Ætérnum Pa- trem * om-

nis ter ra ve ne rá- tur. Ti bi omnes An- ge li: *

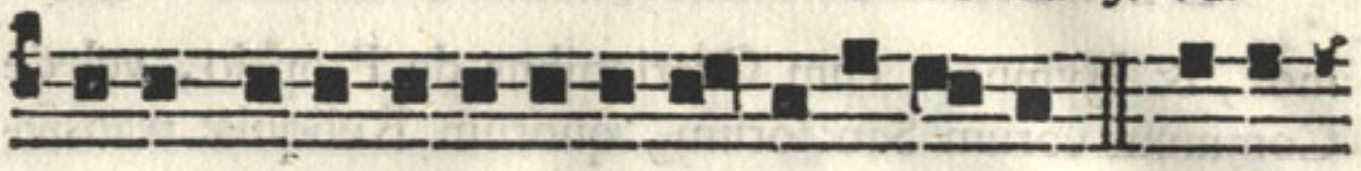

ti bi Cœ li, & u ni vér ſæ Po teſ tá- tes. Ti bi

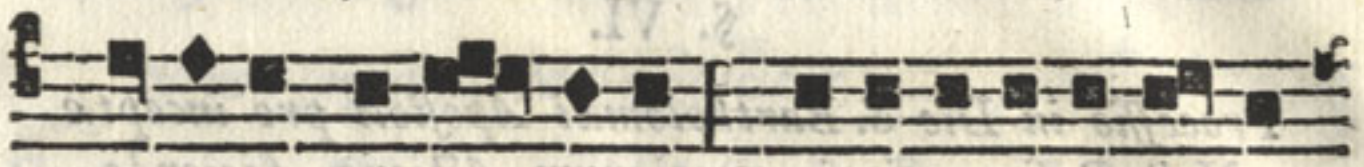

Ché ru bim, & Sé- raphim, * inceſ ſá bi li vo- ce

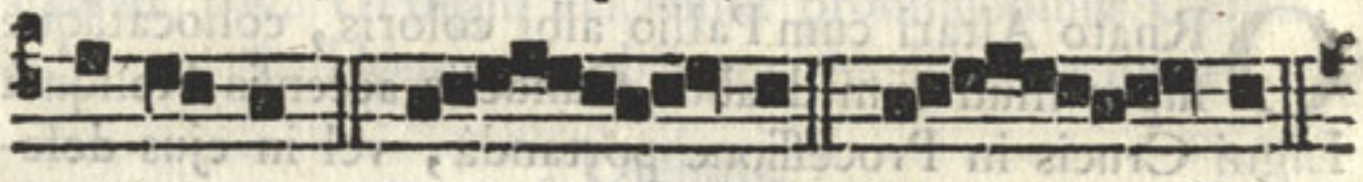

pro clá- mant: San- ctus, San- ctus,

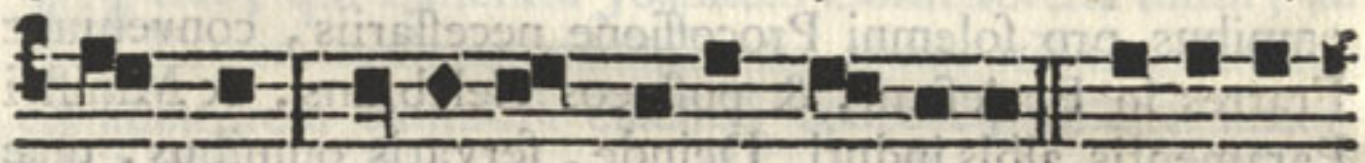

San- ctus,* Dómi nus De us Sá- ba oth. Ple ni ſunt

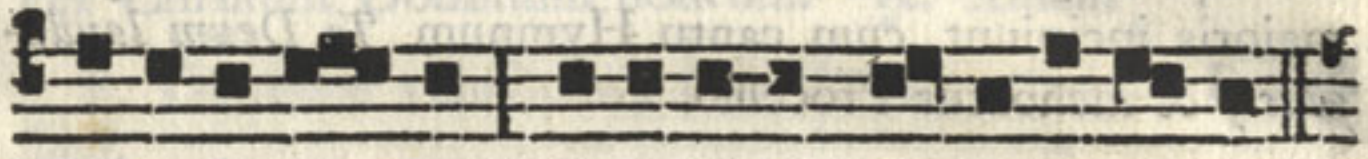

Cœ li, & ter- ra * Ma je ſtá tis gló- ri æ tu- æ.

Te glo- ri ó- ſus Apo ſto- ló rum cho rus. Te

Pro- phe tá- rum laudá- bi lis nú me rus. Te Már-

ty rum candi dá- tus * lau-dat ex ér- ci tus. Te

per

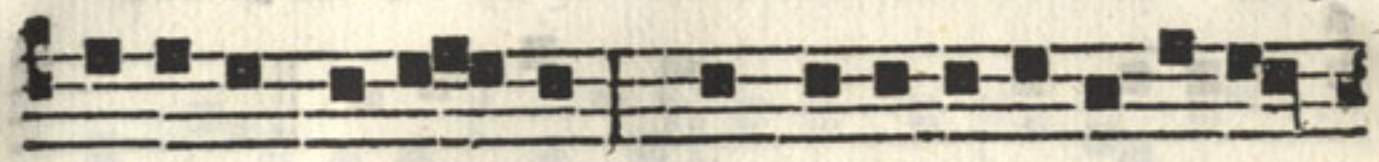

per orbem ter rá- rum * San cta con fi té tur Ecclé-

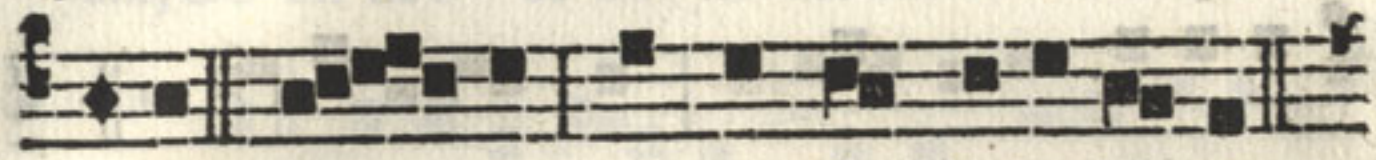

ſi a. Pa- trem * immén ſæ Ma je- ſtá- tis.

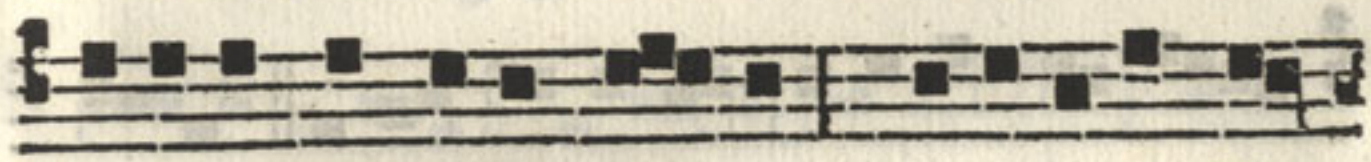

Ve ne rán dum tu um ve- rum, * & ú ni cum Fí-

li um. San- ctum quo que * Pa rá- cli tum Spí-

ri tum. Tu Rex gló- ri æ Chri ſte. Tu Pa- tris *

ſem pi tér- nus es Fí- lì us. Tu ad li be rándum ſuſ-

ce ptú rus hó-mi nem, * non hor ru í ſti Vír- gi nis ú-

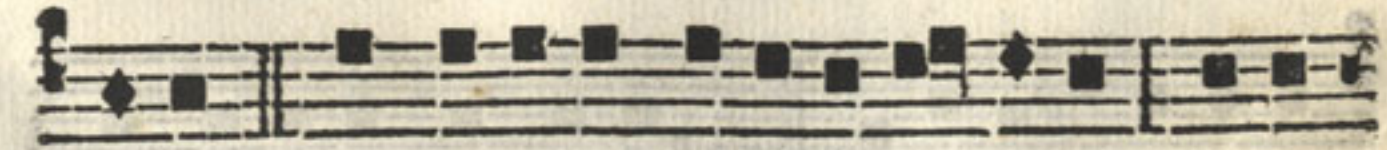

te rum. Tu, de vi cto mor tis a cú- le o, * a pe-

ru-

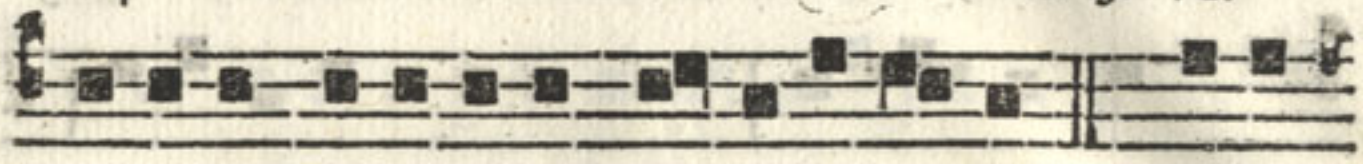

ru i sti cre dén ti bus re-gna Cœ ló- rum. Tu ad

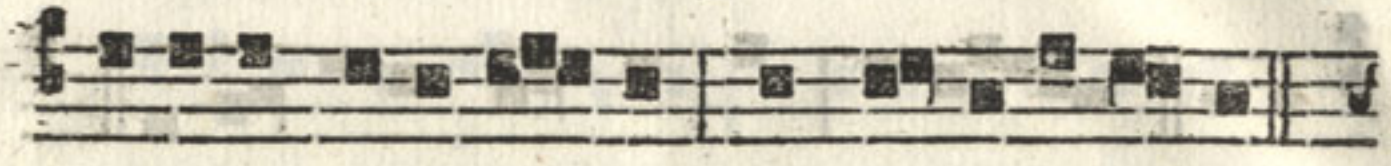

déx te ram De i se- des * in gló- ri a Pa- tris.

Ju- dex cré de ris * es-se ven- tú- rus. Te er-

gò, quæsumus, tu is fámu lis súb ve ni, * quos pre-

ti ó so Sán-gui ne re de mí- sti.

Hic non genuflectitur, sed tantùm inclinatur inclinatione capitis.

STATIO SECUNDA.

℟. Æ Tér nâ fac * cum San ctis tu is in

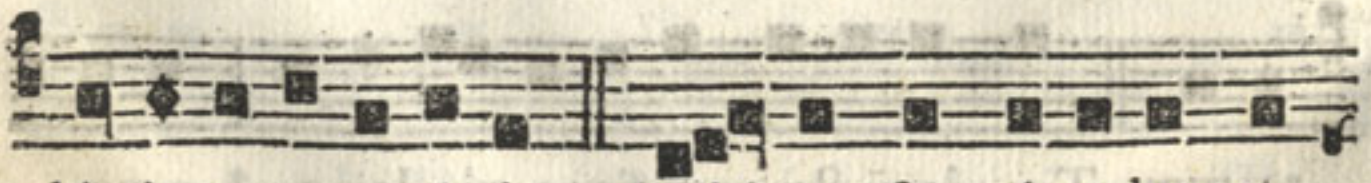

gló ri a nume rá ri. Sal- vum fac pó pu lum tú-

um,

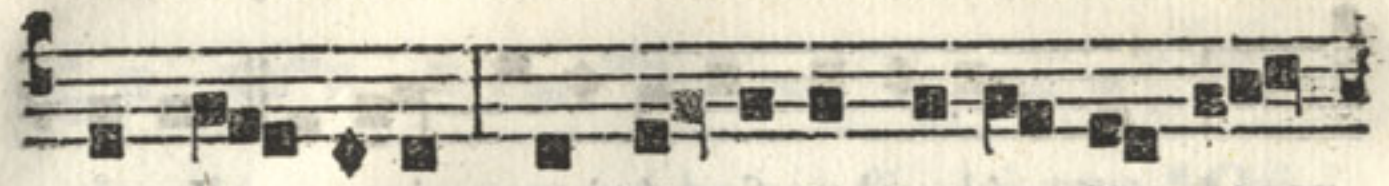

um, Dó- mi ne: * & bé- ne- dic hæ re- di- tá-

ti tu æ. Et re ge e- os, * & ex tol le il los

uſque in æ ternum. Per sín-gu los di es * be ne-

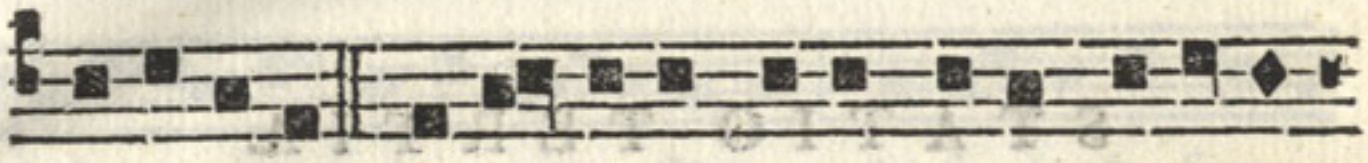

dí cimus te. Et lau dámus nomen tu um in ſæ cu-

lum, * & in ſæ- cu lum ſæ cu li. Digná- re, Dómi-

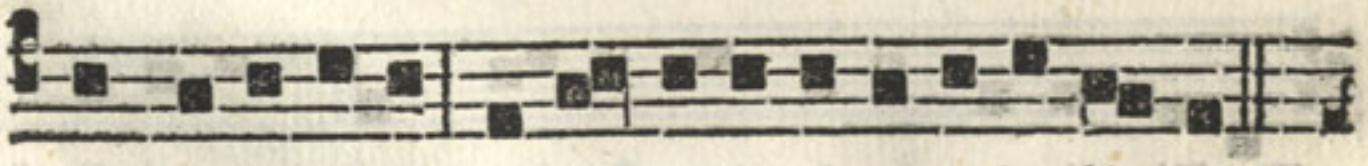

ne, di- e i ſto * ſi- ne peccá to nos cuſto dí- re.

Mi ſe- ré re noſtri, Dómi ne, * mi ſe ré re no- ſtri.

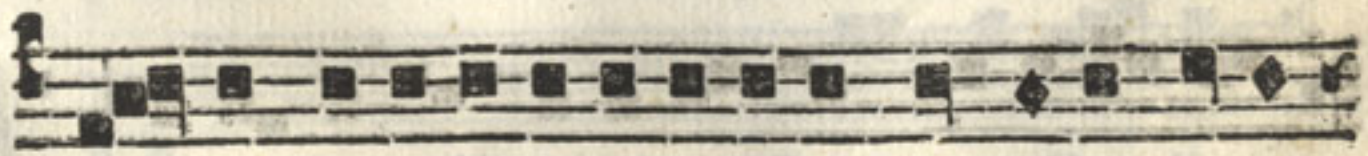

Fi- at mi ſe ri córdi a tu a, Dó mi ne, ſu per

nos:

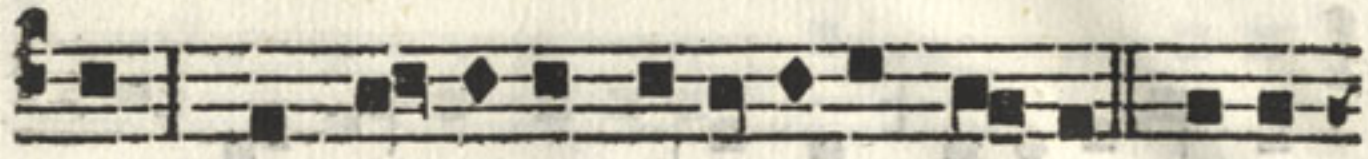

nos: * quem- ádmodum ſpe rá vi mus in te. In te,

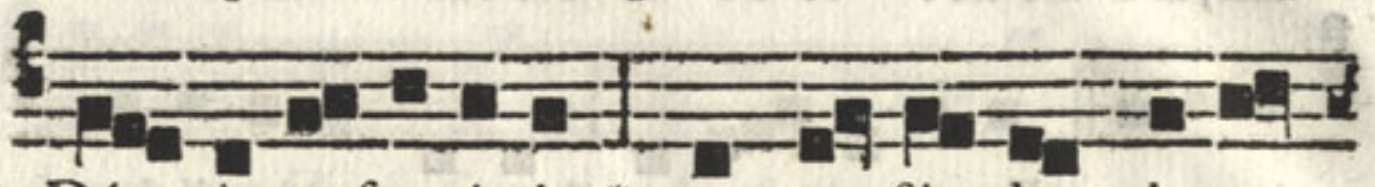

Dó- mi ne, ſpe rá vi: * non con- fún- dar in æ-

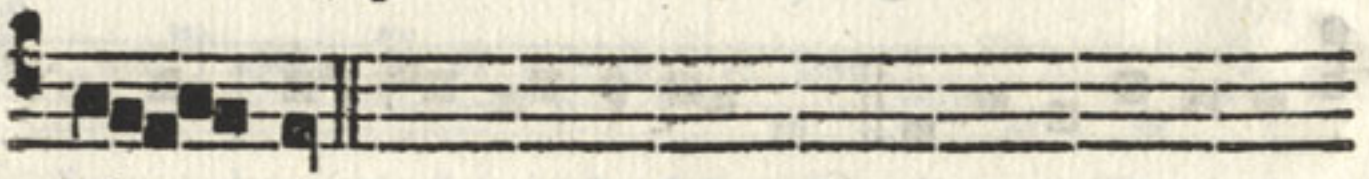

tér- num.

STATIO TERTIA.

℟. 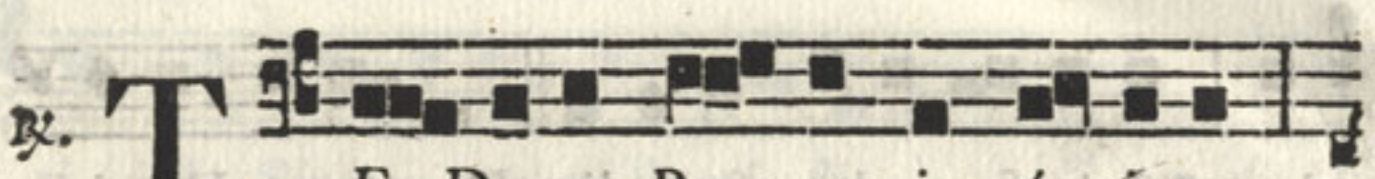

TE De um Pa- trem in gé- ní tum:

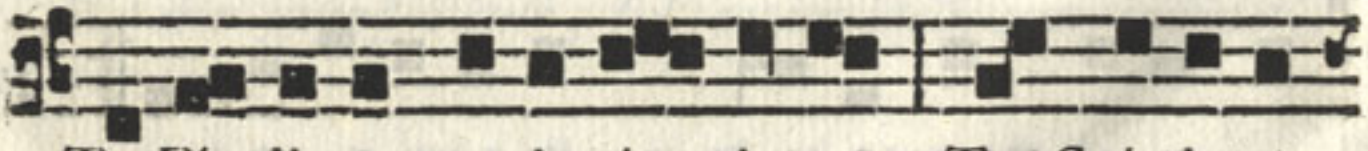

Te Fí- li um u ni gé- ni tum: Te Spí ri tum

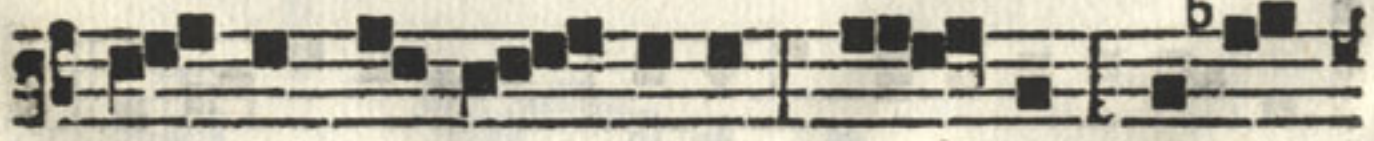

San- ctum Pa- rá- cli tum, San- ctam, & In-

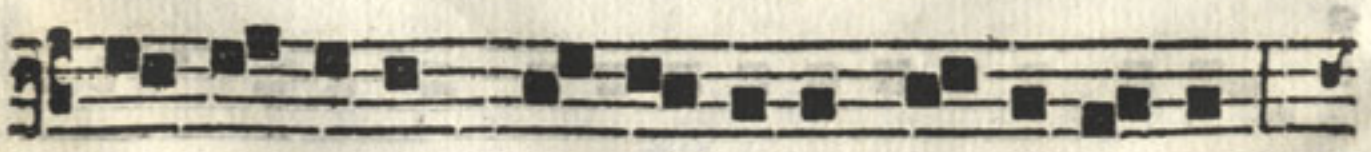

di- ví- du am Tri- ni- tá tem con- fi té-mur,

lau-

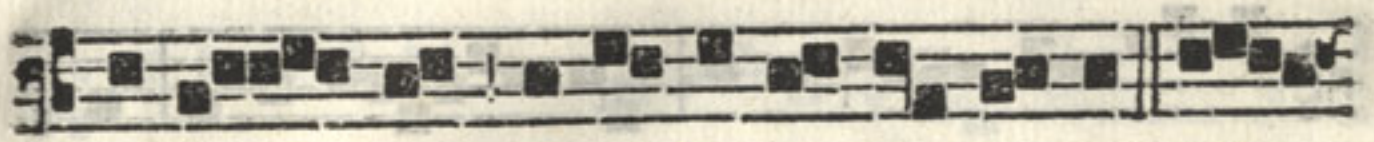

lau dá- mus, atque be ne- dí- ci- mus. * Qui-

a fe- cí sti no bís- cum mi se ri cór di am

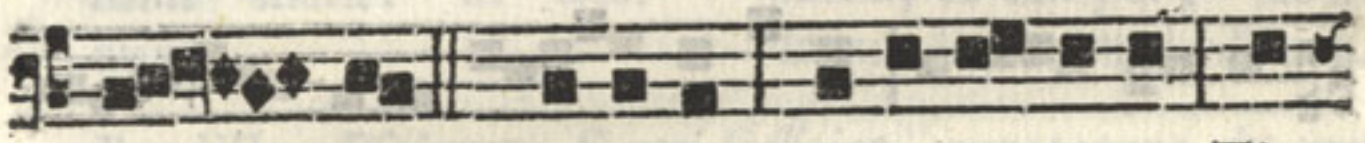

tu- am. ℣. Ti bi laus, Ti bi gló ri a, Ti-

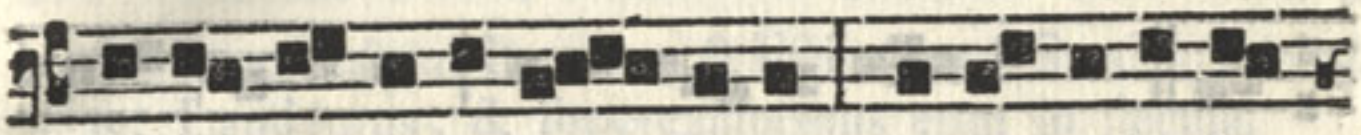

bi gra ti- á rum á- cti o in sæ- cu la sem-

pi- térna. O Be á- ta Trí- ni tas.

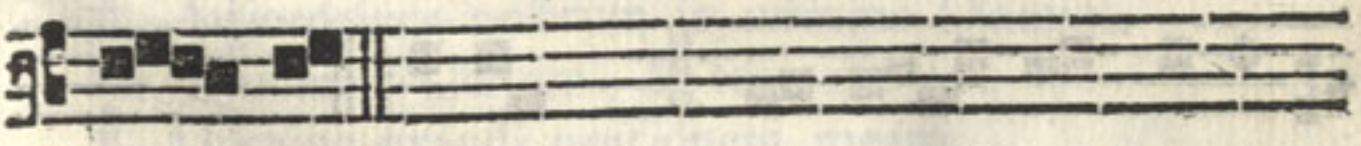

* Qui- a.

STATIO QUARTA.

℟. B E-ne dí- cimus De- um Cœ- li,

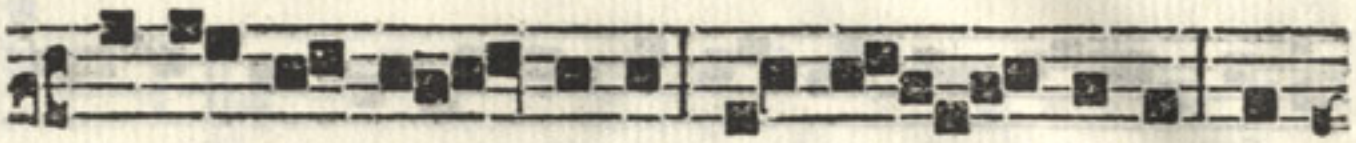

& co- ram óm- ni bus vi- vén- ti bus con-

fi- té- bi mur e- i. * Qui- a fe-

cit no bis cum mi se ri cór- di am su-

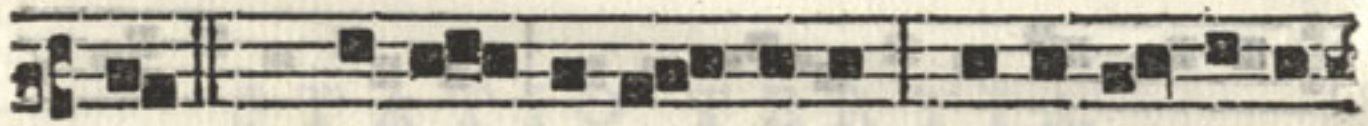

am. ℣. Lau dá- te Dó- mi num, qui- a be- nígnus

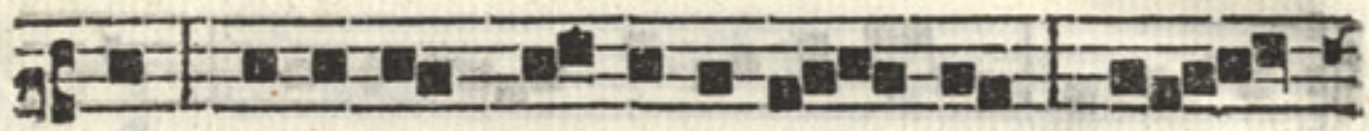

est, psál li te Nó-mi ni e- jus, quó-

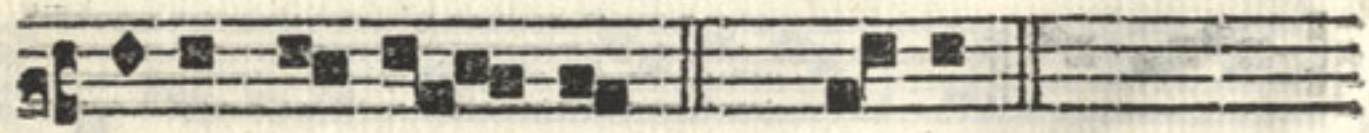

ni am su- á- ve. * Qui- a.

STATIO QUINTA.

Psalm. 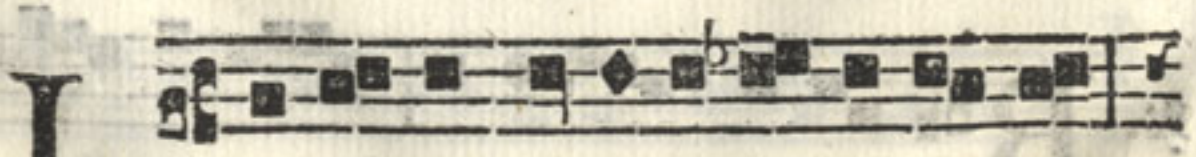

L Audá- te Dómi num omnes gen tes:

láu-

laudá te e um om nes pó- pu li.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sæcula sæculórum. Amen.

Prædictus Psalmus, si non sufficiat, repetatur; & non dicitur Glória Patri, *donec omnes suis locis sistant.*

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto Cœli.
℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula.
℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit Cœlum, & terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat. *Et surgens.*
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, à quo bona cuncta procédunt, & cujus misericórdiæ non est númerus: Majestáti tuæ pro donis nobis collátis grátias ágimus, tuam clementiam deprecántes; ut quibus bona temporália non dénegas, largiáris ætérna.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui néminem in te ſperántem déſeris, & ómnibus ad te devótè clamántibus pium præſtas benígnus audítum: ſúſcipe quas tibi pro accéptis votis grátias reférimus, & confírma ſuper nos miſericórdiam tuam, ut à tuo ſervítio nunquam recedéntes, in tua ſemper protectióne maneámus.

DEus, cujus miſericórdiæ non eſt númerus, & bonitátis infinítus eſt theſáurus, piíſſimæ Majeſtáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam ſemper clementiam exorántes: ut qui peténtibus poſtuláta concédis, eóſdem non déſerens ad præmia futúra diſpónas. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Si in hac Proceſſione deferatur Reliquia S. M. N. Tereſiæ, tunc canenda erit Antiphona cum ℣. & Oratione ſequenti.

Anti-phona. 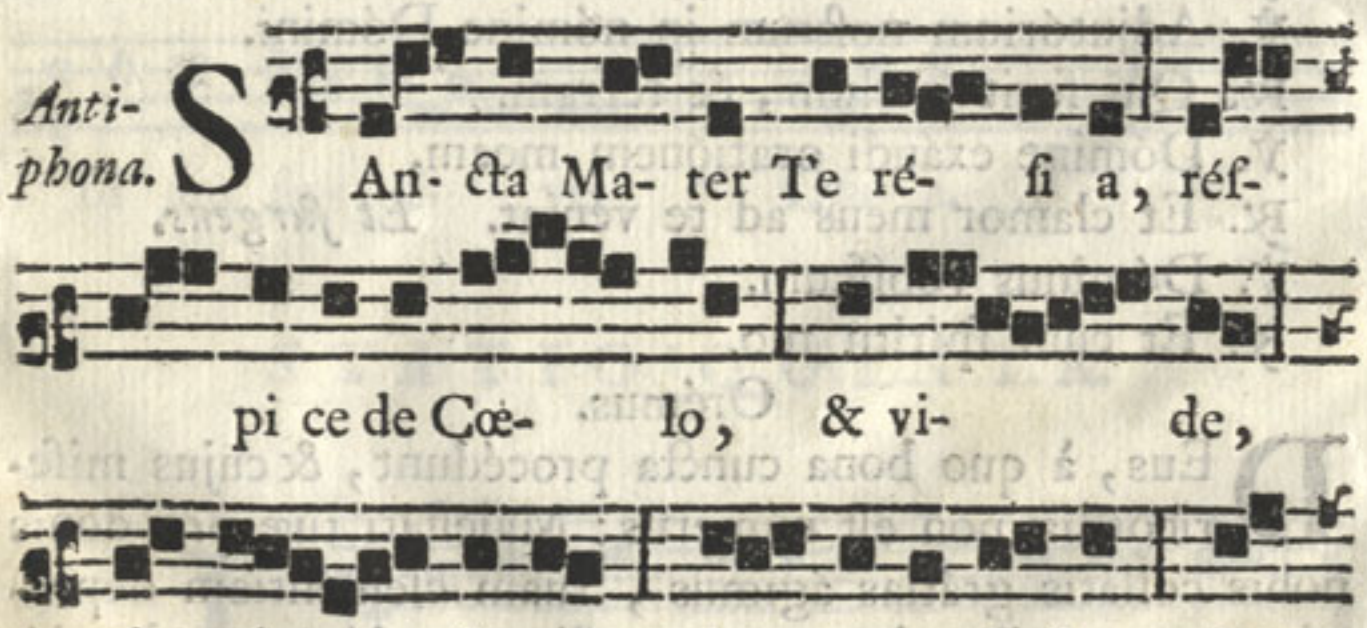

pér-

℣. Ora pro nobis, Sancta Mater nostra Teréſia.
℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Orémus.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de Beátæ Teréſiæ Vírginis tuæ, & Matris noſtræ commemoratióne gaudémus; ita cœléſtis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, & piæ devotiónis erudiámur affféctu. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
℣. Exáudiat nos Omnípotens, & miſéricors Dóminus.
℟. Amen. *Et ſubmiſſa voce.* Et Fidélium ánimæ, &c.
℟. Amen.

Quibus expletis, more ſolito cum Pſalmo Deus miſereátur *revertuntur ad Ante-Sacriſtiam, & poſtea tendunt ad Chorum.*

§. VII.

§. VII.

Pro Renovatione Votorum, quæ fieri debet in omnibus Conventibus totius Congregationis in Profesto, vel Festo Epiphaniæ Domini.

SIngulis annis in Festo Epiphaniæ Domini sub vespere, Fratres cum Paliis simul in Choro congregati, dictâque, ut moris est, à Prælato, seu Præsidente Añâ *Veni Sancte Spiritus*, &c. habitâque à se, sive ab alio, aliqua spirituali Exhortatione, prout tempore licuerit, Vota sua, præeunte Prælato, seu Præside, renovabunt. Subindèque immediatè Prælatus quivis, seu Præses, Hymnum *Te Deum laudámus* canet, prosequente indè Choro alternatim, ut habetur pag. 201. Deinde Orationibus, ac Precibus sequentibus finiet, Stolâ albâ è collo pendente.

℣. Benedicámus Patrem, & Filium, cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto Cœli.

℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula.

℣. Bénedic ánima mea Dómino.

℟. Et noli oblivíscі omnes retributiónes ejus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit Cœlum, & terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oré-

Orémus.

DEus, qui nos à sæculi vanitáte convérsos, ad bravium supérnæ vocatiónis accéndis, pectóribus nostris purificándis illábere, & grátiam nobis, quâ in te perseverémus, infúnde: & protectiónis tuæ muníti præsídiis, quod, te donánte, promísimus, impleámus; & nostræ Professiónis executóres effecti, ad ea, quæ perseverántibus in te promíttere dignátus es, pertingámus.

DEus, à quo bona cuncta procédunt, & cujus misericórdiæ non est númerus: Majestáti tuæ pro donis nobis collátis grátias ágimus, tuam cleméntiam deprecántes; ut quibus bona temporália non dénegas, largiáris ætérna.

OMnípotens sempitérne Deus, qui néminem in te sperántem déseris, & ómnibus ad te devótè clamántibus pium præstas benígnus áuditum: súscipe quas tibi pro accéptis votis grátias referímus, & confírma super nos misericórdiam tuam, ut à tuo servítio nunquàm recedéntes, in tua semper protectióne maneámus.

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus, & bonitátis infimítus est thesáurus, piíssimæ Majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes: ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum, &c.

§. VIII.

Deo, ac B. M. V. Deprecatio ob N. Generalis Capituli prosperum adipiscendum eventum.

ANno ipso, in quo Capitulum Generale fuerit celebrandum, post Preces, quas unusquisque pro illius felici conclusione fundere debet, die Dominicâ, & erit prima ex duabus ultimis præcedentibus, (habito, ut assolet fieri, Superioris ordine) solemnis fiet Processio, in qua Fratres in cujusvis Conventûs Templo congregati Litanias Maiores, ea serie, quâ sunt in Cap. I. §. XII. pag. 139. ante Missam Conventualem, canent. Post ℣. *Ut fructus terræ dare*, &c. bis dicitur: *Ut Electiones nostras inspirare, & perficere digneris, Te rogamus audi nos.* Deinde in fine Litaniarum Sacerdos indutus Amictu, Albâ, Stolâ, & Pluviali violaceo cantat, manibus junctis ante pectus, inter Sacros Ministros Librum tenentes, *Pater noster*; quo secretè persoluto, Precibus, quæ ibi insunt, omissis, cantat sequentia.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat. *Et surgens.*
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oré-

Orémus.

DEus, qui corda Fidélium Sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

PRótege, Dómine, Fámulos tuos subsídiis pacis, & Beátæ Maríæ semper Vírginis patrocínio confidéntes, à cunctis hóstibus redde secúros.

SAnctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur, ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur.

PRæsta, quæsumus Omnípotens Deus, ut qui Beátum Patrem nostrum Elíam Prophétam tuum ígneo curru mirabíliter elevátum esse crédimus, eódem interveniénte, ad cœléstia sublevémur, & Sanctórum tuórum consórtio gaudeámus.

EXáudi nos Deus salutáris noster, ut sicut de Beátæ Teréſiæ Vírginis tuæ, & Matris nostræ commemoratióne gaudémus: ita cœléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, & piæ devotiónis erudiámur affféctu.

DEus, qui Sanctum Joánnem Confessórem tuum, ac Patrem nostrum perféctæ sui abnegatiónis, & Crucis amatórem exímium effecísti: concéde, ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam.

OMnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam multiplicátis interceſſóribus largiáris.

OMnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus: præténde super Fámulos tuos, & super Congregatiónes illis commíssas, spíritum grátiæ sa-

lutáris, & ut in veritáte tibi compláceant, perpétuum eis rorem tuæ benedictiónis infúnde.

DEus refúgium nostrum, & virtus, adésto piis Eccléſiæ tuæ précibus, Auctor ipſe pietátis, & præſta: ut quod fidéliter pétimus, efficáciter conſequámur.

DEus Virtútum, cujus eſt totum, quod eſt óptimum: ínſere pectóribus noſtris amórem tui nóminis, & præſta in nobis religiónis augméntum: ut quæ ſunt bona nútrias, ac pietátis ſtúdio, quæ ſunt nutríta, cuſtódias. Per Chriſtum Dóminum noſtrum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Exáudiat nos Omnípotens, & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Et Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Sed hic advertendum eſt, quòd in Precibus, quæ poſtquàm à Prælato Superiore ordinatum fuerit, fieri ſolent in Choro cum Aña *Sub tuum præſidium*, tantùm dici debet ℣. *Ora pro nobis*, *Sancta Dei Genitrix*, omiſſis aliis ℣℣. Poſteà dicitur primo loco Oratio B. M. V. *Protege*, *Domine*, &c. deinde alias Orationes, ut ſuprà.

His peractis, omnes ſurgunt, & eodem ordine, quo proceſſionaliter venerant, revertuntur in Ante-Sacriſtiam cum Pſalmo *Deus miſereatur noſtri*, &c.

Dominicâ verò ſequenti Capitulo proximiori, Fratres iterum congregentur in Choro, ubi, poſt Conventualem Miſſam cum SS. Sacramento ad Oſtium Sacrarii in Pixide ſolemniter celebratam, cantant Litaniam B. M. V. ut infrà ponitur. Celebrans, finitâ Miſſâ, deponit Manipulum,

lum, & Planetam, ac induitur Pluviali (ejusdem coloris, quo in Missa usus fuit) à Ministris, qui etiam Manipulos deponunt, & genuflectunt ante Altare.

LITANIA LAURETANA
BEATISSIMÆ VIRGINIS MARIÆ.

KYrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.

Pater de Cœlis Deus,	Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus,	Miserére nobis.
Spíritus Sancte Deus,	Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus,	Miserére nobis.
Sancta María,	Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix,	ora.
Sancta Virgo Vírginum,	ora.
Mater Christi,	ora.
Mater Divínæ grátiæ,	ora.
Mater purissima,	ora.
Mater castíssima,	ora.
Mater invioláta,	ora.
Mater intemérata,	ora.
Mater amábilis,	ora.
Mater admirábilis,	ora.
Mater Creatóris,	ora.
Mater Salvatóris,	ora.

Mater Carmelitárum, ora.
Virgo prudentíſſima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum juſtítiæ, ora.
Sedes ſapiéntiæ, ora.
Cauſa noſtræ lætítiæ, ora.
Vas ſpirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Roſa myſtica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis Arca, ora.
Jánua Cœli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Conſolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Chriſtianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apoſtolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confeſſórum, ora.
Regína Vírginum, ora.

Re-

Regína Sanctórum ómnium, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

His dictis, Sacerdos manibus junctis cantat Preces, & Orationes, ut in præcedenti Dominica pag. 214. *Ministris Librum tenentibus.*

Denique, si hæc Congregatio in Provincias dividatur, tunc eædem Preces pro Provinciali Capitulo fient.

§. IX.

Modus præstandi obsequium Obedientiæ R. Adm. P. N. Priori Generali recenter electo in Capitulari Domo.

IN ipso Capituli Generalis die, facto signo, conveniant Fratres in Claustrum, unde exeunt processionaliter usque ad Ostium Capitularis Domûs. Præcedit Cruciferus inter Acolythos cum Cereis accensis. Tum Fratres per ordinem, & ultimò Sacerdos (qui erit Supprior, seu Dignior Conventûs) Amictu, Cottâ, Stolâ, & Pluviali albi coloris indutus, cum ad Capituli Ostium pervenerint, ita se ordinent, ut Sacerdos, & Seniores se sistant juxta ipsum. Cum autem Præses Capituli Hymnum *Te Deum* intonaverit, illum prosequentes, ut in Cap. II. §. VI. pag. 201. ad Ecclesiam eodem ordine procedant. Post Conventum ibunt Patres Capitulares, & post eos ad latus dextrum ibit Sacerdos paratus. Posteà

in

in medio ſolus procedit R. P. N. Prior Generalis recenter electus. Cum omnes acceſſerint ad Eccleſiam, Cruciferus cum Acolythis ſiſtit juxta gradus Altaris à latere, quo exeundum eſt ab Eccleſia. Cæteri autem Religioſi, factis debitis reverentiis, dividuntur per Choros. Sacerdos paratus aſcendit ad Altare, ſe collocans in cornu Epiſtolæ, quaſi verſus ad Prælatum: Prælatus autem, omnibus aliis ſtantibus, ſe collocat genuflexum in medio plani juxta gradus Altaris Maioris ſuper nudum tapetem. Expleto Hymno, Sacerdos manibus junctis ante pectus cantat ſequentia ex Libro poſito ſuper Cúſſimum in cornu Epiſtolæ.

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, & ſuperexaltémus eum in ſæcula.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, cujus miſericórdiæ non eſt númerus, & bonitátis infinítus eſt theſáurus: piíſſimæ Majeſtáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam ſemper clementiam exorántes: ut qui peténtibus poſtuláta concédis, eóſdem non déſerens, ad præmia futúra diſpónas.

PRótege, Dómine, fámulum tuum N. Patrem noſtrum ſubsídiis pacis, & Beátæ Maríæ ſemper Vírginis patrocínio confidéntem, à cunctis hóſtibus redde ſecúrum.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui facis mirabília magna ſolus: præténde ſuper fámulum tuum N. Patrem noſtrum, & ſuper cunctam Congregatiónem illi commíſſam, ſpíritum grátiæ ſalutáris: & ut in veritáte ti-

tibi compláceat, perpétuum ei rorem tuæ Benedictiónis infúnde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Quibus finitis, Sacerdos descendit per ipsum latus Epistolæ ad planum, & factis Altari, & Prælato debitis reverentiis, cum Acolythis, & Crucifero revertitur in Sacristiam. Tunc duo Digniores Capitulares ad Prælatum accedunt, ut ipsum elevent. Prælatus autem surgit, & factâ Altari debitâ reverentiâ, tendit inter eos ad Scabellum, seu Cathedram in plano ipsius Capellæ ad latus Evangelii super Tapetem positam, & ibi sedet. Deinde omnes Fratres incipiendo à Dignioribus accedunt ad Prælatum, & ante ipsum genuflexi ab eodem Benedictionem accipiunt manum deosculando. Quo facto, omnes sine aliquo Psalmo Prælatum comitantes ad cellam perducent.

§. X.

Modus gratias agendi Deo in aliis Conventibus Congregationis pro Electione R. P. N. Prioris Generalis.

AUdita Electione R. P. N. Prioris Generalis, cantetur in tota Congregatione in Choro Hymnus: *Te Deum laudamus*, quem initiat Præsidens Stola è collo pendente super Pallium, vel Rocchettum, ut in Cap. II. §. VI. pag. 201. Quo finito, cantantur à Præsidente Preces, & Orationes, quæ paulo suprà sunt posita.

CA-

CAPUT TERTIUM.

De Receptionibus Prælatorum, & aliarum insignium Personarum.

§. I.

Ordo recipiendi Cardinalem ubique terrarum, vel Legatum, Nuntium, Patriarcham, Archiepiscopum, aut Episcopum in locis suæ Jurisdictionis tantùm.

CUm Prælatus aliquis, prima vice, ad nostros venerit Conventus, fiat receptionis Processio modo infra annotato in receptione P. N. Generalis, exceptis his, quæ sequuntur. Cum Prælatus pervenerit ad Ostium Ecclesiæ, statim canenda erit una ex Antiphonis, vel Responsoriis sequentibus, secundùm personarum circumstantias. Item Prior, seu Dignior Conventûs, qui debet esse paratus Amictu, Superpelliceo, Stolâ, & Pluviali albi coloris, petit à Prælato Benedictionem incensi dicens: *Benedicite, Pater Reverendissime*, vel *Eminentissime*, si fuerit Presbyter Cardinalis.

Aña. S A cérdos,& Pón-ti- fex, & vir tú tùm

ó pi fex, Pastor bo ne in pó- pu lo, sic pla-

cu-

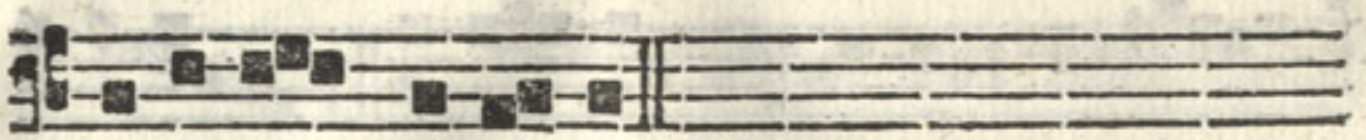

cu ís ti Dó mi- no.

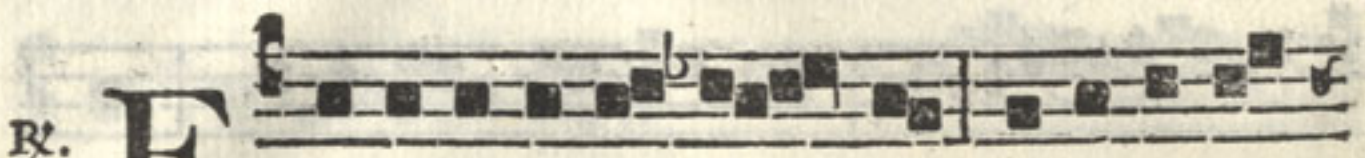

℟. E C ce Sa cérdos mag- nus, qui in di- é-

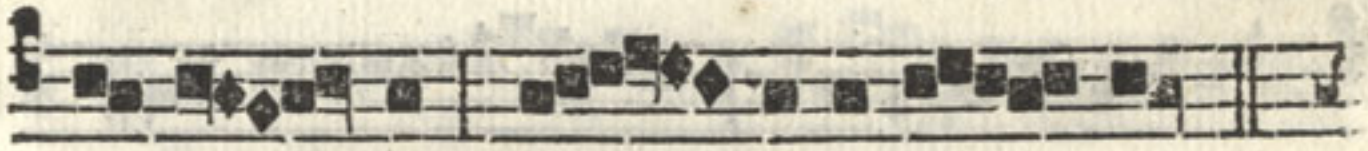

bus ſu- is plá- cu it De- o.

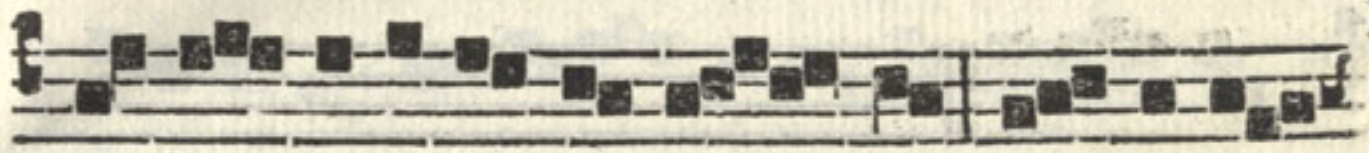

* I- de- ò ju re- ju- rán- do fe- cit il-

lum Dó- mi nus créſ- ce re in ple- bem

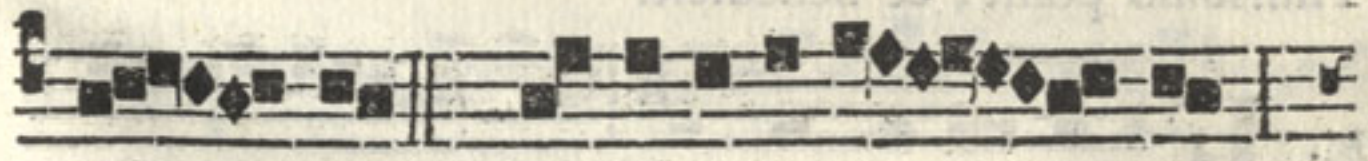

ſu- am. ℣. Be-ne di cti- ó- nem

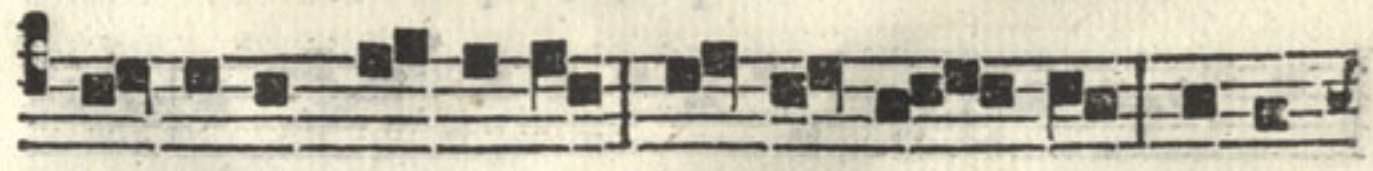

ómni um gén ti um de- dit il- li, & teſ-

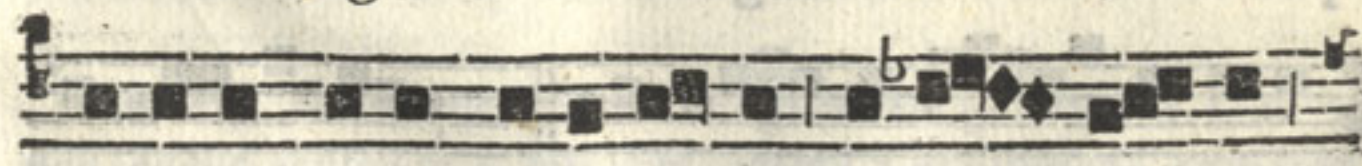

taméntum ſu um con firmá- vit ſu per ca- put

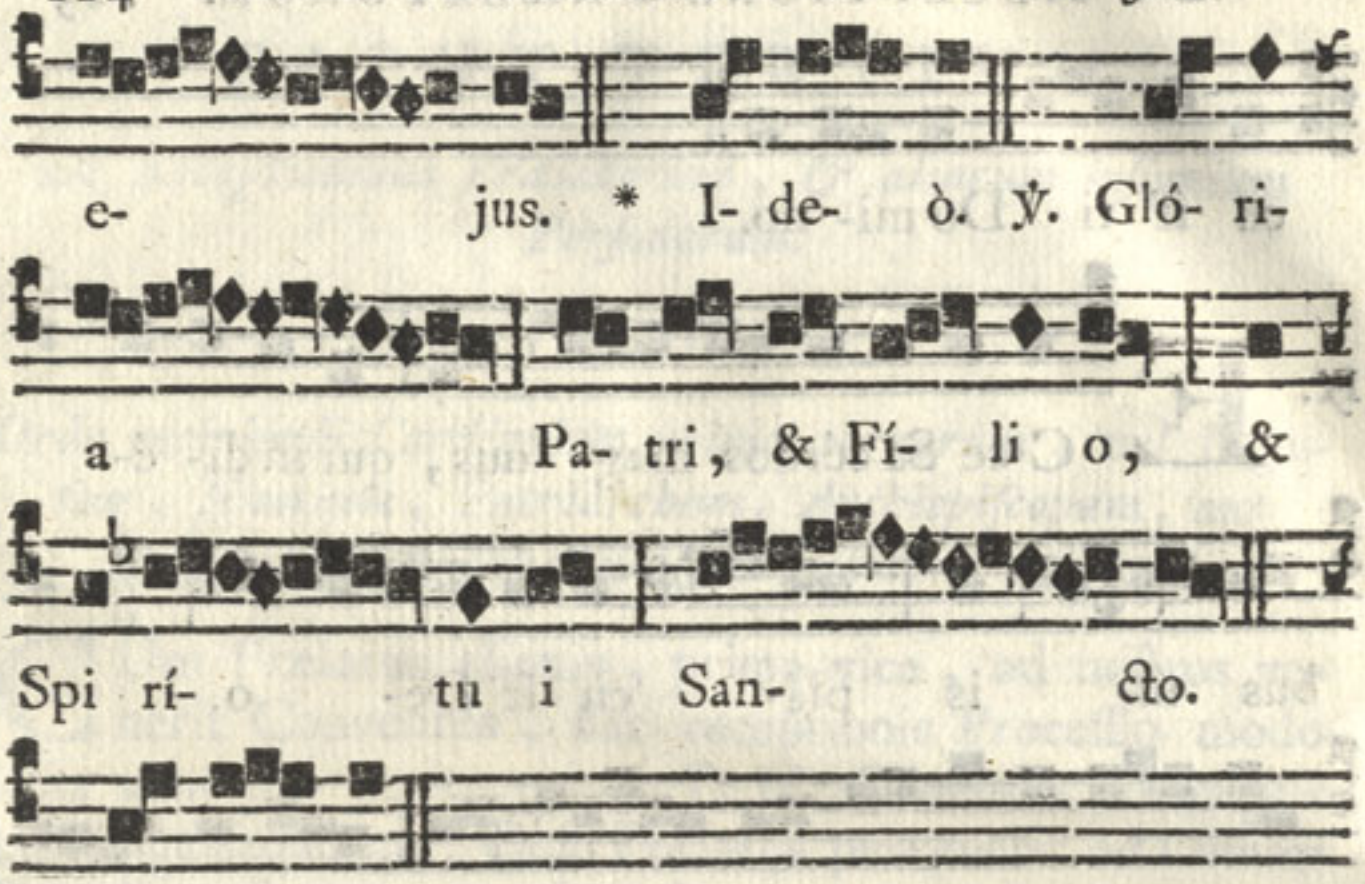

Si autem Legatus, vel Cardinalis non ſit Presbyter, ſed Diaconus tantùm, tunc cantatur ſequens Reſponſorium, & non ipſe, ſed Sacerdos paratus, incenſum in Thuribulo ponit, & benedicit.

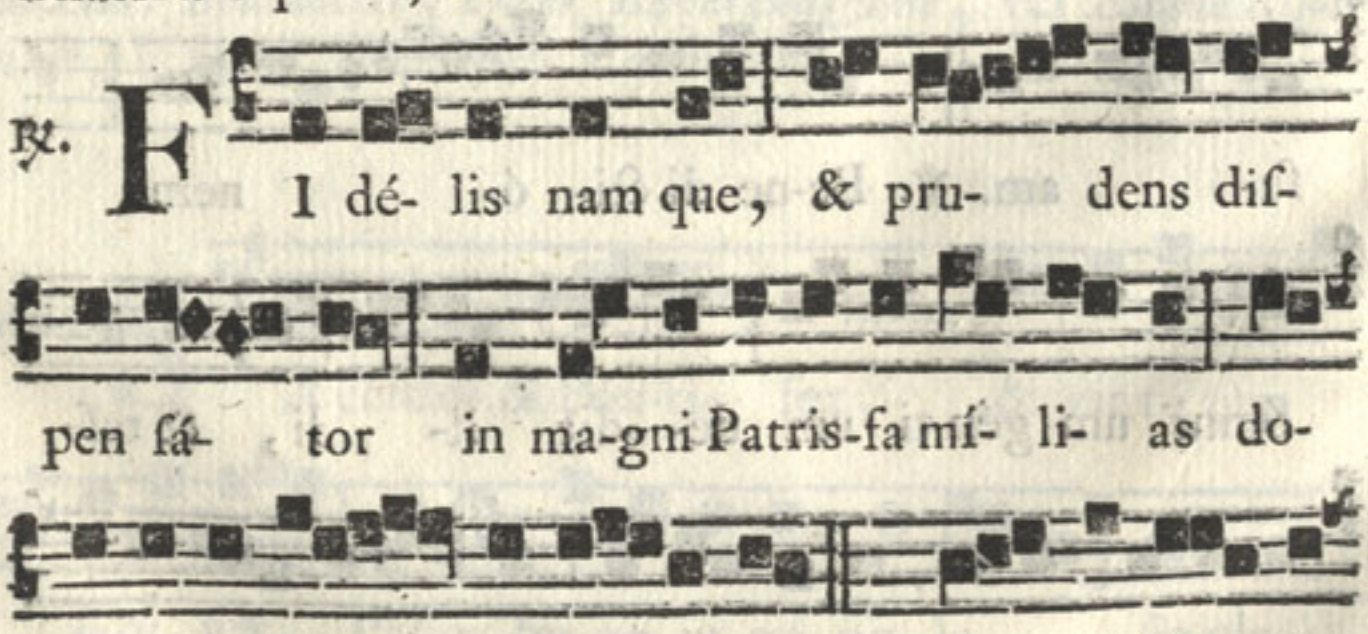

ſuis

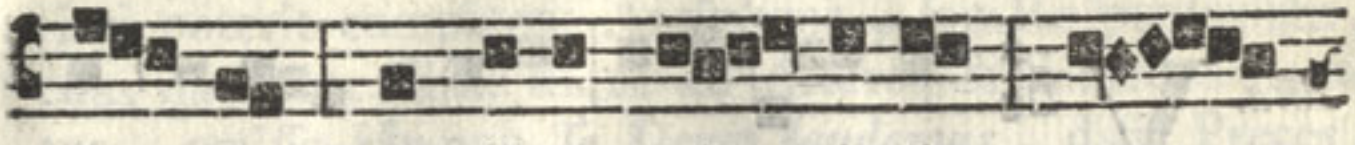

ſu- is men ſú ram trí- ti ci e-

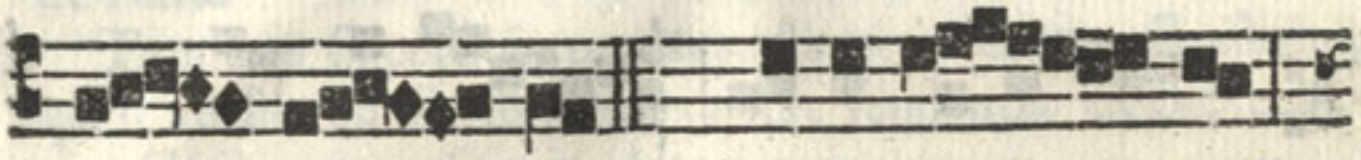

ro- gá- ret. ℣. Pro ſa lú- te,

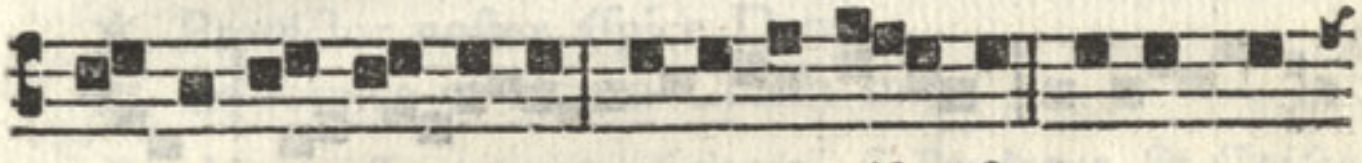

& augménto gre gis ſi bi commíſ- ſi, cu ra per

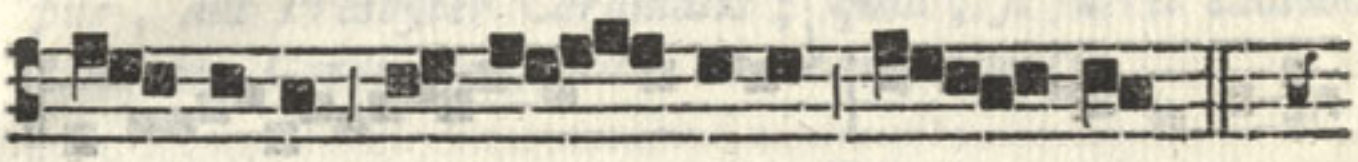

ví- gi li ſo- lí- ci tus e- rat.

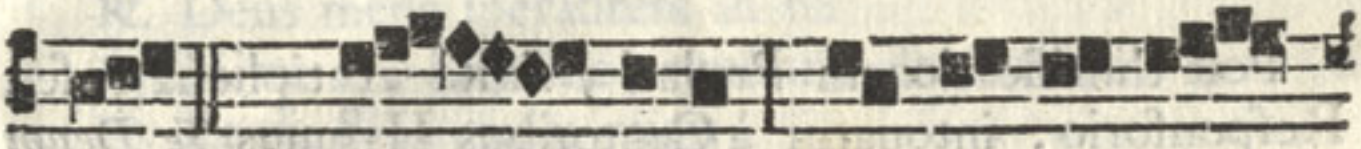

* Ut. ℣. Gló- ri a Pa- tri, & Fí-

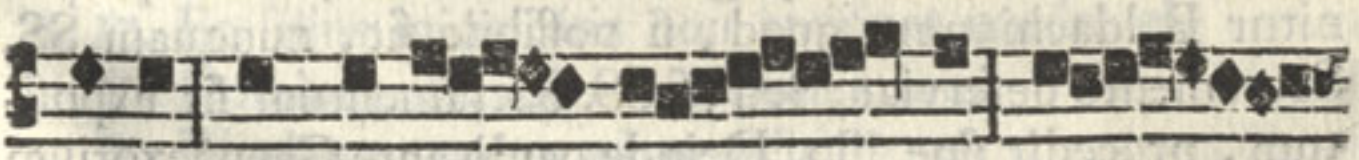

li o, & Spi rí- tu- i San-

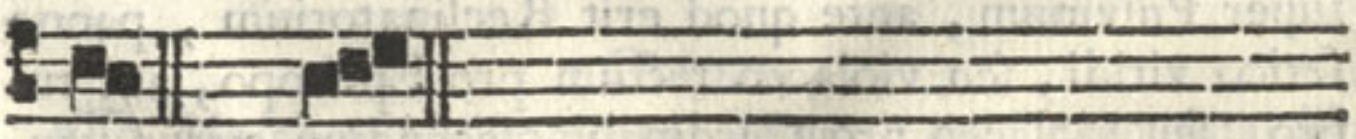

cto. * Ut.

Si verò duo, vel plures Legati recipiantur, etiamſi non eſſent Epiſcopi, vel Presbyteri Cardinales, cantatur ſequens Antiphona.

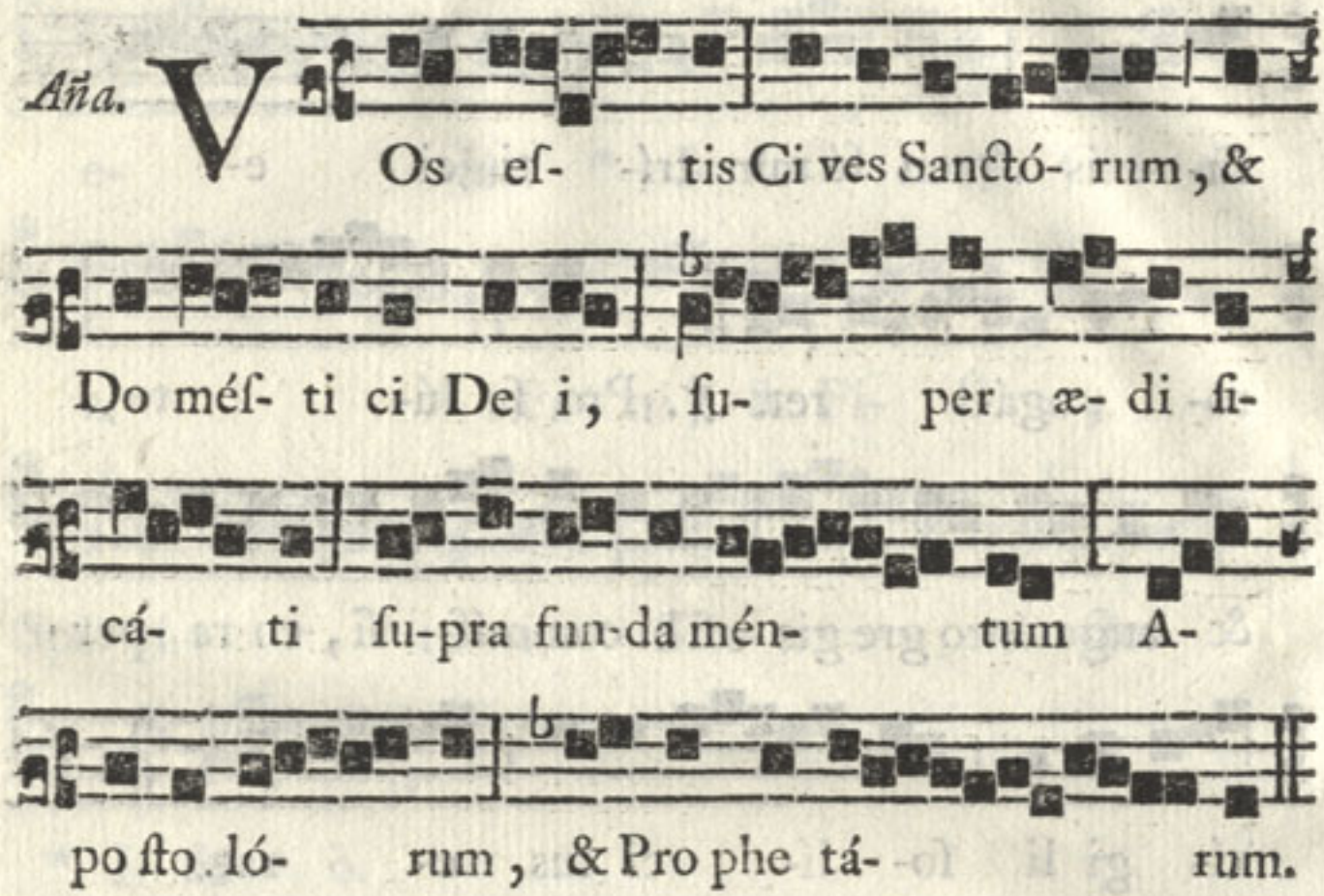

Poſt thurificationem Prælati, finitâ Antiphonâ, ſeu Reſponſorio, intonatur à Cantoribus Hymnus *Te Deum laudamus*, ut habetur pag. 201. Tunc Prælato ſuperponitur Baldachinum, quod, ſi poſſibile ſit, nunquam SS. Sacramento deſerviat; ſed, ſi SS. Sacramentum ſit expoſitum, procedit ſine illo. Deinde paulò ante Genuflexorium amovetur Baldachinum, & Prælatus genuflexus orabit ſuper Pulvinum, ante quod erit Reclinatorium, panno ſerico viridi, ſeu violaceo tectum pro Epiſcopo, aut rubro, ſeu violaceo pro Cardinali, ſecundùm circumſtantiam temporis, cum alio Pulvino, ut in eo reclinari poſſit.

Si ex circumſtantiis occurrentibus Perſonæ, temporis, &c. viſum fuerit, ne Prælati nimis graventur, tunc poſtquam Prælatus thurificatus fuerit, & non anteà, initia-

tiari poterit competens Antiphona, seu Responsorium, cum quo proceditur usque ad Altare, & Sacerdos paratus, omisso Hymno *Te Deum laudamus*, dicit Preces, ut infrà.

Tandem Sacerdos paratus stans in cornu Epistolæ, quasi versus ad Prælatum, cantat sequentia ex Libro super Cússinum posito in Altari.

℣. Protéctor noster áspice Deus.
℟. Et réspice in fáciem Christi tui.

Sed hic versus tantùm dicitur, si Prælatus sit Episcopus, aut Presbyter Cardinalis; quia, si fuerit tantùm Diaconus Cardinalis, solùm dicuntur sequentia.

℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus: præténde super hunc Fámulum tuum, & Congregatiónes illi commíssas, spíritum grátiæ salutáris; & ut in veritáte tibi compláceat, perpétuum ei rorem tuæ Benedictiónis infúnde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Fi-

Finita Oratione, si Prælatus sit Presbyter Cardinalis, aut Patriarcha, Archiepiscopus, seu Episcopus Diœcesanus, statim cantatur Antiphona, & ℣. S. Titularis, vel Patroni propriæ Ecclesiæ. Interim Sacerdos paratus se sistit in primo gradu post Suppedaneum, & Cæremoniarius invitat Prælatum ad Orationem cantandum. Prælatus autem surgens ascendit ad Altare, & illo in medio osculato, accedit ad cornu Epistolæ, ubi, Cæremoniario Candelam tenente, cantat ex Libro, seu Missali super Cússimum posito, Orationem. Posteà in medio Altaris dat omnibus Pontificalem Benedictionem. Quo facto, Cruciferus cum Acolythis revertitur ad Sacristiam, & Sacerdos se exuit in aliqua Credentia extra Altare, ut citius accedat ad Prælatum. Prelatus verò à Cæremoniario conductus sedebit in Cathedra super Presbyterium à cornu Evangelii positâ; & tunc Fratres (incipiendo à Dignioribus) accedentes illi manum reverenter osculentur. Posteà associent Prælatum usque dum egrediatur è Conventu. At si velit aliquantulum in Conventu permanere, aliqui ex Senioribus, & Dignioribus Fratribus remaneant cum ipso, cæteris Ecclesiam egredientibus.

Sed notandum est, quod in his Receptionibus Prælatorum etiam observari debent alia de consilio Cæremoniarii ejusdem Prælati, si fortè ad hoc speciales habeant Cæremonias.

§. II.

De Receptione R. Adm. P. N. Prioris Generalis.

CUm R. P. N. Prior Generalis ad nostros Conventus (prima vice post ejus Electionem) venerit, illum Fratres, ut communem Patrem venerantes, solemniter recipere debent. Appropinquante igitur ejus adventu, congregentur, & ei obviàm per aliquod spatium extra Monasterium in forma Processionis occurrant. In cujus Receptione hic ordo servabitur.

Præcedunt duo Acolythi, quorum unus Vas Aquæ benedictæ, alter verò Thuribulum defert. Sequitur Cruciferarius portans Crucem inter alios duos Acolythos cum Cereis accensis, qui omnes Rocchettis induti esse debent. Deinde Conventus per ordinem. Ultimò procedit Dignior Conventus Amictu, Cottâ, seu Rocchetto, Stolâ, & Pluviali albi coloris indutus deferens in manibus parvam, & prætiosam Crucem velo albo coopertam, in qua nulla sit Reliquia.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi Processio sistere debet, Cruciferus inter Acolythos sistit ad Ostium Ecclesiæ à latere dextero exeuntis ab Ecclesia. Sacerdos paratus cum cæteris Acolythis se sistit propè Genuflexorium in aditu Ecclesiæ positum, sed à latere sinistro, etiam ab Ecclesia exeuntis. Fratres autem protenduntur versùs eam partem, per quam Prelatus accessurus est; Junioribus viciniùs Monasterio statim post Crucem remanentibus: qui ordo in quibusque Processionibus, pro cujusvis insignis Prælati, vel Personæ Receptione faciendis, servandus est.

Cum

Cum ergò jam propè accesserit Prælatus, quatuor ex Senioribus, seu Dignioribus Fratribus per aliquot spatium ei obviàm ibunt. Quem reverenter suscipientes usque ad Processionis locum à dextris, & à sinistris comitabuntur. Mox Processio intrat Ecclesiam, Cruciferario præcedente, & pulsantur modo festivo Campanæ.

Cum Prælatus intrat Ecclesiæ Ostium, Processio sistit. Mox Sacerdos paratus Crucem velo prius purificatam illi offert, quam Prælatus super Tapetem genuflexus devotè osculatur. Deinde Sacerdos Crucem dat Sacristæ, ut servetur. Posteà surgit Prælatus, & Sacerdos illi Asperforium cum osculis ministrat; quo assumpto, Prælatus se ipsum aspergit, mox Sacerdotem, & alios. Deinde Sacerdos cum osculis illi Cochleare ministrat dicens: *Benedicite, Pater Reverende*; & Prælatus imponit, ac benedicit incensum, Thuriferario Thuribulum porrigente. Quo facto, Sacerdos accipit Thuribulum, & ter Prælatum thurificat cum profunda inclinatione anteà, & posteà.

Deinde Cantores intonant Hymnum *Te Deum laudamus*, ut in Cap. II. §. VI. pag. 201. & iterùm movetur Processio usque ad Capellam Maiorem, præcedentibus Acolythis Vasis Aquæ benedictæ, & Thuribuli, Crucifero, & Ceroferariis, qui omnes se collocant juxta gradus Altaris à latere, quo exeundum est ab Ecclesia. Fratres, cùm accedunt ad Capellam, stant hinc, & inde. Sacerdos paratus procedit in fine Communitatis in cornu dextro, & cùm accedit ad infimum gradum Altaris, in ipso genuflectit, & ascendens ad Altare se collocat in cornu Epistolæ, quasi versus ad Prælatum. Prælatus autem solus post omnes in medio procedit, & cùm pervenerit ad gradus Altaris in medio plani super Tapetem

ge-

genuflexus orabit. Expleto Hymno, Sacerdos manibus junctis, quasi versus ad Prælatum, in eodem cornu Epistolæ cantat sequentia ex Libro super Cússimum, seu Legile posito in Altari.

℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Ora pro eo, Sancta Dei Génitrix.
℟. Ut dignus efficiátur promissiónibus Christi.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus: præténde super Fámulum tuum Patrem Nostrum, & Congregatiónem illi commíssam, spíritum grátiæ salutáris, & ut in veritáte tibi compláceat, perpétuum ei rorem tuæ Benedictiónis infúnde.

PRótege, Dómine, Fámulum tuum subsídiis pacis, & Beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem, à cunctis hóstibus redde secúrum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Quibus dictis, ipse Sacerdos, factis Altari, & Prælato debitis reverentiis, cum Crucifero, & aliis Acolythis

in Sacriſtiam revertitur. Vel, ut citiùs ad Prælatum accedat, ſe exuit in aliqua Credentia extra Altare, Crucifero interim cum cæteris Acolythis in Sacriſtiam revertente: Prælatus verò ſurgit, & facta prius genuflexione SS. Sacramento, ſedebit in Scabello, ſeu Cathedra in plano ipſius Capellæ Maioris à latere Evangelii ſuper Tapetem poſitâ. Tunc Fratres incipiendo à Dignioribus accedent, & ante ipſum genuflexi ab eodem Benedictionem accipient, manum deoſculantes. Quo facto, omnes illum comitantes ad cellam perducent.

§. III.

Ordo ad Recipiendum Proceſſionaliter Regem.

QUando Rex, prima vice, ad noſtros venerit Conventus, Fratres proceſſionaliter ei obviàm extra Eccleſiam procedant, ut dicitur §. antecedenti. Ad introitum Eccleſiæ Prior, ſeu Dignior Conventûs, Amictu, Superpelliceo, Stolâ, & Pluviali albi coloris paratus, illi offert Crucem, quam Rex ſuper Pulvinum genuflexus reverenter oſculabitur. Deinde Sacerdos Regem ſtantem aſpergit cum profunda inclinatione anteà, & poſteà; deinde in communi, ſed Regem non thurificat; quia in hac, & ſequentibus Receptionibus Thuribulum non defertur. Sed notandum eſt, quòd ſi adſit Cardinalis, Patriarcha, Epiſcopus, vel alia Dignitas deſtinata, ut Regi miniſtret, tunc Sacerdos eis miniſtrat Crucem à Rege adorandam, & poſteà Aſperſorium cum debitis oſculis anteà, & poſteà. Interim, Cantoribus incipientibus, cantatur ſequens Reſponſorium.

Elé-

℟. E Lé- git e- um Dó- mi-

nus: * Et ex cél- sum fe- cit il lum præ Ré-

gi- bus ter- ræ. ℣. Glo- ri fi- cá- vit

e- um in conspé-ctu Re- gum, & non confun-

dé- tur. * Et ex cél. ℣. Gló- ri a Pa-

tri, & Fí- li o, & Spi rí tu i San-

cto. * Et excél sum.

Quo dicto, superponitur Regi Baldachinum, & à Cantoribus Hymnus *Te Deum* intonatur. Deinde continuatur Processio usque ad Capellam Maiorem, ubi amoto Bal-

dachino, ipſe Rex juxta Reclinatorium panno ſerico tectum ſuper Pulvinum genuflexus orabit. Interim Sacerdos aſcendit ad cornu Epiſtolæ, ubi ſtans quaſi verſus ad Regem cantat ſequentia ex Libro ſuper Cúſſimum poſito in Altari. At ſi ex aliqua circumſtantia viſum fuerit, quod nimis Regalis Perſona gravetur, omitti poteſt Hymnus *Te Deum*, & poſtquàm ipſa aſperſa fuerit, & non anteà, incipi debet præcedens Reſponſorium, quo finito, Sacerdos cantat ſequentia.

℣. Deus judícium tuum Regi da.
℟. Et juſtítiam tuam fílio Regis.
℣. Salvum fac Regem noſtrum, Dómine.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui omnis Potéſtas, & dígnitas famulátur: da huic Fámulo tuo Regi noſtro N. próſperum ſuæ Dignitátis efféctum, in qua te ſemper tímeat, tibíque júgiter placére conténdat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Qui-

Quibus dictis, Prior, seu Dignior Conventûs, factis Altari, & Regi debitis reverentiis, se exuit in aliqua Credentia extra Altare, ut citiùs ad Regem accedat, Crucifero interim cum cæteris Acolythis in Sacristiam revertente. Posteà Fratres associent Regem usque dum egrediatur è Conventu. At si velit aliquantulum in Conventu permanere, aliqui ex Dignioribus, & Senioribus Fratribus remaneant cum ipso, cæteris Ecclesiam egredientibus.

§. IV.

Ordo Recipiendi Processionaliter Reginam.

SErvatis omnibus, quæ in præcedenti Receptione præmittuntur, infrà posita in præsenti decantabuntur.

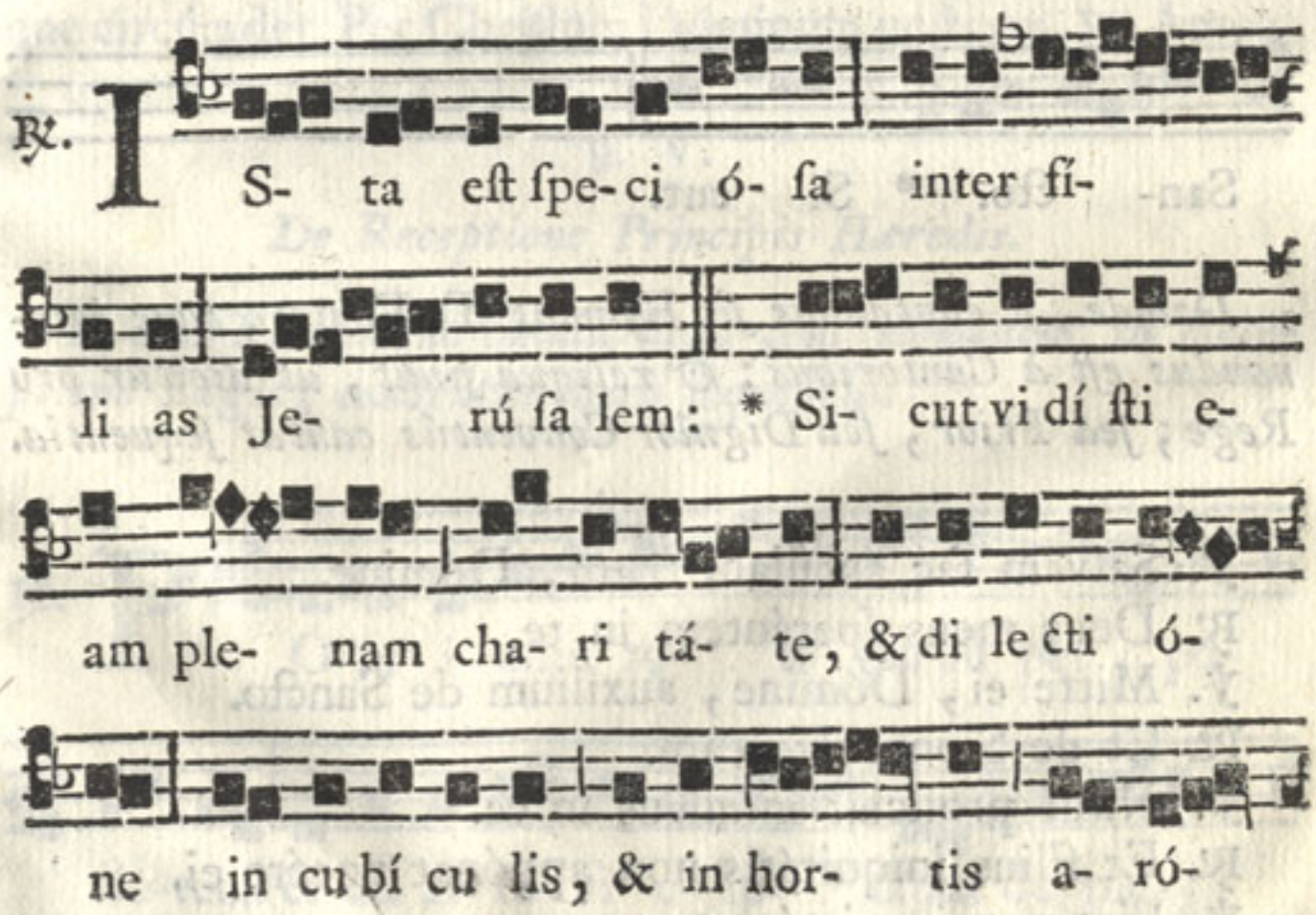

ma-

ma tum. ℣. Iſta eſt ſpe ci ó- ſa,

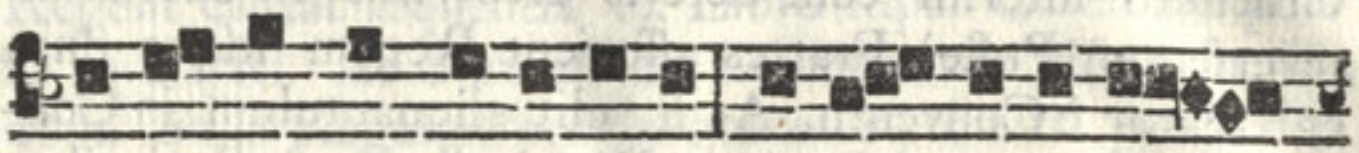

quæ aſ- cén dit de de- ſér to de lí- ci is áf-

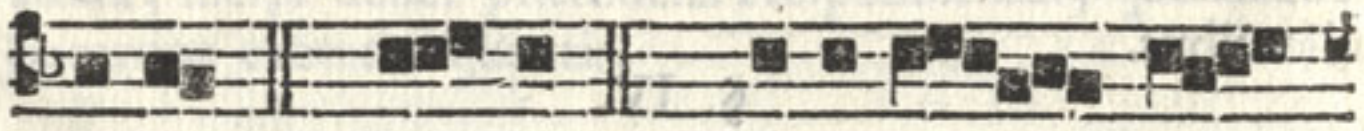

flu ens. * Si- cut. ℣. Gló ri- a Pa-

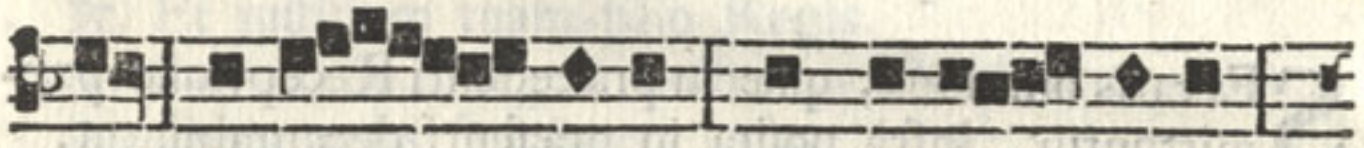

tri, & Fí- li o, & Spi rí- tu i

San- cto. * Si- cut.

Deinde, ſi cantandus ſit Hymnus Te Deum, *tunc intonandus eſt à Cantoribus; & reliqua fiunt, ut dicitur pro Rege; ſed Prior, ſeu Dignior Conventús cantat ſequentia.*

℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Nihil proſíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur, ineffábilem cleméntiam tuam súpplices exorámus: ut sicut Esther Regínam Israelíticæ plebis, causa salútis, ad Regis Assuéri thálamum, Regníque sui consórtium transíre fecísti: ita hanc Fámulam tuam, Christiánæ plebis salútis grátiâ, ad tuam grátiam transíre fácias: ut tibi super ómnia júgiter placére desíderet, & te inspiránte, quæ tibi plácita sunt, toto corde perfíciat, & déxtera tuæ poténtiæ illam semper hic, & ubíque circúmdet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

§. V.

De Receptione Principis Hæredis.

In hac Receptione omnia fiant, ut annotatur in Receptione Regis; cantentur verò sequentia.

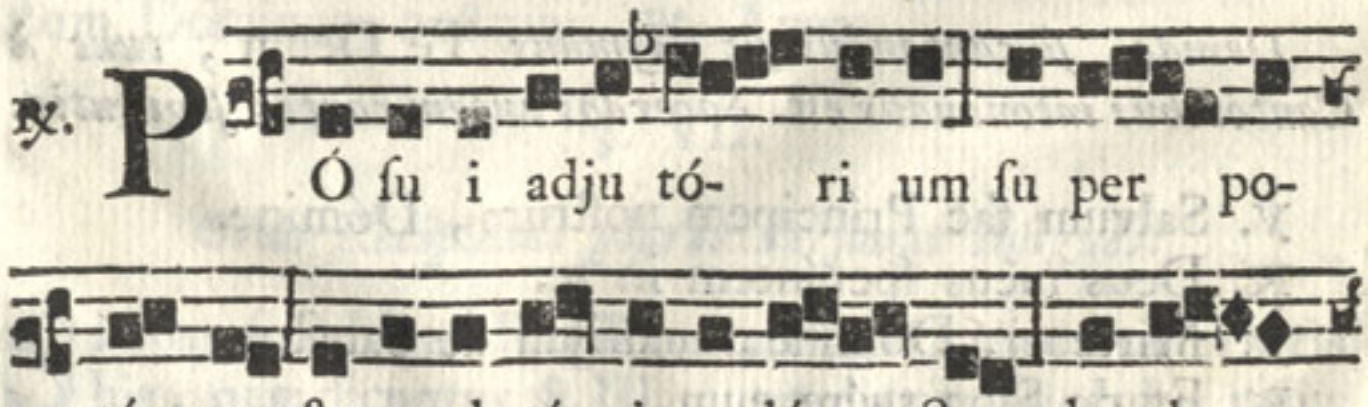

be

be me- a. * Ma- nus e- nim me- a

au xi li- á- bi tur e- i. ℣. In-

ve- ni Da- vid ſervum me- um ó le- o ſan-

cto me- o un xi e- um. * Ma- nus. ℣. Gló-

ri- a Pa- tri, & Fí li o, & Spi rí- tu-

i San- cto. * Ma- nus.

Deinde, ſi cantandus ſit Hymnus Te Deum, *tunc à Cantoribus intonandus eſt. Sacerdos autem cantat ſequentia.*

℣. Salvum fac Príncipem noſtrum, Dómine.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℟.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui omnis potéstas, & dígnitas famulátur: da huic Fámulo tuo Príncipi nostro N. prósperum suæ Dignitátis effféctum, in qua te semper tímeat, tibíque júgiter placére conténdat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

§. VI.

De Receptione Uxoris Principis Hæredis.

Omnia fiant, ut in Receptione Reginæ, præter Orationem, quæ dicitur sequens.

Orémus.

QUæsumus, Omnípotens Deus, ut hanc Fámulam tuam ubíque sapiéntia tua dóceat, & confórtet: atque eam Ecclésia tua fidélem semper agnóscat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

§. VII.

Ordo Recipiendi plures Personas Insignes.

SI Rex simul cum Regina occurrant, tunc, observatis his, quæ dicuntur §. III. antecedenti, Sacerdos priùs Crucem Regi ministrabit, quàm Reginæ, & similiter

eos ſigillatim aſperget, facta unicuique profunda inclinatione anteà, & poſteà. Interim, vel poſteà, cantantur à Choro ſequentia Reſponſoria, ℟. *Elegit eum Dominus*, & ℟. *Iſta eſt ſpecioſa*, &c. ut habentur §. 3. & §. 4. Deinde Sacerdos ſtans in cornu Epiſtolæ cantat.

℣. Deus judícium tuum Regi da.
℟. Et juſtítiam tuam fílio Regis.
℣. Salvos fac Regem, & Regínam noſtram, Dómine.
℟. Deus meus ſperántes in te.

Et cæteros Verſus, qui dicuntur pro Rege, ſed in plurali; quibus finitis, dicit priùs Orationem pro Rege, & poſteà pro Regina, ſub unica concluſione.

Idem fiat, ſi Princeps Hæres occurrerit cum Uxore, ſed tunc dicto Reſponſorio pro Principe, ſcilicet: *Poſui adjutorium*, dicitur ℟. *Iſta eſt ſpecioſa*, &c. cum Verſibus, qui pro Principe habentur §. V. ſed in plurali. Deinde dicitur Oratio pro Principe, & Uxore ſub unica concluſione.

CAPUT QUARTUM.

De quibuſdam aliis Proceſſionibus extraordinariis.

QUandocumque tribulatio, vel alia quævis urgens occurrerit neceſſitas; vel pro ſpeciali Populi devotione, & aliàs cum videbitur expedire, poterunt fieri Proceſſiones, ut dicitur §. I. pag. 1. & tunc fient, prout infrà in ſuis locis aſſignatur, ſervatis his, quæ Cap. I. §. II. pag. 2. determinantur pro omnibus Proceſſionibus.

Aſt ſi infrà ſcriptæ Preces tantùm cantentur in Eccleſia cum Expoſitione SS. Sacramenti in Limine Oſtii Sacrarii; tunc obſerventur, tam in Expoſitione, quàm in Repoſitione, quod præſcribitur ab Eccleſia Patriarchali in Precibus pro Partu Reginæ, ut infra §. XII.

§. I.

Proceſſio pro Pluvia petenda.

CONgregatis in Eccleſia Fratribus, omnia ſerventur, tàm in hac Proceſſione, quàm in ſequentibus, quæ in Litaniis Maioribus dicitur Cap. I. §. XIV. pag. 136. Sed antequàm dicatur ℣. *Ut nos exaudire digneris*, &c. dicitur bis: *Ut congruentem pluviam Fidelibus tuis concedere digneris*, *Te rogamus*, &c. Finitis Litaniis, Sacerdos alta voce dicit *Pater noſter*, & reliqua ſecretò. Deinde, relicto Pſalmo, Verſibus, & Orationibus ibidem poſitis, dicantur ſequentes, cum quibus eſt finienda Proceſſio: & idem ſervabitur in aliis, prout in ſuis locis aſſignatur.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.

Tunc Cantores initiant Pſalmum ſequentem, quem Chorus proſequitur.

Pſalmus 146.

LAudáte Dóminum quóniam bonus eſt pſalmus: * Deo noſtro ſit jucúnda, decoráque laudátio.
Ædíficans Jerúſalem Dóminus: * diſperſiónes Iſraélis congregábit.
Qui ſanat contrítos corde: * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum : * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus : * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne : * pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit Cœlum núbibus : * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat juméntis eſcam ipſórum : * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum : * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Glória Patri, &c. *Quo finito, dicantur Preces.*

℣. Operi, Dómine, Cœlum núbibus.

℟. Et para terræ plúviam.

℣. Ut prodúcat in móntibus fœnum.

℟. Et herbam ſervitúti hóminum.

℣. Riga montes de ſuperióribus ſuis.

℟. Et de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, in quo vívimus, movémur, & ſumus : plúviam nobis tríbue congruéntem ; ut præſéntibus auxíliis ſufficiénter adjúti, ſempitérna fiduciálius appetámus.

Præ-

PRæsta quæsumus, Omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus; contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur.

DA nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem: & áridam terræ fáciem fluéntis cœléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, &c.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
℣. Exáudiat nos Omnípotens, & misérícors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

§. II.

Processio pro Serenitate postulanda.

SErvatis omnibus, ut suprà in Litaniis Maioribus, pag. 136. ante Versum *Ut nos exaudire digneris*, bis dicitur ℣. *Ut fidelibus tuis aeris serenitatem concedere digneris*, *Te rogamus*, &c. Cum verò pervenitur ad *Pater noster*, ut suprà, dicuntur sequentia.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læ-

Læténtur, & exúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, &c.

℣. Adduxísti, Dómine, Spíritum tuum super terram.

℟. Et prohibitæ sunt plúviæ de Cœlo.

℣. Cum obdúxero núbibus Cœlum.

℟. Apparébit arcus meus, & recordábor fœderis mei.

℣. Illústra fáciem tuam, Dómine, super servos tuos.

℟. Et bénedic sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi: & áeris serenitátem nobis tríbue supplicántibus; ut qui justè pro peccátis nostris afflígimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus.

QUæsumus, Omnípotens Deus, cleméntiam tuam: ut inundántiam coérceas ímbrium, & hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum, &c.

℣. Dóminus vobíscum, &c. *ut in præcedenti Processione.*

§. III.

§. III.

Preces ad repellendam Tempestatem.

PUlsantur Campanæ, &, qui adesse possunt, in Chorum, vel in Ecclesiam convocatis, Litaniæ, ut pagin. 136. dicuntur, in quibus bis dicitur: *A fulgure, & tempestate, libera nos Domine*; & post Litanias, Orationemque Dominicam

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem, sicut lanam: * nébulam, sicut cínerem, spargit.

Mittit crystállum suam, sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, & Fílio, &c.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit Cœlum, & terram.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Ádjuva nos Deus salutáris noster.

℟.

℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Et bénedic hæreditáti tuæ.
℣. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.
℟. Dómine Deus virtútum, beátus homo, qui spérat in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

ADomo tua, quæsumus Dómine, spiritáles nequítiæ repellántur: & aereárum discédat malígnitas tempestátum.

OMnípotens sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus: ut post nóxios ignes núbium, & vim procellárum, in misericórdiam tránseat laudis comminátio tempestátum.

DOmine Jesu, qui imperásti ventis, & mari, & facta fuit tranquíllitas magna, exáudi preces Famíliæ tuæ, & præsta; ut hoc signo Sanctæ Crucis ✠ omnis discédat sevítia tempestátum.

Om-

OMnípotens, & miſéricors Deus, qui nos, & caſtigándo ſanas, & ignoſcéndo conſérvas: præſta ſupplícibus tuis; ut & tranquillitátibus optátæ conſolatiónis lætémur, & dono tuæ pietátis ſemper utámur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. *ut in præcedenti Proceſſione*, pag. 243.

Aſpergatur Aquâ benedictâ.

§. IV.

Proceſſio tempore Penuriæ, & Famis.

AGuntur omnia, ut in Litaniis Maioribus, pag. 136. uſque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur ℣. *Ut fructus terræ dare, & conſervare digneris, Te rogamus*, &c. Poſt Litanias dicitur *Pater noſter*, &c.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me ſuper ſémitas juſtítiæ: * propter nomen ſuum.

Nam, etſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus: * ipſa me conſoláta ſunt.

Paráſti in conſpéctu meo menſam: * advérſus eos, qui tríbulant me.

Impinguáſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum.

Glória Patri, &c.

℣. Dómine, non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis.

℟. Neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

℣. Oculi ómnium in te ſperant, Dómine.

℟. Et tu das illis eſcam in témpore opportúno.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ.

℟. Quam poſſedíſti ab ínitio.

℣. Dóminus dabit benignitátem.

℟. Et terra noſtra dabit fructum ſuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam cleménter oſténde: ut ſimul nos, & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DA nobis, quæſumus Dómine, piæ ſupplicatiónis effféctum; & famem propitiátus avérte: ut mortálium corda cognóſcant, & te indignánte tália flagélla prodíre; &, te miſeránte, ceſſáre.

PÓpulum tibi ſúbditum, pro peccátis ſuis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius, qui quæréntibus regnum tuum omnia adjiciénda eſſe dixíſti. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre, &c.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. *ut in præcedenti Proceſſione*, pag. 243.

§. V.

§. V.

Processio in tempore Pestis, & aliarum Ægritudinum.

IN fine Litaniarum Maiorum ante ℣. *A morte perpetua*, dicitur bis ℣. *A peste, & fame, libera nos, Domine.* Deinde ante alium ℣. *Ut nos exaudire digneris*, bis etiam dicitur ℣. *Ut à pestilentiæ flagello nos liberare digneris, Te rogamus, audi nos.* Posteà, dicto *Pater noster*, &c. dicuntur sequentia.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, &c.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu Dómine úsquequò?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit, Dóminus, deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur

vehemènter omnes inimíci mei : * convertántur, & erubéſcant valdè velóciter.

Glória Patri, &c.

℣. Dómine non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis.

℟. Neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

℣. Adjuva nos Deus ſalutáris noſter.

℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℣. Dómine ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum.

℟. Citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis.

℣. Ora pro nobis, Sancte Sebaſtiáne.

℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter, & intercedénte beáta, & glorióſa Dei Genitríce María ſemper Vírgine, & Beáto Sebaſtiáno Mártyre tuo, & ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, & miſericórdiæ tuæ fac largíre ſecúrum.

PRopitiáre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & animárum, & córporum medére languóribus, ut, remiſſióne percépta, in tua ſemper benedictióne lætémur.

DA nobis, quæſumus Dómine, piæ petitiónis effféctum, & peſtiléntiam, mortalitatémque propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóſcant à te indignánte tália flagélla prodíre, & te miſeránte, ceſſáre. Per Dóminum noſtrum, &c.

℣.

℣. Dóminus vobíscum, &c. *ut in præcedenti Processione.*

§. VI.

Preces dicendæ in Litaniis tempore Belli.

PEractis omnibus, ut suprà in Litaniis Maioribus pag. 136. & dicto *Pater noster*, dicuntur sequentia.

℣. Et ne nos indúcas, &c.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Glória Patri, &c.

℣.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Arcum cóntere, & confríngе arma.
℟. Et ſcuta combúre igni.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui cónteris bella, & impugnatóres in te ſperántium poténtiâ tuæ defenſiónis expúgnas: auxiliáre fámulis tuis implorántibus miſericórdiam tuam; ut inimicórum ſuórum feritáte depréſſa, inceſſábili te gratiárum actióne laudémus.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem: ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſubláta formídine, témpora ſint tua protectióne tranquílla.

HOſtium noſtrórum, quæſumus Dómine, elíde ſupérbiam: & eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte proſtérne. Per Dóminum noſtrum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. *ut in præcedenti Proceſſione*, pag. 243.

Si

Si verò Bellum eſt contra Turcas, & alios Infideles, vel Hæreticos, tunc bis dicitur ℣. *Ut Inimicos Sanctæ Eccleſiæ humiliare digneris, Te rogamus audi nos.* Et ibidem addatur ℣. *Ut Turcarum (vel Hæreticorum) conatus reprimere, & ad nihilum redigere digneris, Te rogamus audi nos.* Et dicto *Pater noſter*, dicuntur ſequentia.

℣. Et ne nos indúcas, &c.

Pſalmus 78.

DEus venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum ſanctum tuum: * poſuérunt Jerúſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticínia ſervórum tuórum, eſcas volatílibus Cœli: * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum, tamquam aquam in circúitu Jerúſalem: * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris: * ſubſannátio, & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Úſquequò, Dómine, iraſcéris in finem: * accendétur, velut ignis, zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob: * & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum, citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter: * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in Géntibus: Ubi

Ubi eſt Deus eórum ? * & innotéſcat in natiónibus coram óculis noſtris.

Ultio ſánguinis ſervórum tuórum, qui effúſus eſt: * intróeat in conſpéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndùm magnitúdinem brachii tui, * póſſide fílios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum: * impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſæculum.

In generatiónem, & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri, &c.

℣. Salvos fac ſervos tuos.

℟. Deus meus ſperántes in te.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Hóſtium nóminis tui, Dómine, elíde ſupérbiam.

℟. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte proſtérne.

℣. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.

℟. Et Angelus Dómini proſequátur eos.

℣. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.

℟. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oré-

Orémus.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, misérícors Deus, ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, & ómnium jura Regnórum: réspice in auxílium Christianórum: ut gentes Turcárum (seu Hæreticórum) quæ in sua feritáte confídunt, déxteræ tuæ poténtiâ conterántur. Per Dóminum nostrum, &c.

℣. Dóminus vobíscum, &c. *ut in præcedenti Processione*, pag. 243.

§. VII.

Processio in quacumque Tribulatione.

Servatis omnibus, ut in Litaniis Maioribus pag. 136. *finitísque Litaniis, dicitur* Pater noster, *&c.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, &c.

Psalmus 19.

EXáudiat te, Dóminus, in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de Sancto:* & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui:* & holocáustum tuum píngue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum: * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de Cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & eréfti sumus.

Dómine, salvum fac Regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri, &c.

℣. Deus refúgium nostrum, & virtus.

℟. Adjútor in tribulatiónibus.

℣. Salvos fac servos tuos, Dómine.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Adjuva nos Deus salutáris noster.

℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

NE despícias, Omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem: sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus.

INeffábilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde: & simul nos, & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Con-

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis, & córporis ſanitáte gaudére: & gloriósa Beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ.

TRibulatiónem noſtram, quæſumus, Dómine, propítius réſpice: & iram tuæ indignatiónis, quam juſtè merémur, avérte.

DEus refúgium noſtrum, & virtus: adéſto piis Ecclésiæ tuæ précibus auctor ipſe pietátis, & præſta: ut quod fidéliter pétimus, efficáciter conſequámur. Per Dóminum noſtrum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. *ut in præcedenti Proceſſione*, pag. 243.

§. VIII.

Deprecationes diverſæ pro Neceſſitatibus occurrentibus, faciendæ in Choro, ſive in Eccleſia à Communitate ad hoc congregata.

Antiphona.

SUb tuum præsídium confúgimus, Sancta Dei Génitrix, noſtras deprecatiónes ne deſpícias in neceſſitátibus, ſed à periculis cunctis líbera nos ſemper, Virgo glorióſa, & benedícta.

Sacerdos dicit:

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Orémus.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis, & córporis ſanitáte gaudére, & glorióſa Beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ.

DEus, refúgium noſtrum, & virtus, adéſto piis Eccléſiæ tuæ précibus, Auctor ipſe pietátis, & præſta: ut quod fidéliter pétimus, efficáciter conſequámur.

Pro Papa.

DEus ómnium Fidélium Paſtor, & Rector fámulum tuum N. quem Paſtórem Eccléſiæ tuæ preéſſe voluíſti, propítius réſpice: da ei, quæſumus, verbo, & exémplo, quibus præeſt, proficere, ut ad vitam, unà cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempitérnam.

Pro Rege.

QUæſumus, Omnípotens Deus, ut Fámulus tuus N. Rex noſter, qui tuâ miſeratióne ſuſcépit Regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta, quibus decénter ornátus, & vitiórum monſtra devitáre, & ad te, qui Via, Véritas, & Vita es, gratióſus váleat pervenire.

Pro quacumque neceſſitate.

INeffábilem miſericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter oſténde: ut ſimul nos, & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Contra Persecutores Ecclesiæ.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces placátus admítte: ut deſtrúctis adverſitátibus, & erróribus univérſis, ſecúra tibi ſérviat libertáte.

Pro Pluvia petenda.

DEus, in quo vívimus, movémur, & ſumus; plúviam nobis tríbue congruéntem, ut præſéntibus ſubsídiis ſufficiénter adjúti, ſempitérna fiduciáliùs appetámus.

Pro Serenitate petenda.

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi: & áeris ſerenitátem nobis tríbue ſupplicántibus: ut qui juſtè pro peccátis noſtris afflígimur, miſericórdiâ tuâ præveniénte, cleméntiam ſentiámus.

Pro tempore Belli.

DEus, qui cónteris bella, & impugnatóres in te ſperántium poténtiâ tuæ defenſiónis expúgnas: auxiliáre fámulis tuis implorántibus miſericórdiam tuam, ut inimicórum ſuórum feritáte depréſsâ, inceſſábili te gratiárum actióne laudémus.

Pro vitanda Mortalitate, ſeu tempore Peſtis, aut Famis.

DEus, qui non mortem, ſed pœniténtiam desíderas peccatórum: pópulum tuum ad te reverténtem propítius réſpice, ut dum tibi devótus exíſtit, iracúndiæ tuæ flagélla ab eo cleménter amóveas.

Pro Infirmo.

OMnípotens ſempitérne Deus, ſalus ætérna credéntium, exáudi nos pro fámulo tuo infírmo: pro quo miſericórdiæ tuæ implorámus auxílium, ut réddita ſibi ſanitáte, gratiárum tibi in Eccléſia tua réferat actiónes.

Pro Infirmo, qui proximus eſt morti.

OMnípotens, & miſéricors Deus, qui humáno géneri, & ſalútis remédia, & vitæ ætérnæ múnera contulíſti: réſpice propítius fámulum tuum infirmitáte córporis laborántem, & ánimam réfove, quam creáſti: ut in hora éxitûs illíus, abſque peccáti mácula tibi Creatóri ſuo per manus Sanctórum Angelórum repræſentári mereátur.

Pro Navigantibus.

DEus, qui tranſtulíſti Patres noſtros per mare Rubrum, & tranſvexíſti eos per aquam nímiam, laudem tui nóminis decantántes: te ſupplíciter deprecámur, ut in navi fámulos tuos, repúlſis adverſitátibus, portu ſemper optábili, curſúque tranquíllo tueáris.

Pro Itinerantibus.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne: ut inter omnes viæ, & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegántur auxílio.

Pro Prægnante, aut in partu Laborante.

DEprecatiónem ſervórum tuórum, Omnípotens Deus, pro pánpere ancílla tua in partu (nunc) aut (in póſterum) laboránte exaudíre dignéris; ut quemádmodum eam tua providéntia concípere decrevíſti, ita ipſam tua prævia benedictióne, ad laudem tui ſacri Nominis (Beatíſſima ſemper Vírgine María ſuffragánte cum ómnibus Sanctis) celériter júbeas expedíri.

Pro Tentatis, & Tribulatis.

DEus, qui juſtíficas ímpium, & non vis mortem peccatóris, Majeſtátem tuam ſupplíciter deprecámur: ut fámulum tuum de tua miſericórdia confidéntem, cœléſti prótegas benígnus auxílio, & aſsídua protectióne conſérves: ut tibi júgiter famulétur, & nullis tentatiónibus à te ſeparétur.

Tempore Terremotûs.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui réſpicis terram, & facis eam trémere: parce metuéntibus, propitiáre ſupplícibus: ut cujus iram, terræ fundaménta concutiéntem expávimus, cleméntiam contritiónes ejus ſanántem júgiter ſentiámus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et ſic terminentur Orationes iſtæ, & ſimiles aliæ, quæ pro exigentia neceſſitatis deſumi poterunt ex Miſſali propè finem, vel aliis ex locis.

§. IX.

§. IX.

Preces dicendæ pro Electione Summi Pontificis, vel Episcopi.

DIcuntur Litaniæ Maiores pag. 139. & omissis illis verbis *Domnum Apostolicum*, dicitur ℣. *Ut omnes Ecclesiasticos Ordines*, &c. Posteà dicitur bis ℣. *Ut Ecclesiæ tuæ optimum Pontificem Summum eligere digneris, Te rogamus audi nos.* Finitis Litaniis, dicitur *Pater noster*, &c. & sequentia.

℣. Et ne nos indúcas, &c.

Psalmus 131.

MEménto, Dómine, David: * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit, Dómino: * votum vovit Deo Jacob.

Si intróiero in tabernáculum domûs meæ: * si ascéndero in lectum strati mei.

Si dédero somnum óculis meis: * & pálpebris meis dormitatiónem.

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino: * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam: * tu, & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum: * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * de fructu ven-

ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint fílii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et fílii eórum uſque in ſæculum: * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſæculum ſæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári: * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucérnam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne: * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Glória Patri, &c.

℣. Exáudi, Dómine, súplicum Preces.

℟. Et confiténtium tibi parce peccátis.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ.

℟. Quam poſſedíſti ab inítio.

℣. Súſcita, Dómine, Sacerdótem accéptum tibi.

℟. Qui juxta cor tuum, & voluntátem tuam fáciat.

℣. Tu, Dómine, qui noſti corda hóminum.

℟. Oſténde quem elégeris.

℣. Dómine non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis.

℟. Neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

℣. Fiat miſericórdia tua ſuper nos.

℟. Quemádmodum ſperávimus in te.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam.

℟. Et ſalutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eodem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

SUpplici, Dómine, humilitáte depóscimus, ut sacrosánctæ Románæ Ecclésiæ concédat Pontíficem illum tua imménsa píetas, qui & pio in nos stúdio semper tibi plácitus, & tuo pópulo pro salúbri regímine sit assíduè ad glóriam tui nóminis reveréndus.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétuâ mentis, & córporis sanitáte gaudére, & gloriósa Beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ.

DEus refúgium nostrum, & virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus auctor ipse pietátis, & præsta, ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Christum Dóminum nostrum, &c.

Pro eligendo Patriarcha, Archiepiscopo, vel Episcopo, bis dicitur in Litaniis post ℣. *Dominum Apostolicum, &c.* ℣. *Ut Ecclesiæ huic Pastorem optimum concedere digneris, Te rogamus audi nos.* Et similiter in Oratione: *Supplici Domine*, dicitur: *ut huic Ecclesiæ concedat Antistitem illum tua immensa pietas, &c.*

§. X.

Modus visitandi Ecclesias tempore Jubilæi.

Congregatis in propria Ecclesia Fratribus, duo Cantores intonent sequentem Hymnum, quem Chorus prosequitur.

Hymnus. Veni, Creátor Spíritus, &c. ut pag. 279.
Sacerdos dicit ℣. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

DEus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum, &c.

Hoc peracto, Cantores Litanias congruenti voce absque nota incipient, ut pag. 139. Post versum *Sancta Maria*, procedet Crucifer inter Acolythos cum Cereis accensis. (Crux Velo violaceo ornata esse debet) Cruciferum sequentur Fratres bini, & bini. Cum ad limen Ecclesiæ visitandæ perventum fuerit, Cantores sequentem Psalmum, qui alternatim cani debet, incipient.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam ſuávis eſt Dóminus, in ætérnum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem, & generatiónem véritas ejus.
Glória Patri, &c.

Dum ſupradictus Pſalmus cantatur, ad Altare, ubi SS. Sacramentum aſſervatur, greſſus dirigantur; & ibi genuflexi Pſalmum 50. *Miſerere mei Deus*, &c. recitabunt, illóque abſoluto, cantatur.

Antiphona.

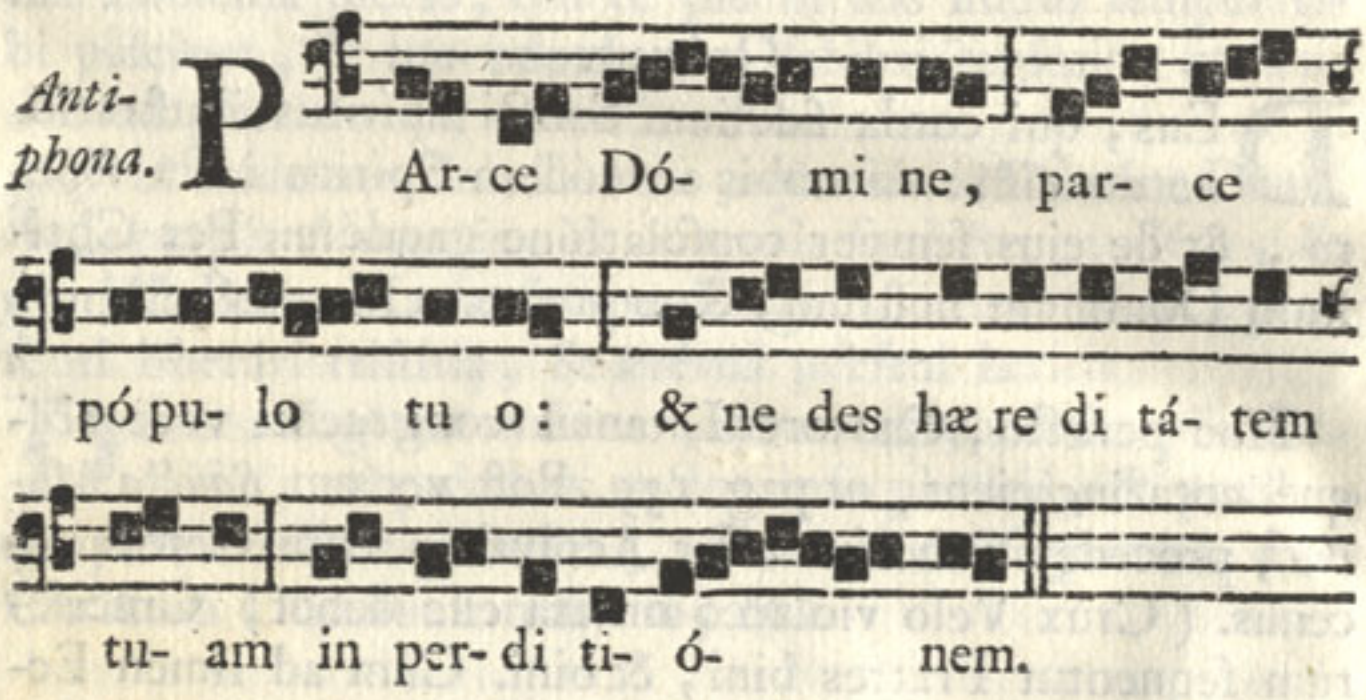

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos.
℟. Quemádmodum ſperávimus in te.

Orémus.

PReces noſtras, quæſumus Dómine, cleménter exándi, atque à peccatórum vínculis abſolútos, ab omni nos adverſitáte cuſtódi. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tan-

Tandem, effusis ad Deum Precibus, juxta mentem Pontificis, sub silentio, & dato signo à Præsidente, cantatur Hymnus *Tantum ergo*, cum ℣. *Panem de Cœlo*, & Oratione *Deus, qui nobis*, &c. ut pag. 159. Deinde, surgentibus omnibus, cantatur Antiphona cum ℣. & Oratione Sancti Patroni, vel Titularis Ecclesiæ.

Si verò Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia non asservetur; tunc Psalm. *Miserere* cum Aña, ℣. & Oratione ante Altare Maius dicuntur, ut suprà, omisso Hymno *Tantum ergo*, &c. fitque tantùm commemoratio Sancti Patroni, vel Titularis.

Posteà reassumptis Litaniis à loco, ubi fuerant intermissæ, cum eis proceditur ad alias Ecclesias designatas; in quibus, excepto Hymno *Veni Creator*, &c. omnia fiunt, ut in prima. At verò in ultima Ecclesia priùs terminantur Litaniæ, & posteà cantatur Psalmus *Jubilate Deo*, &c. ut suprà. Tum dicitur *Pater noster*, & sequentia.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Exáudi, Dómine, súpplicum preces.
℟. Et confiténtium tibi parce peccátis.
℣. Meménto Congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Réspice de Cœlo, & vide, & vísita víneam istam.
℟. Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Et bénedic hæreditáti tuæ.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟.

℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

EXáudi quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, & pacem.

In Ecclesiis dicatis B. M. V. omittitur sequens Oratio.

COncéde, misérícors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui Sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére Fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

ECclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, preces placátus admítte; ut destrúctis adversitátibus, & errióribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte.

OMnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, & néminem vis perire; réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni hæréticâ pravitáte depósitâ, errántium corda resipíscant, & ad veritátis tuæ rédeant unitátem.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera; da servis tuis illam, quam Mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra Mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquílla.

Præ-

PRæténde, Dómine, Fidélibus tuis déxteram cœléstis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ dignè póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum nostrum, &c.

Demùm cantatur *Tantum ergo*, &c. ut suprà 159. & facta Commemoratione Sancti Patroni, vel Titularis ipsius ultimæ Ecclesiæ, dicitur:

℣. Exáudiat nos Omnípotens, & misérícors Dóminus.
℟. Et custódiat nos semper. Amen.

Sic fit in reliquis Processionibus. Post ultimam verò cantatur Hymnus *Te Deum laudamus*, ut pag. 201. cum ℣℣. & Orationibus pro Gratiarum Actione pag. 274. quibus finitis, & facta Commemoratione SS. Sacramenti, & Sancti Patroni, seu Titularis Ecclesiæ, ut suprà, Cantores addunt.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

§. XI.

Preces pro salute Regis, vel Reginæ, aut Principis.

Servatis omnibus, ut pag. 139. *in Litaniis Maioribus, & his finitis, dicitur* Pater noster, *& sequentia.*

℣. Et ne nos indúcas, &c.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur Rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam præveníisti eum in be-

benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam, & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat, omnes, qui te odérunt.

Pones eos, ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Glória Patri, &c.

℣. Dómine non secúndùm peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Salvum fac Regem nostrum N. (vel Regínam, Príncipem) Dómine.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Dóminus opem ferat illi.

℟.

℟. Super lectum dolóris ejus.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

DEus infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infírmum Fámulum tuum Regem (Regínam, Príncipem) nostrum N. osténde virtútem; ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ Sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

DEus, cujus nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt, súscipe preces nostras pro Fámulo tuo Rege (Regínâ, Príncipe) nostro N. pro quo ægrotánte misericórdiam tuam implorámus; ut de cujus perículo metúimus, de ejus salúte lætémur. Per Christum Dóminum nostrum, &c. ℟. Amen.

§. XII.

Preces pro felici partu Reginæ, vel Principis nostræ prægnantis, post octavum mensem dicendæ.

EXposito SS. Sacramento in aditu Tabernaculi, & thurificato de more, quin aliquid interim cantetur, incipiuntur statim Litaniæ, ut pag. 139. quibus finitis, Celebrans dicit, adhuc genuflexus, *Pater noster*, & sequentia.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.
Uxor tua, sicut vitis abúndans: * in latéribus domûs tuæ.
Fílii tui, sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Glória Patri, &c.
℣. Salvam fac ancíllam tuam (Regínam, vel Príncipem nostram N.) Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Nihil proficiat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Tríbue ei secúndùm cor suum fœcunditátem prolis.
℟. Et omne consílium ejus confírma.
℣. Quóniam ipsa sperat in Dómino.
℟. Et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Surgit Celebrans, & prosequitur.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oré-

Orémus.

EXáudi quæsumus, Dómine, preces nostras pro Fámula tua N. Príncipe (vel Reginâ) nostra, & sicut eam tua providéntiâ concípere decrevísti, ita ipsam tua Benedictióne præveniénte, & Beáta María suffragánte, celériter júbeas expedíri.

DOmine Jesu Christe, qui absque dolóris contagióne ex útero Virginâli, portâ clausâ, exíre dignátus es; concéde propítius, ut fructum Fámulæ tuæ táliter in lucem prodíre dispónas, qui ad regeneratiónem sacri Baptísmatis incólumis pervenire mereátur.

DEus refúgium nostrum, & virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus auctor ipse pietátis, & præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Christum Dóminum nostrum, &c.

Cum autem fient hujusmodi Preces, dum sit Regina, vel Princeps ad partum proxima, vel in eo jam laborans, prima Oratio dicetur, ut sequitur.

EXáudi quæsumus, Dómine, preces nostras pro Fámula tua Regína (vel Príncipe) nostra N. in partu nunc, aut in pósterum laboránte; & sicut eam tuâ providéntiâ concípere decrevísti, ita ipsam tua Benedictióne præveniénte, & Beáta María suffragánte, celériter júbeas expedíri.

Post Orationes dicet Celebrans:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Genuflectet Celebrans, & duo Cantores dicent:

℣. Exáudiat nos Omnípotens, & miséricors Dóminus.
℟. Amen.

Tum cantabitur *Tantum ergo*, &c. *ut* pag. 159. ad ℣. *Genitori, Genitoque*, &c. Celebrans ſtans imponet Thus in Thuribulum abſque Benedictione, & genuflexus incenſabit Sacramentum, & dicto ℣. *Panem de Cœlo*, &c. reſponſoque *Omne delectamentum*, &c. cantabit:

Orémus.

DEus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili Paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti; tríbue, quæſumus, ita nos Córporis, & Sánguinis tui ſacra myſtéria venerári; ut Redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus. Qui vivis, & regnas in ſæcula ſæculórum. Amen.

Tandem abſque Benedictione reconditur in Tabernaculo Sacramentum.

§. XIII.

Gratiarum Actio pro quocumque Beneficio agenda.

Congregatis Fratribus in Choro, intonatur Hymnus Te Deum, *ut in* pag. 201. *in cujus fine dicuntur ſequentia.*

℣. Benedíctus eſt, Dómine, Deus Patrum noſtrórum.
℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſæcula.
℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, & ſuperexaltémus eum in ſæcula.
℣. Benedíctus es, Dómine Deus, in firmaménto Cœli.

℟.

℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus, & bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ Majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper clementiam exorántes: ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

DEus, qui corda Fidélium Sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

DEus, qui néminem in te sperántem nimiùm afflígi permíttis; sed pium précibus præstas audítum: pro postulatiónibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus, te piíssimè deprecántes; ut à cunctis semper muniámur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum, &c.

Si acciderit, quòd obligemur, ut exeamus extra Claustra cum Processione, tunc præter dictum Hymnum, dici poterunt aliqui Psalmi ex sequentibus.

Cantáte, Dómino, cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra, &c.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia, &c.

Laudáte Dóminum omnes gentes, &c.

Lau-

Laudáte Dóminum de Cœlis, &c.
Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino, &c.
Benedíctus Dóminus Deus Israel, &c.

Si autem hæc Processio fiat per Claustra, sine Stationibus facienda est, & tantùm prædictus Hymnus canendus erit. At in hac Processione per Claustra procedere debet aliquis Sacerdos Amictu, Rocchetto, Stolâ, & Pluviali albi coloris indutus, qui dicat Preces, & Orationes, ut suprà.

CAPUT QUINTUM.

De aliis Sacris Actionibus, quæ in N. S. Congregatione Processionaliter fiunt.

§. I.

De Indutione Novitiorum.

CUm aliquis Mundo renuntiare cupiens, nostri Sacri Ordinis Habitu induendus fuerit; Magister Novitiorum illum sæcularibus indumentis exuit, ac tunicâ grisei coloris induit, de petendis, & agendis instruit. Deinde pulsatâ Campanâ Capituli, Fratres induti Palliis Processionarios deferentes, conveniant in Chorum, vel in Ecclesiam. His per ordinem sedentibus, Sæcularis induendus à Magistro Novitiorum, ac alio ex dignioribus ducatur, cum Sandaliis incedens, tonso capite, & aliqua sæculari veste honestâ superindutus, portans in manibus Habitum recipiendum, cum Pallio, & cæteris, quibus est induendus. Deinde hæc omnia deponit, & se prosternit ad pedes Prioris, vel Præsidentis, qui sedet in

su-

ſuperiori gradu Altaris ad latus Evangelii, cum Stola alba ad collum, habens à dextris vas Aquæ benedictæ.

Poſt hæc, illum erigi jubens, hoc modo interroget: *Quid petis?* Cui ille genuflexus reſpondet: *Miſericordiam Dei, Paupertatem Ordinis, Fratrumque ſocietatem.*

Tunc Prior, quid poſtulaverit, quanta ſit hujuſmodi petitio, de laboribus, & auſteritate Ordinis, ac de mutatione morum, & perſeverantia, brevi Exhortatione illum admoneat. Quâ finitâ, quærat ab eo apertè coram omnibus:

An ſponte, & ex proprio motu, animo ſerviendi Deo, & cum propoſito perſeverandi veniat ad Religionem? Cui ille reſpondebit: *Utique, Dei miſericordiâ.*

Deinde Prior, cum omnibus ſurgens, dicat: *Deus, qui te incœpit in nobis, ipſe te perficiat. Per Chriſtum Dominum noſtrum.* ℟. *Amen.*

Statim exuens illum ſæculari, qua opertus eſt, veſte, dicat: *Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus ſuis.* Deinde, ſtantibus omnibus Fratribus, genuflexoque Novitio induendo, ſtans dicat:

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.
℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

DOmine Jeſu Chriſte, ætérni Patris Unigénite, qui noſtræ Mortalitátis tégumen in Beátæ, & intemerátæ Vírginis Maríæ Utero indúere, & Mundum peccátis inveterátum, per tuæ Incarnatiónis Myſtérium renováre dignátus es; te súpplices exorámus, ut intercedénte ipſa tua Genitríce María, hujus ſanctæ Religiónis Patró-

tróná præcípuâ, hic Fámulus tuus in ſpíritu mentis ſuæ renovátus, véterem hóminem cum áctibus ſuis éxuat, & novum hóminem, qui ſecúndùm Deum creátus eſt, indúere mereátur. Qui vivis, & regnas in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Poſt hæc ſtatim cum duobus Fratribus illum noſtri Sacri Ordinis Habitu induat: tunicámque ſuperiorem imponendo, dicat:

Induat te Dominus novum hominem, qui ſecundùm Deum creatus eſt in juſtitia, & ſanctitate veritatis. In Nomine Patris, ✠ *& Filii, & Spiritus Sancti.* ℟. *Amen.*

Mox præcingat eum Corrigiâ, dicens: *Cum eſſes junior, cingebas te, & ambulabas, ubi volebas; cum autem ſenueris, alius te cinget. In Nomine Patris,* ✠ *& Filii, & Spiritus Sancti.* ℟. *Amen.*

Imponens illi Scapulare, & Caputium, dicat: *Tolle jugum Chriſti ſuave, & onus ejus leve. In Nomine Patris,* ✠ *& Filii, &c.*

Ultimò, ſi Pallium non ſit album, nihil dicitur, illud imponendo; ſi verò ſit album, dicat: *Qui ſequuntur Agnum ſine macula, ambulabunt cum eo in albis; ideo ſint ſemper tua veſtimenta candida, in ſignum internæ puritatis. In Nomine Patris,* ✠ *& Filii, &c.* ℟. *Amen.*

His peractis, noviter indutum genuflexum, & capite aliquantulum inclinato remanentem, Prior aſpergat Aquâ benedictâ, qui cum omnibus genuflectens, incipit Hymnum: *Veni Creator Spiritus*, &c. Quem Conventus proſequitur, & dictâ primâ ſtrophâ, ſurgunt, &, ſtante Priore ad cornu Evangelii in ſuperiori gradu Altaris, Novitius infra gradus Altaris ſe proſternat, Aſſiſten-

tentibus eidem Magiſtro Novitiorum, & alio Fratre; altero à dextris, altero à ſiniſtris.

Hymnus.

tans gúttu ra. Accénde lumen sén- si bus, Infúnde

amó rem cór- di bus, In fír- ma nos- tri córpo ris

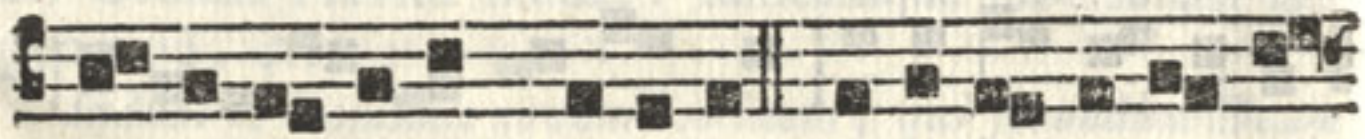

Vir- tú te firmans pérpe ti. Hostem re- pél las lón-

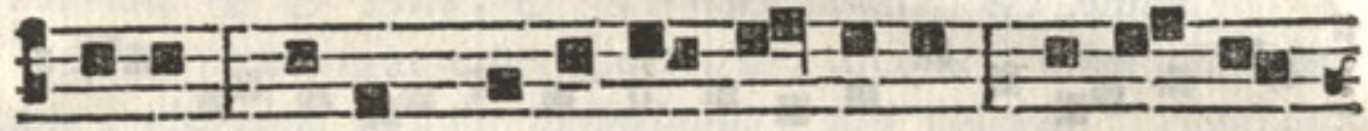

gi ùs, Pa cémque do nes pró- ti nùs, Du ctó- re

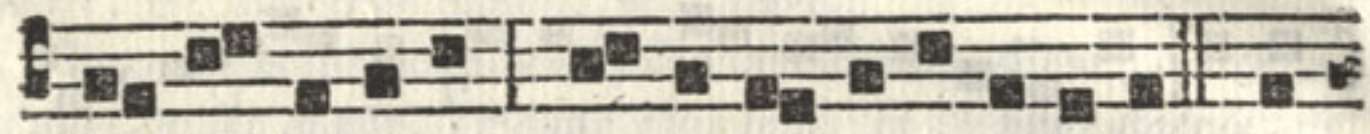

sic te præ vi o, Vi- témus omne nó xi um. Per

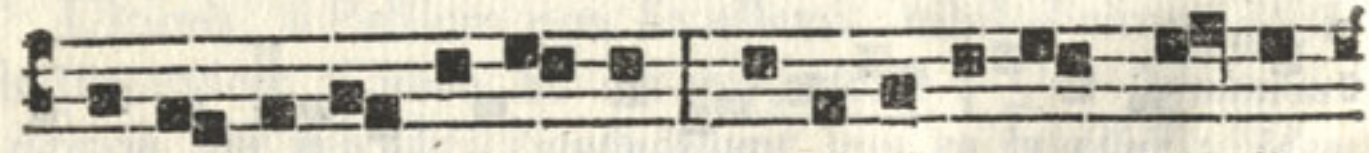

te sci- ámus, da Pa- trem, Noscámus atque Fí- li-

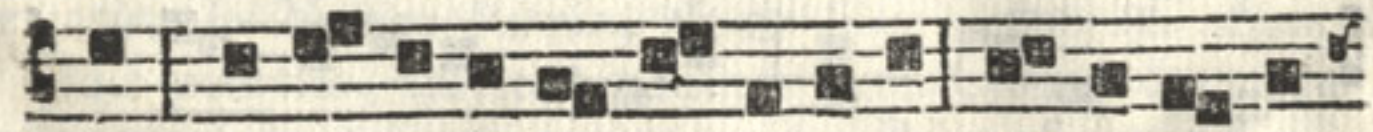

um; Té que u tri- úf- que Spí ri tum Cre dámus om-

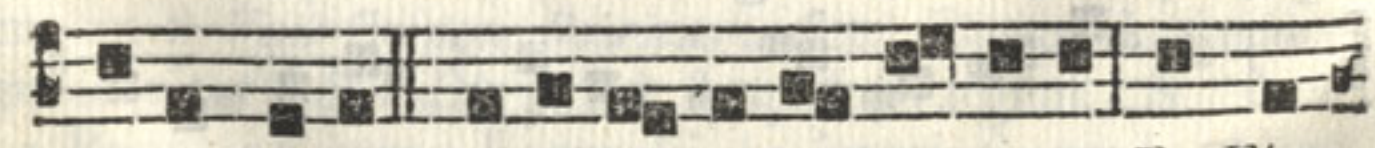

ni tém po re. De o Pa- tri sit gló- ri a, Et Fí-

lio,

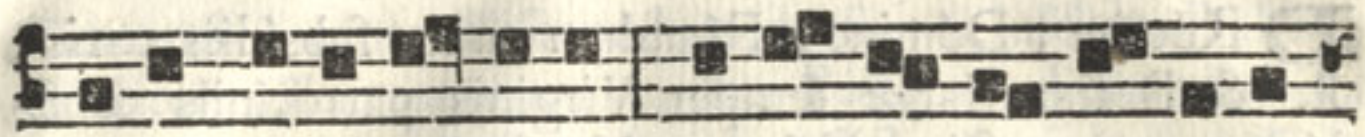

li o, qui à mór- tu is Sur ré- xit, ac Pa- rá cli-

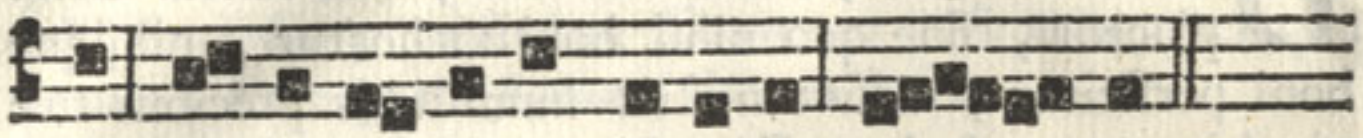

to In sæ cu- ló rum sæ cu la. A- men.

Finito Hymno, permanente adhuc Novitio prostrato, Cantor dicat, *Kyrie eleison.* Et Conventus, *Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster*, &c. Infrascripti ℣℣. dicantur in plurali, si plures simul sint Habitum recepturi.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Manda Deus virtúti tuæ.
℟. Confírma hoc Deus, quod operátus es in eo.
℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Ora pro eo, Sancta Dei Génitrix.
℟. Ut dignus efficiátur promissiónibus Christi.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui corda Fidélium Sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da ei in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

PRótege, Dómine, Fámulum tuum ſubsídiis pacis, & Beátæ Maríæ ſemper Vírginis patrocíniis confidéntem, à cunctis hóſtibus redde ſecúrum.

DEus miſéricors, Deus clemens, cui cuncta bona placent, ſine quo nihil boni inchoátur, nihílque boni perficitur; adſint noſtris humíllimis précibus tuæ pietátis aures; & hunc Fámulum tuum, cui in tuo Sancto Nómine Hábitum noſtræ Sacræ Religiónis impónimus, à mundi impediménto, vel ſæculári deſidério defénde: & concéde ei, ut in hoc ſancto propóſito devótus persíſtere, & remiſſióne peccatórum percéptâ, ad Electórum tuórum váleat pervenire conſórtium.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, ſed per pœniténtiam, & emendatiónem, vitam ſemper inquíris: te ſupplíciter deprecámur, ut huic Fámulo tuo ſæculáribus áctibus renuntiánti largè tuæ pietátis grátiam infúndere dignéris; quátenùs caſtris tuis inſértus, ita tibi militándo, ſtatum vitæ præſéntis percúrrere váleat: ut bravíum ætérnæ remuneratiónis, te donánte, percípiat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Quibus dictis, aſpergit illum Aquâ benedictâ. Poſteà elevetur à terra à duobus ſupradictis Fratribus, &, manibus junctis ante pectus, ducatur ad medium Altaris, quod genuflexus reverenter oſculabitur. Mox ductus ante Priorem, genuflectit, oſculatâque illius manu; reliquos omnes Fratres devotè, & reverenter amplexabitur, dicens Sacerdotibus: *Ora Deum pro me, Pater*: cæteris verò: *Ora Deum pro me, Frater*. Dum hæc fiunt, Cantores incipiunt Antiphonam: *Ecce quam bonum*, &c. quam Conventus communiter proſequitur; eâque finitâ,

Can-

Cantores, cantant ſecundum verſum ejuſdem Pſalmi, videlicet: *Sicut unguentum*, &c. Poſtquam dictum fuerit, iterum repetitur à Conventu prædicta Antiphona: *Ecce quam bonum*, &c. Et hoc ordine dicuntur à Cantoribus reliqui verſus, repetente Conventu poſt unumquemque eorum: *Ecce quam bonum*, &c. ut infrà.

Antiphona. Cantores. E C- ce quam bo- num, *Chorus.* &

quam ju cún-dum, ha bi tá re Fra- tres in u num.

Cant. Pſ. Si cut ungu éntum in cá pi te: *Chor.* quod

deſcén dit in barbam, barbam A a ron.

Deinde repetitur Antiphona Ecce, &c.

Quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus: * ſicut ros Hermon, qui deſcéndit in montem Sion. *Aña* Ecce.

Quóniam illic mandávit Dóminus miſericórdiam: * & vitam uſque in ſæculum. *Aña* Ecce.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui Sancto. *Aña* Ecce.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum. Amen. *Aña* Ecce.

His

His peractis, noviter Receptus à Magistro Novitiorum in ultimo loco inter Novitios collocatur, & Fratres, facto per Præsidentem signo, ac incipiente Cantore Psalm. *Deus misereatur*, &c. in Conventum revertuntur.

§. II.

De Professione Novitiorum.

QUando tempus Professionis advenerit, Fratres ad Cymbali pulsationem cum Palliis, & Manualibus in Choro, vel Ecclesia congregentur, & ibi sedebunt. At si Prælato placuerit, quod cantetur Hymnus *Veni Creator Spiritus*, &c. initiatus à Cantoribus, ut in §. ant. pag. 279. tunc sedebunt, postquam idem Prælatus cantaverit ℣. *Emitte Spiritum tuum*, & Orationem, ut in Cap. IV. §. X. pag. 265. Deinde ducatur Novitius à suo Magistro, & alio ex senioribus Fratribus, superiori Tunicâ grisei coloris indutus, portans in manibus ea, quibus est induendus, & se infra gradus Altaris prosternat coram Priore, vel Præsidente, (Stolam collo impositam, & vas Aquæ benedictæ cum Aspersorio à dextris, habente) qui illum erigi jubens, *Quid petis?* interroget. Novitius verò respondeat: *Misericordiam Dei, Paupertatem Ordinis, Fratrúmque Societatem.* Deinde Prior, vel Præsidens, quid sit Professionem emittere, & sub Obedientia, Castitate, & Paupertate vivere, breviter illi exponat. Hoc facto, Novitius appropinquans Priori, vel Præsidenti, manus suas (in quibus sit Charta scripta, tenorem continens emittendi Professionem) manibus Prioris, vel Præsidentis genuflexus imponat, & semel tantùm Professionem voce clara, & devota, lin-

guâ

giâ Latinâ, (vel Vulgari, si fuerit Laicus) distinctè dicat.

Forma Professionis.

» Ego Frater N. facio meam Professionem, & promit-
» to Obedientiam, Castitatem, & Paupertatem Deo, &
» Beatæ Mariæ Virgini de Monte Carmeli, & Reverendo
» Patri Nostro N. Generali, ejúsque Successoribus: secun-
» dum Regulam primitivam dicti Ordinis (hoc est) sine
» mitigatione usque ad mortem.

Si Professio fit in manibus Patris nostri Generalis, dicitur sequenti modo.

» Ego Frater N. facio meam Professionem, & promit-
» to Obedientiam, Castitatem, & Paupertatem Deo, &
» Beatæ Mariæ Virgini de Monte Carmelo, & tibi Re-
» verendo Patri nostro N. Generali, tuísque Successoribus;
» secundùm Regulam Primitivam dicti Ordinis (hoc est)
» sine mitigatione usque ad mortem.

Postquàm semel Professionem emiserit, dicat Prior sine cantu.

Prior. Immola Deo sacrificium laudis.
Chorus. Et redde Altíssimo vota tua.

Professus adhuc genuflexus, eodem tono, quo Professionem emisit, dicat:

» Vota mea, Domino, reddam in conspectu omnis po-
» puli ejus; in átriis Domûs Domini.

Char-

Chartámque Professionis Priori tradat, quâ acceptâ, Prior cum cæteris omnibus surgens, dicat sine cantu: *Deus, qui te incœpit in nobis, ipse te perficiat.* ℟. Amen.

Mox omnibus stantibus, dicat eodem modo:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

SAncte Spíritus, qui te Deum, ac Dóminum revelá-re dignátus est Mortálibus; imménsam tuæ pietátis postulámus grátiam, ut sicut ubi vis, spiras; sic & huic Fámulo tuo affféctum devotiónis concédes; ut per intercessiónem Beatíssimæ Vírginis Maríæ, cui peculiáriter in hac sua sancta Religióne devótum exhibére dispósuit famulátum; eum à vanitáte sæculi veráciter convértas, & ad hujus sancti Propósiti observántiam fácias ita certátim fervére; quátenùs justè, & piè vivéndo per veram humilitátem, obediéntiam, castitátem, & abdicatiónem proprietátis, in Fratérna Charitáte, constánti perseverántiâ; ejúsdem sancti Propósiti cursum váleat felíciter consummáre; quod ipse præstáre dignéris. Qui cum Patre, & Fílio vivis, & regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio Habitûs.

℣. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini.
℟. Qui fecit Cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui tégumen nostræ Mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam; ut hoc genus Vestiménti;

quod

quod Sancti Patres ad innocéntiæ, & humilitátis indícium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt; tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut hic Fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit Vestiménto, te quoquè indúere mereátur. Qui vivis, & regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, Auctor Virtútum, & Amátor pœniténtium, qui máximè Humilitátem, Paupertátem, Obediéntiam, & Castitátem, cum cæteris Virtútibus corporáliter in Mundo elegísti, & peccatóres ad pœniténtiam misericórditer vocáre venísti, ac omnes fidéliter credéntes piè suscepísti; tuam ineffábilem misericórdiam supplíciter exorámus, quátenus hunc Hábitum sancti ✠ ficáre, ac bene ✠ dícere dignéris; & concéde propítius, ut hic Fámulus tuus, qui illum devótè, in sanctæ conversatiónis signum, súscipit; cum veste cándida, & immaculáta ante Tribúnal tuum in Sanctórum ágmine glorificátus in die Judícii váleat apparére. Qui cum Patre, & Spíritu Sancto vivis, & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergit Vestes, & noviter Professum, dicens: In Nomine Patris, & Filii, ✠ & Spiritûs Sancti. ℟. Amen.

Mox induit Professum; & primò præcingens illum Corrigiâ, dicit: Cum esses junior, cingebas te, & ambulabas, ubi volebas; cum autem senueris, alius te cinget. In Nomine Patris, & Filii, ✠ & Spiritûs Sancti. ℟. Amen.

Posteà imponit ei Scapulare, & Caputium, dicens: Tolle jugum Christi suave, & onus ejus leve. In Nomine Patris, & Filii, ✠ & Spiritûs Sancti. ℟. Amen.

Ultimò imponit illi Pallium, dicens: Qui sequuntur Agnum sine macula, ambulabunt cum eo in albis; ideò sint semper tua vestimenta candida in signum internæ puritatis. In Nomine Patris, & Filii, ✠ & Spiritûs Sancti. ℟. Amen.

Hic etiam notandum est, quod si Pallium non sit album, nihil dicitur ad ejus impositionem.

Quibus finitis, incipit Prior alta voce Hymnum *Te Deum laudamus*, ut habetur pag. 201. quem omnes usque ad finem decantabunt. Interim pulsentur Campanæ Conventûs, & noviter Professus se prosternat infra gradus Altaris. Quo finito, Cantores dicant: *Kyrie eleison.* Deinde Chorus: *Christe eleison. Kyrie eleison.* Tunc Prior stans in superiori Altaris gradu, in cornu Evangelii, cantat: *Pater noster.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Manda Deus virtúti tuæ.
℟. Confírma hoc Deus, quod operátus es in eo.
℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Ora pro eo, Sancta Dei Génitrix.
℟. Ut dignus efficiátur promissiónibus Christi.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oré-

Orémus.

DEus miſéricors, Deus clemens, cui cuncta bona placent, ſine quo nihil boni inchoátur, nihílque boni perfícitur; adſint noſtris humíllimis précibus tuæ pietátis aures, & hunc Fámulum tuum, cui in tuo Sancto Nómine Hábitum noſtræ ſacræ Religiónis impónimus, à Mundi impediménto, vel ſæculári deſidério defénde, & concéde ei, ut in hoc ſancto Propóſito devótus perſíſtere, & remiſſióne peccatórum percéptâ, ad Electórum tuórum váleat pervenire conſórtium.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, ſed per pœniténtiam, & emendatiónem, vitam ſemper inquíris; te ſupplíciter deprecámur, ut huic Fámulo tuo, ſæculáribus áctibus renuntiánti, largè tuæ pietátis grátiam infúndere dignéris; quátenus Caſtris tuis inſértus, ita tibi militándo, ſtatum vitæ præſéntis percúrrere valeat, ut bravíum ætérnæ remuneratiónis, te donánte, percípiat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Quibus dictis, aſpergat illum Aquâ benedictâ, & elevetur à duobus ſupradictis Patribus. Et fiant ea, quæ paulò ſuperiùs in Indutione Novitiorum pag. 282. dicta ſunt.

§. III.

De Ingreſſu, & Indutione Monialium.

CUm Novitia ingreſſura eſt Monaſterium, à Monialibus, Velo coopertis, cum Palliis, & Candelis accenſis, Proceſſionaliter recipienda eſt, ita ut Seniores ſint juxta Oſtium Monaſterii, & Juniores juxta Crucem. Cum Novitia jam ingreſſa fuerit, tunc cum illa procedunt ad Chorum cantantes ſequentem Hymnum.

Hymnus.

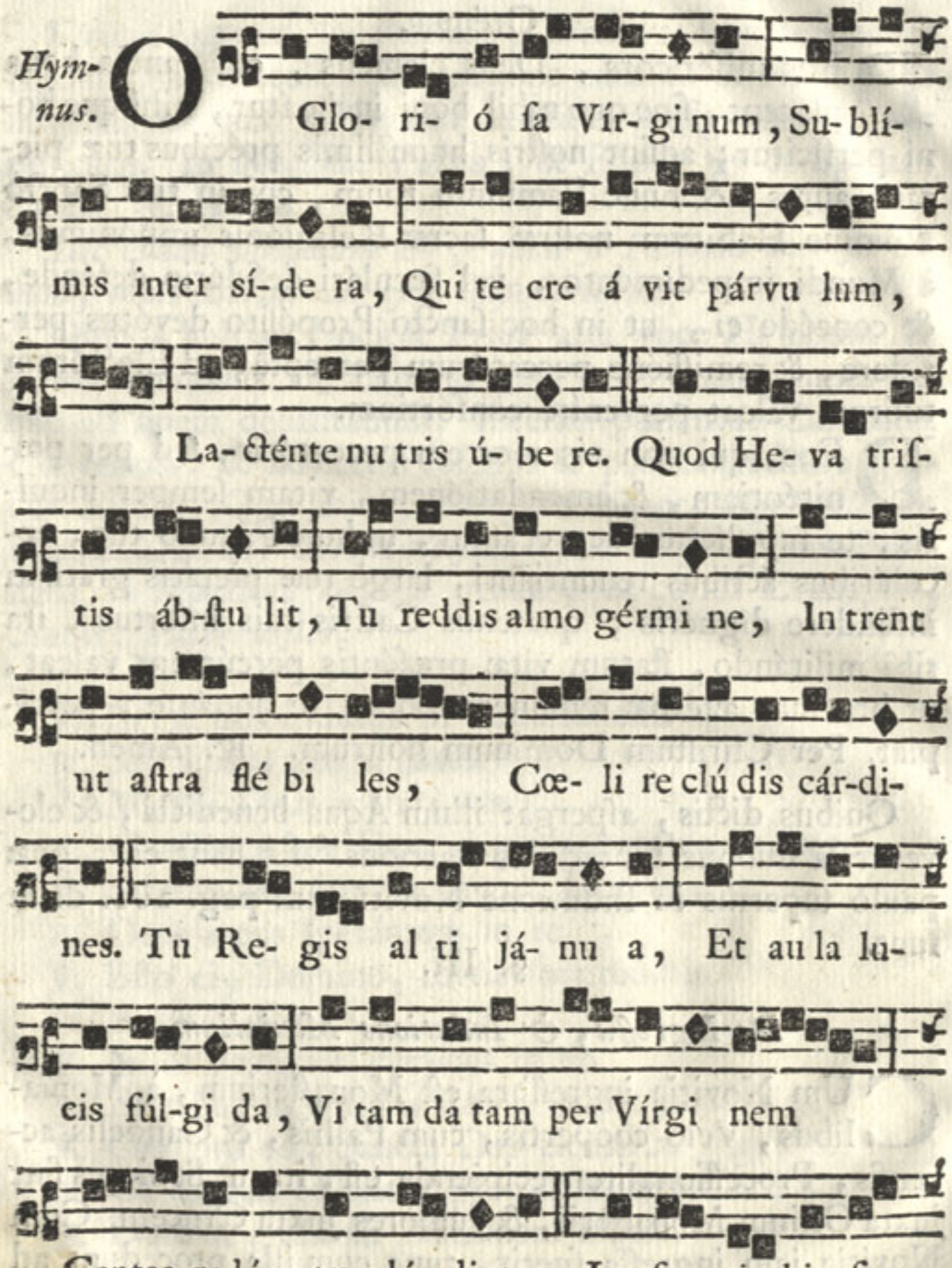
O Glo- ri- ó ſa Vír- gi num, Su- blí-
mis inter sí- de ra, Qui te cre á vit párvu lum,
La- cténte nu tris ú- be re. Quod He- va triſ-
tis áb-ſtu lit, Tu reddis almo gérmi ne, In trent
ut aſtra flé bi les, Cœ- li re clú dis cár-di-
nes. Tu Re- gis al ti já- nu a, Et au la lu-
cis fúl-gi da, Vi tam da tam per Vírgi nem
Gentes redémptæ pláu-di te. Je ſu ti- bi ſit

gló-

gló- ri a, Qui na tus es de Vír-gi ne Cum Patre

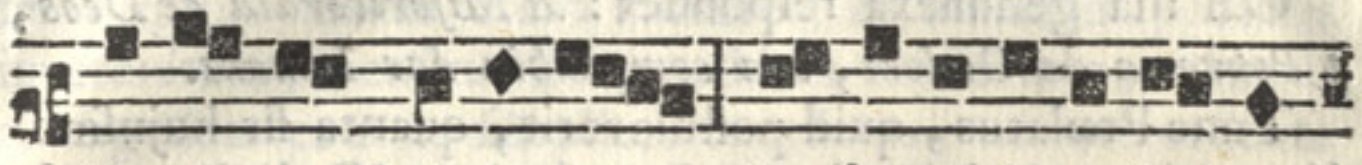

& al-mo Spí ri tu, In ſempi térna ſæ- cu-

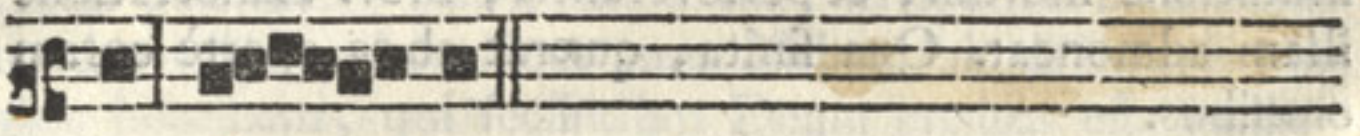

la. A- men.

Deinde Cantatrices cantant in medio Chori.

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Génitrix, &c.

Poſteà Prælatus ſtans in Eccleſia juxta Crates, Stolâ albâ e collo pendente ſupra Pallium, cantat:

Orémus.

DEus, qui excellentíſſimæ Vírginis, & Matris Maríæ Título húmilem Ordinem tibi eléctum ſingulériter decorásti, & pro defenſióne ejúſdem mirácula ſuſcitáſti: concéde propítius; ut cujus Commemoratiónem devóti venerámur, ejus in præſénti auxíliis muníti, & in futúro gáudiis ſempitérnis pérfrui mereámur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Dum hic Verſiculus, & Oratio cantantur Communitas ſtabit, ſed Novitia genuflexa erit in medio Chori juxta Crates, ubi etiam erunt Habitus, Corrigia, Scapulare, & Pallium, quibus induenda erit. Poſt dictam

Ora-

Orationem omnes præter Novitiam ſedebunt, & Prælatus habens juxta ſe vas Aquæ benedictæ hoc modo Novitiæ interroget: *Que pede?*

Cui illa genuflexa reſpondet: *A Miſericordia de Deos, a Pobreza da Ordem, e a companhia das Irmans.*

Tunc Prælatus, quid poſtulaverit, quanta ſit hujuſmodi petitio, de laboribus, & auſteritate Ordinis, ac de mutatione morum, & perſeverantia, brevi Exhortatione illam admoneat. Qua finita, quærat ab ea apertè coram omnibus.

Se de ſua propria vontade, e ſó por ſervir a Deos quer ſer Religioſa, e ſe vem com firme propoſito de perſeverar na Religião.

Cui illa reſpondet: *Que ſim, pela miſericordia de Deos.*

Deinde Prælatus cum omnibus ſurgens, dicat ſequentia: *Deus, qui te incœpit in nobis, ipſe te perficiat. Per Chriſtum Dominum noſtrum.* ℟. *Amen.*

Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus ſuis. ℟. *Amen.*

Tunc Novitia ſurgens tendit ad locum deſtinatum, ubi à ſua Magiſtra, & altera Moniali exuitur veſtibus ſæcularibus, & induitur exteriori Tunica, & aliis indumentis, ut mos eſt. Poſteà redit ad Chorum cum Candela in manibus accenſa, ac ſe collocat genuflexa ante Prælatum. Deinde, omnibus ſtantibus præter Novitiam, dicat Prælatus ſequentes ℣℣. & Orationes.

℣. Dómine Deus Virtútum convérte nos.
℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oré-

Orémus.

DOmine Jesu Christe, ætérni Patris Unigénite, qui nostræ mortalitátis tégumen in Beátæ, & intemerátæ Vírginis Maríæ útero indúere, & mundum peccátis inveterátum, per tuæ Incarnatiónis mystérium, renováre dignátus es: te súpplices exorámus, ut intercedénte ipsa tua Genitríce María, hujus Sanctæ Religiónis Patróna præcípua; hæc Fámula tua, in spíritu mentis renováta véterem hóminem cum áctibus suis éxuat; & novum hóminem, qui secúndùm Deum creátus est, indúere mereátur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

SAncte Spíritus, qui te Deum, ac Dóminum revelére dignátus es mortálibus, imménsam tuæ pietátis postulámus grátiam; ut sicut ubi vis spiras, sic & huic Ancillæ tuæ affféctum devotiónis concédas, ut per intercessiónem Beatíssimæ Vírginis Maríæ, cui peculiáriter in hac sua Sancta Religióne devótum exhibére dispósuit famulátum, eam à vanitáte sæculi veráciter convértas: & ad hujus sancti propósiti observántiam fácias ita certátim fervére, quátenùs justè, & piè vivéndo per veram Humilitátem, Obediéntiam, Castitátem, & Abdicatiónem proprietátis, in fratérna charitáte constánti perseverántia, ejúsdem sancti propósiti cursum váleat felíciter consummáre, quod ipse præstáre dignéris. Qui cum Patre, & Fílio vivis, & regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Posteà super Novitiam facit signum Crucis, dicens:

INduat te Dominus novum Hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, & sanctitate verita-

tatis. In nomine Patris, ✠ & Filii, & Spiritûs Sancti. ℟. Amen.

Deinde prædictæ Moniales imponunt Novitiæ Corrigiam, Scapulare, & Pallium, Prælato ipsa indumenta benedicente, ac dicente: *Cum esses Junior*, & cæteras Orationes, quæ habentur pro Novitiis, pag. 278.

Indutâ Novitiâ, Prælatus eam adhuc genuflexam, capite aliquantulùm inclinato, aspergit Aquâ benedictâ, & posteà dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ADésto supplicatiónibus nostris Omnípotens Deus, & hanc Fámulam tuam, cui in tuo Sancto Nómine Hábitum nostræ Sacræ Religiónis imposúimus, bene ✠ dícere dignéris; & præsta, ut te largiénte devóta in Ecclésia persístat, & vitam mereátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Finita Oratione, initiatur à Prælato cum cantu Hymnus *Veni Creator Spiritus*, &c. ad cujus quatuor primos Versus tantùm erit Communitas genuflexa. Deinde Cantatrices cantant: *Kyrie eleison*, &c. & Prælatus dicit: *Pater noster*, & ℣℣. ac Orationes, quæ pro Novitiis habentur, pag. 279. interim Novitiâ de more prostrata manente.

Quibus dictis, iterùm Prælatus Novitiam aspergit. Deinde elevetur Novitia à terra à supradictis Monialibus, & cum Candela in manibus accensâ ducatur ad medium Altaris, ut ipsum reverenter osculetur. Mox ducta ante Priorissam, genuflectit, osculatâ illius manu, & reliquas Moniales devotè amplexabitur dicens: *Ro-*

gue

gue a Deos por mim. Dum hæc fiunt, Cantatrices incipiunt Antiphonam: *Ecce quam bonum.* Et cætera fiunt, ut dicitur pag. 283. pro Indutione Novitiorum.

§. IV.

De Professione Monialium.

ANno Novitiatûs completo, & observatis his, quæ à Constitutionibus Ordinis disponuntur, emittenda erit Professio à Novitia in manibus suæ Priorissæ, (vel in ejus defectu Præsidentis) coram Communitate tantùm. Sed priùs per consuetum locum Sacristiæ dandus est Habitus Novitiæ alicui Sacerdoti, ut ab ipso benedicatur sequenti Benedictione.

Benedictio Habitûs.

℣. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini.
℟. Qui fecit Cœlum, & terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℣. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ÆTérne Pater, & Omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum veste nostræ mortalitátis indúere voluísti; obsecrámus tuæ largitátis Benedictiónem in hoc genus efflúere Vestiménti; quod Sancti Patres ad innocén-

céntiæ, & humilitátis indícium abrenuntiántibus sæculo gestári sanxérunt: & sic ipsum bene ✠ dícere dignéris, ut Fámula tua, quæ eo usa fúerit, indúere mereátur ipsum Dóminum nostrum Jesum Christum. Qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, Auctor virtútum, & Amátor pœniténtium, qui máxime humilitátem, paupertátem, justítiam, castitátem, cum cæteris virtútibus corporáliter in mundo elegísti, & peccatóres ad pœniténtiam misericórditer vocáre venísti, ac omnes fidéliter credéntes piè suscepísti: tuam ineffábilem misericórdiam supplíciter exorámus, quátenùs hunc Hábitum sancti ✠ ficáre, ac bene ✠ dícere dignéris: & concéde propítius; ut quæcúmque illum devótè in sanctæ conversatiónis signum gestáverint; cum veste cándida, & immaculáta ante tribúnal tuum in Sanctórum ágmine glorificáta in die judícii váleat apparére. Qui cum Patre, & Spíritu Sancto vivis, & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Mox aspergit Habitum Aqua benedicta, dicens: *In Nomine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spiritûs ✠ Sancti. Amen.*

Cum verò tempus emittendi Professionem advenerit, tendunt Moniales cum Palliis Processionaliter ad Capitulum, vel Chorum, & post eas Novitia exteriori Tunica tantùm induta. Cum Novitia pervenerit ad prædictum locum, se collocat genuflexa ante Priorissam, aut Præsidentem. Tunc omnes sedent, & Priorissa habens

jux-

juxta se Scapulare, Corrigiam, Pallium, & Vas Aquæ benedictæ, hoc modo à Novitia interroget:

Que pedis?

Cui illa adhuc genuflexa respondebit:

A Misericordia de Deos, a Pobreza da Ordem, e a companhia das Irmans.

Postea illi interroget:

Se voluntariamente, e com animo de servir a Deos, quer perseverar na Religião?

Cui illa respondebit:

Que sim, pela graça de Deos, e Orações das Irmans.

Quo dicto, appropinquans Novitia Priorissæ, vel Præsidenti, manus suas (in quibus sit Charta, tenorem continens emittendi Professionem, scripta & firmata propriâ manu, ut præscribitur in Constitutionibus Ordinis) manibus Priorissæ, vel Præsidentis genuflexa imponat, & semel tantùm Professionem voce clara, & distinctè dicat.

Forma Professionis.

» Eu a Irmã N. faço a minha Profissão, e prometto » Obediencia, Castidade, e Pobreza a Deos Nosso Se- » nhor, e á Bemaventurada Virgem Maria do Monte Car- » mello, e a Nosso Reverendo Padre Geral Fr. N.... e » a seus Successores, segundo a Regra Primitiva da dita » Ordem, isto he, sem mitigação até á morte.

Facta Professione, dicat Priorissa, vel Præsidens:

℣. Immola Deo Sacrificium laudis.

Et Communitas dicit:

℟. Et redde Altissimo vota tua.

Tunc Professa, positâ Chartâ in manibus Priorissæ, vel Præsidentis, dicat:

» Vota mea Domino reddam in conspectu omnis popu-
» li ejus, in atriis Domus Domini.

Si verò Professa non fuerit ex Choristis, tunc dicat:

» Os meus Votos repetirei ao Senhor, á vista de todo
» o seu Povo, em os Átrios da casa do mesmo Senhor.

Mox Priorissa, seu Præsidens, cum omnibus surgens, præter Professam, dicat:

Deus, qui te incœpit in nobis, ipse te perficiat. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Deinde dicat:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

SEmpitérne Deus, & Omnípotens Pater, qui humânæ fragilitátis infirmitátem agnóscis, réspice quæsumus super hanc Fámulam tuam, & largâ tuæ Benedictiónis abundántiâ imbecillitátem ejus corroboráre dignéris; ut promíssa vota, quæ præveniéndo aspirásti, per auxílium grátiæ sanctè, piè, ac Religiósè vivéndo váleat vigilánter observáre, & observándo vitam promeréri sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Finitâ hac Oratione, Priorissa, seu Præsidens, à Magistra Novitiarum, & alia Moniali ex antiquioribus adjuta induit Professam Corrigiâ, Scapulari, & Pallio, interim dicens Orationes, quæ pro Novitiis habentur, pag. 287. *Deinde ipsam Professam, adhuc genuflexam capite aliquantulùm inclinato, aspergit, & posteà dicit.*

Oré-

Orémus.

DOminus Jesus Christus, Pater misericordiárum, & peccatórum consolátio, qui non vult mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, & vivat, qui non venit vocáre justos, sed peccatóres ad pœniténtiam; ipse tibi sua ineffábili misericórdia, & sólita pietáte, veram, & contínuam cordis contritiónem, ac sanctæ pœniténtiæ fervórem inspíret: ut dignè Hábitum sanctæ Professiónis gérere, & promíssa Ordinis váleas adimplére; ac in suo sancto servítio perseveráre; & cum Eléctis ejus ad ætérna gáudia felíciter pervenire. Qui cum Patre, & Spíritu Sancto vivit, & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Mox Professam aspergit in modum Crucis, dicens:

In Nomine Patris, ✠ & Filii, & Spiritûs Sancti. ℟. Amen.

Quo facto, Priorissa, seu Præsidens, initiat cum cantu Hymnum *Te Deum laudamus*, quem Chorus prosequitur, ut habetur, pag. 201. Quo finito, Cantatrices cantant *Kyrie eleison*, &c. & Priorissa, seu Præsidens, cantat: *Pater noster*, & ℣℣. ac Orationes, quæ pro Novitiis habentur pag. 281. mutatis mutandis.

Dum hæc fiunt, pulsanda est magna Campana Monasterii, & noviter Professa erit prostrata, brachiis spansis, per modum Crucis in medio Capituli, vel Chori. Finitis Orationibus, elevetur Professa à supradictis Monialibus, & ducatur ad Altare, ut illud reverenter osculetur. Posteà eam ducant ad Priorissam, seu Præsidentem, ut ejus manum osculetur. Deinde ad cæteras Moniales, quas devotè amplexabitur dicens:

Rogue a Deos por mim.

In-

Interim Cantatrices initiant ſine cantu Antiphonam: *Ecce quam bonum*, & cætera dicuntur, ut habetur pro Novitiis, pag. 283. Sed ſi immediatè dandum ſit Velum Profeſſæ, tunc omittitur prædicta Antiphona, quia poſteà decantanda erit.

§. V.

De Velo Monialium.

CUm, Probationis elapſo anno, Velum alicui Monialium tribuendum fuerit; ante illius receptionem, in manibus Prioriſſæ ejuſdem Monaſterii, vel Præſidentis, in ejus defectu, Profeſſionem emittet, juxta formam prænotatam in præcedenti Capitulo.

Cum igitur dies acceſſerit, in quo eidem Velum tribuendum eſt, ante Miſſarum Solemnia, Moniales omnes in Cappis cum Candelis ceræ albæ accenſis noviter Profeſſam comitantes, Hymnumque, *Veni Creator Spiritus*, cantantes, ut pag. 279. Proceſſionaliter in Chorum conveniant.

Finito Hymno, Sacerdos celebraturus, Pluviali indutus, ſtans ſupra gradus Maioris Altaris, vel juxta ferream Cratem, dicit:

℣. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.
℣. Salvam fac Ancíllam tuam, Dómine.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oré-

Orémus.

DEus, qui corda Fidélium Sancti Spíritûs illustratióne docuísti; da ei in eodem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde inchoatur Officium Missæ de Spiritu Sancto, vel de Festo occurrenti, additis his Orationibus.

Oratio.

QUæsumus, Dómine Deus Omnípotens, Fámulam tuam placábili pietáte réspice, & cor ejus tui amóris igne succénde; ut tibi toto corde devóta, & à præséntibus adversitátibus liberétur, & optátis gáudeat prosperitátibus ætérnis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, &c.

Secreta.

COEléstem medicínam, quæsumus, Dómine, præbeant Fámulæ tuæ hæc Mystéria, & vítia cordis ejus expúrgent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, &c.

Post Communionem.

AUxiliáre, Dómine quæsumus, Fámulæ tuæ, ut córpore piis actiónibus inténta, donis grátiæ tuæ perfruátur. Per Dóminum nostrum, &c.

Dum Missæ celebratur Officium, Monialis genuflexa propè Cratem ferream, cum accensa Candela permanet usque ad finem Missæ. Horâ autem competenti, communicent omnes Moniales in hac Missa. Qua finitâ, Celebrans indutus Pluviali, Velum, quod ab initio Missæ super Altare Maius in lance quadam argenteâ pretiosâ positum esse debet, hoc modo cantando benedicit:

Be-

Benedictio Veli.

℣. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini.
℟. Qui fecit Cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, Auctor virtútum, & amátor pœniténtium, qui máximè paupertátem, & castitátem cum cæteris virtútibus, corporáliter in Mundo elegísti, & peccatóres ad pœniténtiam misericórditer vocásti, ac omnes Fidéles ad te se converténtes piè suscepísti; tuam ineffábilem misericórdiam supplíciter exorámus, quátenùs hoc Velámen sancti ✠ ficáre, & bene ✠ dícere dignéris; & concéde propítius, ut hæc Fámula tua, quæ illud devotè, in signum sanctæ conversatiónis súscipit, cum veste cándida, & immaculáta, ante Tribúnal tuum in Sanctórum ágmine glorificáta in die Judícii váleat apparére. Qui cum Patre, & Spíritu Sancto vivis, & regnas, &c. ℟. Amen.

Et aspergit Velum Aquâ benedictâ in modum Crucis. Tunc à Choro cantatur sequens Responsorium.

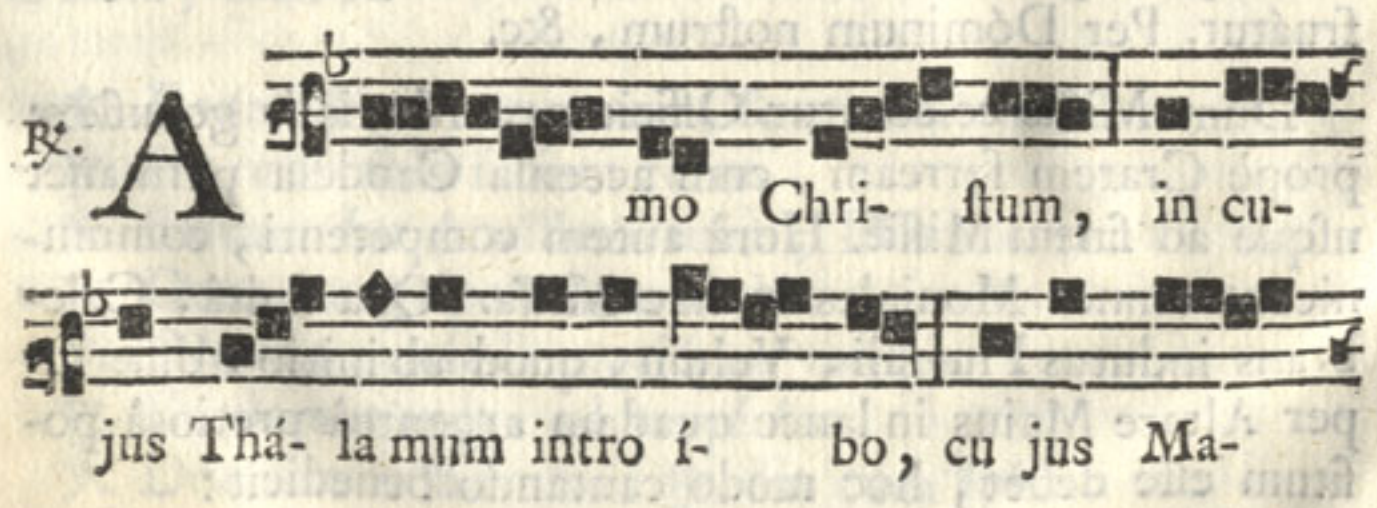

ter

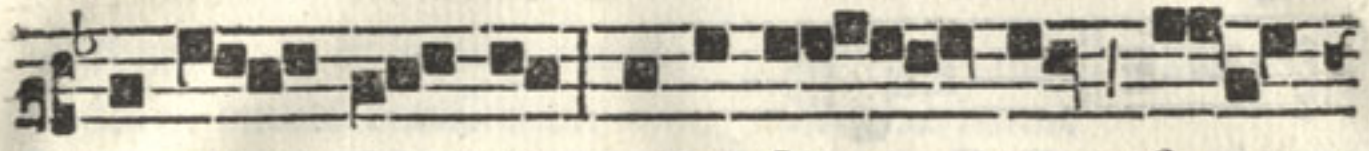

ter Vir- go eſt, cu jus Pa- ter fœ-

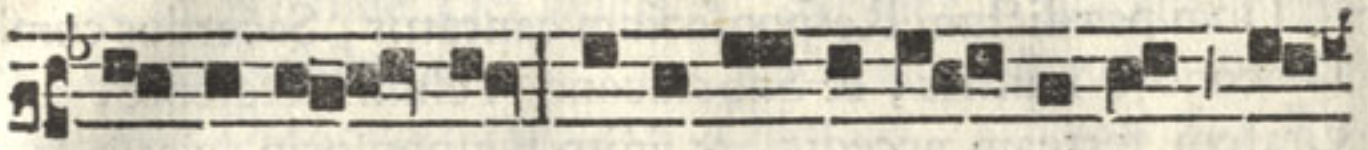

mi- nam neſ- cit, cu jus mi- hi ór- ga na mo-

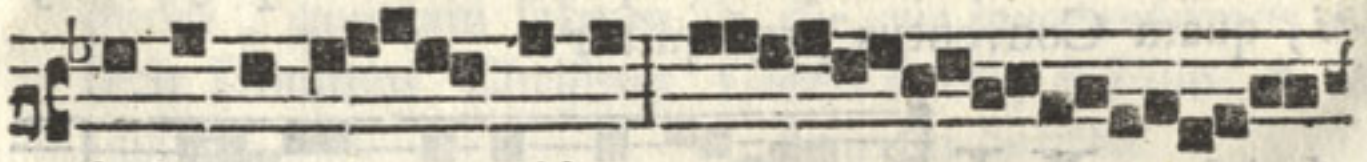

du lá tis vó- ci bus can-

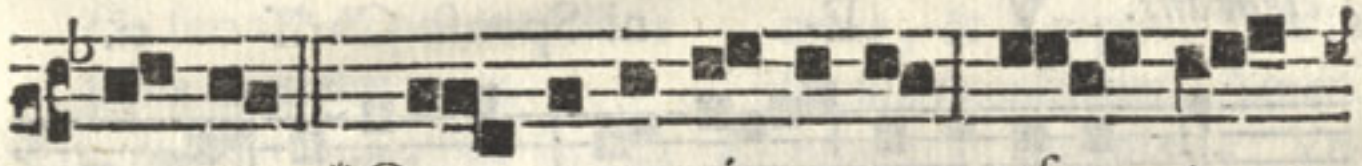

tant: * Quem cum a má- ve ro, caſ- ta

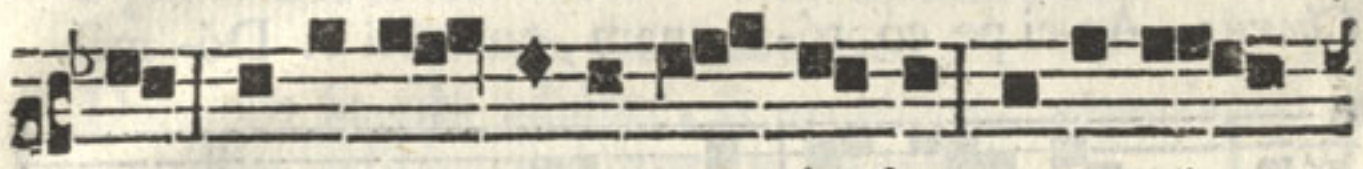

ſum; cum te tí- ge ro, mun- da ſum; cum ac cé-

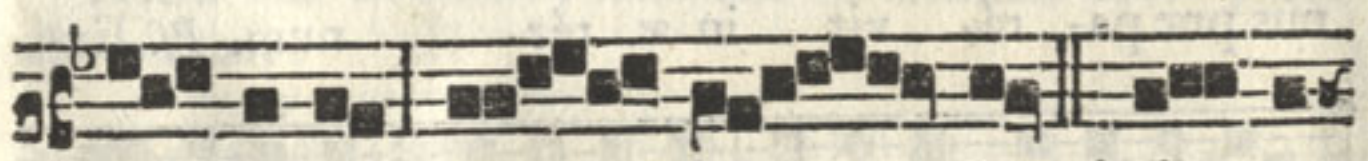

pe ro, vir- go ſum. ℣. An- nu-

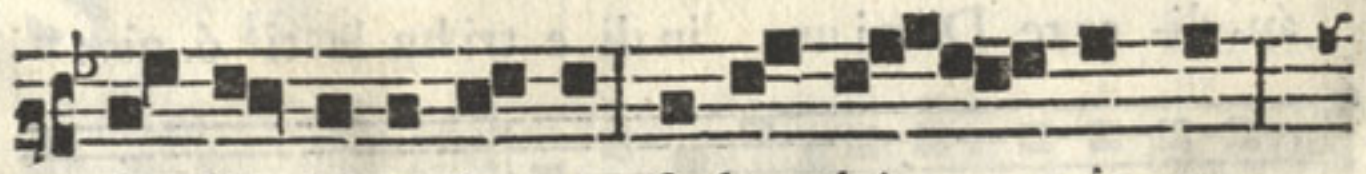

lo Fi- de i ſu- æ ſu bar- rhá- vit me,

& im mén ſis mo- ní- li bus or ná-

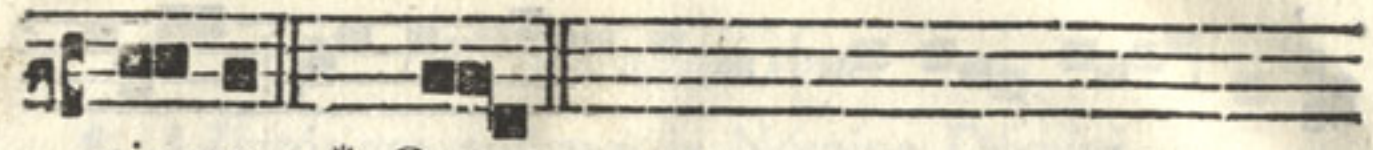

vit me. * Quem.

Dum prædictum Responsorium cantatur, Sacerdos cum Diacono à sinistris, & Subdiacono Velum deferente, ad Cratem ferream accedit, & finito Responsorio, versa facie ad Conventum, incipit Antiphonam: *Veni Sponsa Christi*, quam Conventus prosequitur:

Antiphona. Celebrans.

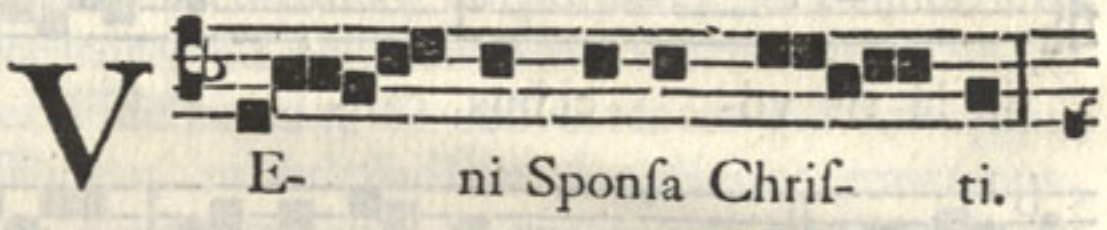

V E- ni Sponsa Chris- ti.

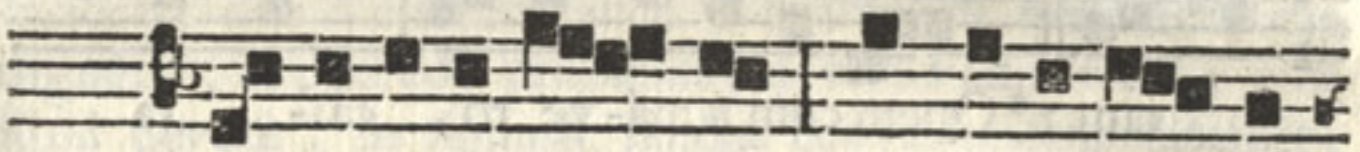

Chorus. Ac-ci pe co ró- nam, quam ti bi Dó- mi-

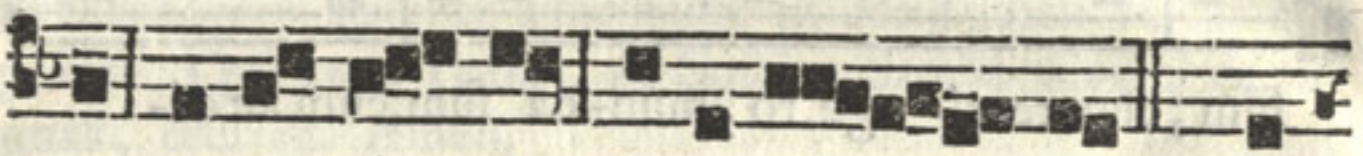

nus præ pa- rá- vit in æ tér- num. *Ps.* Ex-

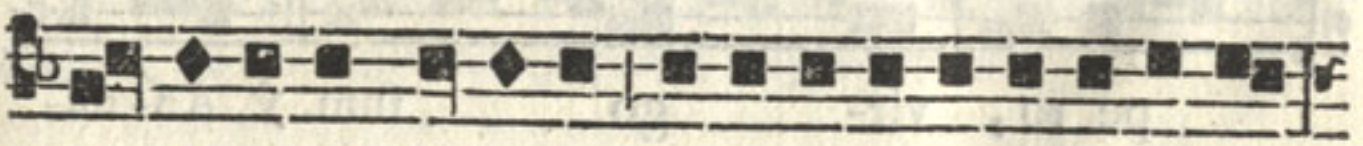

áu- di- at te Dómi nus in di e tri bu la ti ó nis: *

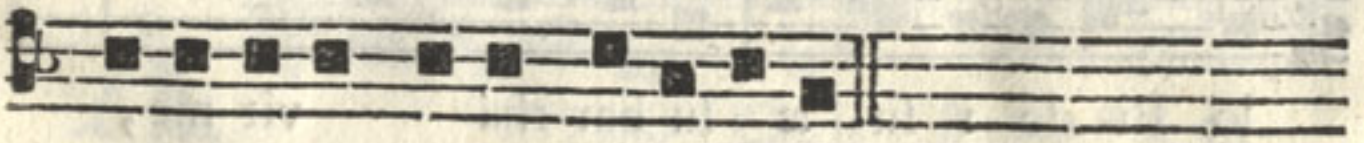

pró te gat te Nomen De- i Ja cob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * & de Sion tueatúr te.
Memor sit omnis sacrificii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.
Tríbuat tibi secúndùm cor tuum

tuum : * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * & in Nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi , quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de Cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus , & hi in equis : * nos autem in Nómine Dómini Dei nostri invocávimus.

Ipsi obligáti sunt , & cecidérunt : * nos autem surréximus , & eréfti sumus.

Dómine , salvum fac Regem : * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri , & Fílio , * & Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio , & nunc , & semper , * & in sæcula sæculórum. Amen.

Et repetitur Antiphona : Veni Sponsa , &c.

Deinde Celebrans dicit :

Dóminus sit tibi adjútor , & protéctor , atque ómnium peccatórum tuórum indúltor. ℟. Amen.

Finita hac Oratione , Monialis in medium Chori procedit cantans :

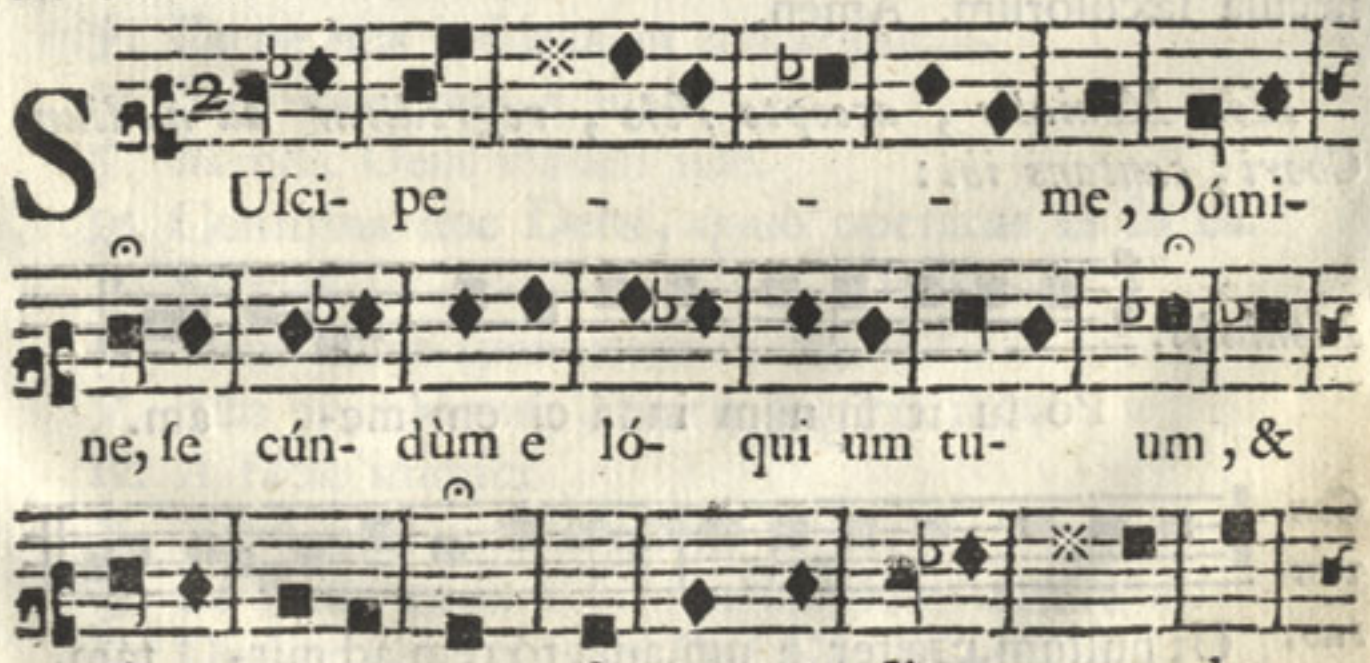

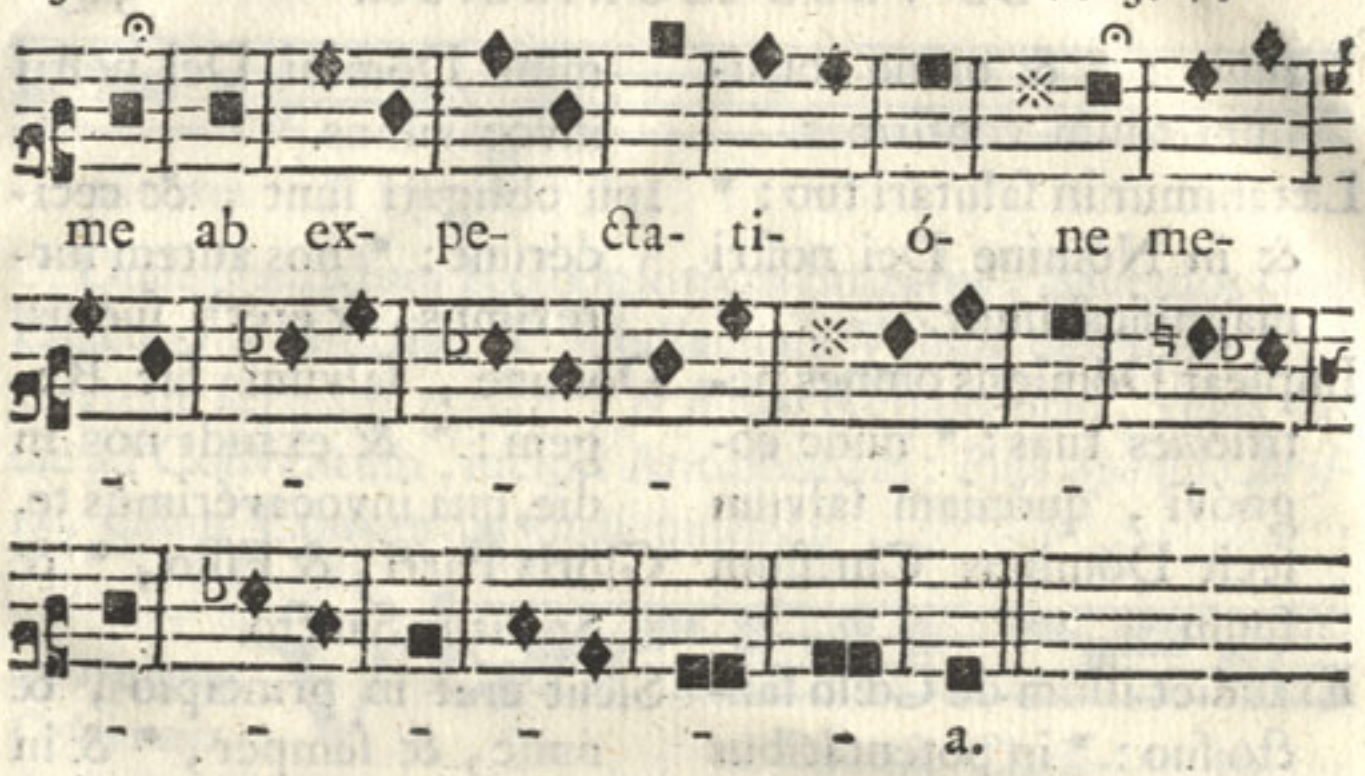

Qua finitâ, accedit ad Feneſtellam, per quam Sanctiſſimum Sacramentum Sororibus miniſtratur, Celebransque imponit illius capiti Velum, ita ut faciem cooperiat, dicens:

ACcipe Velum ſacrum pudóris, & reveréntiæ Signum, quod pérferas ante Tribúnal Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ut hábeas vitam ætérnam, & vivas in ſæcula ſæculórum. Amen.

Mox Monialis, accepto Velo, regreditur ad medium Chori, cantans ibi:

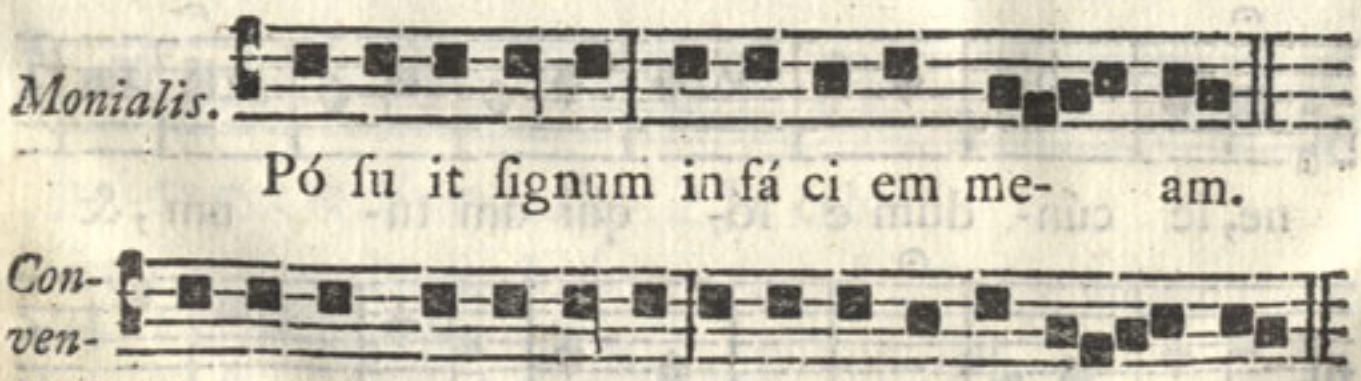

Poſ-

Posteà idem Celebrans benedicit Monialem, dicens:

Bene ✠ dícat te Deus Pater, qui in princípio cuncta creávit. ℟. Amen.

Bene ✠ dícat te Deus Fílius, qui de supérnis sédibus pro nobis Salvátor Deus descéndit, & Crucem subíre non recusávit. ℟. Amen.

Bene ✠ dícat te Deus Spíritus Sanctus, qui in similitúdine colúmbæ in Jordáne super Christum requiévit. ℟. Amen.

ET ipse te in Trinitáte perfécta sanctí ✠ ficet, & custódiat ómnibus diébus vitæ tuæ, quem ventúrum ad Judícium expectámus. Qui cum Patre, & Spíritu Sancto vivit, & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Statim incipit Hymnum: *Te Deum laudamus*, &c. ut habetur, pag. 201. quem Chorus (noviter velatâ Moniali in medio Chori prostratâ) usque in finem prosequitur. Deinde dicitur: *Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster*, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Manda Deus virtúti tuæ.
℟. Confírma hoc Deus, quod operátus es in ea.
℣. Salvam fac Ancíllam tuam, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Ora pro ea, Sancta Dei Génitrix.

℟.

℟. Ut digna efficiátur promissiónibus Christi.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui corda Fidélium Sancti Spíritûs illustratióne docuísti; da ei in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

PRótege, Dómine, Fámulam tuam subsídiis pacis; & Beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem, à cunctis hóstibus redde secúram.

DEus misérícors, Deus clemens, cui cuncta bona placent; sine quo nihil boni inchoátur, nihílque boni perfícitur; adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietátis aures; & hanc Fámulam tuam, cui in tuo Sancto Nómine Velámen nostræ Sacræ Religiónis impónimus, à Mundi impediménto, vel sæculári desidério defénde; & concéde ei, ut in hoc sancto propósito devóta persístere, & remissióne peccatórum percéptâ, ad Electórum tuórum váleat pervenire consórtium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte ejúsdem Spíritûs Sancti Deus, &c. ℟. Amen.

Et cantetur statim Antiphona: *Ecce quam bonum*, &c. ut habetur pag. 283. & interim ducatur Professa ad Altare, & fiunt omnia ut in pag. 299. in fine. Expletis Orationibus, aspergatur Aquâ benedictâ. Quo finito, Sacerdos cum Ministris ad Sacristiam; Moniales verò ad Conventum regrediuntur.

IN-

INDEX EORUM,
QUÆ IN HAC PRIMA PARTE MANUALIS CONTINENTUR.

CAPUT I. *De Processionibus ordinariis.* - - Pag. 1.
§. I. *Quando sit Processio facienda.* - - - - ibid.
§. II. *De forma in Processionibus servanda.* - - - 2.
§. III. *De Aspersione in die Dominica facienda.* - - 7.
§. IV. *Processio in Festo Purificationis.* - - - - 13.
§. V. *Feria Quarta Cinerum.* - - - - - - - - 26.
§. VI. *Dominica in Palmis.* - - - - - - - - - 33.
§. VII. *Feria V. in Cœna Domini.* - - - - - - 56.
§. VIII. *De Mandato Feriæ V. in Cœna Domini.* - 71.
§. IX. *Feria VI. in Parasceve.* - - - - - - - 84.
§. X. *De Sabbato Sancto.* - - - - - - - - - 112.
§. XI. *Dominica Resurrectionis.* - - - - - - - 119.
§. XII. *Litaniæ Maiores, & Minores.* - - - - 136.
§. XIII. *De Octava, & Solemni Processione SS. Corporis Christi.* - - - - - - - - - - - - - - - 150.
§. XIV. *Processio in Solemnitate Laudum-Perennium.* 161.
CAPUT II. *De aliis Processionibus ordinariis in hac Congregatione faciendis.* - - - - - - - - - - 166.
§. I. *Processio in die Commemorationis Solemnis B. M. V. de Monte Carmelo.* - - - - - - - - - - - - ibid.
§. II. *In die S. P. N. Eliæ Prophetæ.* - - - - - 175.
§. III. *In die S. M. N. Teresiæ.* - - - - - - - 183.
§. IV. *In die S. P. N. Joannis à Cruce.* - - - - 191.
§. V. *In Translatione Sacrarum Reliquiarum Insignium.* 200.
§. VI. *In die S. Bartholomæi Apostoli.* - - - - 201.
§. VII. *De Renovatione Votorum.* - - - - - - 212.
§. VIII. *Deo, ac B. M. V. Deprecatio ob N. Capituli Generalis prosperum adipiscendum eventum.* - - - - 214.
§. IX. *Modus præstandi Obsequium Obedientiæ Generali in Domo Capitulari.* - - - - - - - - - - 219.
§. X. *Modus Gratias agendi Deo in aliis Conventibus Congregationis pro Electione R. P. N. Generalis.* - - 221.

CA-

CAPUT III. *De Receptionibus Prælatorum, & aliarum Insignium Personarum.* - - - - - - - - - - - 222.
§. I. *Ordo recipiendi Processionaliter quoscumque Insignes Prælatos.* - - - - - - - - - - - - - - - ibid.
§. II. *De Receptione R. P. N. Prioris Generalis.* - 229.
§. III. *De Receptione Regis.* - - - - - - - - - 232.
§. IV. *De Receptione Reginæ.* - - - - - - - - 235.
§. V. *De Receptione Principis Hæredis.* - - - - 237.
§. VI. *De Receptione Principissæ.* - - - - - - 239.
§. VII. *De Receptione plurium Personarum.* - - - ibid.
CAPUT IV. *De Processionibus extraordinariis.* - - 240.
§. I. *Pro Pluvia petenda.* - - - - - - - - - - 241.
§. II. *Pro Serenitate postulanda.* - - - - - - 243.
§. III. *Pro Tempestate repellenda.* - - - - - - 245.
§. IV. *Pro Tempore Penuriæ, ac Famis.* - - - - 247.
§. V. *Pro Tempore Pestis, & aliarum Ægritudinum.* 249.
§. VI. *Pro Tempore Belli.* - - - - - - - - - 251.
§. VII. *Pro quacumque Tribulatione.* - - - - - 255.
§. VIII. *Deprecationes diversæ pro Necessitatibus occurrentibus.* - - - - - - - - - - - - - - - - 257.
§. IX. *Preces dicendæ pro Electione Summi Pontificis, vel Episcopi.* - - - - - - - - - - - - - - 262.
§. X. *Pro Tempore Jubilæi.* - - - - - - - - - 265.
§. XI. *Pro salute Regis, vel Reginæ, aut Principis.* 269.
§. XII. *Pro felici Partu Reginæ, vel Principissæ.* - 271.
§. XIII. *Gratiarum actio pro quocumque Beneficio agenda.* 274.
CAPUT V. *De aliis Sacris Actionibus, quæ fiunt in N. Congregatione.* - - - - - - - - - - - - - - 276.
§. I. *De Indutione Novitiorum.* - - - - - - - ibid.
§. II. *De Professione Novitiorum.* - - - - - - 284.
§. III. *De Ingressu, & Indutione Monialium.* - - 289.
§. IV. *De Professione Monialium.* - - - - - - - 295.
§. V. *De Velo Monialium.* - - - - - - - - - 300.

FINIS.

M.E.
187